

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gelencsér Attila,***
dr. Lukács László György, Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása.....	18175
----------------------------	-------

A különleges gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	18175
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	18175

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18178
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18180
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18182
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18184
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18188
Gyurcsány Ferenc , a DK képviselőcsoportja részéről	18191
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	18194
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	18199
Bana Tibor (független)	18203
Nacsa Lőrinc (KDNP)	18206
Varga Zoltán (DK)	18207
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18208
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	18209
Dr. Szakács László (MSZP)	18211
Varju László (DK)	18214
Dr. Szél Bernadett (független)	18218
Varju László (DK)	18222
Gelencsér Attila (Fidesz)	18222
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18223
Dr. Szél Bernadett (független)	18224
Bósz Anett (DK)	18224
Mesterházy Attila (MSZP)	18229
Bencsik János (független)	18232
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18234
Hadházy Sándor (Fidesz)	18237
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18240
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18243
Nacsa Lőrinc (KDNP)	18244
Varga Zoltán (DK)	18245
Hajdu László (DK)	18246
Kálló Gergely (Jobbik)	18250
Gelencsér Attila (Fidesz)	18250
Balczó Zoltán (Jobbik)	18251
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	18251
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18252

A Bernben 1980. május 9-én kelt Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv szerinti szövegének 2009. évi és 2018. évi módosításai kihirdetéséről és a Bernben, 1980. május 9-én kelt, Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2006. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	18260
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18260

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18261
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18263
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18266
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18267
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	18268
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18270

Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18271
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18272
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18274
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18276
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18279
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18283
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	18285
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	18286
Nacsa Lőrinc (KDNP)	18290
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	18291
Dr. Mosóczy László , innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18292
A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18295
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18295
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18296
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18299
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18300
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18302
Dr. Oláh Lajos , a DK képviselőcsoportja részéről	18304
Witzmann Mihály (Fidesz)	18306
Dr. Oláh Lajos (DK)	18308
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18308
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18310
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	18310
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18313
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18316
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18318
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	18321
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18323
Az ülésnap bezárása	18326

Az ülésen jelen volt:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
26. ülésnapja
2020. május 20-án, szerdán
(9.03 óra - Elnök: *Jakab István*
Jegyzők: *Gelencsér Attila*
és *dr. Lukács László György*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 26. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Lukács László György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a tegnapi napon az egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról szóló T/10526. számú törvényjavaslatot előterjesztője visszavonta. Emlékeztetem önöket, hogy ez az előterjesztés a hétfői napon elfogadott napirendünk részét képezte. Tájékoztatatom önöket, hogy a mai napon a visszavonásnak megfelelően a törvényjavaslat általános vitájára nem kerül sor. A módosult napirend közzétételre került, amely a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános viták meg tárgyalására kerül sor. Felkérem a vitában részt vevő képviselőtársaimat, hogy mindannyiunk egészségének megőrzése érdekében lehetőség szerint csak a vitában felszólaló képviselőtársak és az azt követő két felszólalásra jelentkező képviselőtársunk tartózkodjon a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **különleges gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10527. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Jó reggelt kívánok mindenkinek.

Az elmúlt években számos nagyberuházást és kapacitásbővítést jelentettek be hazánkban, ez jelentős mértékben támogatta a nemzetgazdasági célkitűzéseinket és a nemzetgazdaság teljesítőképességének növelését. A magas beruházási ráta a mi megítélésünk szerint a fenntartható növekedés egyik alappillére. A sikeresen felzárkózó országokat, ha körbenézünk a világban, akkor jellemző módon magas, 25 százalékos vagy afeletti beruházási ráta jellemzi.

2019 során, még a koronavírus-járvány megérkezését megelőzően közel 13 400 milliárd forint értékű fejlesztés valósult meg Magyarországon. Ennek eredményeként a beruházási aktivitás több mint 15 százalékkal múlta felül az előző évet. Az elmúlt tíz évben összesen 77 százalékos bővülést regisztrálhattunk. Ennek köszönhetően hazánk beruházási rátája a 2010-hez mért 20,2 százalékról a tavalyi évben már

28,6 százalékra emelkedett. Ez a második helyet jelenti az Európai Unióban.

A növekedési lehetőségek kihasználását támogatja az is, hogy Magyarország tőkevonzó képessége is számottevően erősödött az elmúlt évek során. Csúpan az elmúlt időszakban bejelentett vállalati fejlesztések meghaladják a 4000 milliárd forintot. Ez az éves hazai GDP mintegy 9 százalékát kitevő összeg.

Középtávon a beruházások révén megvalósult tőkekapacitások fokozatos felfutásuk után éves szinten mintegy 12 000-20 000 milliárd forinttal emelhetik hazánk exportteljesítményét, ami a jelenlegi kivitelnek a 35-56 százalékát jelentheti, attól függ, hogy hogyan számolunk, és hogyan realizálódnak ezek a célkitűzések.

A kedvező folyamatokat támogatja megítélésünk szerint továbbá az is, hogy a tőke költségeket érdemben mérséklő tételként 2017-től 9 százalékra csökkenttük a társasági adó kulcsát. Ez Európai Unió-szerte továbbra is a legalacsonyabbnak számít. A Nemzeti Befektetési Ügynökség, a HIPA által közölt statisztika alapján 2019-ben rekordmértékű, összesen 101 projekt kapcsán született pozitív befektetői döntés hazánk vonatkozásában, és a tőkevonzó képesség tekintetében hazánk egyre kedvezőbbé váló pozícióit az erre vonatkozó indexek, például „global best to invest” indexek is alátámasztják. Sorozatban másodszor kerültünk a világ tíz legjobb befektetési célországa közé. Azt gondoljuk, hogy ez olyan eredmény, amire Magyarország minden polgárának joga van büszkének lenni, és azon dolgozunk, hogy ezeket az eredményeket meg tudjuk őrizni, ezért hazánk tőkevonzó képességét, illetőleg a nemzetgazdaság teljesítőképességét továbbra is növelni tudjuk.

Erről szól az előttünk fekvő törvényjavaslat is, amelynek célja röviden összefoglalható: lehetőséget biztosít arra, hogy különleges gazdasági övezeteket lehessen létrehozni. Ezekre a különleges gazdasági övezetekre eltérő szabályok vonatkoznak mint általános beruházási célterületekre. Ezekre a különleges beruházási övezetekre az a jellemző, hogy természetesen, mivel hazánk minden területe, minden négyzetcentimétere valamelyik település közigazgatási területéhez tartozik, de ezekre a beruházásokra az jellemző, hogy olyan volumenűek, hogy hatásukat tekintve túlmutatnak a fekvés szerinti települési önkormányzat határain, és ezt a településhatáron túlmutató hatást kívánja kezelni, illetőleg a beruházást elősegíteni és támogatni a kormány ezen törvényjavaslattal.

A törvényjavaslat szerinti megoldás megítélésünk szerint arányosabb elosztást tesz lehetővé a megyén belül, arra való tekintettel, hogy az ilyen övezetben megvalósuló beruházások, amint említettem, nemcsak egy településen, hanem annál tágabb körben, adott esetben a megye egész területére kifejthetik hatásukat.

A törvényjavaslat megengedő, egy lehetőséget kínál, tehát nem kötelező egy beruházással érintett célterületet ilyen gazdasági övezetté nyilvánítani; gazdasági elemzés, hatástanulmány szükséges ahhoz, illetőleg a törvényjavaslatban részletesen rögzítve vannak a feltételek, amelyek mentén ezeket a minősítéseket meg lehet tenni.

A törvényjavaslat alapján ezt követően a megyei önkormányzathoz befolyó adóbevételeket ennek érdekében a megyei önkormányzat a rendelet alapján célzottan tudja felhasználni a megye területén fekvő, különösen a beruházással érintett települések területén megvalósuló fejlesztések és a települések működésének támogatására.

A szabályozási logika tehát úgy néz ki, hogy mivel olyan beruházásról van szó, ami több települést érint – tulajdonképpen, azt hiszem, józan ésszel ilyen nagy típusú beruházások esetében ezt nem lehet vitatni –, ezért egy másik önkormányzati szereplőt is bekapcsol. Másik önkormányzati szereplő dönt a beruházással érintett adóbevételek felhasználásáról, amit elsődlegesen azon a településen kell felhasználni, amit közigazgatásilag érint a beruházás, de természetesen az átnyúló hatások miatt más települések fejlesztésére, illetőleg az ottani beruházást támogató lépésekre is fordítani kell ezeket az összegeket.

Számos ilyen példát tudunk mi is mondani. Azt hiszem, ez a rendszerváltoztatás óta egy folyamatos probléma volt, amit számos önkormányzat korábban is jelzett. Valójában én azt gondolom, hogy ez rendkívül igazságtalan helyzet.

(9.10)

Most az, hogy hazánk gazdasági teljesítőképessége... - arra kérem önöket, ezt meg tudjuk tenni, hogy a koronavírus-járványt egy percre tegyük zárójelbe, tehát ha ezt a hatást kivesszük, akkor hazánk gazdasági teljesítőképessége növekszik, akkor ez a probléma növekszik. Minél több beruházás van, annál több ilyen probléma van, hogy valójában egy-egy önkormányzatnak jutó adóbevétel egy az egyben az hátrózza meg, hogy pontosan a beruházás hol fekszik.

Hiába van számos olyan példa, a kollegáim is öszszegyűjtöttek számos ilyen példát, hogy például a szomszéd közigazgatási egység, település az életben, a gyakorlatban sokkal inkább érintett egy beruházás egyébként pozitív, mondjuk, munkaerőpiaci hatásait tekintve, vagy negatív, infrastruktúra-használati hatásait tekintve, mégsem részesedik az adóbevételből, amit a beruházás hoz, mert az egy másik településen realizálódik. Számos polgármestert, számos helyi szereplőt ismerünk mindannyian, politikai oldaltól függetlenül, aki konkrét beruházások vonatkozásában ezt az elmúlt évtizedekben, tehát azt tudom mondani, hogy a rendszerváltoztatás óta folyamatosan kritizálta, és azt gondoljuk, hogy jogosan.

Éppen ezért azt gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat képes arra, hogy arányosabb forrásmegosztást tegyen lehetővé a megyén belül, úgy, hogy az érintett településeken is megvalósulnak a fejlesztések, úgy, hogy a többi település is részesül az adóbevételből, illetőleg úgy, hogy az egész térségjellege a megyének erősödik.

Ahogy említettem önöknek, a törvényjavaslat értelmében ilyen különleges gazdasági övezetté nyilvánításra szigorú, meghatározott feltételek mentén kerülhet sor. Ez nem egy automatikus, véletlen vagy ellenőrizhetetlen folyamat. A kormány rendeletével

olyan beruházások vagy bővítések helyszínét nyilváníthatja annak, amelyet már korábban rendeletben nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított, és amelyek 5 milliárd forint teljes költségigény fölött vannak, a megye területének jelentős részére kiható gazdasági jelentőségűnek minősülnek, és a munkahelyek tömeges elvesztésének elkerülését vagy új munkahelyek teremtését szolgálja.

A törvényjavaslattal kapcsolatban azért már a sajtóban elindult a vita, ami megelőzi a parlamenti vitát is. Ezzel kapcsolatban egypár reflexiót szeretnék önöknek így megelőzően tenni. Szeretném arra nagyon nyomatékosan felhívni a figyelmet, hogy a törvényt módosítás semmilyen módon nem érinti a helyi és a központi adóbevételek arányának eddigi rendszerét, az állam semmilyen módon semmilyen összeget nem von el az önkormányzatoktól. A helyi adózás feltételeit a települési önkormányzattal egyenrangú, nagyobb illetékességi területű, a szélesebb térség határait figyelembe venni képes, azt sokkal jobban ismerő önkormányzatot hozza pozícióba, és ezáltal biztosítja az önkormányzati rendszeren belüli arányosabb elosztást.

Egyébként ezt az Alaptörvény is megerősíti, a 32. cikk (1) bekezdés h) pontja szerint a helyi adók fajtájáról és mértékéről való döntés a helyi önkormányzatot illeti meg. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény alkalmazásával helyi önkormányzat a települési önkormányzat és a megyei önkormányzat is.

A megyei önkormányzat az adóból származó bevétellel kizárólag a törvényjavaslatban meghatározott módon rendelkezhet; tehát nem lehet más célra fordítani, nem lehet elvinni, nem lehet belőle mást csinálni. A helyi önkormányzatnak ilyen felhasználási kötelezettsége van: egyrészt a települések területén megvalósuló fejlesztések, a területen működő szervezetek és a települések működésének támogatása, és ezen túlmenően - mi azt gondoljuk, hogy ez méltányos - legfeljebb a bevétel 3 százalékának erejéig a megyei önkormányzat saját feladatellátásával, tehát a szervezet kialakításával kapcsolatos költséget tudja ebből finanszírozni.

A törvényjavaslat tehát összhangban van a kormány általános gazdaságpolitikájának fő céljaival. A különleges gazdasági övezetek kijelölésének lehetősége hozzájárul a gazdaság újraindításához, hozzájárul új munkahelyek létrehozásához és a meglévő munkahelyek megőrzéséhez. Ebből következően szeretném kérni önöktől az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (Hadházy Sándor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/10527. irományszámú, a

különleges gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célja Magyarország kiemelt gazdasági jelentőséggel bíró térségei fejlődésének előmozdítása, a munkahelyek megőrzése és új munkahelyek létesítése olyan elkülönített területek létrehozásával, amelyek kedvező körülményeket teremtenek a gazdasági tevékenységek folytatására.

Vészterhes időszakot él át a világ és benne hazánk is ezekben az embert próbáló hónapokban, melyek nem csupán a döntéshozók, hanem az állampolgárok vállára is hatalmas terheket rónak. A kormány kiemelt célkitűzése a 2010 óta eddig elért gazdasági eredmények megvédése mellett a munkahelyek védelme és új munkahelyek teremtése, mely a törvényjavaslat fő céljai között is olvasható.

A törvényjavaslat által lehetőség nyílik különleges gazdasági övezetek létrehozására, amelyek nagymértékben hozzájárulnak a már általam is említett munkahelyteremtő és -megtartó célokhoz. A javaslat továbbá elősegíti nemzetgazdasági szempontból jelentős beruházások gyors megvalósítását speciális szabályozási környezet kialakításával, valamint biztosítja a gazdasági térség vonzóvá tételét, fejlesztését, az infrastrukturális fejlesztések megteremtését.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban olvasható, hogy a különleges gazdasági övezetben a települési önkormányzatok egyes feladatait a jövőben a megyei önkormányzat látja el. Ez azért fontos, mert a különleges gazdasági övezetben a nemzetgazdasági szempontból kiemelt fontosságú beruházások a megye jelentős részére kiható gazdasági jelentőséggel bírnak. A javaslat lehetőséget teremt legalább 5 milliárd forint teljes költségigényű, munkahelyteremtő és -megtartó beruházások helyszínét és közvetlen környezetét különleges gazdasági övezetté nyilvánítására. A törvényjavaslat arányosabb elosztást tesz lehetővé a megyén belül; az ilyen övezetben megvalósuló beruházások nemcsak egy településen, hanem tágabb körben, akár a megye egész területére kifejtik hatásukat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat hozzájárul a gazdasági térségek fejlesztéséhez, az infrastrukturális körülmények jobbá tételéhez, mely által ezen gazdasági területek vonzóak lehetnek több száz vagy akár több ezer munkahelyet létesítő hazai és külföldi befektetők számára egyaránt. A befektetők jelentősen közreműködnek a magyar gazdaságban, melynek eredménye az is, hogy az elmúlt években összesen 101 nagyberuházás kezdődött, illetve fejeződött be országszerte, mintegy 1705 milliárd forint értékben.

(9.20)

Az elhangzottak ismeretében úgy vélem, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat előremutató célokat szolgál, ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy

két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Megadom a szót elsőként Dudás Róbert képviselő úrnak, a Jobbik-frakció első vezérszónokának. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban többször szó esett már érintőlegesen erről a most tárgyalandó törvényjavaslatról, és számos tekintetben, számos témát érintve egymásnak ellentmondó információkat hallunk akár államtitkároktól, akár Gulyás miniszter úrtól is; engedje meg, hogy néhányra ezek közül én kitérjek.

Először szeretnék egypár pontot idézni, miszerint ez a törvényjavaslat különleges gazdasági övezetté nyilvánított területen fekvő, a települési önkormányzat tulajdonában álló forgalomképtelen, törzsvagyonba tartozó közterület, közpark, közút tulajdonjogát a különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló kormányrendelet hatálybalépésével a települési önkormányzat tulajdonából térítésmentesen, kártalanítás nélkül a megyei, Fővárosi Önkormányzat tulajdonába adva, csökkentve ezzel egyébként a települési önkormányzat törzsvagyonát... - ez az egyik, én azt gondolom, figyelemre méltó és problémás felvetés. Nem mehetünk el amellett sem egyébként, hogy a törvényjavaslat szerinti különleges gazdasági övezetet kijelölő kormányrendeleten alapuló tulajdonjog-változás megváltoztatja az Möt. szerinti területi tagozódást oly módon, hogy változatlanul hagyja ugyanakkor az Möt. hatályos szabályozását, továbbá a főváros esetében ez sérti az Möt. 22. §-ának (4) bekezdését. De az 5/2007-es alkotmánybírósági határozat szerint diszfunkcionális a jogalkotás, ha a jogalkotó jogszabállyal egyedi döntést hoz.

Ugyancsak az Möt. 27. §-a (1) bekezdése szerint a megyei önkormányzat területi önkormányzat, amely területfejlesztési, vidékfejlesztési, területrendezési, valamint koordinációs feladatokat lát el. Azonban a törvényjavaslat elfogadásával a megyei önkormányzat települési önkormányzati feladatokat is el fog látni, amelyet viszont az Möt. nem tartalmaz, és ilyen Möt.-módosítási javaslat nincs is a törvényjavaslatban. Az Möt. csak a főváros esetében tartalmazza, hogy a területi önkormányzati feladatai mellett települési önkormányzati feladatokat is ellát.

Továbbá a különleges gazdasági övezet törvényjavaslatban javasolt módon való szabályozása a település egységét is megtöri. Egy településen belül eltérő szabályozás érvényesülésére ad módot, amely jogalkalmazási gondokat is eredményezhet a település lakossága, valamint a településen működő vállalkozások, gazdálkodó és egyéb szervezetek számára.

Illetve a törvényjavaslat elfogadása esetén az adott településen érvényesülő kettős szabályozás mellett a települési polgármesteri és jegyzői államigazgatási hatásköröknek a megyei közgyűlés elnökéhez, főpolgármesterhez, illetve a megyei jegyzőhöz, fővárosi főjegyzőhöz telepítésével hazánkban az 1990-ben létrejött önkormányzati rendszer jelenlegi struktúrája is megbillen, gyengül az egyes helyi, területi és települési önkormányzatok között a mellérendeltségi viszony. És itt

szeretném kiemelni, hogy bejárva az önkormányzatiság minden tisztségét, kezdve a kistéleplési önkormányzati tisztséggel, majd megyei közgyűlési 9 éves munkával, polgármesterséggel, illetve nemzetközi szinten is az önkormányzatiságot képviselve, azt gondolom, hogy rendkívül fontos a megyei közgyűlések helyének megtalálása a rendszerben, a megfelelő feladatok odarendelése.

Ebben, úgy látom, az államtitkár úrral egyetértünk, csak az a gond, tudja, hogy tíz év óta ezt keresi a kormány. Tíz év óta ezt keresi a kormány. Meg is találta mind '11-ben, mind '12-ben, amikor elméletileg elvettek tőlük minden feladatot, és azt mondták, hogy elméletileg megtalálták a helyüket. Nem volt semmi feladatuk, könyörgöm! '14-ben jöttek a területfejlesztési operatív programok, amelyekkel egyébként meg Boldog Istvánokat ültettek a megyei önkormányzatok, illetve a választókerületek nyakára. Igen, államtitkár úr, és erről még egyébként több ilyen példát is lehetne hozni. Mindettől függetlenül én azt gondolom, hogy a megyei közgyűlések helyének a megtalálása nagyon fontos a rendszerben, de ez nem mehet a települési önkormányzatok önrendelkezésének a kárára. (Dr. Orbán Balázs közbeszól.) Hát, ezen kellene közösen dolgoznunk, hogy ezt meg is valósítsuk.

Az általam eddig öt percben elmondottak kapcsán hadd mondjam azt is, hogy ezeket a véleményeket fogalmazta meg a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége, ami egyébként lefedi a települési önkormányzatoknak a több mint 50 százalékát. Azt is megfogalmazták, hogy az előzetes egyeztetések alkalmával jelezve a kormányzat irányába az aggályait, illetve azon kritikáikat - legyen szó pozitívról vagy negatívról -, amelyek az önkormányzatiságot előreviszik, azokat nem építették be, és nem köszönnek vissza ezen törvényjavaslatban.

Azt gondolom, hogy közösen azon kellene dolgoznunk, hogy olyan törvény szülessen, ami az önkormányzatiságot erősíti, csak sajnos azt látjuk, és én azt szoktam mondani, hogy egyébként alapvetően a jogalkotóról, illetve a törvényjavaslat benyújtójáról nem gondolok rosszat, ugyanakkor az viszont ebből a törvényjavaslatból is visszaköszön, hogy semmiféle gyakorlati tapasztalattal nem rendelkezik. Megkérdezném egyébként azt az államtitkár úrtól, hogy jelen törvényjavaslat kidolgozása kapcsán hány olyan vezető vett részt, aki gyakorlati oldalról is látta az önkormányzatokat, az önkormányzatok működését, volt önkormányzati vezető, tudja, mi az, hogy önkormányzatiság, és nem olyan döntéseket készít elő, amelyek egyébként magát a szubszidiaritás elvét sértik, hogy a döntések legközelebb születhessenek meg a lakosokhoz, hiszen ez nemcsak az önkormányzatok, hanem egyébként minden embernek az érdeke. (Nacsa Lőrinc közbeszól.)

Azt mondta az államtitkár úr, hogy számos nagyberuházást jelentettek be az elmúlt években. Én azt gondolom, pártoktól függetlenül egyébként ennek örülünk, ugyanakkor azt is megemlítette, hogy a tíz legvonzóbb befektetési célú ország egyikévé vált Magyarország, ami egyébként szintén egy nagyon pozitív dolog, csak ha egy kicsit mögé nézünk, akkor

a miniszterelnök úr bejelentése értelmében, amit egy arab országban tett, hogy egyébként jöjjenek hozzánk, mert nálunk olcsó a munkaerő, a magyar munkaerő szisztematikus alacsonyán való tartásával tudják mindezt elérni, azért ez már kicsit árnyalja a képet.

Azt is említette az államtitkár úr, hogy nem kötelező ezen gazdasági övezetté nyilvánítás, nem automatizmusként fog ez működni. Szeretném kérdezni, hogy akkor hogyan fog működni, ezt ki fogja meghatározni. (Nacsa Lőrinc közbeszól.) Nacsa képviselő úr, nyomjon gombot szerintem, és akkor el tudja mondani a véleményét.

Szeretném arra kérni a tisztelt államtitkár urat és a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a döntésük meghozatalánál egy cél lebegjen mindenki szeme előtt: az önkormányzatiság; az önkormányzatiságon túl pedig azok az emberek, akik egyébként az önkormányzatokkal tartják legszorosabban a kapcsolatot, és helyben szinte a mindennapi tevékenység, a mindennapi élet az önkormányzatok hathatós segítségével tud folyni. Az ő segítségük létfontosságú, azt maximálisan támogatjuk, az ellehetetlenítéseküket viszont abszolút nem. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzék soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja másik vezetőjének. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Eddig volt a jóindulatú verzió egy kiválóan képzett és hozzáértő, a terület minden szféráját bejáró barátomtól, képviselőtársamtól.

Én szeretném lefordítani az idézett jogszabályokat és változtatásait: önök lopni készülnek, magyarul ez így szól. Megpróbálják meglopni a magyar demokráciát, a magyar választók akaratát. (A kormánypárti padosrok felé:) Ne röhögjön, képviselőtársam, marhára nem vicces! És el szeretném mondani azt is, hogy igen, forintokat is kívánnak átcsatornázni, átkanalizálni olyan medrekbe, ahol az önök emberei dönthetnek ezek sorsáról. És higgyék el, képviselőtársaim, nem a megyei vezetések által 3 százaléknyi, adminisztratív költségként leírható összeg miatt aggódom, mert sokkal nagyobb, milliárdos tehertételre számíthatnak azok, akik eddig szabadon költhették el, hozzáteszem, a helyi önkormányzatoknak járó forrásokat.

(9.30)

Amikor a demokrácia meglopásáról beszélünk, arra gondolok, hogy bizony ellenzéki városvezetéseket hoznak ezzel nehéz helyzetbe, és kiválasztották az egyetlen lehetséges és vegytiszta fideszes többségű közületet - ugye, a megyei vezetésekről beszélünk -, érdekes módon ehhez csatornáznak döntési jogosultságokat.

A helyzet az, hogy a választók nem ezt akarták. Nacsa képviselőtársam, igen, a választók szavaztak a megyei vezetésekre és az összetételükre is, na de nem

arra, hogy ezek a vegyisztán ellenzéki vezetési városvezetésektől, helyektől elvonják a források elosztásának lehetőségét. Mondja meg nekem azt, hogy a megyei vezetés dönthet-e, mondjuk, Göd esetében arról, hogy a gödi önkormányzati dolgozók bérét megemelik a korábban erre fordított összegből! Nem, nem dönthet. A megyei vezetés nyilván elvon döntési jogköröket, máshova csatornázza ezeket a pénzeket, de az eddigi ellenzéki városvezetések lehetőségeit, legyen szó kötelező vagy nem kötelező feladatról, egyértelműen sérti; lehet, hogy Göd esetében 700 millió forinttal - és ez az önk szemében aprópénz, én ezt tíz év tapasztalatával, parlamenti tapasztalatával belátom, igaz, lehajolnak érte, de mégiscsak aprópénz a szemükben -, viszont azt kell hogy mondjam, hogy országos szinten mindez milliárdos tehertételt jelent.

Egy biankó csekket kérnek tőlünk, azt, hogy tíz év tapasztalatának a birtokában bízunk meg vegyisztá fideszes vezetési megyei vezetésekben, hogy a fejlesztési forrásokat ők majd korrekt és kiegyensúlyozott módon egyaránt biztosítani fogják kormánypárti vezetési és ellenzéki vezetési városoknak, településeknek. Miért van az, hogy elbizonytalanodik ilyenkor az egyszeri ellenzéki képviselő? Miért nem tudom önöknek elhinni azt, hogy adott esetben a dunaújvárosi befizetett iparüzési adó elvonása után abból nem, mondjuk, székesfehérvári térkő lesz? És mondhatják önök, hogy a megyei jogú városok nem; tessenek akkor úgy kodifikálni, hogy ez egyértelműen kiderüljön mindenki számára (*Dr. Orbán Balázs közbeszól.*), mert egész egyszerűen nem tudtak egy olyan, szakmailag mérhető tervezetet letenni az asztalra, amelyből ez kétséget kizáró módon kiderülne. (*Dr. Orbán Balázs közbeszól.*) Ez a nagy helyzet! És elképesztő, hogy egy állítást kell folytatnunk erről, miközben megcsúfolják a demokráciát, megpróbálnak átnyúlni a választók akarata fölött.

Nézzük meg, hogy Gödön mi történt! Gödön azok után, hogy a megyei vezetés fog dönteni erről az elképesztő iparüzésiadó-tömegről, önök szerint a beruházásra való ráhatás a helyi lakosság számára lehetségessé válik? Bele tudnak szólni ők abba, ami a beruházás körül történt? Sajnos, eddig sem tudtak komoly mértékben beleszólni, és ezen kellene változtatni, hogy az erdőkivágások, a gyárkerítés lakóövezetig történő elhúzása, illetve az egyik legsúlyosabb: több száz ukrán és ázsiai vendégmunkás szervezett odatelepitése egy Fidesz-KDNP-kormányzás alatt, ezek kontrollálhatóvá, ellenőrizhetővé váljanak.

Ez az önök Magyarország?! Ezt akarták?! Ezt hazudják versenyelőnynek, hogy alacsonyak a magyar munkabérek és rugalmas a munka törvénykönyve? Az önök miniszterelnöke ezzel reklámozta Magyarországot Szaúd-Arábiában, ezzel próbálják a működő tőkét idecsábítani. Szégyen és gyalázat, hogy egy erős, valamikor büszke nemzetállamból önök ezt akarják csinálni, egy, az olcsóságával versenyző összeszerelő-üzemet! Gyalázat! Mindenben kiszolgálják az említett multikéget, most pedig azt is megteszik, hogy a velük való még könnyebb bánásmód érdekében ellenzéki városvezetésektől elvonnak helyben felhasználható forrásokat, hogy vegyisztán fideszes boszorkánykonyhák

összák el azt a jövőben olyan módon, ahogy kényük-kedvük diktálja.

Biztos vagyok benne, képviselőtársaim, hogy lesz olyan ellenzéki városvezetés, amely megtarthatja a korábbi fejlesztési forrásait, lehet, hogy nem közvetlenül az iparüzésiadó-bevételből, de majd a megyei vezetéstől lehet hogy megkapja, ennek ugyanakkor ára lesz, és ezt már nem demokráciának hívják. Ez már nagyon furcsa alkudozások rendszere, amely igen-igen távolodik attól, amit mi Magyarországon demokráciaként ismertünk.

Ezért szeretném önöket felszólítani, hogy álljanak meg ezen a ponton, térjenek vissza a normalitás talajára, mert ez, ami előttünk fekszik, egyáltalán nem arról szól. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha jobbikos képviselőtársam így fejezte be, akkor én sem zárólag a szakmai érvekkel fogok törődni, hanem politikai síkra terelem a vitát, ha már ő is ilyen vádakkal illetett bennünket (*Dr. Szakács László közbeszól.*), és egy, a valósággal köszönőviszonyban sem lévő felszólalást tett közzé itt az Országgyűlésben.

Jobbikos képviselőtársam azt mondta, hogy azt kéri tőlünk, hogy kizárólag és csak az önkormányzatok érdekeit nézzük egy ilyen törvényjavaslatnál. Hát, képviselő úr, nem! Mi a magyar emberek érdekeit szeretnénk nézni, nem kizárólag az önkormányzatokét, hanem az önkormányzatokét, a megyei önkormányzatokét, a megyékét (*Dudás Róbert: Hú! Jaj!*), a megyei jogú városokban élő emberét, a falvakban élő embereket, a fővárosban élő embereket, mindenkiét. Értem én, hogy ön egy önkormányzati lobbista itt a parlamentben (*Derültség a Jobbik soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Te meg a török vendégmunkások lobbistája vagy!*), de mi a magyar emberek érdekét szeretnénk nézni, nem csak az önkormányzatok érdekeit. (*Z. Kárpát Dániel: Ez a magyar emberek érdeke?! Szégyen!*)

Nyilvánvalóan visszautasítom, hogy Z. Kárpát Dániel lopással vádoljon bennünket. Képviselő úr, az egész ország nem Ózd, tehát ezt tegyük félre! Ne miniket vádoljon ilyen vádakkal, amit természetesen visszautasítunk. (*Dudás Róbert: Nem? Boldogról mit szólsz?*)

Egyértelmű, hogy a mi célunk az, hogy a koronavírus-járvány után is az életet és a gazdaságot fokozatosan, de a biztonságot maximálisan szem előtt tartva közösen újraindítsuk az országot. A járvány okozta gazdasági nehézségeket mi beruházásokkal, fejlesztésekkel, munkahelyteremtésekkel fogjuk megoldani, amit egyszer, 2010 után már véghez vittünk. Annyi munkahelyet fogunk létrehozni, amennyit a járvány elvitt, minden embernek lesz munkája, aki tud és akar dolgozni.

A mi munkaalapú megközelítésünk természetesen éles ellentétben áll a bukott baloldali segélyközpontú megközelítéssel. Két hónapja mást sem hallunk a parlamentben az ellenzék részéről, a Jobbiktól a DK-ig (*Közbeszólás és derűltég az ellenzék soráiban.*), mint hogy terjesszük ki a munkanélküli-segély időtartamát. (*Z. Kárpát Dániel: A múlt heti papírt olvasod!*) Soha nem azt követelik, egyszer sem azt követelték, hogy mindenkinek legyen munkája, hanem mindig azt követelték, hogy az emberek otthon ülve várják a segílyt. (*Dr. Szakács László közbeszól.*)

Ismerjük ezt a bukott baloldali, segélyelvű politikát, a balliberális oldal a tisztességes munkából való megélhetés helyett tartósan munkanélküli-segélyeken tartotta a magyar emberek százazreit (*Dudás Róbert: Elnök úr, ez nem tartozik a témához! Ez nem tartozik a témához!*), és közben bevezette a megélhetési bűnözés fogalmát is. Egykor ez ellen a baloldali nihilizmus ellen a Jobbik még radikálisan fellépett - sajnos mára beállt a kórusba. (*Z. Kárpát Dániel: Szánalmas! - Dudás Róbert: Ez a tegnapi papír!*) A radikális baloldali pártok és átöltözött új csatlósai, akik még a kettős keresztet is kivették a pártjuk logójából egy hashtagra cserélve (*Z. Kárpát Dániel: Beteg vagy, komolyan!*), ugyanazt a bukott baloldali segélypolitikát követelik ma, de egyesek még ezen is túlmennek: azt akarják, hogy legyen kiterjesztett munkanélküli-segély, feltétel nélküli alapjövedelem, és a kevés munkából élő emberek fizessenek irreálisan magas adókat.

Számunkra elfogadhatatlan az adóemelés és a segélyek politikája. (*Dudás Róbert: Ebben hol a gazdasági övezet?!*) Mi a munkából élő magyar embereket, magyar családokat támogatjuk (*Z. Kárpát Dániel: Egyszerűen a multik csicskái vagytok!*), munkahelyek pedig beruházásokból lesznek, tisztelt képviselőtársaim. Ezért is sajnáljuk, hogy az ellenzék folyamatosan támadja a beruházásokat, és azok leállítását követeli, mint ahogy itt tették azt kórusban tegnap délelőtt például a Budapest-Belgrád vasútvonalnál. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*)

A mi felfogásunk szerint a válság idején nem leállítani kell a beruházásokat, hanem a munkahelyteremtés érdekében felgyorsítani azok megvalósulását, mint ahogy nem megszorításokra van szükség, hanem támogatásra és a terhek csökkentésére. A mi kormányunk alatt a válság idején is folytatjuk az adócsökkentési politikát, 2020. július 1-jétől a szociális hozzájárulási adó mértéke 17,5 százalékról 15,5 százalékra csökken. A munkát terhelő adó újabb csökkentésével több pénz marad a vállalatoknál (*Z. Kárpát Dániel: Lőrinc, ezt melyik napirendi ponthoz olvasod?!*), amit a magasabb bérekre és a következő beruházásokra tudnak majd fordítani.

A nemzeti kormány (*Z. Kárpát Dániel: Nemzeti kormány?! Ne viccelj!*) a válság idején is megőrzi az európai szinten kiemelkedő magyar családtámogatási intézkedéseket, ennyit soha nem költött még Magyarország családtámogatásra, mint az idei évben, amikor is a 2200 milliárd forintot is meghaladja ez az összeg. (*Z. Kárpát Dániel: Kötvény!*)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a munkahelyteremtés és a munkahelyek megőrzése érdekében lehetővé teszi a különleges gazdasági övezetek létrehozását. Szükségünk van értékes munkahelyeket teremtő beruházásokra, ugyanis azok magyar embereknek adnak tisztességes munkát, biztosítják a családok megélhetését, valamint hozzájárulnak a települések fejlesztéséhez. A mai világban a nemzetgazdasági szempontból kiemelt fontosságú beruházások már nem veszik figyelembe a települések határait, hanem nagyobb területre kiterjedő gazdasági térségeket hoznak létre, amelyek több szomszédos település gazdasági életére is hatással vannak.

Ezért indokolt a kiemelt jelentőségű gazdasági övezetek számára egy teljesen új megközelítést alkalmazni, amely a fejlődést a korábbiaknál hatékonyabban segíti, a térséget vonzóvá teszi, infrastrukturális ellátottságát növeli. Ennek érdekében új, speciális szabályozási környezet kialakítására van szükség, amely lehetővé teszi a nemzetgazdasági szempontból kiemelt fontosságú, a megye jelentős részére kiható gazdasági jelentőségű, legalább 5 milliárd forint teljes költségigényű beruházások helyszínét és környezetét különleges gazdasági övezetté nyilvánítani.

Az ilyen kiemelt fontosságú beruházások hatása több településre is kiterjed, a térség több településén élők is oda járnak dolgozni, így igazságtalan, hogy azok az emberek, akik kiveszik a részüket a munkából, ugyanannyit és ugyanolyan jól dolgoznak, de más településen élnek, nem részesülhetnek a beruházás adóbevételeiből.

(9.40)

Ismerjék el, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez egy igazságtalan helyzet! Biztos számtalan példával találkozott önök is az országban számtalan ilyen helyről. Odajár az ember dolgozni, beleteszik az értékteremtő munkát, de ők semmit nem látnak viszont a saját településeiken.

A törvényjavaslat azt a célt tűzi ki, hogy az egy adott gazdasági életén túlnyúló beruházásokból igazságos módon, arányosan a többi érintett település is részesülhessen. A törvényjavaslat szerinti megoldás arányosabb elosztást tesz lehetővé a megyén belül. Ennek érdekében a különleges gazdasági övezetben a települési önkormányzat egyes feladat- és hatásköréit a jövőben a megyei önkormányzat látja el. A megyei önkormányzat több településre kiterjedően átfogó infrastrukturális fejlesztéseket tud megvalósítani, amelyekre az egyes települési önkormányzatoknak nincs lehetőségük, mert hatáskörük a település határainál véget ér. Például azt az útszakaszt, amit az ingázók napi szinten használnak a munkába való eljutás miatt, egy települési önkormányzat nem tud felújítani, de a megyei önkormányzatok hatékonyan tudnak az adott térségben élők érdekében településeket összekötő infrastrukturát fejleszteni. Ezek pontosan olyan fejlesztések, amelyeket önök, például Keresztes frakcióvezető úr is számtalan alkalommal számonkért rajtunk itt az elmúlt években: kistelepüléseket össze-

kötő utak infrastrukturális fejlesztése. A megyei önkormányzathoz befolyó adóbevételt tehát a megyei önkormányzat célzottan tudja majd felhasználni a megye területén fekvő, különösen is a beruházással érintett települések területén megvalósuló fejlesztések és a települések működésének támogatására.

A törvényjavaslat - az ellenzéki hazugságokkal szemben - nem von el adóbevételt az önkormányzattól, nem kerülnek a kormányhoz, hanem a megyei önkormányzat osztja szét a települési önkormányzatok között a korábbiaknál arányosabb és igazságosabb módon. A javaslat nem tartalmazza a pénzek elvonását, nem tartalmazza az önkormányzatok kivéreztetését sem, hanem több települést tartalmazó területi fejlesztési szemléletet valósít meg. Ezeknek a fejlesztési pénzeknek a felhasználásáról nem a kormány dönt központilag, hanem a megyében élő emberek által demokratikusan megválasztott megyei önkormányzatok. Én elhiszem, hogy Z. Kárpát képviselőtársamnak rosszulesik az, hogy a Jobbik két megyében sem tudta összegyűjteni az induláshoz szükséges félésszázaléknyi ajánlást, és ezáltal ők ott el sem indultak a legutóbbi önkormányzati választáson (*Z. Kárpát Dániel: Nincsenek Kubatov-listáink!*), de ismerje el, hogy ez egy demokratikus választás, ahol a megyében élő emberek, akik nem megyei jogú városban élnek, kifejezhetik az akarataikat. Az, hogy önök még Fejér megyében - ahol az önök fellegrára található, ön így hívta Dunaújvárost - sem tudtak elindulni, ez csak a pártjuk állapotát jelenti.

A törvényjavaslat ráadásul tartalmazza, hogy a különleges gazdasági övezet kijelölésekor a kormánynak ki kell kérnie az érintett települési önkormányzat véleményét, tehát a törvényjavaslat az együttműködés szellemében készült, nem az ellenzék osztályharcos szemléletét veszi alapul. A törvényjavaslat nem ír elő semmi kötelezettséget a különleges gazdasági övezetek létrehozására, csupán lehetőséget ad rá, hogy a kormány az érintett önkormányzatokkal egyetértésben kijelöljön ilyen különleges gazdasági övezeteket. (*Dr. Harangozó Tamás: Nem igaz!*) Ez a javaslat a megyei jogú városokat és a fővárost nem érinti, az ott megvalósuló beruházások adóbevételével a megyei jogú városok és a Fővárosi Önkormányzat részesülnek. (*Dr. Harangozó Tamás: Megint nem igaz! Megint hazudsz!*) Ezzel szemben egyes megyei jogú városok ellenzéki polgármesterei álhíreket terjesztenek ismét, olyanokat (*Dr. Harangozó Tamás: Nem igaz! Nem igaz!*), amelyek a javaslatban nincsenek benne.

Meg kell jegyezni továbbá, hogy a törvényjavaslat a már megvalósult beruházásokra nem vonatkozik, tehát az is óriási hazugság, hogy a települési önkormányzatok azokból az adóbevételekből, amelyekre eddig jogosultak voltak, ezután akár egy forinttal is kevesebbre lennének jogosultak. Ez a törvényjavaslat csupán a jövőben megvalósítandó új beruházásokra vonatkozik. Szó sincs az önkormányzatok kivéreztetéséről. Az ellenzék megint hazudik, próbálják hátrítani a felelősséget, próbálják magyarázni a bizonyítványt, próbálják elterelni a figyelmet arról, hogy az ellenzéki városvezetők miért herdálták el alig fél év alatt az önkormányzatok megtakarított vagyonát. Az ellenzéki

hazugságokkal, álhírekkel szemben a jövőben minden egyes települési önkormányzat a jelenleginél csak több bevételt kaphat. Az ellenzéknek arra kérjük, hogy ne terjesszenek hazugságot, álhíreket. Ha kritikájuk, ellenvéleményük van, azt itt el tudják mondani, mint ahogy azt a jobbikos képviselőtársaim is megtették, de tiszteljék meg azzal a választókat, hogy erről a törvényjavaslatról nem terjesztenek hazugságot.

A törvényjavaslat a magyar települések fejlesztéséről szól. Minden egyes települési önkormányzat fejlődhet a törvényjavaslat értelmében, átfogó településfejlesztési szemléletet valósulhat meg. Fontos, hogy az ott élők részesüljenek a gazdasági térségekből. Fontos, hogy a többi önkormányzat, ahonnan rengeteg értékteremtő munkát beletesznek az ott élő emberek, részesüljenek ezekből a fejlesztésekből, éppen ezért a KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének, aki a pulpitusról mondja el a beszédét. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék egyenesen és világosan fogalmazni: ez a törvényjavaslat egy politikai és gazdasági furkósbót a Fidesz és a kormány kezében. Egyszerű útonállás, hívhatjuk lex einstandnak is nyugodtan.

Ha az előzményeket akarjuk nézni, akkor kár az előbbiekben elhangzott bármilyen észerveket keresnünk. Szerintem nyugodtan menjünk vissza a 2018-as országgyűlési választásokra, amikor is Orbán Viktor, a Fidesz elnöke tőlünk nem messze, a Kossuth téren, ha jól emlékszem, világosan megmondta, hogy elégtételt fognak venni a választások után politikai, jogi és erkölcsi értelemben is. Ez a törvényjavaslat ennek a csomagnak a része, tisztelt képviselőtársaim. Ha el akarjuk helyezni rendszertanilag ezt a törvényjavaslatot, akkor előkelő helyen lesz az Orbán-rendszer legnagyobb gazemberségei kötetsorozatban, tudják, ott mindjárt a névre szóló törvények mellett, egyébként nem messze az oligarchákat kitömő törvényjavaslataiktól, és a visszamenőleges hatályú törvények sem lesznek túl távol ettől a kötettől. Szégyellni fogják még ezt! El fog jönni az ideje nem is olyan sokára.

Csak tudják, a bosszút nem politikai ellenfelekkel fizettetik meg. Ebben a törvényjavaslatban, mint ahogy általában, az önkormányzatoktól nem lehet pénzt elvenni. A településen élő emberektől lehet pénzt elvenni, és önök most éppen ezt csinálják, erre készülnek. Hiszen ha egy települési önkormányzat bevételeit, tervezett bevételeit elveszik, és mondjuk, olyan településről beszélünk, ahol az iparüzési adó komoly bevétel jelent, akkor bizony ennek a következményei nem mások lesznek, mint hogy munkahelyek szűnhetnek meg, embereket kell elbocsátani, esetlegesen civil vagy sporttámogatásokat megszüntetni, közszolgáltatásokat leépíteni, szociális kiadásokat megvonni az ott élő

családoktól, idős emberektől, egyedül élő emberektől vagy éppen gyermekektől. Ez a tét. Az összes többi, az duma!

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy-két dolgot szerettem a törvényjavaslat szövegével kapcsolatban is tisztáznunk kéne. Az első kérdésem az, hogy ilyenkor hova lesz Gulyás Gergely. Ugye, a teljes magyar sajtó azzal szórakoztatja magát, meg a kedves újságírókat, a hírfogyasztókat is, hogy minden törvényjavaslatot Semjén Zsolt nyújt be, és bizonyára ennek megvan az oka mind a két oldalról, hogy miért szórakoztatjuk magunkat ezzel a mondással, de ha valaki megnézi a törvényjavaslatot, pontosan tudja, hogy az Gulyás Gergely és a Miniszterelnökség által gondozott törvényjavaslat. Az a Gulyás Gergely jegyzi ezt a törvényt, aki kétszer is nyilvánosan azt bírta mondani, hogy ez a fővárosra és a megyei jogú városokra nem fog vonatkozni. Látom, Nacsa képviselőtársam most is bólogat. Akkor egy picit, mondjuk, a magyar nyelvtan szabályai szerint értelmezzük, hátha valaki elolvasta magát a javaslatot is! *(Dr. Orbán Balázs: Már a múltkor is jól sikerült!)*

Az 1. § (4) bekezdése így szól: ahol a törvény megítélését, illetve megyei önkormányzatot említ, azon a főváros területén kijelölésre kerülő különleges gazdasági övezet esetében - még egyszer Nacsa úrnak: azon a főváros területén kijelölésre kerülő különleges gazdasági övezet esetében - a fővárost, illetve a Fővárosi Önkormányzatot kell érteni. De ugyanennek a paragrafusnak az indoklását is elolvasnám önöknek. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a főváros területén kijelölésre kerülő különleges gazdasági övezet esetében a településre, illetve a megyére, továbbá a települési, illetve a megyei önkormányzatra vonatkozó rendelkezést kell alkalmazni. Nem csodálom, hogy mindannyiuk nyomogatja a kis telefonját, a kis micsodájukat, mert ez nagyon kellemetlen. Nem én állítom, hogy a fővárosra is vonatkozik, hanem ez az 1. §-ban benne van, és nemcsak a normaszövegben van benne, hanem még külön az indoklásban is világosan leírják még egyszer, hogy a főváros területén kijelölt különleges gazdasági övezet esetén mi fog történni.

(9.50)

Erre kiáll Gulyás Gergely - és tudjuk Orbán Viktortól, hogy nem azt kell figyelni, amit mondanak, hanem amit csinálnak, de azért mégiscsak ennek a kormánynak a második embere a Miniszterelnökséget vezető miniszterként -, és szemrebbenés nélkül behazudik az ország szemébe?! Mutasson már nekem, legyen kedves, államtitkár úr, egyetlenegy olyan helyet, ami a megyei jogú városokat ebben a normaszövegben kizárja, azon kívül, hogy bölcs vezérünk azt mondja, hogy nem indokolt a fővárosban, nem indokolt a megyei jogú városokban! Én úgy tudtam, hogy a kormányinfónak még egyelőre nincs normatív ereje.

Lehet, hogy valamiről lecsúsztam, de ebben a törvényjavaslatban, képviselőtársaim, a települési önkormányzatok vannak benne, köztük a megyei jogú városok, és a fővárosra vonatkozó különleges szabályok is szépen végig vannak vezetve. És én azt vártam

volna, hogy Gulyás Gergely idejön, és vagy bocsánatot kér azért, amit mondott, vagy itt esetleg bejelenti, hogy a kormány a) visszavonja, b) módosítja ezeket a szabályokat annak megfelelően, amit ő a nyilvánosság előtt több ízben elmondott. De jelen esetben ebben a törvényjavaslatban továbbra sincsen benne semmilyen kivétel. Nemhogy kivételként nincs benne a főváros, hanem, még egyszer mondom, még konkrétan rendezve is van, hogyha a főváros területén jelölnek ki ilyeneket, akkor kinek mit kell tennie. Ennyit Nacsa úrnak a „ne terjesszenek hazugságot” mondására. Ezt kérjük önöktől mi is.

És az, tisztelt képviselőtársaim, hogy a megyei önkormányzatokhoz átteszik ezeket a forrásokat, valóban fideszes többségű megyei önkormányzatokhoz: én is csak azt szeretném megerősíteni, hogy itt már nem csak fikcióról beszélünk, nemcsak nincs bizalom. Szerintem a három bíróság előtt - jelenleg is kettő - korrupció miatt álló ország országgyűlési képviselőjükből legalább kettő konkrétan a megyei területfejlesztési EU-s pénzek elcsalásával kapcsolatban van büntetőbíróság előtt, mert fideszes országgyűlési képviselőként, a fideszes megyei közgyűlésen keresztül, az ottani kapcsolatrendszerükön keresztül lopták ki a pénzt a közös kasszából. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Szégyen!)* Akkor miért gondoljuk, hogy ennek a rendszerszerű átültetése majd jó megoldás lesz? Én azt gondolom, hogy egyrészt nem lesz az, másrészt meg mindenki tudja, hogy körülbelül mi a valódi motivációjuk. *(Z. Kárpát Dániel: Én nem!)*

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, volt olyan kedves, államtitkár úr és maga felolvasta az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseit, ami szó szerint azt mondja, hogy ezek a bevételek a települési önkormányzatokat illetik meg. Államtitkár úr, ugye, tudja, hogy a megyei területi önkormányzat az nem települési önkormányzat? Ugye, tudja, hogy szó szerint és szöveg szerint alaptörvény-ellenes, amit csinálnak? És ha azt mondják, hogy egyébként teljesen rendben van, mert egy másik települési önkormányzathoz fogják átküldeni ezt a pénzt, azért halkán jegyzem meg, hogy a megyei önkormányzat működésére fordítandó 3 százaléknál biztos, hogy tételesen alaptörvény-ellenes az, amit csinálnak, és én is csak szeretném megerősíteni, hogy nem ezen a pénzen fog múlni a világ dicsősége, de jogilag teljesen elfogadhatatlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehetne olyan javaslatot letenni az asztalra, ami mondjuk, azokat az igazságtalanságokat, amik valóban néhány helyen adódtak, hogy egy-egy nagyvárosban lévő nagyberuházás és a körülötte lévő kistépelések forráselosztása nincsen szinkronban, helyre teszi, de azt nem egy ilyen törvénnyel kell, államtitkár úr. Akkor tessék kidolgozni azt, hogy automatikusan hogyan lehet ezeket a forrásokat igazságosan elosztani ezek között az érintett települések között, és nem egy olyan törvényt hozni, amelyik, még egyszer mondom, politikai furkósbótként a kormány diszkrecionális egyéni döntésére bízva, hogy kitől vesz el pénzt, és kitől nem!

Vagy az lesz-e a szabály, hogy Orbán Viktor este lefekvés előtt a kis jegyzetfüzetébe melyik település nevét írja föl, és melyikét nem? Tervezik, államtitkár

úr, a BMW beruházását Debrecen mellett ilyen kiemelt gazdasági övezetnek nyilvánítani? Tervezik Győrtől elvenni az Audi-beruházást? Tervezik a Mercedeset Kecskeméttől elvenni? (Dr. Orbán Balázs közbeszól. - Z. Kárpát Dániel: Van az a védelmi pénz, nem?)

Teljesen álságos és elfogadhatatlan ez a törvényjavaslat. Mi azt kérjük, hogy ha van vér a pucájukban, akkor küldjék el ezt a törvényjavaslatot előzetes normakontrollra. Ha nem, akkor gondoskodni fogunk róla, hogy legalább esélyt kapjon a jogállam, hogy az Alkotmánybíróság normakontrollját kiállja-e ez a javaslat, vagy nem. Leginkább vonják vissza ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyurcsány Ferenc képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

GYURCSÁNY FERENC, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szóval, hogyha megöljük az önkormányzatokat, akkor minden bizonnyal megöljük a hazát. Számtalanszor végighallgattam önöktől, hogy a nemzet szuverenitása egy olyan megkérdőjelezhetetlen közös érdek, annak a fenntartása oly fontos valamennyi magyar számára, amiért érdemes megküzdeni akár a sárkánnyal is, de Brüsszellel, Sorossal meg mindenki másval szemben feltétlenül. Hogyha bennünket felkeltenek álmunkból, akkor ezt a szöveget fejből fel tudjuk mondani.

De mi a nemzet? A nemzet egy homogén politikai közösség? Vagy a nemzet különbözőképpen gondolkodó, szerveződő, különböző hitekben osztozó, persze magyarságukban egyetértő és azt közösen megélő emberek közössége? Homogén nemzetállamok vagyunk-e, vagy ezen nemzetállamokon belül differenciált közösség?

Ha az előbbi, akkor egyébként nem kell önkormányzat, sőt általában nem kell semmi sem. Be kell tiltani az egyesületeket, az egyházakat - Uram, bocsássál meg nekem! -, a katolikus egyházat, amely világegyházként egyébként országokat átívelően hirdeti az igét, azt ezen eszme szerint talán a leginkább, nem ezt gondolom, teremtő Atyám, csak ebből ez következne, és általában mindent be kell tiltani, kérem szépen, ami lehetőséget biztosít arra, hogy különböző gondolkodású, mentalitású, kultúrájú emberek szövetkezzenek, csoportosuljanak, együtt lépjenek föl.

Én úgy látom, hogy amit önök tesznek, az egyébként egyik oldalról egy homogén nemzetállam irányába próbál meg bennünket elvinni, ami megkérdőjelezi, hogy létezhetnek-e önálló közösségek bármilyen alapon, szakmai-tudományos műhelyek, civil szervezetek, önkormányzatok, vagy tudomásul vesszük, hogy attól, hogy magyarok vagyunk, még sokfélék. És polgári szabadságunkkal élve nemcsak hogy hajlandóak vagyunk szerveződni, még azt is megköveteljük, hogy az általunk létrehozott állam védje ezen szabadságjogunkat.

Itt van egy alapvető vita. Önök 2010 óta mást sem tesznek, mint felszámolják ezeket a szabadságjogokat, a szabadság kis köreit, a szabad egyetemeket, a civil szervezeteket, a szabad egyházakat, a szabad bíróságokat, a szabad önkormányzatokat. Mennek önök előre, lépésről lépésre.

Minősíthetném a törvényt viszonylag durva szavakkal, de az az igazság, hogy értelmetlen, mert mindig kiderül, hogy önök tudnak még egy annál is rosszabbat és borzalmasabbat lépni. Ez nem a vége ennek a történetnek, hanem egyébként minden bizonnyal majd a történelem homályában nem túl fontos egyik lépése lesz a társadalmi polgári autonómiák felszámolásának.

(10.00)

Nem akarok hosszú történeteket mesélni önöknek, bár belefér a 15 percembe, és hát hallva a kormány előterjesztésének racionálisan is alig követhető dadogását és száraz érvelését, majd a kormánypárti politikusok meglehetősen sekélyes, időnként a szótagolás problémájával küszködő felolvasását, mégiscsak hadd meséljek el önöknek valamit.

Önök is sokat járnak vidékre, sőt önök a vidék pártja elvileg, és nyilván találkoztak azzal a jelenséggel, hogy egymás mellett van 3-4 település. Még a kultúrájuk is hasonló, zsellérsorban élő emberek korábban, a török hódoltság után elnéptelenedő és újra benépesedő települések, és mégis az történik, hogy az egyik település virágzik, és mellette tíz kilométerrel a másik meg senyved. Hát, gyanítom, hogy ahogy én, önök is feltették a kérdést, hogy mi a bánat történik itt. Nem kell hozzá hosszú gondolkodás - önöknek ez erőfeszítés, de hát próbálják meg egyszer -, és kiderül, hogy az egyik településen van 2-3-4 kitűnő ember. Nyakába vette a települést. Dolgozott, gondolkodott, szervezkedett, és jutottak egyről kettőre. Zajlik az élet. Hétfégenként vannak történeteik, összejárnak, megértették, hogy együtt kell élni az embereknek a vállalkozásokkal, vigyázni kell egymásra, és működik. Azaz, hogy ki hogyan vezeti a települését, hogy kiben mennyi ambíció, szorgalom, tehetség van, az kiemelt egyeseket, hát, másokat pedig otthagy a reménytelen-ségben.

Ha ez a példa túl hétköznapi lenne, akkor mondok egy ennél bonyolultabbat, szofisztikáltabbat, ha úgy tetszik. Azt gyanítom, hogy Kornai János nevét ismerik, bár azt hiszem, másként gondolkodunk róla. Kornai egy kitűnő ember és legalább olyan kitűnő közgazdász, minden bizonnyal a mi régióink egyik legnagyobb közgazdásza. Sok-sok évvel ezelőtt Magyarországon is megjelent egy nagyon izgalmas tanulmánya a Közgazdasági Szemleiben, talán '11-12-ben. Az volt a kérdésfelvetése, hogy valójában mi az, ami hozzásegíti az emberiséget, hogy egyre nyugodtabban, kényelmesebben élhessen, komfortosabban érezhesse magát, melyek azok a társadalmi jellemzők, amelyek előbb-utóbb előállítják azokat az új megoldásokat, termékeket, mondom újra elegánsan szólva: innoválnak, amelyekből ez egy jobb élet, mint volt száz éve.

Az okfejtés hosszú, de jól érthető. És a tanulmány végén van egy hosszú melléklet: Kornai csinál egy listát arról a száz termékről, amelyek alapvetően megváltoztatták a mai ember életét az elmúlt 30-40 évben. Hát, ebben minden van, a mosogatógéptől a tranzisztorig, a telefaxtól a digitális jelátvitelig. És mit gondolnak, a felsorolás táblázatának utolsó oszlopában, mikor az a kérdés, hogy és ezek az innovációk, újítások, ezek hol láttak napvilágot, akkor mi ennek a kérdésfeltevésnek a tárgyszerű válasza? Nagyságrendileg pontos lesz az, amit most önöknek idézek, nem néztem bele ma reggel ebbe a tanulmányba: a százból nagyjából 92 a szabad világban jött létre, a nyugatos világban. Ott, ahol az egyéni és csoportos szabadság, ott, ahol a tudományos szabadság, ott, ahol a közösségi szabadság a legszelebb és legteljesebb. Mert ott lehet új gondolatokat, új ügyeket megvalósítani. Na most, mindez, amit önök csinálnak, az ezzel szembe megy.

Hát, volt itt központi irányítás, kérem szépen! Önök az önökkel szemben álló ellenzékét állandóan kommunisztázzák. De hát, ha itt van bolsevik párt Magyarországon, akkor azok önök. (*Nacsa Lőrinc köhéscsel.*) Ne krakogjon, hanem szopogasson valamit, legyen olyan kedves!

Nem észrevenni, hogy minden, amit csinálnak, az egy eszeveszett centralizáció és mindent a kormányhatalomnak, sőt mindent a kormányfőnek és semmit az embereknek, hogy ez a szovjet típusú modell, hát, nem kell ehhez nagy intellektus. Őszintén mondván csodálkozom, hogy itt önöknél vagy intellektuális, vagy morális probléma van, vagy mind a kettő. Ez lenne a szabad Magyarország? Önök erre büszkék? Itt önkormányzatok fognak vetélkedni azért, hogy ki jusson egyről kettőre; kinek legyen jobb, kihez jöjjön beruházás, kinek legyen több munkája, kinek legyen több adóbevétele. Le akarjuk törni ezt a kezdeményezést? Csináljátok, de ha túl jó lesz majd, majd jönni fogunk mi, és elveszük! Hát, ehhez gratulálok!

Én egyébként azzal az értelmezéssel, amit önök képviselnek - és itt hallottam az államtitkár úr előterjesztésében is, hogy munkaalapú társadalom, vagy talán ön mondta éppen, képviselő úr -, mi ezzel nem értünk egyet. (*Nacsa Lőrinc: Én mondtam.*) Ön mondta? Hát, gratulálok hozzá! Akkor maradjunk enél az egyébként jelentős mértékben vitatható megközelítésnél, úgy, ahogy önök mondják! Maradjunk enél! Van egy település, összetörik magukat, dolgoznak, kitűnő embereket választanak, tanácsadókat bérelnek, eléri, hogy náluk valami történjen. Mi lesz a munkájuk gyümölcse? Estand! Jönnek Ács Feriék, azok is vörösingesek voltak talán... A hétszázát, megint idetaláltunk! Önök ezt csinálják! Önöknek elment a józan eszük!

A fordítottját kell csinálni: dolgozzanak, csinálják, mi segíteni fogunk maguknak! Egyébként lesz ebben kormányzati beruházás is? Természetesen! De nehogy már veregessék a mellüket! Ha vesznek egy kiló csirkefarhátat, annak az egyötöde be megy a közösbe. Nem önök támogatják azt a beruházást, hanem az én nyugdíjasom támogatja! Hogy süljön le a bőr a képükről maguknak! Nem maguk adnak pénzt az önkormányzatnak, hanem mindenki, aki vesz egy pohár

tejet, egy csirkefarhátat, egy kiló szárasztészta. Ez a feladat, kérem szépen, hogy ezt megértsék.

De túl vagyunk ezen, mert két különböző világot építünk. Maguk a romlottság, az önzés, az önkény világot építik a szabad emberekkel szemben, mi meg ezt védjük. Hogy át fognak gázolni rajtunk most? Természetesen! Hát, kitűnő szónoklatok fognak jönni, a mi közönségünk megtapsol bennünket, mi három percre jól érezzük magunkat, jól megmondtuk nekik, aztán maguk meg tesznek rá. Azt mondja az előterjesztő vagy valamelyikük: ez a partnerségnek a törvénye. Tényleg? Hány önkormányzati szövetséggel tárgyaltak előtte? Hányal? Mondják meg! Hány adta erre áldását? Mondják meg! Hány gazdasági, társadalmi tanulmányt végeztek, és tettek közzé, hogy ez jó lesz?

Itt ebben a székben ültem (*Rámutat a miniszterelnöki székre.*), míg egy másik hivatalt töltöttem be, amikor nagyjából az államtitkár helyén ült Navracsics frakcióvezető úr, és minden alkalommal, amikor be-terjesztettünk egy törvényt, és nem volt előtte valamilyen előtanulmány, azt mondta, hogy azonnal tessék kidobni, nem elfogadható.

(10.10)

Milyen előtanulmányai vannak, hölgyeim és uraim? Meséljék! Át fognak csoportosítani legalább 200 milliárd forintot, ez nagyságrendileg mint a felsőoktatás költségvetése, mert ennyi a kis- és közepes városok és a nagyközségek ebből származó iparűzési-adó-bevétele. Mit csináltak maguk? Semmit! Gyalázatos bandát képviselnek önök! Olik az országot és az önkormányzatokat. Szégyelljék magukat! Szégyelljék magukat, nemzetrontó emberek! (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szóló felszólalók szavaiból, azt hiszem, kiérezhető, hogy itt valami rendkívüli jelentőségű dolog történik, és ahhoz is csatlakozom, hogy egy rendkívül rossz irányú jogalkotásnak egy óriási lépését tapasztalhatjuk.

Az teljesen világos, képviselőtársam, hogy ez a törvény mindenről szól, csak arról nem, amit az indoklásban olvashatunk, illetve arról nem, amit a képviselő úr a kormánypárt részéről, illetve az államtitkár úr bevezetésekként elmondott.

Ez nem a gazdaság fejlesztéséről szól, államtitkár úr, képviselő úr, ez nem munkahelyteremtésről, nem infrastruktúra-fejlesztésről szól, nem az arányosságról szól. Nacsa képviselő úr, engedje meg, hogy utaljak rá, ön is beszélt gazdaságfejlesztésről, munkahelyteremtésről, gyalázta az ellenzéki képviselőket, hogy tegnap felszólaltunk a Budapest-Belgrád vasútvonal kapcsán. Azt javaslom önnek, hogy azt a szóösszetételt, hogy

„nemzeti kormány”, ne használják. Önök már méltatlanok erre, lejáratják a „nemzeti” szót, képviselő úr.

Önök a kínai nagyhatalmi érdekek kiszolgálásának oltárán feláldoztak 125 ezer munkahelyet. Önök mondták, hogy 80 milliárd forint befektetéssel 70 ezer új munkahelyet tudnak létrehozni. Önök 140 milliárd forintot az ideai költségvetésből elköltenek a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére. No, ebből a pénzből, képviselő úr, lehetett volna infrastruktúrát fejleszteni, ebből a pénzből lehetett volna munkahelyeket teremteni. Azért nem tudnak megfelelő számban munkahelyeket teremteni egyébként a hónapokkal megkészt munkahelyteremtési programjukból, mert elköltik a pénzt erre a semmilyen módon nem igazolható, a magyar nemzeti érdekekkel ellentétes beruházásra. Önök, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, azt, hogy „nemzeti kormány”, ne használják, önök lejáratják ezt a szót!

Nézzük, miről szól ez a törvényjavaslat! Ez a törvényjavaslat közvetlenül az ellenzéki vezetésű önkormányzatok, a városokban élő polgárok meglopásáról szól. Itt ne gondolják azt, hogy mi az önkormányzatokat védjük! Mi az önkormányzat? Az önkormányzat egy szerv, amely az ott élők közösségének érdekeit védi, az általuk elérhető szolgáltatásokat nyújtja. Az ott élő emberekről van szó. Mindent, amit elvesznek egy önkormányzattól, az ott élő emberektől veszik el, ez teljesen világos.

Ez a törvény a kézi vezérlésről szól és arról, ami önökre a legjobban jellemző: a teljes önfeladásról. Itt befektetésről, befektetésösztönzésről beszéltek. Hát, milyen módon ösztönzi a magát nemzetinek hazudó kormány a befektetéseket a kiszolgáltatót, olcsó bérért dolgoztatott munkaerővel?! Erre még büszkék is egyébként a lobbisták, büszkék is a kormány tagjai, lehet idejönni, mert itt a munkavállalók nem tudják magukat megvédeni, itt olcsó bérért lehet dolgoztatni. Leépítik a környezetvédelem szabályait. Ez a törvény is egyébként erről szól. Minden korlátot leépítenek, kizárólag a multinacionális cégek és egyéb befektetők érdekei oltárán mindent feláldoznak. Nem az emberek fontosak önöknek, hanem éppen azok a befektetések, amelyekből utána önök hizlalni tudják a saját holdudvarukat. Ez a javaslat erről szól, tisztelt képviselőtársaim.

Nézzük konkrétan azt az egészen elképesztő képmutatást, amit Nacsa képviselő úr és államtitkár úr is elmondott, hogy az önkormányzatoktól nem vesznek el semmit, mert a települési önkormányzattól a megyei önkormányzathoz kerülnek ezek a beruházások. Harangozó képviselő úr felhívta a figyelmet arra az ellentmondásra, hogy a főváros, egy megyei jogú város nem lehet érintett. Hát, államtitkár úr, hol, konkrétan milyen paragrafus zárja ki a megyei jogú önkormányzatokat? *(A dr. Orbán Balázssal beszélő Nacsa Lőrincnek:)*

Tisztelt Nacsa képviselő úr, látom, hogy nagyon jól beszélgetnek, nem igazán érdekli önöket más képviselő véleménye, de válaszoljon arra a kérdésre, hogy ha például egy megyei jogú város esetében kijelölnek egy ilyen övezetet, elveszik azt a beruházást, és odaadják a megyei önkormányzatnak, akkor milyen

módon érvényesül a megyei jogú városban élők szavazata.

Azt nem tudom, tudja-e, képviselő úr, hogy akik megyei jogú városban élnek, nem szavazhatnak a megyei önkormányzati választásokon *(Z. Kárpát Dániel: Hoppá!)*, így konkrétan olyan módon mennek ki ezek a beruházási tételek, és olyan módon hoznak majd döntéseket a fejük felett olyan szervek, egy olyan területi önkormányzat, a megyei önkormányzat, amely összetételének befolyásolására semmilyen módon nem volt lehetőségük. Ez egészen elképesztő és egyébként még az önök praxisában is egy példátlan intézkedés.

De ha, mondjuk, formailag nem is egy megyei jogú várost érint egy ilyen elvonás vagy ilyen gazdasági övezet kialakítása, az teljesen világos, hogy egy agglomerációt jelentős részben a megyei központban, a megyeszékhelyen élők erőfeszítései éltetik, egy megyei jogú város, egy vidéki nagyváros köré épült agglomeráció terheit ők viselik. Például a közösségi közlekedés rendszerét, a beutazók közlekedtetését, a közösségi közlekedés finanszírozását, amiből egyébként szintén a törvényjavaslat alapján kiszáll az állam, az adott városban élőknek kell finanszírozni, mégis elvonnák az ott élő emberektől ezeket a lehetőségeket és az adott térséget, agglomerációt. Ez egészen elképesztő!

Arról nem is beszélve, hogy megyei önkormányzatról beszélnek, a megyei önkormányzatokról pedig tudjuk, hogy kizárólag fideszes vezetésűek mindenhol, és ezeket önök kiüresítették, leépítették, nem rendelkeznek szakemberekkel, nem rendelkeznek apparátussal. Tehát ha csak ezt nézzük, bár nem ez a legnagyobb baja a törvénynek, önmagában is képmutatás, hogy ezek a megyei önkormányzatok majd alkalmasabbak lesznek arra, hogy felkészítsék a területet egy komoly beruházás fogadására, mint mondjuk, egy megyei jogú város önkormányzata, ahol osztályokba vannak rendezve különböző területfejlesztési és közigazgatási szakemberek. A megyei jogú városok önkormányzatai, a megyei önkormányzatok erre nincsenek felkészítve, hiszen önök kivérezették ezeket.

Ennyit bevezetésként, a törvény teljesen világosan megadja a jogot a kormánynak, hogy rendeleti úton, ahogy elhangzott már, a miniszterelnök döntése alapján, aki rábök bizonyos beruházásokra, és ezeket önök elveszik, és odadobják a megyei önkormányzatnak. De ehhez tartozik az is, hogy elveszik a különböző ingatlanokat, jogokat, tulajdonjogokat is, kiveszik a szabályozás lehetőségét is az ott élők, konkrétan az érintettek kezéből.

Legyen világos, hogy önök semmilyen módon nem mennek szembe a befektetői érdekekkel. Bár mire hajlandóak azért, hogy csak jöjjön a pénz, és azt el tudják osztani az önök gazdasági holdudvarában. De most azoknak az önkormányzatoknak, azoknak a városoknak a lehetőségét is elveszik, akik még hajlandóak bármiféle korlátozást az ott élő emberek érdekében, vagy éppen a környezet megóvása érdekében tenni. Ezt elveszik! Egészen világosan szabályozzák azt, hogy milyen különleges adottságok vonatkoznak majd ezekre a gazdasági övezetekre, konkrétan a területrendezésre, a környezetvédelmi szabályozásra,

de még az örökségvédelem lehetőségeire is különleges szabályozásokat fognak alkalmazni.

Szerepel ebben a javaslatban, hogy a környezet védelmének szabályozásával kapcsolatos jogszabályokkal összefüggésben is különleges szabályozásokat fognak engedélyezni a megyei önkormányzatban. Magyarul: előfordulhat, hogy egy beruházás elindul egy adott város területén, erre akár most is látunk a gyakorlatban példát, közvetlen közel lakóövezetekhez, lakókörnyezetekhez és semmilyen módon az ott élő embereknek vagy az általuk valóban demokratikusan megválasztott városvezetőknek, vagy egy testületnek nem lesz lehetőségük, hogy olyan szabályozásokat alkossanak, amelyek az ott élő emberek életét, egészségének megővését vagy éppen a nyugalma meghatározhatják és megvédhetik.

Az egészen elképesztő, hogy leviszik ezt a határt 5 milliárd forintra, ami gyakorlatilag már egy nagyobb szállodaberuházás esetében érvényesíthető. Semmilyen más megkötést önök nem tesznek, tehát hogy mennyi munkahelyet teremt, milyen gazdasági hatása van ennek a beruházásnak. Azt mondják, hogy 5 milliárd forint, a másik oldalról pedig a kormány azt mondta, hogy ez így mehet, és már ezzel kapcsolatban gyakorlatilag egy adott településen bármit lehet csinálni, mert az önök kézi vezérlése alatt álló megyei önkormányzatnak megadják a jogot, hogy ezt megtegye.

Legyen világos, mert itt elhangzott az az egészen elképesztő állítás, hogy bármelyik ellenzéki képviselő az önkormányzatok lobbistája lenne. Szó sincs erről! Önök semmibe veszik az önkormányzatiságot, hallhattuk az előttem szólótól, de ez már szerintem senkit nem lep meg, főleg hogy semmibe veszik azokat az önkormányzatokat, ahol az ott élő polgárok ellenzéki vagy nem kormánypárti független vezetőt választanak. Ezt is már rengetegszer megvitattuk. De legyen világos, hogy ha ezeket a forrásokat, ezeket a lehetőségeket elveszik a városoktól, elveszik a falvaktól, akkor nem ezeket a megválasztott vezetőket vagy a testületeket, vagy önmagában az önkormányzatot büntetik meg, hanem az ott élő embereket; az ott élő embereket függetlenül attól, hogy ők kire szavaztak, függetlenül, hogy ellenzékiek, kormánypártiak vagy éppen nem érdekli egy helyi önkormányzati választás. Az ott élő embereket fosztják meg attól a lehetőségtől, hogy az ő életüket alapvetően meghatározó közszolgáltatásokhoz a megfelelő minőségben hozzájussanak. Hiszen az iparűzésiadó-bevételekből kell üzemeltetni az óvodákat, ebből kell felújítani az óvodákat, ebből kell fenntartani az ivóvíz-szolgáltatást, ebből kell a szennyvízelvezetést megoldani, a szemétszállítást ebből kell megoldani, szintén ezekből a bevételekből lehet felújítani az utakat.

Rendkívül nehéz helyzetben vannak az önkormányzatok, de az ilyen intézkedés, mondhatjuk, lehetetlen helyzetbe hozza őket, veszélybe sodorja ezeket az alapvető közszolgáltatásoknak az ellátását. Ismétlem: önök nem az önkormányzatokat büntetik, nem az önkormányzatokat rabolják ki, hanem ezekben a városokban, ezekben a falvakban, ezekben a kerületekben élő embereket hozzák lehetetlen hely-

zetbe. Tehát itt senki nem az önkormányzatok lobbistája, mi a magyar emberek érdekében szólunk, akik érdekei ellen önök ismét egy törvényjavaslatot nyújtottak be. Ez egészen elfogadhatatlan, amellet, hogy természetesen egyéb alkotmányos kifogásokat is támaszthatunk.

(10.20)

De milyen hatásai lehetnek ennek a javaslatnak? Sorolhatnánk itt környezetvédelmet, az egészségügyet, az ott élők nyugalma meghatározó tényeleket sem lesz lehetőségük befolyásolni. És itt van egy nagyon fontos vonatkozása még ennek a törvényjavaslatnak, erről még nem nagyon beszélt egy előttem szóló sem, ami egy rendkívül fontos közszolgáltatáshoz kapcsolódik. Önök már a múlt év vége felé belengették azt, hogy el kívánják vonni a helyi közösségi közlekedés finanszírozásának az állami támogatását, árkiegészítését, és itt, ebben a törvényjavaslatban ezt megvalósítják. Tehát magyarul, hoznak egy olyan rendelkezést, hogy az önkormányzatok esetében az iparűzési adóból először a helyi közösségi közlekedést kell kifizetni. Ez megint csak beleszólás a helyi önrendelkezésbe, de konkrétan ez formailag azt jelenti, hogy elvárják, hogy egy helyi közösség, egy önkormányzat szőröstül-bőröstül az egész költségtömeget a közösségi közlekedésre fizesse ki. Azt gondolom, önök is tudják, tisztelt képviselőtársaim, hogy alig-alig van olyan önkormányzat, alig-alig van olyan város, amelyik ezt önmagában képes megtenni, és ha megteszik, akkor az azt jelenti, hogy a szolgáltatás minőségét le kell építeni. Ezzel önök ismét az ott élő embereket fogják büntetni, függetlenül attól, hogy ellenzéki vagy kormánypárti szavazók.

Szintén a közösségi közlekedés ellen fognak tenni, tegnap hallhattunk itt, mondhatjuk, hogy álságos felszólalásokat a klímavédelmi vitában - ha önök lehetetlenné teszik, hogy megfelelő minőségben működjön a közösségi közlekedés adott városokban, akkor hogyan beszélhetünk itt klímavédelemről és a környezet védelméről? Nos, tehát elvárják azt, hogy az ott élő emberek és az önkormányzatok finanszírozzák a közösségi közlekedést, és megvonják az állami árkiegészítését, állami támogatását.

Egyébként elmondhatjuk, hogy egészen rossz és aránytalan a rendszer. Itt már utaltam rá, hogy mondjuk, van egy megyei jogú város, van egy vidéki nagyváros, és az ott élőknek kell majd ezek után fenntartani teljes egészében, állami, kormányzati segítség nélkül a közösségi közlekedést, úgy, hogy ott, az adott városban a helyi közlekedés nemcsak az ott élőket, az ott élők igényét kell hogy kiszolgálja, hiszen az oda betutató munkavállalóknak, diákoknak, az egész agglomeráció lakosságának a közlekedését is el kell látni, és ez is az ott élő polgárok adózására van bízva. Tehát ez egészen elképesztő, és megint csak teljesen aránytalan rendszer.

Én hadd tegyek fel egy kérdést önnek, államtitkár úr! A kormány hozott még a múlt év végén egy olyan határozatot, amelyben Palkovics miniszter urat azzal

bízta meg, hogy dolgozza ki a helyi közösségi közlekedés állami finanszírozásának a modelljét, és emlékeim szerint március végéig kapott Palkovics miniszter úr egy határidőt. Én megkérdeztem önöket, amikor rebesgették, hogy elveszik az árkiegészítést, elveszik a támogatást, hogy ez milyen módon van ellentmondásban, mert az teljesen világos, hogy a közösségi közlekedés az egyik legfontosabb közszolgáltatás, nem elvárható, hogy az adott település ezt önmagában megoldja, biztosítsa a finanszírozást, és reménykedhetünk-e, nyilván a megfelelő óvatossággal, hogy esetleg átgondolja az állam, és a megfelelő forrásokkal segíti a közösségi közlekedés helyi finanszírozását és fenntartását, és most egy tollvonással gyakorlatilag elveszik a forrásokat. De akkor oldják fel ezt a súlyos ellentmondást, hogy egyrészt megbízzák a miniszter urat, hogy dolgozza ki ezt a modellt, a másik oldalról pedig azt mondják, hogy ezzel önök nem kívánnak foglalkozni! Egyébként bármit is elvégzett Palkovics miniszter úr? Letett bármit az asztalra? Adott jelentést a miniszterelnök úrnak, a kormány számára, hogy milyen nehéz helyzetben van sok-sok város a helyi közösségi közlekedés miatt? Tehát erre szeretném, ha válaszolna, államtitkár úr.

Összességében én azt szeretném mondani, hogy ez a javaslat egészen gyalázatos, de legyen világos, hogy nem azért és nem az a fő probléma, hogy az önkormányzatokat hozza nehéz helyzetbe, az önkormányzatokat vérezteti ki, hanem azért, mert egy konkrét támadás és az ott élő emberek konkrét lerablása az, amit önök csinálnak. És megismétlem ismét, államtitkár úr és Nacsa képviselő úr, hogy azok után, hogy tegnap önök milyen döntést hoztak, és ezermilliárd forintot titkosítva fognak kifizetni egy semmilyen dokumentummal alá nem támasztott Budapest-Belgrád vasútvonal-fejlesztés kapcsán, önök semmiképpen ne akarják magukat nemzeti kormánynak nevezni! Egészen gyalázatos! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Párbeszédnek is, nem meglepő módon, lesújtó a véleménye erről a módosításról, de nem lepődtünk meg a módosításon. Ez a javaslat jól illeszkedik az elmúlt tíz év fideszes politikájába, ami két dolog körül forog: a hatalom és a pénz. Még több hatalmat akarnak, hogy aztán még több pénzt szerezzenek, és amikor pénzüik van, akkor abból vesznek még több hatalmat, és ez a körforgás folyik tovább.

Ez a javaslat arról szól, hogy mostantól a hatalom emberei döntenek, és próbálják megpuccsolni, meghekkelni az emberek hatalmát. Mert miről is van itt szó? A kormány, elsősorban a kormány és listás megyei képviselők fognak dönteni, szemben a közvetlenül megválasztott polgármesterrel és a közvetlenül

megválasztott egyéni képviselőkkel *(Dr. Orbán Balázs: Ön is listás!)*, és a megválasztott listás képviselőkkel, és nem az a helyzet *(Nacsa Lőrinc: Ön is listás képviselő!)*, hogy ők is döntenek, hanem az a helyzet, hogy csak ők döntenek. *(Dr. Keresztes László Lóránt: A miniszterelnök is listás!)* Még egyszer mondom, nem az a helyzet, hogy ők is döntenek, és nem ez a baj, hanem az a baj, hogy csak ők fognak dönteni. Tehát ez a gondolkodás totálisan szembemegy mindenféle demokratikus berendezkedéssel. Arról nem is beszélve, amit itt már valaki fölvetett, hogy fogadjuk el, hogy a megyei jogú városok kapcsán nem érvényes ez a törvény, de én is kíváncsi vagyok arra, hogy ennek mi lesz a garanciája, de a megyei jogú városok lakóit is érintik majd ezek a döntések, miközben ők nem szavaztak, ők nem tudtak szavazni azokra a megyei képviselőkre, akik fognak dönteni. Konkrétan szerintem ez alaptörvény-ellenes is, de majd nyilván az Alkotmánybíróság vizsgálni fogja ezt a kérdést.

Államtitkár úr, nekem is az a kérdésem, hogy milyen egyeztetések voltak és milyen önkormányzati szövetségekkel, és ők hogyan vélekedtek erről a javaslatról, erre nagyon kíváncsi vagyok. De ha egy kicsit komolyan akarunk beszélni erről a kérdésről, akkor abban van igazság, hogy vannak igazságtalanságok a rendszerben, tehát ez tényleg így van. Vannak olyan települések, amelyeknek valamilyen szempontból szerencsájuk van, van, ahol ez nem szerencse kérdése, és nagyobb bevételre tesznek szert. Érdemes-e föltenni azt a kérdést, hogy tudunk-e egy igazságosabb rendszert építeni a jelenleginél? Szerintem ezt a kérdést érdemes föltenni, tehát érdemes erről beszélni, én ezt nem vitatom, de az biztos, hogy nem így, nem a hatalom embereivel kell megpuccsolni az emberek hatalmát, például a területfejlesztési operatív programokkal, az EU-s támogatások, EU-s pénzek hatékonyabb elköltésével és hasonló módszerekkel.

Államtitkár úr azzal érvelt, hogy itt egy arányosabb forrásmegosztás a cél. Akkor az a kérdésem, hogy miért nem a konkrét települések vezetői döntenek. Egyébként önöktől nem áll távol ez a módszer, hiszen például a fővárosban ezt csinálták, hogy bepakolták a Fővárosi Közgyűlésbe a kerületi polgármestereket, a kerületi képviselőket, akiket közvetlenül választottak meg. Érdekes módon itt ez a módszer működik, de nem, nem, valószínűleg azért, mert önök pontosan tudják, hogy a megyei közgyűlésben fideszes többség van, az önök emberei, a hatalom emberei ülnek ott, és ezt erre a szintre kell emelni. Tehát ha önöknek tényleg az lett volna a célja, hogy itt egy arányosabb forrásmegosztás legyen, amibe az érintett településeknek van beleszólása, akkor talán alkalmazhatták volna ezt a módszert is, de önök persze nem ezt a módszert alkalmazták. Egyfelől gumiszabályok vannak ebben az egész módosításban, az egész megyére kifejti a hatását, és ezt majd a kormány dönti el természetesen. Tehát ő majd szemezget, hogy mik azok a beruházások, fejlesztések, amikre ráteszi a kezét, mik azok, amikre nem. Nyilvánvalóan valószínűleg azokra fogja, amelyek ellenzéki településeket érintenek.

Államtitkár úr másik célnak a munkahelyek teremtését jelölte meg. Egy település két okból fogad el

egy nagyobb beruházást ott a területén, általában ez a két indok, a sok indok mellett, de két fő indok, az egyik, hogy helyben tudnak az emberek dolgozni, lesz munkahely, a másik, hogy lesz bevétel az iparüzési adóból. Most önök az egyik legfontosabb lehetőséget elveszik a településtől. Nekem az a véleményem, hogy ez nem fogja a munkahelyteremtést elősegíteni, mert a települések elfogadják, hogy oda épül egy nagyobb fejlesztés, amely egyfelől kihat a környezetre, használja a település infrastruktúráját, de kompenzációból elfogadják azt, hogy ez ott legyen, hiszen a helyi emberek tudnak ott dolgozni, és ebből van bevétel.

(10.30)

Önök most elveszik az egyik legfontosabb indokát ezeknek a településeknek, hogy oda befogadjanak különböző beruházásokat és fejlesztéseket.

Itt van egyébként egy furcsa filozófiai ellentmondás is az önök politikájával, ezt a miniszterelnök úr vetette föl. Hiszen önök az elmúlt tíz évben csak azt hangoztatták, hogy azokat kell támogatni, akik tehetőségek, azokat kell támogatni, akik dolgozni akarnak - munkaalapú társadalom és a többi -, akiknek érdemes pénzt adni, hiszen ők törekednek. Ehhez képest önök azokat a településeket fogják büntetni, ahol tényleg van egy tehetséges polgármester, van egy olyan képviselő-testület, aki előre tervez, aki szeretné a települését fejleszteni, van egy jó pályázatíró csapatuk, és ezektől a településektől fogják elvenni ezeket a pénzeket, ezeket a településeket fogják kisémmizni. Totálisan szembemegy az eddigi, önök által kreált konzervatív gazdaságfilozófiával! Egyébként az én baloldali filozófiámhoz közelebb áll ez, hogy egy kicsit próbáljuk arányosítani a megyén belüli aránytalanságokat, de nem erről beszéltek az elmúlt tíz évben - de ezt már megszokhattuk.

Tehát ez a javaslat nem arról szól, amiket államtitkár úr itt felsorolt, hanem sokkal inkább arról, ami 2019. október 13-án történt: jó pár helyen, jó pár településen a Fidesz elvesztette az önkormányzati választásokat. És mi bizonyítja ezt? A számok. Megnéztem az iparüzésiadó-bevételek alapján a településeket, nem a megyei jogú városokat, csak a többi települést, és sorrendbe állítottam őket. Az első húszban csak hat fideszes város van, a többi mind ellenzéki. Véletlenül! De szerintem ezt önök is megcsinálták, és pontosan ezért született ez a módosítási javaslat. Tehát a legnagyobb pénzeket ellenzéki városoktól fogják elvenni nagyon nagy valószínűséggel, hiszen a 2019-es adatok alapján ez így nézett ki.

De az is bizonyíték, hogy mik ennek a módosításnak az előzményei. Ott volt a lex Baranyi a közterület-használati díj elvonásával, ott volt, amikor a koronavírus-járvány megjelent, egyből a polgármestereket akarták gyámság alá venni, persze azt utána visszavonták, miközben utána, amikor nem akartak kellemtelen döntéseket meghozni, akkor meg a polgármesterekre bízta azt, hogy milyen korlátozó intézkedéseket foganatosítsanak a saját településükön. Tehát először gyámság, aztán pedig a felelősség áthárítása; ez is igen következetes álláspont.

Ezután folytatták a gépjárműadó elvételét, hivatkozva arra, hogy a bankok és a mult cégek mellett az önkormányzatoknak is ki kell venniük a részüket a járvány elleni küzdelemből. Tehát önök a bankokhoz és a multikhoz hasonlítják az önkormányzatokat. Ez egészen elképesztő! Egyébként előtört a mai napig nem tudok napirendre térni, hogy hogyan lehet a bankokhoz és a multikhoz hasonlítani azokat az önkormányzatokat, akik legtöbb esetben például támogatást adnak azoknak az embereknek, akik elveszítik az állásukat, szemben önökkel, akik a háromhavi álláskeresési alapjövédelen kívül nem segítenek nekik; azokat az önkormányzatokat, akik ápolják és segítik azokat az embereket, akiket önök hazaküldtek a kórházakból. Ezeket az önkormányzatokat hasonlítják önök a multikhoz és a bankokhoz. Hát, gratulálok!

De itt sincs vége a sornak, jött a VIII. kerület, a IX. kerület. A VIII. kerülettől több mint 1 milliárdot, a IX. kerülettől 400 milliót vontak el. És hogy miért hozom ezt föl példának? Azért, mert azért olyan szelektíven tudnak elvonogatni, hiszen például Kisvárdától nem vontak el semmit, sőt 440 millió extra támogatást kaptak, nyilván nem ellenzéki vezetés. De felhozhatom a XII. kerületet is fideszes vezetéssel, ahol a 7,3 milliárdból egy fillért nem vontak el. Ott 7,3 milliárdos támogatás van beirányozva, de a járvány elleni küzdelem jegyében onnan nem sikerült elvonni. Itt is tényleg nagyon igazságosan döntenek, és természetesen a fideszes települések felé hajlik a kezük.

Egyértelmű ez a politikai döntés azért, mert itt a kormány fog szeméztetni, és a kormány fog dönteni ezekről a gazdasági övezetekről. Őszintén kérdezem: nem találják aggályosnak azt, hogy egy olyan testületre bízzák ezeket a döntéseket - adóbeszedés, szabályozás -, akik sokkal kevésbé jártasak az adott település problémáiban, az adott települések környezetében lévő kihívásokban, mint az adott településen megválasztott képviselők, az adott településen dolgozó emberek, akik valószínűleg sok tapasztalattal menedzselik ott az ügyeket? Vagy jól, vagy rosszul, erről beszéltem.

Ezzel a lépéssel egyébként, az LMP frakcióvezetője is említette, borzasztó környezeti károkat is fognak okozni. Hiszen az adott településen pontosan tisztában vannak azzal, hogy egy ilyen fejlesztés milyen környezeti kihívásokkal jár, mik a veszélyek, milyen problémák merülhetnek föl. Ez az ismeret, ez a tudás nem lesz ott ezekben a döntésekben, ezekben a szabályokban, hatalmas környezeti károkat fognak okozni így ezek a fejlesztések, amelyek utólag fognak kiderülni. És ki fogja megszívni? A helyi települések fognak rosszul járni, akik ebbe gyakorlatilag nem fognak tudni beleszólni.

Összefoglalóan: természetesen a Párbeszéd nem fogja támogatni ezt a javaslatot, és nagyon csodálkoznék, ha ezt a javaslatot az Alaptörvénnyel összhangban elfogadhatónak találná majd az Alkotmánybíróság, de sajnos az a helyzet, hogy itt is működött az a logika, amely ennél a javaslatnál, oda is a hatalom embereit ültették már be, úgyhogy valószínűleg át fog menni. De bízunk az Alkotmánybíróság józanságában és abban, hogy nem fogja átengedni ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Bana Tibor képviselő úr, független. Parancsoljon!

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A rendszerváltozás egyik legfontosabb vívmánya az önkormányzatiság volt. Ha visszatekintünk a mögöttünk hagyott három évtizedre, akkor azt láthatjuk, hogy ezt folyamatosan leépítették, kiüresítették a különböző kormányok. Ez az idő előrehaladtával egyre inkább igaz volt, de különösen igaz volt ez 2010 óta, hiszen a Fidesz-kormányok a 2010-es kétharmados győzelmet követően mindent megtettek azért, hogy szűkítsék az önkormányzatok mozgásterét. Egyébként ez nem is csak a települési önkormányzatokra, hanem a megyei önkormányzatokra is igaz volt, ott is jogkörelvonások történtek, elvették a vagyonukat. Erre majd még a későbbiekben vissza is fogok térni.

Persze, ha megnézzük ezt a törvényjavaslatot, és örülök annak, hogy különböző érvek előkerültek itt az általános vita alatt, akkor valóban mondhatjuk azt, és ha elvonatkoztatunk a 2010 óta történetektől, akkor remélhetnénk azt, hogy ténylegesen egy igazságosabb helyzetet is tudnánk teremteni. Hiszen megfontolandó lehet az, hogy ne kizárólag egy adott település részesedjen azoknak a beruházásoknak a pozitív következményeiből, amelyet ez elsőrendűen érint, amelynek a területén történik az adott fejlesztés. De itt máris hozzá kell azt tennem, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha viszont megnézzük azt, hogy mi történt az elmúlt tíz évben, akkor egyáltalán nem tudok jóhiszemű lenni, hiszen sajnos a Fidesz-kormány minden esetben igyekezett olyan módon alakítani a törvényeket, olyan módon irányítani különböző döntéseit, hogy az hatalmi érdekeinek megfeleljen. Ez alapján én biztos vagyok benne, hogy ebben az esetben is ez történne, vagyis egy politikai alapú pénzelosztás irányába tennének lépéseket.

Ettől függetlenül, mint említettem, érdemes vitáznunk arról, hogy érdemes-e felülvizsgálni ezt a jelenlegi rendszert, és jó lenne, ha e tekintetben szakmai vitát tudnánk folytatni parlamenti szinten is, és természetesen nagyon fontos az, hogy ebbe a vitába különböző településvezetőket pártállástól függetlenül bevonjunk.

(10.40)

De nézzük meg a másik oldalát ennek a történetnek, tisztelt képviselőtársaim, hiszen azért azt is lehetett látni az elmúlt 30 évben, hogy nagyon sok olyan település volt - és itt most nem is a megyei jogú városokról beszélek, és még nem is annyira a közepes nagyságú városokról, hanem kisebb településekről -, ame-

lyeknél az volt a középpontban, hogy egy adott településvezető, egy adott közösség tudott olyan lépéseket tenni, tudott olyan beruházásokat odacsábítani, hogy az adott település fejlődött, és megsüvegezendő az, hogy ezt sok esetben meg tudták tenni.

Nos, ha ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül - ez tehát a másik oldala ennek a kérdésnek -, akkor kevésbé lesznek érdekelték ezek a települések abban, hogy ilyen jellegű beruházásokat odacsábítsanak, és ilyen módon igyekezzenek a településeken élőknek az életminőségét javítani.

Tehát, tisztelt Országgyűlés, ez sokkal inkább abba az irányba mutathat, hogy önök majd politikai alapon kívánják a megyei önkormányzatokon, a megyei közgyűléseken keresztül elosztani ezeket a pénzeket, azokon a megyei közgyűléseken keresztül, amelyek esetében mindenütt kormánypárti, fideszes többség van; és nem véletlen az, hogy egy ilyen keretbe ágyazták önök ezt a javaslatot. És bizony, ezáltal a helyiek véleményét is semmibe veszik.

Mert ha megnézzük a 2019. októberi eredményeket, akkor azt láthatjuk, hogy Szombathelytől Dunaújvárosra át Egerig számtalan megyei jogú városban született ellenzéki győzelem, és akkor most fogadjuk el azt, hogy valóban nem lesznek érintettjei ennek a javaslatnak a megyei jogú városok - bár ezzel kapcsolatban ellenzéki képviselőtársaimhoz, az előttem felszólalókhöz hasonlóan magam is szkeptikus vagyok, de fogadjuk el ezt -, már csak azért is, mert tényleg jogi nonszensz lenne az, hogy azok a megyei jogú városok is érintettek lennének, amelyek - mint a nevük is tartalmazza - megyei jogúak és a megyei önkormányzathoz delegálnának egy ilyen jogkört. Ez tehát mindenképpen elfogadhatatlan lenne, és államtitkár úr jelzéseiből azt veszem ki, hogy talán ezt a szempontot valóban figyelembe vették, és remélem, hogy ténylegesen ez a helyzet. De azért nézzük meg a többi települést, amelyek nem megyei jogúak, ezek között is számtalan olyat találunk, ahol tavaly ősszel ellenzéki győzelmek születtek: Baja, Göd, Jászberény, Szentendre, Vác, hogy csak néhány példát említek.

Göd esetében már láthattuk, tapasztalhattuk azt, hogy milyen hatalmi arroganciával képesek önök fellépni, és azt gondolom, hogy sajnos ez a sors várna nemcsak a felsorolt településekre, hanem további városokra és falvakra is, mert azért érdemes azt is hoztatni ehhez, hogy nem is csak onnan kell ezt a kérdést megközelíteni, hogy kormánypárti vagy ellenzéki vezetése van-e egy adott településnek, hanem nagyon sok esetben - színezettől függetlenül - lokálpatrióta módon igyekeznek vezetni az adott közösséget a településvezetők, és ez számukra is jogkörelvonást jelentene minden esetben. Azt pedig sajnos ismét meg kell jegyezni, hogy abban az elmúlt tíz év történései alapján a magam részéről biztos vagyok, hogy a fideszes, egyértelműen önközhöz köthető önkormányzatok ebből a szempontból a kivételezett körbe kerülnek.

Ha megnézzük, hogy a koronavírus-járvány által okozott veszélyhelyzetben milyen intézkedéseket, lépéseket tettek az egyes települések, akkor azt mond-

hatjuk, hogy erőn felül teljesítettek az önkormányzatok. Igyekeztek minden tőlük telhetőt megtenni annak érdekében, hogy az ott élők helyzetén javítani tudjanak. Számtalan példát lehetne ezzel kapcsolatban felhozni Nyugat-Magyarországtól kezdve, Budapest környékén át Kelet-Magyarországig. Én egyet említenék. Például Szombathely esetében született egy olyan döntés - Nemény András polgármester úr intézkedésének köszönhetően -, hogy 100 ezer forintos támogatásban részesülhetnek azok, akik a veszélyhelyzetben veszítették el munkájukat. Jó lenne, egyébként, ha ezt minden település esetében kiegyesítené a kormány, hiszen nemcsak a vasi megyeszékhelyen, hanem számtalan más településen is hoztak hasonló jellegű döntéseket. És mit kaptak cserébe ezek az önkormányzatok? Mit kaptak cserébe az ott élők? Elvonták önök a gépjárműadó településekre eső részét, és most az iparűzési adó tekintetében is hasonló lépésekre készülnek politikai alapon.

Nézzünk meg még egy szempontot tisztelt képviselőtársaim, hiszen a fejlesztések, beruházások az esetek elsöprő többségében pozitív fogadtatásra találnak az ott élők részéről. De azért vannak olyan esetek, amikor ez nem feltétlenül állja meg a helyét, és ezekben az esetekben különösen fokozhatja az a konfliktushelyzetet, ha még a települést érintő iparűzési adót is elvonják az adott közösségtől, hiszen ez a helyiek és a cég közötti konfliktusokat tovább élezheti.

Tehát még ez a hivatkozási alap sem maradhatna meg egy ilyen helyzetben, hogy igen, valóban vannak ezzel a beruházással kapcsolatban esetleges problémák, mondjuk, itt környezetvédelmi szempontokra gondolok adott beruházások esetében, de legalább másik oldalról a település jól jár. Na most, ezzel a javaslatral ez sem így lenne a jövőben, tehát ez is a másik serpenyőben található érv, és azok közé az érvek közé lehet ezt sorolni, hogy egyáltalán nem segítené ez azt, hogy az egyes településeknek érdeke legyen az, hogy milyen fejlesztések, beruházások történjenek.

És a megyei önkormányzatok; említettem a felszólalásom elején, hogy erre még vissza szeretnék térni. Nagyon álságos az, amit önök csinálnak, tisztelt államtitkár úr, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. Miért mondom ezt? Azért, mert a megyei közgyűléseket, önkormányzatokat önök 2010-től kezdve folyamatosan kiüresítették, elvették a vagyonukat, kiemelten érintett ez minden megyei önkormányzatot, és most, hogy látják, hogy van egy ilyen politikai lehetőség és a tavaly őszi önkormányzati választásokon még itt, a megyei közgyűlésekben sikerült mindenütt többséget szerezniük, úgy gondolják, hogy jó lesz, ha ezt a jogkört viszont odadelegálják, és ilyen módon hozzák rosszabb helyzetbe azokat az ellenzéki, és mint említettem, az esetek elsöprő többségében lokálpatrióta hozzáállású településvezető által vezetett közösségeket, amelyek igyekeztek mindent megtenni azért, hogy fejleszteni tudjanak; aminek valóban volt kihatása egyébként nemcsak a település határain belül élőkre, hanem egy adott kistérségre és a környező településekre is.

Tehát ilyen szempontból - visszatérve az első gondolatomhoz - igen, érdemes vitázni. Érdemes átgondolni azt, hogy milyen módon lehetne változtatni

ezen a helyzeten, csak akkor azt mondjuk úgy kellett volna megtenni, hogy mielőtt megszületik ez a javaslat, kellő mértékben egyeztetéseket folytatnak az érintettekkel, a polgármesterekkel, de sajnos az esetek elsöprő többségében nem volt így. Csak nagyon minimális példát tudnék felhozni azzal kapcsolatban az elmúlt tíz évből, hogy érdemi szakmai egyeztetések történtek volna az előkészítés során egyes törvényjavaslatok benyújtását megelőzően.

Ennek a törvényjavaslatnak, tisztelt képviselőtársaim, van egy nagyon hangzatos felvezetése, ami arról szól, hogy munkahelyeket kell teremteni. A kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a koronavírus-járvány által okozott veszélyhelyzet elmúltával, annak megszüntetését követően ez megtörténhessen, fejlődni tudjanak az adott térségek, újabb munkahelyek jöjjenek létre, a megszűnő munkahelyeket pótolni tudják.

Ezzel szemben tehát sajnos az a helyzet, és ez az idő előrehaladtával egyre inkább igaz volt 2010-től kezdődően; hiszen emlékszem arra, hogy amikor 2010-ben idekerültem magam is az Országgyűlésbe, akkor még azért optimistábban álltam bizonyos döntésekhez, és azt gondoltam, hogy valóban szakmai szempontok alapján fognak ezek történni, érdemi vitákat követően. Egy-két évig még voltak ilyenek elvétve, aztán ez egyre inkább eltűnt, és egyáltalán nem jellemző ez már a parlamentben. És bizony azt lehet mondani, tisztelt Országgyűlés, hogy a Fidesz-kormány az egész országra különleges gazdasági övezetként tekint; egy olyan különleges gazdasági övezetként, ahol csak és kizárólag az önök kiskirályai uralkodhatnak. Ez tehát a helyzet, tisztelt Országgyűlés.

A magam részéről pedig Vas megyei ellenzéki országgyűlési képviselőként mindent meg fogok tenni azért, hogy ennek mielőbb vége legyen. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

(10.50)

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Gyurcsány Ferenc korábbi miniszterelnök, frakcióvezető úr sok mindentről beszélt: tranzistorokról, közigazdasági elemzésekről. Egyről nem beszélt, hogy amikor ő miniszterelnök volt, akkor mennyire eladósították az önkormányzatokat, és arról sem beszélt, hogy folyamatosan növekvő közfeladatokat pakoltak az önkormányzatokra, miközben a normatív állami hozzájárulás reálértékét folyamatosan csökkentették. Erről nem beszélt, hogy mire 2011-re az adósságkonszolidációt el kellett kezdeni, addig 1364 milliárd forintnyi adósságot kellett átvállalnia az államnak az önkormányzatoktól, mindezt Gyurcsány Ferenc korántsem áldásos tevékenysége miatt.

Ezeket kihagyta a volt kormányfő, hogy erről beszéljen, hogy azért jutott oda az önkormányzati szektor, ahova jutott, mert ő volt a miniszterelnök, és már

kötvénykibocsátásokkal, hitelekkel és persze az ingatlan vagyoni kiadásával kellett kezelniük az önkormányzatoknak, legfőképpen a megyei önkormányzatoknak és a kistéleüléseknek a keletkező óriási hiányokat. Az megérne egy külön felszólalást, hogy ezek a kiadott ingatlan vagyoniok hova tűntek ott a szocialista berkekben, de erről majd máskor.

Önök kizárólag feltételezéseket mondanak a törvényről, tényekről nem beszélnek. Önök elmondják, hogy majd mi lesz. Tisztelt Képviselőtársak! Önök gondolkodnak székértábor-logikában, önöknek van ellenzéki szavazó, kormánypárti szavazó. Ezek a fejlesztések mindenkit fognak érinteni, ellenzéki szavazót is, kormánypárti szavazót is. Önök azt hiszik, hogy azokon az ellenzéki településeken, amelyeket ellenzéki politikusok vezetnek, ott nincsen kormánypárti szavazó? Pontosan az mutatná meg, hogy mi is így gondolkodunk, ha ezen kezdenénk el lovagolni, hogy hány darab kormánypárti szavazó hol van. Nem erről van szó. Arról van szó, hogy minden magyar ember jusson fejlesztésekhez, minden magyar településen igazságosabb és arányosabb elosztás legyen. Önök ezek szerint nem akarnak igazságosabb és arányosabb elosztást.

Kocsis képviselőtársam még így próbált ebben kicsit pedzegetni, hogy az ő baloldali gazdaságpolitikájához közelebb állna egy igazságosabb és arányosabb rendszer. Ez most egy igazságosabb és arányosabb rendszer, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy elképesztő a kormány és a kormánypárt retorikája. Elképesztő az, ahogy újabb és újabb ellenségeket vonnak be a saját, különben teljesen őrült harcukba. Eddig az volt, hogy valaki Brüsszel lobbistája. Az ellenzék Brüsszel lobbistája, az ellenzék Európa-párti. Most az ellenzék hirtelen az önkormányzatok lobbistája lett. De könyörgöm, miről beszélünk? Ha az állam a ház, akkor az önkormányzatok ebben a házban az építő téglák. És igen, akkor ide lőjenek, én az önkormányzatok lobbistája vagyok! Azoknak az önkormányzatoknak, akik, hozzá kell tegyem, hogy lassan az utolsó bástyái annak a demokráciának, amit maguk bontanak le tégláról téglára.

És hozzá kell tegyem, hogy hátborzongató szimbolikája van annak, hogy az éjszakai demokráciagyilkos Semjén Zsolt jelentette be ezt a törvényt, hogy ő jegyzi ezt megint. Az ő nevéhez fűződik minden ilyen demokráciát lebontó törvény az elmúlt időszakban. És hiába beszélnek bármit is, én debreceni vagyok, egy megyei jogú város volt képviselője. Önök azt mondják, a megyei jogú városokat ez nem érinti. Nálunk kétségbe vannak esve az emberek, hogy mi fog történni, mert ismerik a maguk gyakorlatát. Tudják azt nagyon jól, hogy a sorok mögött kell olvasni, ráadásul most nem is kell a sorok mögött olvasni, mert nem szerepel a törvényjavaslatban az, hogy a megyei jogú városokra ez nem vonatkozik.

Debrecen tekintetében hét ilyen beruházás van. És azt is nagyon jól tudjuk a településeknél, nem általában, az ipari parkok jelentik ezeket a beruházásokat, és az ipari parkokat nem lehet különválasztani különben a településektől, az ipari parkoknál nem lehet különválasztani, hogy az egyik beruházás kiemelt gazdasági övezetként szerepel, a másik meg nem, mert közös az út, közös az odavezető minden infrastruktúra. Ennek szörnyű vége lesz, én attól tartok. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak két percre. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Én úgy látom, hogy Nacsa képviselő úr azért kezd jó helyen kapiskálni. Valóban, ha hoznak egy intézkedést, ami súlyosan érinti a városokat, önkormányzatokat, akkor ott nem az önkormányzatokat, hanem az ott élő embereket büntetik, függetlenül attól, hogy ellenzéki vagy kormánypárti szavazók. S amikor hoznak egy olyan gyalázatos döntést, mint a tegnapi napon, hogy ezermilliárd forintot elköltönek a Budapest-Belgrád vasútvonalra, akkor nem az ellenzéki magyar szavazókat, hanem valamennyi magyar embert, a magyar nemzet minden tagját megbüntetik, és a magyar nemzet minden tagjára káros hatást fog gyakorolni az, hogy önök a kínai nagyhatalmi érdekeket szolgálják ki. Amikor önök nem hajlandóak segíteni a válság idején azoknak az embereknek, akik a legnehezebb helyzetbe kerültek, akik már elvesztették a megélhetésüket, akkor nemcsak az ellenzéki, hanem a kormánypárti embereket is cserben hagyják a saját döntéseikkel. Úgyhogy ilyen szempontból egy jó irányba tett lépésnek tekintem azt, amit Nacsa képviselő úr elmondott.

Az egyeztetésekkel kapcsolatban én levelet írtam a legfontosabb önkormányzati szövetségek vezetőinek a törvényjavaslat kapcsán, megkérdeztem a véleményüket, és kértem őket arra, hogy hallassák a hangjukat, szólaljanak fel, mondják el a véleményüket, hogy magát az önkormányzati rendszert miként érinti ez az előterjesztés. Abból a néhány válaszból, ami már megérkezett itt az elmúlt napokban, teljesen egyértelmű az elutasító szándék az önök törvényjavaslata kapcsán. Árulja el, államtitkár úr: egyeztettek önök bárkivel? Számít-e bárkinek bármit az önök kormányából a szakmai szervezetek véleménye?

Szeretném, ha ezt a kérdést tisztáznánk végre itt a megyei jogú városok kapcsán. A törvény betűje nem zárja ki a megyei jogú városokat, és itt valóban kialakulhat egy olyan helyzet, hogy kiemelnek egy övezetet, egy gazdasági beruházást a megyei jogú városból, és egy olyan testület fog döntéseket hozni az adott városra vonatkozóan, aminek az összetételére a megyei jogú város lakossága nem szavazhat. Tisztázzuk ezt a kérdést, ez önmagában is szerintem egy súlyos probléma. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a kétperces

felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Most az írásban előre bejelentett felszólalók következnek. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt, közel két órában nagyon sok véleményt hallottunk. Főleg ellenzéki képviselőtársaimmal értek egyet, ez nem kérdés, hiszen láthattuk az elmúlt időszakban, hogy mi történt az önkormányzatokkal.

Visszamennek most 2020. február 25-ére, akkor volt egy törvényjavaslat vitája, amely a közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházásokról szóló törvényjavaslat vitája volt, és akkor már pedzegettük az iparüzési adót. Orbán államtitkár úr biztos emlékszik rá, amikor mondta is, hogy van egy ilyen szándék, aztán majd egy későbbi felszólalásban akkor gyorsan visszakozott, hogy itt csak egy versenyképességi dolog miatt érintheti majd az iparüzésiadó-bevételek elvételét az önkormányzatoktól. Aztán eltelik itt kevesebb mint három hónap, és ezzel a törvényjavaslattal szembesülünk itt a magyar Országgyűlésben. Várható volt, hiszen ezt már akkor is elmondtam, hogy a gépjárműadó elvétele, az idegenforgalmi adó 2020-as befagyasztása után nagy valószínűséggel hozzá fognak nyúlni a legnagyobb közhatalmi bevételhez az önkormányzatoknál.

2019 tavaszán én írtam egy tanulmányt a Comitatus Önkormányzati Szemlében: „Adóváltozások hatása az önkormányzatok költségvetésére” címmel, amelyben azt vizsgáltam, hogy a közhatalmi bevételek aránya és a beruházások intenzitása egyes településeken hogyan tud megvalósulni. Ezt azért is tartom fontosnak itt kiemelni, mert a beruházások nagy részét a közhatalmi bevételekből tudják fedezni. Nemcsak ez az adónem az, amely az önkormányzatokat ilyen mértékben érinti, hanem az az 1988-ban bevezetett, de egyébként ma már nem élő jogszabály, amely a személyi jövedelemadó egy részének az önkormányzatoknál való hagyását engedélyezte. Önök ezt eltörölték.

Miért is volt fontos, és miért is hoztam ide most a személyi jövedelemadót? Annak idején ez különösen azért volt fontos, hogy az önkormányzatok képviselő-testületei, a döntéshozók motiváltak legyenek abban, hogy minél jobb beruházások legyenek, minél jobban fejlődjen az adott település, és minél több személyijövedelemadó-alap képződjen az adott településen, mert ebből nekik annál több bevételük lesz. Tehát a motiváció és a település vonzóvá tétele volt az egyik iránya ennek a személyijövedelemadó-visszatérítésnek az önkormányzatokhoz. Ez ugye, most már nincsen.

Amiről ez a törvényjavaslat szól - és erről már ellenzéki képviselőtársaim hosszasan kifejtették a véleményüket -, az semmi más, mint hogy önök - a megyei közgyűlések, melyek kormánypárti többséget alkotnak - vegyék át azt a beleszólást, azt az utat, amelyek az

egy-egy megyében majd kijelölik, hogy milyen településeken milyen beruházások legyenek, és ad absurdum előfordulhat az, hogy egy településen kijelölt különleges gazdasági övezet kapcsán majd egy, a településtől 100-150 kilométerre lévő településen valósuljanak meg beruházások. Mert ugye, az előbb az hangzott el Nacsa képviselőtársam szájából, hogy akkor a környező településeken is kellene majd fejlesztések, és ez pont ezt fogja célozni, hiszen onnan járnak be dolgozni, akkor ők is részesüljenek ezekből a beruházásokból. Igen ám, csak ez ebben a jogszabályban nincsen benne. Tehát tényleg, ad absurdum előfordulhat, hogy 100-150 kilométerre lévő, véleményem szerint, kormánypárti települések fognak majd olyan kedvezményekben, juttatásokban részesülni, amelyekből aztán majd ott elvégeztetik ezeket a beruházásokat.

(11.00)

A közhatalmi bevételeknek pontosan az a célja, hogy a települések fenntartásában, azok minél szebbé, vonzóbbá, élhetőbbé tételében játszanak szerepet. Igen, csak ha ezeket megkurtítják, akkor nyilvánvalóan a településeknek olyan mértékű kára fog keletkezni, ami visszafordíthatatlan. Higgyék el, az emberek nem a megyei közgyűlési tagokhoz fognak menni majd kopogtatni, hanem a polgármesterhez fognak menni, hogy mi megengedtük, hogy idejöjjön ez a beruházás, mi engedélyeztük ezeket, akár a környezetvédelmi károkat is figyelembe véve hozzájárultunk, majd nem itt épülnek utak meg járdák, nem itt parkosítunk, nem itt épülnek játszóterek. Hát, akkor majd a polgármester azt mondja, hogy tessenek majd elmenni 150 kilométerre, egy másik településre, mert ebből az iparüzési adóból ott épültek meg azok a beruházások. Tehát ez egészen elképesztő és felháborító.

Magával az eljárásrenddel szeretnék még egy kicsit foglalkozni ebben a felszólalásomban. Nem is olyan régen, április 17-én, amikor megjelent ez a kormányrendelet, a „különleges gazdasági övezet” fogalma - most már egyre több ilyen mindenféle fogalommal kell megismerkednünk, és ez is jól mutatja az önök jogszabályalkotását, hogy mindig újabb és újabb fogalmak jelennek meg -, akkor még az volt, hogy 100 milliárd forintos beruházások esetén valószínű, hogy különleges gazdasági övezetté nyilvánítanak egy területet. Majd alig telik el egy hónap, ez lecsökkent 5 milliárd forintra, tehát meghuszádolták.

Most a kérdésem az, hogy ha majd egy hónap múlva reggel úgy ébrednek fel, hogy akkor most újabb lökés kell, akkor majd 250 millió forintra fogják-e csökkenteni ezt a határt. Mert akkor lássuk be, hogy gyakorlatilag az egész országban mindent már a megyei önkormányzatok fognak majd eldönteni, azok a megyei közgyűlések, amelyek kormánypárti többségben vannak. És természetesen továbbra is tartom azt, hogy ezekkel a lépésekkel 2019. október 13-ára válasszunk önök, hiszen akkor az emberek nagy többsége azt mondta, hogy elég volt abból a kormányzásból, amit önök folytatnak, és ezért adták nagyon helyesen ellenzéki és független városvezetők kezébe a kormányzást.

Bízom benne, hogy azok a felszólalások, amelyek itt a mai napon elhangzanak, önöket meghátráltatják abban, hogy ezt véghez vigyék, ugyanis, ahogy már elmondták ellenzéki képviselőtársaim, a társadalmi egyeztetések elmaradtak, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége mint a legnagyobb önkormányzati érdekképviseleti szerv is egy olyan közleményt adott ki, amelyben teljes mértékben elutasítja ezt a törvényjavaslatot. Bízom benne, hogy a következőkben és a vita további szakaszában a kérdéseinkre választ kapva oda fogunk eljutni, hogy visszavonják a törvényjavaslatot, úgy, ahogy egyébként a tegnapi napon a műanyagokkal is megtették. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök azt mondják, hogy semmi köze az önkormányzati választásoknak ahhoz, hogy most ez a javaslatcsomag idekerül a parlament elé. Akkor szeretném megkérdezni az államtitkár urat - és ha majd részt vesz esetleg a vitában, akkor tud is rá válaszolni, és akkor lehetne vitatkozni, ha nem csak a zárszóban szólna hozzá -, hogy miért nem öt éve jutott ez eszükbe. Miért nem akkor? Akkor még kiegyenlítő-döttebbek voltak az önkormányzati fejlesztések? Vagy akkor még rendben voltak azok a beszédett adók mindenütt, amelyeket nem akartak központosítani? Vagy csak az után jutott ez eszükbe, miután elvesztettek nagyon sok megyei jogú várost, elvesztettek sok kisebb települést, és ezután ezeknek a településeknek a forrásait önök el akarják venni?

Az sem igaz, hogy nem volt olyan mechanizmus, amit pontosan - ezt adóerő-képességnek hívják, ugye - ezeknél a településeknél nem akartak kiegyenlíteni, hiszen nem minden település volt ugyanabban a helyzetben az elejétől fogva, hogy ugyanannyi adót tudott volna beszélni, ugyanannyi kötelező feladatot ugyanolyan színvonalon, ugyanannyi vállalt feladatot el tudott volna látni, vagy éppen ugyanannyi fejlesztést tudott volna csinálni. Éppen ezért a területi kiegyenlítő normatíva arra szolgált - meg a helyben maradó helyiadó-többlet vagy éppen a központiadó-többlet, mint a súlyadó vagy az szja -, hogy ezt próbálták egyensúlyozni objektív alapon. Nem politikai alapon, államtitkár úr! Objektív számítási alapon a Belügyminisztériumban, a Pénzügyminisztériumban elvégezték ezt a számítást, és több pénzt hagytak az önkormányzatoknál.

Aztán jöttek önök, és elkezdtek központosítani. Először létrejöttek a kormányhivatalok, elvették az önkormányzatok hatásköreit, utána most elveszik az önkormányzatok pénzt, és elvették az önkormányzatok intézményeit, oktatási intézményeit, egészségügyi intézményeit. Nem tudom kimondani az idézőjelet, nagyon jól sikerült a központosítás az oktatási intézményeknél, amikor létrehozták a Klebelsberg Kunóról el-

nevezett intézetet, az bukdácsolt három-négy évet, aztán akkor önök most attól várják, ugye, hogy ez jobb legyen, hogy az egy nagy intézmény helyett 19-et csináltak, és akkor talán majd fog működni. Az egészségügyi intézményeknél is elvették az önkormányzatok kórházait, begyömösölték önök egy hatalmas minisztériumba, aztán attól sem működtek jobban.

Én sokáig nem gondoltam azt komolyan, amikor azt mondták nekem, hogy Pécsen önök egy ilyen laboratóriumként használják, ahol kipróbálnak egyes dolgokat, aztán, ha működik, akkor lehet, hogy be lehet vezetni egyébként máshol is, vagy ha nem, akkor csak a pécsieknek lesz rossz. Ugye, önök Pécsen hozták először létre azt a fideszes pártbizottságot, amelyik döntött a polgármester helyett: Hoppál Péter országgyűlési képviselő, Csizi Péter akkor még országgyűlési képviselő, és Páva Zsolt egyébként mint polgármester részt is vehetett benne, vagy a városát, ahol megválasztották, vezette. És ezt a pártbizottságot önök létrehozták, egyébként a kedves vezető miniszterelnök nagyobb dicsőségére, bár, ha jól hallottuk, akkor anynyira nem örvendett ő ennek, hogy létrehozták ezt a pártbizottságot, de a helyzet az, hogy ennek meg is lett az eredménye: Csizi Pétert is leváltották, meg Páva Zsoltot is leváltották.

De önök most mégis pártbizottságot akarnak csinálni a megyei közgyűlésből. Azért lássuk be, hogy miután az önkormányzatoktól már elvonták a feladatokat, a megyei önkormányzatoknál nem öt évvel ezelőtt, nem két évvel ezelőtt, nem tíz évvel ezelőtt jutott az önök eszébe, hogy most akkor odatelepiítsenek többletfeladatokat, hanem most jutott eszükbe, hogy odatelepiítsenek több feladatot, nem áll mindenfajta gyakorlat nélkül az, hogy hogyan osztja el a megyei önkormányzat a fejlesztési pénzeket. Hát, mekkora botrány volt abból, államtitkár úr, amikor a TOP-os pályázatokat, a területi operatív program fejlesztési pályázatait még a megválasztott megyei képviselők is csak titoktartási nyilatkozat aláírása után nézhették meg, hogy miről fognak dönteni?! Azok voltak a központi források. Önök elsorvasztották a normatív finanszírozási rendszert, és a helyére idetették ezt a kijárós, kilincselős, előszobában ücsörgős, hajbókolós rendszert, hogy kérem, aki a jó barát - hogy így mondjuk a jó elvtársat -, akkor az majd kaphat többletfinanszírozást erre-arra-amarra, hát, másoknak meg majd nem jut. És ezt önök most törvényi szintre akarják emelni.

Nagyon helyesen mondta egyébként minden szónok, aki azt mondta, hogy ez semmi másról nem szól, csak a pénzről; ez 710 milliárd forintról szól, ennyi az iparűzésiadó-bevétele általában a városoknak. Ennek a legnagyobb része Budapesten csapódik le, nagyjában-egészében a 70 százaléka Budapesten és a megyei jogú városokban. Ezekre önök rá akarják tenni a kezüket, és a kérdés csak az, hogy megáll-e itt ez a fajta központosítás.

Vegyük újra ez elejéről! Először a hatósági jogköroket vették el az önkormányzatoktól, aztán intézményeket vettek el az önkormányzatoktól, oktatási, egészségügyi intézményeket vettek el az önkormány-

zatoktól, aztán most elvették az adóbevételüket az önkormányzatoktól, és most még területeket is vesznek el. Hát, képzeljék el, hogyan alkották meg önök ezt a törvényt! Egy önkormányzatnál, egy önkormányzat közigazgatási területén, ahol törvény szerint csak a helyi önkormányzat szabhat ki helyi adót, ott most hányféle adó lesz, államtitkár úr?

(11.10)

A megyei önkormányzat is szabhat ki adót? Vagy a megyei önkormányzatnak is lesz egy olyan területe, amit kiharcolnak az önkormányzatból, és önök onnan majd elveszik ezeket a forrásokat? Hogyan fogják ezt végigcsinálni? Természetesen tudjuk, hogy hogyan. Ugyanúgy, ahogyan önök majd mazsolázni fognak, majd cseresznyézni fognak a beruházások között, amik 5 milliárd forintot meghaladnak. Azokat önök majd szépen kiválogatják, hogy melyik önkormányzatot akarják büntetni, melyik önkormányzatot akarják jutalmazni, melyik beruházásra akarnak rányúlni, melyik beruházásra nem akarnak rányúlni.

Szó esett itt ma az önkormányzati szövetségekről. Egyetlenegy olyan önkormányzati szövetségről nem tudunk, még a Schmidt Jenő tabi polgármester által vezetett TÖOSZ sem támogatja ezt a javaslatot. Hát persze, hogy nem támogatja, miért támogatnák?! (Dr. Orbán Balázs közbeszól.) Miközben önök itt ebben a Házban folyamatosan papolnak egyébként a népszuverenitásról meg az önrendelkezésről, aközben önök pontosan az önkormányzatok rendelkezési jogát folyamatosan vonják el, központosítanak, megint létrehozzák az önkormányzatok között a hierarchikus rendszert, és pontosan azt a rendszert építik föl, ami ellen állítólag önök küzdöttek. A városi ügyeket majd megint a megyén fogják eldönteni, ott se más, mint a pártbizottság. Ezt a rendszert építik most fel önök. Amit az egyik városban megtermeltek, majd a megye eldönti, hiszen hierarchikus rendszerben fognak egymás alá-fölérendeltségében állni. Elvonhatja a megyei önkormányzat majd ezeket a forrásokat, és az ott ülő pártemberek pedig el fogják dönteni, hogy abban a megyében hol és milyen fejlesztések azok, amelyek megalapozottak önök szerint, vagy nem megalapozottak.

Fölmondják ezzel önök az önkormányzati chartát, szembemennek a saját helyi adóról szóló törvényükkel, de ez önöket persze nem érdekli, mert önöket egy dolog érdekli, az a pénz. Ez 710 milliárd forint, amit önök jutalomfalatként akarnak osztogatni azoknak, akik elég sokat kilincselnek, előszobáznak, hajbókolnak, ott majd lehetnek fejlesztések, és persze lesznek olyanok, akik ezzel egészen biztosan rosszul járnak.

Na de mi lesz azokkal, akik rosszul járnak? Mi lesz azokkal az ott élőkkel, akik rosszul járnak? Lesz állami oktatási rendszerük, amihez nem tud majd hozzájárulni az önkormányzat, mert a saját bevételeit már elvették önök vagy a járványveszélyre hivatkozással, vagy ezzel a törvénnyel. Lesz nekik állami egészségügyi rendszerük, már ahol van. Ha meg fejleszteni akarnak, meg egyáltalán az alapfeladataikat

megfelelően el akarják látni, akkor majd vesznek föl hitelt.

Önök azt mondják, hogy eladósodtak 2010 előtt az önkormányzatok. Hát, ne csináljunk már úgy, mintha 2010-ben kezdődött volna a világ! Hát, melyik önkormányzatok voltak a legjobban eladósodva? Hódmezővásárhely Lázár János polgármestersége alatt, Szita Károly Kaposvárja, Debrecen Kósa Lajos polgármestersége alatt. Pécszet kétszer kellett konszolidálni, mert egyszer konszolidálták, majd utána négy év alatt megtermelték ugyanazt a mennyiségű hiányt, amit még egyszer kellett konszolidálni a fideszes vezetés alatt. Azóta, amióta önök konszolidáltak, mit mondott ön, 1300 milliárd forintot, azóta még 1300 milliárd forintot - a jegybank kimutatása szerint 1268 milliárd forintot - vettek föl hitelbe ezek az önkormányzatok. És, államtitkár úr, ehhez már az önök hozzájárulása is kellett. Legalább akkor ezeket ne hozzuk fel érvként!

Önök egészen egyszerűen központosítanak, elveszik az önkormányzatok maradék önrendelkezési jogát, elveszik a bevételeiket, majd a megyén pártkatonák el fogják dönteni azt, hogy milyen fejlesztések lehetnek majd a megyében és a városokban, még hozzá azoknak, akik önöknek kedvesek, és ezzel kiüresítik teljes mértékben az önkormányzatiságot, ami a rendszerváltásnak az egyik legnagyobb érdeme volt. Ezért mi ezt nem fogjuk támogatni. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (Taps az ellenzéki sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Ebben a vitában mindenképpen el kell mondanunk néhány olyan dolgot, amit önök figyelmen kívül hagynak, még akkor is, hogyha én nem bízom abban, és nem hiszek abban, hogy önöket bármi eltántorítaná attól, hogy ezt a törvényt elfogadják.

A törvény elfogadása önmagában is szégyen, hogy 30 évvel a rendszerváltás után, 30 évvel ezelőtt elfogadott önkormányzati törvény után most benyújtanak egy ilyen, ami lényegében annak a lemeszárlása, mondhatnám persze úgy is, lehet, hogy ez így jobban hangzik önöknek, de az, ami demokratiként való viselkedésüktől nagyon-nagyon messze áll. Ma úgy tesznek, vagy azt tették, hogy felköptek a levegőbe, aláálltak, és most majd ennek viselhetik az összes következményét. Ennek nemcsak hazai, hanem nemzetközi vonatkozásaira is majd szeretnék kitérni.

Hogy miért mondtam az előbbi is, erre több példa lehet. Önmagában nem csak a törvény politikai elfogadása, amit jól mutat egyébként, hogy az összes fideszes képviselő gyakorlatilag kimenekült a teremből, és nem hajlandó ennek vitájában részt venni. És hogy csak az egyik legegyszerűbb érvet felhozzam, hogy önök mennyire mást csinálnak, mint amit tesznek, tudják, kire utalok ezzel is, azzal, hogy önök elfogadtak egy törvényt, ami egy-egy ilyen kiemelkedő jogszabály hatásvizsgálatáról szól. Ilyen hatásvizsgálatot önök nem készítettek.

Büntetésből megérdemelnék, hogy az önök által elfogadott jogszabályt szóról szóra felolvassam önöknek, hogy vegyék észre, hogy mi az, amiről korábban döntöttek, majd figyelmen kívül hagyják. A hatásvizsgálat során vizsgálni kell a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatását, társadalmi, gazdasági, költségvetési következményeit, környezeti és egészségügyi hatásait, adminisztratív terheket befolyásoló hatásait. Egyébként az Országgyűlés bizottságai számára ezeket a vizsgálatokat kötelezően oda kell adni. Önök például a Költségvetési bizottság számára ezt nem biztosították. Önök jogszabályt sértenek, alkotmányellenes és törvénytelen az, amit művelnek.

Értem, hogy a többség erejével majd önök ezt törvényesíteni fogják, de azok, akik személyesen közreműködnek ebben, ne bújjanak a mögé az álca mögé, hogy önök egyébként politikailag ezzel egyetértenek. Önök parancsra tesznek olyat, ami népellenes, ami a rendszerváltással szemben álló cselekmény, ráadásul az önök által elfogadott szabályokkal is teljesen szembemutat. Ezért lényegében azt teszik, hogy a pillanatnyi érdeküknek megfelelően hol erre, hol arra rángatják a jogszabályokkal a különböző folyamatokat. Ebbe beletartozik nagyon szégyenletes módon, mint ahogy mondtam, hogy 30 évvel az önkormányzati törvény elfogadása után a teljes önkormányzati rendszert beleviszik ebbe a gyakorlatilag ide-oda rángatott logikájukba.

A második olyan figyelemfelhívás, hogy megint hogyan cselekednek, azzal szemben önök elvi keretek között is, amire szeretném fölhívni nem önöknek, hanem mindenki másnak a figyelmét, mert önök ezt simán figyelmen kívül hagyják, hogy akkor, amikor a határt átlépi, és a határon túl elkezdnek beszélni arról, hogy milyen fontos a nemzeti önrendelkezés, és mennyire fontos az önállósága a magyarságnak, Magyarországnak, hogy ezt meg tudjuk tenni, ezzel érvelnek, majd amikor hazajönnek, akkor azonnal ezt elfelejtik, és kizárólag egyetlen dolog van, hogy mindenről Orbán Viktor/kormány... - és azután majd következhet a kormánytöbbség, hogy önök egyébként hozzájárulnak ehhez, és ennek megfelelően döntenek.

Önök hideget és meleget próbálnak egyszerre egy szájból fújni. Ez egyébként lehetetlen, kivéve azoknak a csalóknak, akik azt állíthatják magukról, hogy erre is képesek meg arra is képesek. Önök nem képesek erre, hanem egy dolgot tesznek: az önkormányzati rendszert ebben a keretben kisemmizik, és megpróbálják az uralmuk alá vonni.

(11.20)

Ennek lehetnek politikai okai. Képviselőtársaim többször szóltak arról, hogy ennek választási következménye, büntető akciója van. Ezt fogadjuk el, én elfogadom, én egyetértek ezzel, fogadjuk el azt a részét, és nézzük meg, hogy mi az, amit önök e keretben felhasználnak és ennek megfelelően csinálnak.

Azt látom, hogy a törvény konkrét szövegében a nemzetközi gyakorlatot, ha a különleges övezetekről beszélünk, lényegében figyelmen kívül hagyják, ha csak nem akarják figyelembe venni az ebben a parla-

mentben egyre többször megjelenő orosz és kínai érdekeket. Most kifejezetten a kínai érdekekről szólok, arról, hogy az ott kialakult különleges gazdasági övezetek gyakorlatának megfelelően próbálnak eljárni. De hát, azért azt tudjuk, hogy az egy másik rendszer, még akkor is, ha önök ennek az érdekeknek hivatott képviselőivé váltak itt az elmúlt időszakban.

Azt hiszem, szakmailag mindenképpen fel kell hívni a figyelmet arra a nagyon nagy változásra, ami ennek a törvénynek a következménye lesz, hogy önök visszaállítják azt a hierarchikus rendszert, ami a megyei közgyűlések magasabb jogait érvényesíti és erre lehetőséget ad. Új típusú államigazgatási feladatokat, hatásköröket rendelnek oda. Azt gondolom, hogy amit önök ilyen módon kialakítottak, az akár vagyongazdálkodási, akár adóztatási szempontból egy teljesen új helyzetet teremt, és létrehoz egy olyan rendszert, amelyben önök az egy telefonnal való irányítást vezetik be. Erre a történelemben láttunk már példát. Valóban meg lehet ezt tenni, és ki lehet alakítani egy olyan rendszert, hogy néhány lépéssel el lehet jutni egy település vezetőjéig, akinek utasítást adnak annak ellenére, hogy őt korábban az emberek megválasztották, és az ő érdekeikkel szembemenő döntést hozassanak velük.

A nemzetközi kategóriába mindenképpen beletartozik - képviselőtársam egy félmondattal már említette - az európai önkormányzati chartának lényegében a figyelmen kívül hagyása. Annak a szellemiségével önök teljesen szembemennek, miközben Magyarország azt elfogadta. Korábban említettem azt, hogy önök különböző törvények összhangját képtelenek megteremteni. Itt nemhogy képtelenek voltak, nem akarják, hanem egészen mást csinálnak ebből a szempontból, és azt hiszem, hogy ez a rendszerváltó értékek felmondásával jár együtt.

Nem tudom megállni, és ilyen szempontból kell ezt hangsúlyozni, és továbbvinném azt a gondolatot, amelyre Szakács László képviselőtársam már kitért, hogy önök hogyan végezték el az önkormányzatok konszolidációját. Önök nagyon lelkesen beszélnek arról, hogy mely városokban, illetve mely településeken tettek ilyet. Azért hozom ezt szóba, mert ezek között a városok között 24 olyan korábbi fideszes vezető által vezetett megyei önkormányzat, városi önkormányzat van, ahol az önök közreműködésével igen magas nagyságrendű hitelt vettek fel, több milliárd forintot. A több milliárd forintos hitelből, amit önök később konszolidáltak, és arra hivatkoztak, hogy ez mekkora önkormányzati érdek volt, 2010 előtt önök szándékosan adósították el ezeket az önkormányzatokat azért, hogy 24 ilyen város kormányzati ellenőrzéssel megállapított jutalékkifizetési körülményeit is megtehessék, és önök ezt is elkövezték. Önök csinálták ezt. Majd utólag megpróbálják beállítani azt, hogy önök mekkora megmentői az önkormányzatoknak. Semmi köze nem volt ehhez! (Dr. Orbán Balázs: *Ez egészen elképesztő!*) Államtitkár úr, utánam nyugodtan elmondhatja az ellenérveit. De az a mérték, amit önök ebben csináltak, az elfogadhatatlan. Ráadásul ugyanakkora adósságot már felhalmoztak általában

az önkormányzatok, magyarul, az önök lépése sehova nem vezetett. Önök követték ezt el.

Szívesen megvitatom ezt önnel, államtitkár úr. De nyugodtan mondom önnek, vegye elő a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal dokumentumait, önnek ez a rendelkezésére áll, és abban megnézheti, hogy mit tett Domokos László akkori Békés megyei önkormányzati vezető, aki 6 milliárd forintos hitelfelvétellel járult hozzá ahhoz, hogy önök kampányolni tudjanak. Igen, ez történt! És még számos embert fel lehet sorolni ebből a parlamentből, mert ma is itt ülnek azok, akik akkor eladósították az önkormányzati rendszert. Menjünk bele akkor a részletekbe is! Orbán Viktor Mihály akkori ellenzéki vezető megígérte Kaposváron az önkormányzati vezetőknek, hogy nyugodtan adósítsátok el, mert ha mi következünk, akkor ezt konszolidálni fogjuk. Ezt csinálták önök, és utólag belehazudják a világ képébe azt, hogy önök bármit tettek volna az önkormányzatokért. És most mit csinálnak? Kiszemmiszik azokat, akiket az éppen most meglévő politikai érdekeik miatt ebben eljátszanak. Bizony, önök csaltak, és politikailag is az Országgyűlés költségvetését, a központi költségvetést használták mindarra, amit tettek. Egyébként ez is hozzájárult ahhoz, hogy a megtevesztett emberek támogatták az önök politikai szereplését. Az önök hazugsága nem tegnap kezdődött, hanem már sokkal régebben.

Ehhez a történethez még hozzátartozik véleményem szerint az, hogy amit most látunk, az igazság szerint úgy tűnik, hogy az csak a kezdet. Keresik a megoldásokat és a fogást azon, hogy hogyan lehet az önkormányzatoktól minél több bevételt elvenni. Jelenleg az zajlik, hogy a feladatokat egyre növelik, a hatásköröket elveszik, a szükséges erőforrásoktól pedig megfosztják az önkormányzatokat. Az iparűzési adó vonatkozásában, ami érdemi bevételt jelent az önkormányzatoknak, képviselőtársaim közül többen beszéltek arról, hogy az önkormányzatok érdekeltek abban, hogy legyen beruházás, legyen munkahelyteremtés az adott önkormányzatban, az önkormányzat területén. De ezt a lehetőséget elvonják onnét, és ilyen módon egyidejűleg a forrást is elveszik tőlük.

De ha azt a területet is elveszik, amely ehhez kapcsolódik, akkor abból az is következik, hogy nemcsak az iparűzési adóra, hanem az építményadóra vonatkozó rész sem tartozik az önkormányzat hatáskörébe. Ez lesz ennek a következő lépése, amit önök ilyen módon ide előterjesztettek. Én azt hiszem, hogy jogosak azok a kételyek, amelyek megfogalmazódnak önökkel szemben. Sorolhatnánk, hogy az elmúlt időszakban mi mindent tettek, amikor a szőrös mancsukat betették az ajtón, majd utána az egész farkas megjelent ott bent, és mindent megpróbáltak a magukévá tenni. Itt is meggyalázzák az önkormányzatokat, ezért mondom azt, hogy önök méltatlanok arra, hogy ezzel egyáltalán foglalkozzanak.

Utolsó gondolatként mindenképpen szeretném megemlíteni, hogy önöknek tisztázniuk kell, hogy Gulyás miniszter úr mennyire jogforrás vagy sem. Ha az ő szavai után kell értelmezni ezt a törvényt, miszerint hogy kire vonatkozik ez a jogszabály, mely városokra és kire nem, akkor tisztelettel azt javaslom, hogy az

ilyen típusú jogalkotás helyett térjenek át arra, hogy legalább a Magyar Közlönyben legyen egyértelműen megjelenített az, hogy ez a fővárosra és a megyei jogú városokra hogyan vonatkozik, miközben nem szeretnék különbséget tenni a települések között.

Ezt a törvényt vonják vissza! Mi biztosan nem támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ismételtén tájékoztatom önöket, mert többször elhangzott az ülésteremben, hogy túl kevesen vagyunk: tisztelt Országgyűlés, ma azzal kezdtük a munkánkat, hogy a levezető elnök bejelentette: egészségünk megvédése érdekében lehetőség szerint csak a vitában felszólaló és az azt követő két, felszólalásra jelentkező képviselő tartózkodjon a teremben. Azt gondolom, ezt a tisztség kedvéért meg kellett hogy ismétljem, ezért vagyunk ennyien a teremben, azt gondolom, még többen is, mint amennyien az elvárásoknak megfelelően az egészségünk megóvása érdekében lehetnének. Köszönöm megértésüket. Ezt, azt gondolom, valamennyiünk és a közvélemény tájékoztatása érdekében is el kellett hogy mondjam.

Felszólalásra következik Szél Bernadett képviselő asszony, független. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez egy nagyon különleges törvényjavaslat, amelyről beszélünk, ugyanis ez maga a visszamenőleges hatállyal elkövetett választási csalás. Ez történik, ez a törvényjavaslat erről szól. Úgyhogy, tisztelt Fidesz és tisztelt KDNP, nagyon sok formája van a csalásnak, én magam választásokon indulva személyesen is megéltem ilyen csalásokat, sokféle lejáratókampány van, propaganda, önök egyáltalán nem haboznak, hogyha az ellenfeleik elhallgattatásáról vagy ellehetetlenítéséről van szó, de ez most maga a visszamenőleges hatállyal elkövetett választási csalás. Önök nem tudják elfogadni azt, hogy az önkormányzati választásokon a nép demokratikus akarata nem önöket választotta számos magyarországi településen, sok helyen önöknek lefőtt a kávé, és önök ezt nem hajlandóak elfogadni, ezért ezzel a tipikus orbáni észjárással fogják magukat, és kizsebelik, kirabolják ezeket a településeket.

Egyáltalán az, hogy ez a törvényjavaslat előttünk fekszik, egy nyílt beismerés, méghozzá annak a nyílt beismerése, hogy a járványveszélyhelyzetre hivatkozva hozott rendeletek, például a Göd városának területén kialakított különleges gazdasági övezetről és egyáltalán maga a különleges gazdasági övezetéről hozott rendelet, alkotmányellenesek. Miért alkotmányellenesek? Hát, mert semmi közülük sincsen a veszélyhelyzethez, semmi közülük sincsen a járvány kezeléséhez, de még a járvány gazdasági következményeinek a kezeléséhez sincsen semmi közülük, három okból kifolyólag. Az első okot maga Gulyás Gergely miniszter mondta meg, ő azt mondta, hogy Göd esetében a

gyár bővítését célzó nagyberuházás biztosítása a cél. Na most, ez pedig teljesen független a járványtól, teljesen független a veszélyhelyzettől, a kormány egész egyszerűen le akar nyomni a helyi lakosság torkán egy olyan beruházást, egy olyan nagyberuházást, amely ellen ezek a helyi lakosok tiltakoznak.

A második ok az, amit önök úgy neveztek, idézem, hogy: a veszélyhelyzet által veszélybe sodort több mint 1500 munkahely megvédése, valamint több mint 2500 új munkahely megteremtése a cél. Csak hogy ez nem azon múlik, hogy a Samsung gyárnak a területe, illetve az iparüzési adó maga Gödhez vagy pedig a megyei önkormányzathoz tartozik-e, hanem ez a kormányon múlik. Az, hogy ezekkel a munkahelyekkel mi lesz, az nagyon nagy mértékben azon múlik, hogy a kormány milyen munkahelymegtartó, illetve milyen munkahelyteremtő intézkedéseket alkalmaz a megfelelő időpontban, a megfelelő fázisban a megfelelő összegről. Ez nem azon múlik, hogy ide megy vagy odamegy az adó, ez a kormányon múlik. Önök folyamatosan keverik a szinteket, folyamatosan összemossák ezeket a szinteket. Én értem, hogy önök legszívesebben egy pontba centralizálnák az egész hatalmat, és ezt a pontot úgy hívják, hogy Orbán Viktor, de a helyzet az, hogy ennyire még nem sikerült a jogállapot meg a demokráciát lebontani. Szóval, ne csúsztassanak! Ezek a szintek nem véletlenül különböző szintek egy jól működő jogállamban és demokráciában.

Aztán ott van a harmadik ok, amelyről beszélünk kell - ugye, arról beszélünk, hogy miért nincs köze ennek a rendeletnek, amelyet Göddel kapcsolatban hoztak, a járványkezeléshez -, a harmadik ok az, hogy a kormánynak elvileg nincs is beleszólása abba, hogy a befolyó adókat mire költik, pontosan azért, merthogy ez önkormányzati szint, elvileg önöknek ehhez semmi közük nincsen. És akkor itt kell megkérdezni azt, hogy az egyik önkormányzattól a másik önkormányzathoz átrakott adó miért jelent nagyobb garanciát. És a válasz csak egy lehet: hogy az egyik önkormányzatnál ellenzéki többség van, a másik önkormányzatnál pedig fideszes többség van, az egyik ellenzéki polgármester által vezetett ellenzéki többségű testület, a másik pedig egy fideszes többségű testület. Tehát önök nyilván oda akarják a pénzt tenni, ahol aztán a saját pártkatonáikkal dönthetnek úgy, ahogy önöknek tetszik; így fog a kormányzatnak és a Fidesznek a hatalma érvényesülni olyan pénzek fölött, amely pénzek fölött önöknek nem kellene, nem szabadna diszponálniuk.

Na most, van önöknek egy rossz hírem: attól még, hogy önök ezt idecincálták a Ház elé, és itt egy visszamenőleges választási csalást követtek éppen el, attól még ez a helyzet vastagon alkotmány-, azaz alaptörvény-ellenes marad - hívhatjuk bárhogyan -, tehát ez mindenképpen egy jogellenes intézkedés.

Nekem abból most már tényleg elegendem van, hogy amióta önök kormányoznak, folyamatosan megy a személyre szabott törvényhozás, folyamatosan látjuk, hogy milyen gazdasági lobbik mindenféle egyéni képviselői indítványnak álcázva befészkelik magukat ide a Házba, és utána gépként szavazzák

meg ezeket a törvényeket. És itt van most ez is, ami tényleg egy választási csalás, és erről kellene itt diskurálnunk meg beszélgetnünk egymással, holott szégyen az egész, és mindenki látja, aki nem elvakult fideszes, hogy itt miről van szó. Említették már itt képviselőtársaim, hogy még a Fideszből is kapnak tiltakozást ezzel kapcsolatban, szóval, azért nem mondhatják azt, hogy itt pár ellenzéki aktivista meg Soros György támadja önöket, tehát ennél talán már több belátással kellene hogy legyenek ezzel kapcsolatban.

Na most, miért alkotmányellenes ez a helyzet? Szeretném ezt megvillantani, de az ellenzék által éppen most aláírt alkotmánybíróági beadványokat maga az Alkotmánybíróság fogja elemezni - nincsenek illúzióim ezzel kapcsolatban, de a hazai jogorvoslati formákat ki fogjuk meríteni. Tehát miért alkotmányellenes? Egyrészt ott van az Alaptörvényben a tulajdonhoz való jog és a kártalanítás nélküli tulajdonelvonás tilalma. Ahhoz, hogy az önkormányzat el tudja látni a feladatait, ahhoz ezeknek az elveknek, alapelveknek, Alaptörvényben garantált elveknek érvényesülniük kell. Na most, hogyha akár Gödnek, akár bármilyen önkormányzatnak a saját tulajdonával kapcsolatban teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás nélkül történik elvonás, akkor az egyértelműen veszélyezteti a működőképesség fenntartását és végső soron magának az önkormányzatnak az alapfeladatai ellátását. A másik pedig, hogy ott van az önkormányzatiság és a népképviselő elve - ez szintén az Alaptörvény része -, amely kimondja, hogy egy önkormányzatnak lehet saját tulajdona, ugye, ez egyrészt biztosítja azt, hogy az önkormányzat el tudja végezni a saját feladatait, másrészt az önkormányzat gazdálkodásának az alapját képezi, egyébként meg az önkormányzati autonómia körébe tartozik. Ez a törvényjavaslat tehát súlyosan sérti az önkormányzati autonómiát is.

Amiről még szeretnék beszélni, és szintén idetartozik, és szintén az alkotmányellenes kategória, az a környezeti jogok lábba tiprása és összességében a beleszólás a saját egészségünkkel kapcsolatos döntések meghozatalába, ugyanis az Alaptörvény szerint mindenkinek joga van az egészséges környezethez, ez szerepel a magyar Alaptörvényben. Na most, Gödön látuk azt, hogy van ez az ipari-innovációs fejlesztési terület, amelyet - Gulyás Gergely is említette - a kormány mindenképpen bővíteni szeretne, és önöket egyáltalán nem zavarja az, hogy a gödi lakosság kézzel-lábbal tiltakozik ellene, pontosan azért, mert féltik az egészségüket, és félnek ennek a bővítésnek a környezetre gyakorolt hatásától. Én voltam Gödön nem is olyan régen, láttam magát az iparterületet, beszéltem is helyi emberekkel, jó ideje beszéltek velük, és pontosan látom, hogy mi ott a probléma. Nem véletlenül nem akarják a helyi lakosok azt, hogy azt a létesítményt ilyen nagy mértékben megnöveljék, ráadásul végtelenül igazságtalan a dolog, mert azzal, hogyha önök meglérik azt, amit Göddel - és számos más önkormányzattal - meg akarnak csinálni, az azt fogja eredményezni, hogy akik helyben laknak, és helyben elszennvedik a szennyvezéseket, a koszt, a büzt,

a port, a káros anyagot, bármiről is beszéljünk egy adott beruházás esetében, a negatív externáliákat, szerte az országban lehetnek ilyen példák, ők nem fognak részesülni a pénzből, más meg, aki mindezt nem szívja be, a poros levegőt, akit nem veszélyeztet annyira a különböző szennyeződéseknek a köre, gázok, amelyek kijönnek egy adott üzemből, az meg majd kap pénzt. Hát, ez hogy igazságos? Ez nem igazságos. Ez semmiképpen nem igazságos. Egyébként az aarhusi egyezményben biztosított jogokat is sérti az, amit önök konkrétan Göddel kapcsolatban csináltak, de ezt majd az Alkotmánybíróság olvasni fogja a beadványban is.

(11.40)

Úgyhogy mélyen antidemokratikus az egész, és kristálytisztán mutatja azt is, hogy mennyit ér a Fidesznek és a KDNP-nek az úgynevezett zöldfordulata. Ha bárkinek a tegnapi akciójuk után, miután végre hoztak volna egy jó döntést a műanyagokkal kapcsolatban, gyorsan visszavonták azt... - önökben tényleg nem lehet csalódní. Most ezt látva én azt gondolom, hogy ha egy kicsi zöld is lenne önökben, akkor kézzel-lábbal tiltakoznának, mondjuk, ezen javaslat ellen, és nem pedig azon fáradoznának - már amennyire fáradoznak -, hogy megindokolják azt, hogy miért van erre szükség.

Én tényleg azt látom, hogy a Fidesz meg a KDNP gondolkodás nélkül letérdel a nagyberuházások meg a nagyberuházók érdekei előtt, mindig a nép akaratával szemben, és mindig a természettel és a környezettel szemben. Ez az önök védjegye, ez a XXI. században már olyan bűn, ami nem bocsánatos bűn, a klímaváltozás korában, a klímaválság korában. Pontosan lehet olvasni, hogy most hétvégén talaj menti fagyok jönnek, lehet látni, hogy az időjárás milyen, azt is tudjuk, hogy a járványveszélyhelyzet mint olyan összefüggésben van és lesz a klímaváltozással, hiszen évtizedek óta mondják a tudósok, hogy az új vírusok megjelenése és terjedése a klímaválságnak az egyik mellékhatása. Tehát ha lenne önökben egy cseppnyi racionalitás, belátás és felelősségérzet, akkor nem ilyen törvényeket hoznának ide, és nem erre használnák a magyar parlamentet, hanem sokkal inkább egy olyan váltásra, ami az életünket és az utánunk következő generációk életét fogja tudni jelenteni a következő években, évtizedekben vagy akár az évszázadban.

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim és tisztelt uraim, a magam részéről azt tudom mondani, hogy a választási csalásnak egy újabb verzióját ismerhetjük meg ezzel a törvényjavaslattal. Szégyenletes, ami történik a magyar Országgyűlésben, ezt feltétlenül el kellett mondani, de azt gondolom, hogy további cselekvéseket is kell hogy legalább az ellenzéki oldal megtegyen, és rajta leszünk, hogy ez megtörténjen, ugyanis mi - önökkel szemben - nem fogjuk magára hagyni a magyar önkormányzatokat. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Varju

László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Megragadom a lehetőséget, hogy két gondolatot még hozzátégyek a vitához. Az egyik, amit önök követtek el, és ilyen szempontból önöket fogom idézni, hiszen dr. Szűcs Lajos alelnök úr volt az, aki megfogalmazta és nekem levélben meg is küldte Göd kapcsán, hogy sajnálatos módon kialakult egy olyan politikai helyzet Gödön, ahol a megválasztott polgármester - amúgy a DK szövetségese - folyamatosan a beruházás ellen érvelt. És önök büntető akcióként elfogadták azt a jogszabályt, és hoztak egy rendeletet arról, hogy ezzel a beruházással mit tesznek. És úgy látszik, hogy önöknek megtetszett ez a módszer, és kiterjesztik, hiszen annak óriási következményei vannak az önkormányzatokra vonatkozóan és akár a politikai lehetőségek tekintetében is.

Önök élnek és visszaélnek ezzel a lehetőséggel, éppen ez is alátámasztja azt, hogy ez a törvénytervezet elfogadhatatlan, és azt kell hogy mondjuk - igen, ki kell mondanunk -, hogy a helyi társadalom önkormányzatok elleni sérti 30 évvel a rendszerváltás után, hogy az önkormányzatokat ilyen szempontból drasztikusan korlátozzák, és éppen ezért ezt vissza kell vonni.

Vissza kell vonni azon bizonytalanságok miatt, amelyeket korábban is már említettünk, hogy pontatlan az, hogy kire vonatkozik egyáltalán. És hogy a pontatlanságuknak egy újabb példáját hoztam fel: ami például az 1. §-ban benne van, ami arról szól, hogy maga a rendelet nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek mit tekint, hogy egyszerre kell 5 milliárd forint felett lenni, vagy a megye területén jelentős gazdasági jelentőségűnek lenni, vagy munkahelyteremtőnek lenni, vagy egyébként ez külön-külön érvényes, és éppen az önök kénye-kedve szerint alakíthatják, ezt nem tudom. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ezért vonják vissza a törvényt! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem nagyon látok itt önök között olyat, aki látott volna megyei önkormányzatot belülről. Ha van olyan... *(Varju László: Nana! Egy itt van! Több cikluson keresztül!)* Egy. Akkor különösen öntől, Varju képviselő úr, vártam volna el azt, hogy a felszólalását a bocsánatkérésrel kezdi. *(Varju László: Ön tőlem? Nyugodtan! - Az elnök csenget.)* Nem tudom, melyik időszakban volt megyei képviselő, de 2006 és 2010 között volt szerencsém megyei közgyűlési elnöknek lenni, elmondom önnek a számokat - jó?

A kórház nélküli költségvetése a Somogy megyei önkormányzatnak 10 milliárd forint volt, ehhez 5 milliárd normatív alapú állami támogatást kaptunk, és 1 milliárdnyi illetékbevétele volt, meg valamennyi

saját bevétel az étkezési díjakból. Na, ebből kellett volna működtetnünk a szociális intézményhálózatot, a közoktatást, a kulturális intézményeket és a többi. És nem volt ez a nagy hangoskodás, nem hallottam önt felszólalni sehol vagy sajtótájékoztatót tartani, hogy egyébként a megyei önkormányzatok költségvetéséből súlyos milliárdok hiányoznak.

Az előbb mondta itt el, hogy mit mondott Varga Mihály Kaposváron. Azt mondta, bizony: ha nem megy másképp, vegyetek fel hitelt, mert az lehetetlen, hogy ne adjatok enni a gyerekeknek, a betegeknek és az öregeknek. Egyébként a mostani jogszabályban található összeg a közjót szolgálja. Nem értem a hisztériát. Önök szerint hova fog menni ez a pénz, külföldre? Az ellen soha nem ágáltak. Az, hogy a vidékfejlesztésre megy, önöknek fáj. Vagy esetleg arról van szó, hogy van már egy fél éves tapasztalatunk az ellenzéki vezetésű önkormányzatok tekintetében, tanácsadói szerződésekről, haveri megbízási díjakról, médiacégek kitöméséről, lehet, hogy önök ezt féltik. Ezért kellene bocsánatot kérniük. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nagyon örülök, pont jó időben jött vissza Nacsa képviselő úr, bár itt most már több képviselő úr is felszólalt, a képviselőtársam is felszólalt az önkormányzatok helyzetével kapcsolatban.

Azt mondta Nacsa képviselő úr, hogy a Fidesz-kormány konszolidálta a városokat, önkormányzatokat, megfosztotta őket az adósságuktól. Azért ezt tisztázzuk! Van, amit nem a kormány, hanem a magyar állam, a magyar adófizetők tettek. Tehát gyakorlatilag az önkormányzati szférában felhalmozódott adósságot szétterítették a magyar adófizetők között, ennyi történt, ez nem a kormány jótéteménye volt, hanem egy kormányzati döntés alapján minden magyar adófizetőnek át kellett vállalni ezeket a költségeket; az államadósság maradt.

Nagyon fontos, hogy amikor ezt a lépést megtették, akkor feladatokat és finanszírozást is elvontak az önkormányzatoktól, tehát teljesen átalakították a rendszert, de nem jó irányba. Tehát összességében azt a rendszerváltás óta meglévő problémát, hogy alulfinszírozottak az önkormányzatok, nem oldották meg, hanem tovább torzították a helyzetet. Tehát most sokkal kevesebb bevételhez jutnak az önkormányzatok a feladataikhoz viszonyítva, és sorolhatnánk hosszan itt a különböző intézkedéseket, amelyekkel önök sújtották az önkormányzati működésüket. A gépjárműadó elvonása kapcsán én már jeleztem Orbán államtitkár úrnak, hogy a kisteleplülések kétharmada nézhet szembe súlyos likviditási problémával. Még a múlt héten azt ígérte nekem az államtitkár úr, hogy ha ez a probléma felmerül, akkor ezt a döntést felülvizsgálják. Én szeretném, ha jeleznék az államtitkár úr, hogy tájékoztattak-e, és megtették-e az

előzetes lépéseket, mert én minden irányból azt hallok, hogy egészen tragikus helyzet fog kialakulni.

De hasonlóképpen - és erről majd beszélni fogunk vagy beszélünk kéne, és remélem, válaszol az államtitkár úr - kivonulnak a helyi közösségi közlekedés támogatásából. Hasonlóan óriási problémát okoz, hogy nem adtak most mentességet vagy határidő-kitolást a közműadó fizetése kapcsán, magára hagyták az önkormányzatokat a vízi közművek fenntartása szempontjából. Országosan 3000 milliárd forint hiányzik a rendszerből 15 éven belül, hogy a legfontosabb közszolgáltatást fenn lehessen tartani, az ivóvíz- és szennyvízellátást.

Tehát összességében azt tudom mondani, hogy a Fidesz nemhogy tett valamit tíz év alatt az önkormányzatok működésének javításáért, hanem ezzel elmentésen nagyon drasztikus lépéseket tett, és ezzel is üresítette, ellehetetlenítette a megfelelő önkormányzati vezetést. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szel Bernadett független képviselőnek. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a lehetőséget. Az a helyzet, hogy Süli miniszter éppen lebuktatta önöket, mert interjú adott a Népszavának, és azt mondta, hogy a Paks II.-beruházásból valószínűleg nem lesz különleges gazdasági övezet. A lapnak Süli János, az erőműbővítésért felelős tárca nélküli miniszter azt nyilatkozta, hogy a Paks II.-beruházást nem kívánja a politikai vezetés elvenni a 19 ezer lakosú Tolna megyei várostól. Süli szerint a kormány olyan esetekben adná át a nagyberuházást a megyéknek, ahol úgy látják, hogy a befogadó települések miatt a megvalósítás nem halad akadálymentesen. Pakson nincs ilyen gond, magyarázta a miniszter, úgyhogy: 15 deka? Maradhat. Szóval: ez mi?

Volna kedves, tisztelt államtitkár úr, nyomni egy gombot, és megmagyarázná, hogy Süli miniszternek a nyilatkozata egész pontosan az ön értelmezésében mit jelent?

(11.50)

Mert ha mi jól értjük ezt az interjúkat, akkor ez a megfejtés erre a törvényjavaslatra, és amiről én beszéltem, hogy ha a lakosság tiltakozik, és önöknek ez nem tetszik, akkor felemelik megyei szintre, és lenyomják az emberek torkán azt, amit ők nem akarnak. Demokrácia? Soros? Viccelnek? Pénz! Pénzt akarnak, és az ember nem számít! Ez önökkel a probléma! *(Taps a Jobbik és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a kétperces felszólalás lehetőséggel. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat

a nemzeti együttműködés rendszerének azon törekvésebe illik bele, amely azt célozza kerek tíz éve, hogy teljesen kiüresítsék az önkormányzatiságot. Ez ellen szót emeltek már ellenzéki kollégák, de talán pár új szempontot is tudok még tenni ebben a felszólalásban. Ha megengedik, akkor ezzel kapcsolatosan általánosan tennék néhány megjegyzést, és ezt követően térnék rá az előttünk fekvő törvényjavaslatra, ugyanis ez a lépés, amire önök most készülnek, nem pusztán a rendszerváltás vívmányait tapossa bele az agyagba, hanem teljességgel szembemegy a szubszidiaritás elvével, ami nem pusztán egy eszme, ami arról szól, hogy a helyben keletkezett kihívásokat és problémákat az ahhoz legközelebb álló közösségnek kell megoldani a hatékonyság megőrzése érdekében.

Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ez nem pusztán elvi, hanem nagyon súlyos gyakorlati kérdés, hogy sem önök, én sem, de senki itt ebben a Házban, a Kossuth térről, a főváros József Attila utcájából, az Akadémia utcából nem fogja tudni eldönteni, hogy az egyes forrásoknak helyben hol van a legjobb helye. Arra sem tudnak majd választ találni, hogy amikor pénz híján két különböző fejlesztés közül választania kell egy helyi közösségnek, akkor melyik élvez prioritást, és melyiket soroljuk időben egy kicsit hátrébb. Ez központosítva, illetve a megyei önkormányzatok kezében összpontosítva nem fog menni, ezt a helyi közösség fogja tudni felmérni. Ezzel a feladattal bízták meg a választópolgárok azokat a választott önkormányzati képviselőket, akik most akár egyéni győztesként, akár listáról bejutott kollégaként azt a feladatot látják el, hogy meghallgatják a választópolgárokat, hogy körbenéznék a saját körzetükben. Ugyanis szeretném önöknek elmondani, hogy 4-5 ezer emberrel akár még személyesen is lehet beszélni. Akiket az önkormányzatba delegált kollégáink képviselnek, ők személyesen elmondhatják nekik, hogy miről szól az ő problémahalmazuk, hogy mi az, amire ők megoldást várnak saját választott képviselőiktől. Ezen keresztül egyébként nekünk, országgyűlési képviselőknek lehetőségünk teremtődik arra, hogy valamifajta, ha nem is közvetlen kapcsolatot tartunk, hiszen 100-150 ezer emberrel, akik alkotnak egy választókörzetet itt az Országgyűlésen belül, nem tudunk személyes kapcsolatot tartani.

Ugyanakkor ebben a javaslatban az van, hogy a problémák keletkezésétől a lehető legtávolabbi pontot jelölik meg a kihívások kezelésére. Ez így nem megy, tisztelt képviselőtársaim. Az a helyzet, hogy ennek a rendszernek úgy kéne felépülnie, hogy a helyben megválasztott önkormányzatok, a megyei önkormányzatok, illetve az Országgyűlés kéz a kézben küzd azért, hogy fejlesszük ezt a társadalmat, fejleszthessük az infrastruktúrát, és fejleszthessünk mindent, ami szól ennek az országnak a polgárainak az életéről. Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ennek a tönkretételéhez járultak hozzá az elmúlt tíz évben. Az előttünk fekvő törvénymódosító javaslatnak csak nagyon jóhiszemű olvasata az, amit egyébként kiolvashatunk belőle, hogy bizonyos feladatokat átvállal a megyei önkormányzat a helyben megválasztott képviselőktől és a közvetlenül választott polgármesterektől, illetve

az ő legközvetlenebb kollégáinktól, a jegyzőtől. Azonban én azt gondolom, hogy ezek a feladatok a legkevésbé sem terhelik túl azokat az önkormányzatokat, ahol megvan a helyiiparűzésiadó-bevétel arra, hogy a helyben teremtődött feladatokat finanszírozni tudják. Az a helyzet, hogy az, amilyen irányba menni kellene - akár államszervezési, akár társadalomszervezési ajánlat tekintetében -, az éppen az ellenkező irány. Éppen azt kellene megteremteni, annak a lehetőségét, hogy minél több helyi bevétel maradjon a településeknél - ahogy az előttem szóló ellenzéki kollégák már elmondták többen is -, hogy igen, ezek a helyi közösségek nagyon szeretnék megoldozni önmagukért és a saját választóikért, sőt azokért is, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, mert ez felmerült egyébként az önök felszólalói között, talán Nacsa Lőrinc képviselőtársam említette, hogy azokat is képviselik ezek a városi közgyűlések, illetve polgármesterek, akik nem voltak az ő választóik. Ennek így kell lennie, tisztelt képviselőtársaim. De az a helyzet, hogy ez a javaslat nemhogy a kormánypárti szavazókat nem képviseli, de senkit. Kizárólag azokat képviseli, akiknek a hatáskör-átcsoportosításból és a pénzátcsoportosításból adódóan most valamifajta hatalomnövekedése keletkezik, és ez így nem fair. Nemcsak, hogy nem fair, hanem kifejezetten romboló.

Mindannyiunk közös érdeke, hogy a humánjárvány okozta gazdasági és társadalmi válság mihamarabb véget érjen, és a megszűnt munkahelyek minél gyorsabban, piaci alapon teremtődjenek újra. Én magam például nem hiszek a közmunka teremtő erejében, bár átmeneti megoldásként elfogadhatónak tartom bizonyos szintig. Azok a nagyberuházások, amelyekről ez a törvényjavaslat szól, pont ezt segítenék elő. Pont azt segítenék elő, hogy a helyi önkormányzatok, amelyekről számos ponton vont el forrást jelen pillanatban a központi kormányzat, ők maguk is talpra tudjanak állni, mert többletköltségük keletkezett azzal, hogy nemcsak a járvány továbbfertőzését kellett megakadályozniuk fertőtlenítéssel, védőfelszerelés kiosztásával, hanem igenis az egyre növekvő, és hangsúlyozom ezt is, az egyre növekvő listák, a rászoruló listái, akiket a helyi önkormányzatok szolgálnak jelen pillanatban azzal, hogy akár élelmiszerral vagy bármivel ellátják őket, amiben hiányuk keletkezett. Tisztelt képviselőtársaim, mi kértük önöket, hogy ne vonjanak el forrásokat, hiszen néhány hét alatt az elmúlt időszakban a járvány miatt olyan többletköltségek keletkeztek, amelyek a helyi önkormányzatokat túlterhelik, azonban ha helyben legalább akár a gépjárműadó megmaradhatott volna, akkor ez nem lenne kérdés, hogy kiegyenlíthető számlák keletkeztek. Jelen pillanatban önök az önkormányzatokat is nagyon nehéz helyzetbe sodorták, és ez az előttünk fekvő törvénymódosító javaslat rendkívül nehéz helyzetbe sodorja őket hosszú távon is, vagyis konzerválja azt a helyzetet, amely jelenleg kialakult. Azt hiszem, hogy ha arra hivatkoznak, mint valamifajta furcsa társadalomszervezési háttér, hogy az igazságosság vezérli önöket, amikor azt mondják, hogy ha az egyik településnek jut beruházás, a másiknak nem jut, akkor igazságtalanul oszlik el a helyiiparűzésiadó-bevétel, az

egyik település gazdagabb lesz, a másik szegényebb. De szeretném felhívni az önök figyelmét nagy tisztelettel, hogy fizetnek jelen pillanatban is a nagy helyi-iparúzésiadó-bevétellel rendelkező települések szolidaritási hozzájárulást azok felé a társaik felé, akik kevésbé szerencsések, vagy kevésbé dolgoztak ügyesen, hiszen itt erről is szó van a helyi beruházásoknál, hogy ügyesnek kell lenni, vonzóvá kell tenni azt a beruházási területet, aminek én polgármestere, helyi képviselője vagyok, és szeretném, hogy felvirágoztassuk a térséget. Mondok önöknek példát. Önök ezzel a polgármesterek motivációit is letörlik arra nézve, hogy akár külföldi, akár hazai beruházókkal elkezdjék azokat a tárgyalásokat, amelyek a lehetséges beruházási övezetek legnagyobb hasznosulását segítenék elő. Ez biztosan nemzetgazdasági hátralépés. Mondok más példát. Ha azok a munkahelyek, amelyek megszűntek most Budapesten, megteremtődhetnek az agglomerációban különböző nagyberuházásoknak köszönhetően, az ingázás egy jelentős része adott esetben megszüntethető lenne, ha ezek a beruházások (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) - tisztelt képviselő úr, majd ha gombot nyom, akkor szerintem tudja kommentálni azokat a gondolatokat, amelyeket én itt megosztok önökkel -, tehát azok a beruházások ilyen módon nemcsak helyben teremtenének újra munkahelyet, hanem urambocsá! hozzájárulnának például az ingázás mértékének lecsökkenésén keresztül a környezetvédelemhez.

(12.00)

Hozzá tudnának járulni ahhoz, hogy a helyi-iparúzésiadó-bevételeken keresztül a helyben hasznosuló adóforintokból közparkokat telepítsenek, megpróbálják például a biciklizésközlekedést fejleszteni. Megpróbáljanak olyan szabadidős tevékenységekre lehetőséget nyújtani, amire most számos honfitársunknak azért nincs lehetősége, mert az önkormányzatok szenvednek a forráshiánytól.

Mondok néhány példát egészen konkrétan arra, hogy Pest megye a legritkább esetben tudja például a központból azt irányítani, hogy Hernád, amely nemcsak a munkahelyek hiányától szenved, hanem az infrastruktúrális elmaradásoktól, a kulturális központ hiányától is, és attól is, hogy az egyébként máshogy felhasználható - hogy szépen fogalmazzak - sporttámogatások nem jól költődtek el ebben a városban. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeket messziről nem lehet eldönteni.

(Az elnöki széket *Sneider Tamás,*
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De mondok mást, olyan példát, amelyik közelebb van a fővároshoz, és amelyik mellett talán önök is nap mint nap elautóznak. Meg tudják önök mondani, vagy akár a Pest megyei közgyűlés, hogy melyik budaörsi utcát kell a következő ütemben felújítani? Vagy meg tudják-e azt mondani, hogy hány törökbálinti ember szenved attól nap mint nap, hogy nem teremődik megfelelő mértékben zajvédő fal a városa mellett az

M7-es autópályánál? Vagy meg tudják-e azt mondani, hogy például amikor Tárnokon leszállnak a vasútállomáson, akkor úgy érezhetik magukat, higgyék el nekem, mint hogyha egy elmaradott szabolcsi településen lennének, ahol nem jár pénz hosszú idő óta, de fejlesztési szándék sincs.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami e mögött a döntés mögött megbújik, ez túlmutat ezen. Én azt gondolom, és erről beszéltek már az ellenzéki kollégák, hogy igen, jelen pillanatban nagyságrendileg 3 millió honfitársunk él olyan településen, amelyet ma ellenzéki polgármester és ellenzéki testületi többség vezet. Egy jó részük igen népszerű maradt a '19. októberi választások óta is, és a megyei közgyűlésekben önök megőrizték a többséget. Én ezt látom és tudom. Nem szeretném ennyire lecsupaszítani a helyzetet, hogy ez pusztán pénzkérdés, de ne akarjanak mindig önök feltűnni azoknak a szerepében, akik kizárólagosan tudják, hogy mi a jó a polgároknak, hiszen ezzel a lépéssel épp hogy a polgároktól vonnak el, és nemcsak pénzt, hanem lehetőséget is.

Ezek az új vezetők most már számos ponton szenvednek attól a finanszírozási hiánytól, amelyet önök újabb és újabb rendeletekkel vagy törvénymódosításokkal elérnek, de tisztelt képviselőtársaim, egészen közeli példát szeretnék mondani, néhány nappal ezelőtti. Nem lehet mindig abból a szemszögből nézni a társadalom életét és a polgártársaink életét, hogy önök miből tudnak politikai hasznot csinálni, illetve hogyan tudják bebizonyítani, hogy a megválasztott ellenzéki polgármester egyébként nem tud olyan sikeres lenni, mint egy fideszes vagy egy KDNP-s. Szemléletes példa erre a törekvésre, hogy nemrégiben Érd megyei jogú város elnyerte egy parkosításra és a tömegsport népszerűsítésére beadott pályázatára a megfelelő pénzüsszeget, természetesen önrészt is kész volt fizetni. Majd a döntést követően, öt nappal ezután a Miniszterelnökség visszavonta ezt a pályázati támogatást, mondván, hogy egy ilyen park már létesült ebben a városban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a városban majdnem 74 ezer ember él, és az a helyzet, hogy szerintem egy közpark nekik nem elég arra, hogy sporttevékenységet, szabadidős tevékenységet, járda híján egyébként még a babakocsi tolásának a lehetőségét is megkapják. Egyetlen park nem elég erre, tisztelt képviselőtársaim! Én feltenném itt a költői kérdést, hogy hol van ilyenkor a körzet választott képviselője innen az Országgyűlésből, Aradszki András a KDNP-ből, de az a helyzet, hogy tudom erre a választ, mert látom, hogy mi szabadult el ebben a városban azóta, amióta a demokraták átvették a stafétát a városvezetésben. Az a helyzet, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, hogy az önök kollégái sem ebben a városban, sem semmilyen más, jelen pillanatban demokraták által vezetett városban nem szolgálják a saját polgártársaik érdekét, annak érdekében, hogy be tudják bizonyítani, hogy egy demokrata nem tud várost vezetni.

De higgyék el nekem, hogy az emberek ezt látni fogják, tudni fogják, hiszen azok a választott képviselők, akiknek a jogairól és kötelezettségeiről itt most

már majdnem 15 perce beszélek, nagyon közvetlen kapcsolatban vannak nemcsak a problémákkal, a polgártársainkkal is. El fogják tudni nekik mondani, hogy ezt szerettem volna, és ebbe az akadályba ütköztem. És tudják, tisztelt képviselőtársaim, centralizálni pénzüsségeket mindig nagyon könnyű, de aztán utána azt fogják észrevenni, hogy ezzel nemcsak a demokratákat, de a saját országukat is hosszú távon, módszeresen elkezdték rombolni, mert nem fogják tudni sem innen, sem a megyei közgyűlésből, hogy mi az, amire helyben szükség van. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előre bejelentett felszólalások véget értek. Most a további felszólalások következnek. Mesterházy Attila képviselő úr jelentkezett elsőként felszólalásra. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott itt a vitában, ezért egy-két dologra a hozzászólásom elején szeretnék reagálni, vagy úgy is mondhatnám, hogy itt az ideje, hogy tiszta vizet öntsünk a nyílt kártyák közé. Sajnos elment Gelencsér képviselőtársam a teremből. Csak gyorsan csináltam egy statisztikát. Azzal vádolta meg itt az ellenzéki képviselőket, hogy nem láttak önkormányzatot se kívülről, se belülről. Ahogy csak nézem az előttem lévőket a patkóban, itt rajtam kívül majdnem mindenki egyébként volt már önkormányzati képviselő vagy polgármester. Azt gondolom, lehet, hogy éppen pont Nacsa képviselőtársam nem volt, aki a Fidesz egyik fő hozzászólója volt. *(Bencsik János, független: KDNP!)* Tehát én azt gondolom, hogy óvatossággal bánjunk az ilyen kijelentésekkel, különösen akkor, ha nincsen semmilyen információnk.

Aztán Gelencsér képviselő úr arról is beszélt, hogy az ellenzéki településeken milyen szerződéseket kötnek, kikkel. Ez azért volt furcsa tőle, mert nem olyan régóta tudjuk, hogy nemcsak Mészáros Lőrinc lett nagyon sikeres vállalkozó, hanem Gelencsér úr is nagyon sikeres vállalkozó lett Somogy megyében, egyik pillanatról a másikra. Sőt, az ő üzlettársai annyira sikeresek, hogy 1,4 milliárdos árbevételű dohánybirodalomnak a tulajdonosai, tehát valószínűleg Somogy megyét is megérintette a zuckerbergi sikertörténet, és valószínűleg neki sincsen semmilyen köze ahhoz, hogy milyen kapcsolatok vannak és milyen korábbi szívességek történtek adott esetben. Tehát magyarul, szerintem Gelencsér úrnak is óvatossággal kellene vádolnia a képviselőtársait különböző hazugságokkal.

A másik, amire Orbán államtitkár úr kiabált az előbb Varju képviselő úrnak, és Gelencsér úr is megemlítette, ez az önkormányzati hitelfelvétel. Figyelmebe ajánlanám államtitkár úrnak, miután megszámlolta az összes eljárást itt a teremben a plafonon, hogy volt egy Kehi-jelentés, ami arról szólt, hogy volt egy olyan személy, aki a különböző kötvénykibocsátásokból jutalékot vett föl. 24 fideszes önkormányzatnál ugyanaz a személy kapta a jutalékot. Tehát nemhogy

arról lett volna szó, hogy azért kellett az önkormányzatoknak forrást felvenni, hogy szegény idős nyugdíjas embereknek lehessen pénzt adni, hiszen egy csomó önkormányzat utána befektette azt a pénzt, amit ő felvett hitelként, tehát nemhogy elköltötte, hanem kvázi majdnem tőzsdei akciókat hajtott végre vele, de voltak más fideszes vállalkozók, akik pedig hasznot húztak belőle, mert ők kapták a jutalékot a kötvények kibocsátásából. Tehát semmi nem történt abból, amiről önök beszéltek, pusztán arról szólt ez a történet, hogy az akkori kormány tevékenységét akadályozzák, és hogy pénzt csináljanak belőle. Nem új dolog, hogy finoman fogalmazzak, a kérdéskörben. Ugyanezt csinálják ma is kormányról.

A másik, és itt akkor most rátérnék magára a törvénytervezetre is, hogy két érvelést hallottam az interjúban és a vitában is arról, hogy miért jók ezek a különleges gazdasági övezetek. Az egyik érvelés nemzetközi példákra hivatkozott, hogy lám, Kínában is milyen jók ezek a különleges gazdasági övezetek, vagy épp az Európai Unióban is vannak ilyen különleges gazdasági övezetek, csak hát ezek a nemzetközi példák nem ülnek ennél a törvénytől. Hiszen Kínában azért hoztak létre ilyen különleges gazdasági övezeteket, mert amúgy kommunista államberendezkedés van, és ezekben a különleges gazdasági övezetekben piacgazdasági, kapitalista viszonyokat akartak létrehozni, tehát úgymond kinyitották, ilyen szabad gazdasági zónákká tették ezeket. Elgondolkozhatunk azon, hogy Magyarországra is azért átvitt értelemben értelmezhető ez a példa, de mégiscsak ott más volt a környezet és más volt a célja.

(12.10)

De ugyanígy az európai uniósánál is, hiszen az Európai Unióban számos területen van ilyen különleges gazdasági övezet, de kimondottan mindig területfejlesztési célokat szolgálnak, területfejlesztésen belül a legelmaradottabb régiók felzárkóztatásának a célját szolgálják.

Na, most, itt azért érdemes megállni, mert Szakács képviselőtársam említette a hozzászólásában, hogy honnét jött ez az új ötlet. Éppen mondtam neki, hogy nem új az ötlet, hiszen 2012-ben Matolcsy, akkor még gazdasági miniszter felvetette azt, hogy ilyen különleges gazdasági övezetekre lenne szükség Magyarországon. Akkor ugye, magyar kistigriseket akart csinálni a legelmaradottabb régiókból, az Ormánságból, Borsod megye egy-egy térségéből, kistérségéből, ami szerintem egyébként egy tisztességes felvetés volt, hiszen arról szólt, hogy hogyan lehetne segíteni az ország legelmaradottabb régióit azáltal, hogy egy különleges gazdasági övezetnél nyilvánítják, és utána adókedvezményekkel, szabályegyszerűsítésekkel, gyorsabb ügyintézással, infrastruktúra-fejlesztéssel megsegítik azt a kistérséget, és ezáltal vonzóbbá teszik, pozitívan diszkriminálják ezeket a térségeket, hogy oda befektetők menjenek. Ennek az lett volna ugye, a lényege, mint ahogy az európai példának is ez a lényege, hogy az állam pluszforrásokat investál ezekbe a kistérségekbe, vagy könnyítéseket

tesz; pluszforrásokat infrastruktúra-fejlesztésre, sok minden másra, és természetesen az az infrastruktúra ott, például európai példával a helyi önkormányzatoknak a tulajdonába kerül. Tehát az állam pénzt tesz bele, és az önkormányzatok és az ott élők ezáltal úgymond gazdagodnak ebből a projektből.

Na most, akkor 2012-ben nem valósította meg az Orbán-kormány ezt a különleges gazdasági övezetet, és most felbukkant ez az új javaslat, bár most már csak a neve ugyanaz, mint ami korábban a valós tartalmát és egyébként egy helyi és helyes célt szolgált volna.

A másik érvelés, amiről Nacsa képviselőtársam beszélt itt, hogy ez a rendszer azért jó, mert ez igazságos, hogy most végre majd igazságossá teszi ezt a rendszert. Kérem, az az egy példa, amiről már itt volt szó, és én is fel akartam hozni, az kimondottan a paksi önkormányzat kérdése. Pakson majdnem több mint négy és fél milliárd forint (*sic!*) iparüzési adó származik a Paksi Atomerőmű működéséből. Az a fejlesztés, ami ott megtörténik, az további ilyen iparüzésiadóbevitel-növekedést fog jelenteni az önkormányzat számára. Hát, akkor kérdezem én, hogy igazságos-e az, hogy ezt csak Paks városa kapja meg, miközben ez az atomerőművi működés vagy beruházás teljesen világos, hogy nemcsak a paksiak életét határozza meg, hanem környező számos falu és aztán még számos más település létét is segíthetné vagy támogathatná ez az iparüzésiadó-bevitel. De az önök egyik minisztere gyorsan sietett leszögezni, hogy na, Paks nem fog veszíteni ezeken forrásokat, mert ott minden rendben van. Valószínűleg azért, mert ott jelentős Fidesz-győzelem volt az elmúlt önkormányzati választásokon.

Tehát teljesen világos, hogy se valós területi, területfejlesztési, felzárkóztatási célokat nem szolgál ez a különleges gazdasági övezet, és semmilyen igazságossági szempontrendszer sem jelent ez a mostani kezdeményezés. De akkor mit jelent? Azt, amiről az összes képviselőtársam beszélt már, hogy egy politikai érv van emögött, ez teljesen világos. Meg akarják rendszabályozni azokat az önkormányzatokat, amelyeket nem önök irányítanak, vagy akár még a sajátjaikat is, hiszen az is előfordulhat, hogy nekik se tetszik egyik vagy másik intézkedése a kormánynak, és természetesen vissza akarják szerezni a pénzek feletti kontrollt. És ezért mondtam azt, hogy semmi új nincs a nap alatt, ahogy korábban is mindig az volt a céljuk, hogy hatalmat szerezzenek, befolyást szerezzenek, és ezáltal pénzhez jussanak.

A történet a régi, de mindig újabb és újabb köntösben kerül elő, és azt gondolom, hogy pont ez mutatja meg, hogy amikor a Fidesz egy ilyen döntést hoz, ott semmi más érvet nem kell keresni, akármilyen szép szavakkal próbálják felöltöztetni ezt itt a parlamentben, az mindig hatalomról és pénzről szól, és arról, hogy hogyan tudják a haverjaiknak a zsebébe ezzel a pénzzel kitömni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Bencsik János független képviselő úrnak.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azért az elmúlt tíz évben láttunk már hajmeresztő jogi merényleteket a kormánypárttól, de ez a mostani tényleg mindenben túltez. Egészen rémisztőnek tartom azt, hogy egyik napról a másikra gyakorlatilag egy tollvonással elvesznek helyi emberektől, önkormányzatoktól, közösségektől gyárakat, vagyontárgyakat, ipari parkokat, mintha az államszocializmusban élnénk. Egészen rémisztő! Az már csak hab a tortán, hogy az egész ország alaptörvény-ellenes is, ugyanis veszélyezteti Göd városának a működését. (*Nacsa Lórinca: Az egész ország alaptörvény-ellenes...*) Egyetértek Szél Bernadett képviselőtársammal. Ez ügyben indult egy beadvány is az Alkotmánybírósághoz, amelyhez én is csatlakoztam, nagyon bízom benne, hogy ez meg fogja állapítani az egész alaptörvény-ellenességét a törvénynek.

Az is felháborító, és erről Bana Tibor képviselőtársam elég részletesen beszélt, hogy mennyire semmibe veszi ez a törvény az önkormányzatiság alapelveit, és egyébként ezt nemcsak az ellenzéki képviselők gondolják így; hát olvassák el, hogy mi a véleménye az egyébként fideszes vezetésű Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének, akik ugyanígy tiltakoznak ellene.

De szerintem ez az egész törvény nemcsak a pénzről és nemcsak a hatalomról szól, és nemcsak arról, hogy most kivéreztetnek egy újabb ellenzéki települést, hanem arról is, hogy megint vörös szőnyeget terítenek egy külföldi multió, jelesül most a dél-koreai Samsung elé, szembemelve a helyi lakosság akaratával és megkerülve az uniós irányelveket a támogatáspolitikával szemben. Megint arról van szó, hogy minden a multik és a külföldi befektetők érdekeinek rendelnek alá, és ugye, a múltkor úgy fogalmaztam egy vitában, hogy a Fidesz szavakban nemzeti, módszerben kommunista, egyébként pedig gazdaságfilozófiájában egy ízig-vérig neoliberális párt.

Ez a mostani eljárás, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim ennek a legékesebb bizonyítéka. És ez tökéletesen illeszkedik azoknak a lépéseknek a sorába, amikor önök végigtornézzák Szaúd-Arábiát meg az Öböl menti országokat azzal, hogy mennyire olcsó a magyar munkaerő, és hogy jöjjenek ide befektetni, hiszen itt olcsón lehet dolgoztatni a magyar embereket. Ennek szellemében hozták meg a rabszolgatörvényt év végén, ennek szellemében vonul ki az állam most már gyakorlatilag az oktatástól és az egészségügytől kezdve mindenhol, a felperzselt földet maga után hagyva.

Pont a tegnapi napon szavaztunk a kulturális dolgozók jogfosztásáról, és szintén ennek a gazdaságpolitikának vagy -filozófiának a része az, hogy önök képesek olyan óriási pénzeket pumpálni egyébként száz év alatt sem megtérülő gazdasági projektekbe, mint a Budapest-Belgrád vasútvonal, amit egyébként szintén pont tegnap titkosítottunk több mint tíz évre. Ez az a neoliberális gazdaságfilozófia, amely nem nézi az épített örökségnek a védelmét, nem néz környezetvédelmi szempontokat, nem nézi a helyi közösségek érdekeit, egyetlenegy szempontot néz, hogy hogyan lehet a külföldi befektetőknek, a haveri cégeknek és a

tőkéknek az érdeke elől eldózerolni mindent. És ez a dózerolás egyébként sokszor szó szerint értendő, nézzük például a Közvágóhíd esetét, ahol ugye, Orbán Viktor vejének, Tiborcz Istvánnak a török jóbarátja, Adnan Polat gazdasági érdekeltsége elől kellett félredózerolni szó szerint az épített, védett örökséget, azért, hogy ott lakóparkot lehessen építeni.

Tehát bárhogya is nézem ezt a törvényt, bármelyik olvasatát, egyik rosszabb, mint a másik. Ha azt nézem, hogy ennek a célja az ellenzéki települések kivérezetése és megbüntetése az ellenzéki szavazóknak, az katasztrófális. Ha azt nézem, hogy ennek a célja a külföldi tőke kiszolgálása, akkor meg még rosszabb.

De egy dologban szeretnék vitatkozni ellenzéki képviselőtársaimmal is: itt nem csak arról van szó, hogy az ellenzéki szavazókkal szűrnak most ki. Ami most történik, az ugyanúgy érinti, és erről már volt szó, valaki ezt említette is, a fideszes vezetésű településeket is. És nem véletlen egyébként, hogy ez ellen a törvény ellen most nagyon sokan szorongatva érzik magukat, és biztos vagyok benne, államtitkár úr ezt nyilván nem fogja elismerni, de tudom, hogy az államtitkárságon azért égne a telefonok, és jönnek a telefonok, hogy „most mi lesz velünk”. Mert nem véletlenül vannak teljesen kiakadva a fideszes vezetésű települések is, és csak arra szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy az elmúlt másfél évtizedben az önök politikai hatalmának a fenntartásáért azért nagyon sokat tettek a települési önkormányzatok.

(12.20)

Gyakorlatilag 2006 ősze óta a Fidesz-KDNP politikai regnálását a vidéki települések, a vidéki települési önkormányzatok adják. A mostani törvénnyel ezeket az önkormányzatokat, ezeket a települési vezetőket és az itt élő embereket szolgáltatják ki, gyakorlatilag teljesen védtelenül hagyva őket külföldi befektetői érdekeknek. Nincs kétségem afelől, egy pillanatnyi kétségem nincs afelől, hogy ha egy vidéki, alföldi kisváros, az ott élő lakosság szembekerül egy külföldi multi érdekeivel, önök kiknek az érdekét és kiknek a javát fogják nézni, amikor dönteni kell, hogy a helyben élőknek az érdekeit tartják szem előtt vagy a külföldi multikét. Nem véletlenül tiltakoznak és nem véletlenül vannak felháborodva most, még ha ennek nem is adnak hangot minden esetben, kormánypárti településvezetők is.

Csak arra szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy nagyon veszélyes vizekre eveznek, amikor nekimennek településeknek, a vidéki önkormányzatoknak. Még csak nem is azt mondom, hogy a saját politikai bázisuk térdébe vagy a sarkába rúgtak bele, hanem konkrétan a nyakukon térdepelnek, és ez nagyon csúnyán megbosszulhatja magát a jövőben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportjából.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látható, hogy míg a vita legelején kormánypárti beszólások, bekiabálások tarkították a folyamatot, most inkább a telefonok nyomkodása dominál. Ki sem bontakozott az a vita, amelyről elmondható, hogy kormánypárti képviselők, politikusok a saját táboruknak igyekeznek kommunikálni, nem ki-mozdulva a saját véleménybuborékukból, és önkritikusan jegyezzük meg, ez azért néha az ellenzéki oldalra, a mi oldalunkra is igaz. Amikor az ember az észérvek talaján próbálja megközelíteni a kérdést, bizony, masszív kormánypárti elutasítással találkozok.

A fő problémám önökkel nem is az, ami itt kibontakozik előttünk, hanem az önök viselkedésmintái azok, amik igazán ijesztőek. Főleg az idősebb kormánypárti képviselőkre igaz, hogy fiatalkorukban - és ezt nekem nem áll módomban vitatni - küzdöttek valami ellen. Igyekeztek talán lebontani egy rendszert, bár magam nem tartozom a rendszerváltás hívói közé, inkább módszerváltásként tudom aposztrofálni azt az időszakot. De az biztos, hogy sok fiatal demokrata őszintén igyekezett bontani a rendszert, ahogy képességeiből vagy bátorságából tellett. Harminc év elteltével azonban azt látom önökön - és ez nem államtitkár úrnak szól, meg nem egyes képviselőtársaimnak, akik fiatalabbak, hanem nyilván az önök vezérkarának, akik kiadják a parancsokat -, azt látom rajtuk, hogy ugyanazokat a viselkedésmintákat kezdték használni politikai ellenfelekkel szemben, amelyeket velük szemben alkalmaztak megboldogult ifjúkorukban.

Egészen ijesztő az, hogy fiatal demokratákból öreg bolsevikok lettek, és az a leginkább ijesztő, hogy eddig csak a politikai ellenfelekkel szemben használták ezt az alja - nem akarok csúnya jelzőket használni, de - pokrócszagú retorikát. Most viszont kiléptek ebből a mederből, és már nemcsak a politikai ellenfelekkel, hanem önkormányzatokkal, egyszerű magyar állampolgárokkal szemben ugyanezt alkalmazzák, azt a vegytiszta bolsevik retorikát, amely ellen én egész életemben küzdöttem. Az a dermesztő mindebben, hogy egy hamis kiválasztottságtudattól fűtve, ideológiát gyártva ehhez, egy saját álvalóságot kreálva önök el is hiszik nagyon sokszor azt, amit mondanak, hogy egy világ-összeesküvés ellen küzdenek. Én meg azt kérem, gondolkodjanak el azon: nem önök az összeesküvés résztvevői adott esetben, és nem lehet az, hogy a gazdasági holdudvar mentén hamis ideológiák tömegét gyártják le, és álvalóságokat táplálnak? Nem lehet az, hogy a Fidesz-KDNP ezen viselkedésmintája egy fake news gyár része? Nem lehet az, hogy amikor a józan ésszel tökéletesen szembemelve ilyen orbitális marhaságokat terveznek csinálni, mint ezzel a törvényjavaslattal, akkor nemcsak a magyar demokráciát bontják le, de lehet, hogy a magyar jövőt is felzabálják? Csak az a kérésem, hogy gondolják ezt végig!

Amiről itt beszélünk, több mint 700 milliárd forint, ennek a sorsáról. Jellemző az, hogy nem tud egyértelműen fogalmazni Magyarország Kormányá, államtitkárai, politikusai a tekintetben, hogy a fővárost és a megyei jogú városokat érintő módon, nagyjából az összeg 70 százaléka érinti ezeket a közületeket, mégis mik a tervek. Azt mondják, hogy mentesülnek

a megyei jogú városok önkéntesek szerint ezen elvonás alól, mi pedig azt látjuk a lefektetett javaslatban, hogy ennek nyoma sincs, ez a mentesség nem került rá a papírra. Két forgatókönyvünk van. Az egyik, amit egyébként nem akarok feltételezni, hogy az önkéntesek kodifikátorai hitvány munkát végeztek. Én mindenkinek a munkáját tiszteltem, és ezt mindenféle cinizmus nélkül mondom, nyilvánvaló, hogy önkénteseknél is jól felkészült jogászok, szakértők szerepelnek, akik igyekeznek jó munkát végezni. Csak arra tudok gondolni, hogy a szándék ez volt, bár igyekeznek megtéveszteni ellenzéket, közvéleményt, és ami a legcsúnyább, a saját szavazóikat is, viszont a rögválóság, a magyar rögválóság szembejön, hogy a papíron nem az van, amiről önkéntesek beszélnek tetszenek.

Valóban, a leginkább irritáló számomra a nemzeti köntös: nemzeti kormányként emlegetni azt a szervilis, szolgálékú, térdre ereszkedő kormányzatot, amely példátlan módon szolgáltatja ki hazánkat multinacionális érdekeknek, és egészen példátlan módon, az egész régióban példátlan módon nemcsak hogy nem adóztatja a nálunk rekordprofitot termelő multi közületeket, hanem minden kívánságukat, minden lobbijerejük vadhajtasát szolgálékúen teljesíti.

Úgy látom, hogy ez a javaslat, amely előttünk fekszik, a gödi laboratóriumi kísérletből kifolyólag kicsit nagyobb léptékű, nagyobb összegeket megmozgatni kívánó javaslattá vált. Még egyszer mondom: a mellett, hogy a választók akaratát is igyekszik megerősíteni és meghaladni, a fejük fölött átnyúlni bizonyos fejlesztési források elköltéséről való döntések tekintetében, még védhető lenne a történet, ha valóban állna mögötte egy egységes területfejlesztési koncepció, tehát ha államtitkár úr felállt volna a parlamentben azt mondva, hogy képviselőtársaim, tarthatatlan, hogy az Európai Unió legszegényebb régiói közül négy Magyarországon található. Ez ugyanis nem pártpolitikai kérdés, minden magyar állampolgár érdeke meghaladni ezt a borzalmat, mert nem lehet dübörgő gazdaságról beszélni Európa legszegényebb térségei közepette. Amikor Magyarországon ezek a régiók bolgár és egyéb, teljesen leszakadt területekkel kell hogy - idézőjelben - „versenyezzenek” alacsony bérek tekintetében, akkor senki nem kaphat példás bizonyítványt, mert nem képezhető el ilyesmi. Ha államtitkár úr és társai ezen változtatni akarnának, szerintem minden jó érzésű, a nemzetét fontosnak tartó képviselő támogatta volna önkénteseket ebben, nem lehetne vita közöttünk.

Csak hogy ez a javaslat nem erről szól. Ez a javaslat jelen formájában arról szól, hogy ha mondjuk, Dunaujváros sikerrel meghív és elintézi, hogy munkahelyteremtő beruházásai legyenek, ami után majd iparúzésiadó-befizetés keletkezik, benne van a pakliban, hogy ez a befizetés a fideszes vezetésű megyei önkormányzathoz kerül, aki majd úgy dönt, hogy Székesfehérváron vagy térségében, vagy más fideszes vezetésű városoknál lesz ebből térkő, új homlokzat a kórházon, amelyben adott esetben már nincs sem dolgozó, sem használható eszköz a maga mennyiségében és a szükséges mennyiségben, és felépül egy olyan vegytiszta kommunizmus Magyarországon, ahol tényleg az dönt fejlesztési forrásokról, hogy kinek

vannak jó ismerősei, ki tud fideszes vezetőkkel hatékonyan, eredményesen tárgyalni. Még egyszer szeretném hangsúlyozni: biztosan lesz olyan ellenzéki vezetésű önkormányzat, amelynek megmaradnak a fejlesztési forrásai. Csak hogy ezeknek majd védelmi pénzt kell fizetni azért a fejlesztési forrásért, amit eddig alanyi jogon elkölthettek. Azért legyünk őszinték: az önkormányzatok, például Göd, de bármelyik másikat említhetnénk, akár kormánypárti vezetésűeket is, jellemzően nem zenélő tehenészetre költik el a forrásokat, mint ahogy tették azt nagyon sokan, vagy nem kutyafitneszszalont építenek belőle, mint Nógrádban történt európai uniós pénzből.

Tehát ezeket a nettó örültségeket általában nem helyi önkormányzatok vezetői és polgármesterek hajtják végre, ugyanakkor ezek a nettó örültségek benne vannak a rendszerben. Én ezt a rendszert szeretném tisztítani, kipurgálni, ha úgy tetszik, de ez a javaslat ennek ellenére és a másik irányba tesz egy lépést. Ha az a 710 milliárd forint, amely itt bevételként megjelenik a rendszerben, csak egy 10 vagy 20 százalékos hatékonyságvesztéssel találkozunk amiatt, ami előttünk fekszik, Magyarország számára már jöveteletlen kár keletkezik minden olyan cél tekintetében, amit közösen meg tudnánk amúgy fogalmazni, legyen az demográfiai, családtámogatási vagy családpolitikai cél, mert számomra ezek a legfontosabbak.

Azt látom, hogy ha védelmi pénzt kell majd fizetni ellenzéki önkormányzatoknak az eddigi fejlesztési forrásaik megtartásáért, továbbá 3 százalékos adminisztratív költséget azért a megyei vezetések leírhatnak ezekből az összegekből, amikor újra elosztják őket, akkor nem feltétlenül a helyi közösségek építkezése felé haladunk. Amikor települési önkormányzatok vélhetően kormánypárti többségű vezetése is tiltakozik a kormánypárti tervek ellen, akkor én az önkéntesek helyében vennék egy levegőt, és leülnek legalább azokkal beszélni, akik az én oldalamon állnak, és értenek ehhez a területhez. Nem kérünk többet, tényleg! A sajátjaikkal üljenek le! Állítom, hogy önkénteseknél az a működési mechanizmus, hogy ez nem történt meg. Vagy a főnökük, vagy valaki kitalálta, hogy ennek így kell lennie, és ez akadály nélkül keresztülmegy a rendszeren, és talán nagyon sokan nem mernek vagy nem akarnak szót emelni az ellen, ami egyébként önérdékük lenne. Én állítom, hogy Magyarország Kormányának ez a javaslat nem szolgálja a politikai érdekeit.

(12.30)

A gazdaságot egészen biztosan, tehát súlyos milliárdok fognak itt megmozdulni, és más irányokba mennek, mint eddig, de biztos vagyok abban, hogy a Fidesz-KDNP-t politikailag, szavazatokban mérhető módon ez a javaslat roncsolni fogja. Semmiképpen nem lehet a politikai racionalitás következménye az, ami előttünk fekszik.

Ami viszont engem leginkább bánt, az a nemzeti retorika, és ezzel párhuzamosan Magyarország kiszolgáltatottságának helybenhagyása. A nemzeti retorikát imádom, szeretem hallgatni, csak ha a tettek mögötte egészen másról árulkodnak, akkor irritálónak válik a

„nemzeti” jelző önök általi használata, miközben tényleg azt látjuk, hogy a miniszterelnök Szaúd-Arábiában azzal turnézik, hogy kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve - ezt pár éve mondta, azóta két módosítást, fajsúlyosat élt át ez a törvény -, és hogy kellőképpen alacsonyak őszerint a magyar bérek. Igen, ha megvizsgáljuk a visegrádi országok életszínvonalát, Magyarországon találjuk a legalacsonyabbat. Ezek dermesztő, drámai adatok, és az a helyzet, hogy a multiszegmens közteherviselés alá bevonása segíthetne ezen a helyzeten. Az is segíthetne, ha a stratégiai szerződések újratárgyalása során Magyarország Kormánya kikötné a magyar munkabérek legalább lassú emelésének akár csak a szándékát; tehát jelenjen meg ez valahol a rendszerben.

Nem ez történik. Magyarország Kormánya kettős utat választott. Egyrészt kivel kötött stratégiai megállapodást most, az utóbbi hetekben, államtitkár úr, kivel kötöttek? Egy munkaerő-közvetítő nagy céggel, amelyik eddig is sikeresen hozott be ukrán, délszláv és ki tudja még, milyen államokból munkaerőt, azért, hogy magyarországi beruházásokon dolgozzon, vélhetően magyar emberek helyett, vagy olcsóbban elvállalva a munkát, mint adott esetben dolgozó magyarok vagy magyar fiatalok.

Ez volt az egyik vonulat. A másik, hogy nem kerültek elszánt viselkedésmintáig a magyar munkabérek szervezett emelésének legalább a szándéka mellett, hanem megtúrták azt, hogy a munkaerőhiány által felverjék valamelyest a munkabérek, amelyek még így is regionálisan nagyon-nagyon alacsony szinten álltak. De kétségtelen, hogy Magyarországon nem egy közsférában megvalósuló béremelési program volt az, ami emelt a bérszínvonalon legalább néhány százalékos mértéket. És még trükköztek ezenfelül, a kafetériaelemek elvétele után hagyták, hogy a munkaadók, a jobb érzésűek beépítsék ezt a munkabérekbe, aztán kiálltak sajtótájékoztatót tartani, hogy emelkedtek a bérek, pedig az eddigi kafetériát kapta meg az ember a fizetésében, nem változott szinte semmi.

Egészen elképesztő álválóságot kreáltak tehát. Én ebből kívánom visszahívni önöket, visszahívni önöket, ha úgy tetszik, a magyar rögválóságba, mert a magyar valóság azt mutatja, hogy az ilyen javaslatok bár gazdaságilag rövid és középtávon lehet, hogy hasznot hoznak önöknek, politikailag roncolni fogják önöket, ami pedig engem még jobban érdekel és a leginkább fájó, a magyar jövőndőt egészen bizonyosan. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hadházy Sándornak, a Fidesz részéről.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt órák során számos okos gondolatot hallhattunk, és számos tévedésnek lehattunk tanúi. Én úgy gondolom, hogy a jó javaslatokat mindenképpen meg kell fontolni, a tévedéseket pedig a helyére kell tenni. Én először is az önkormányzati világgal szeretnék foglalkozni, hiszen 1990-től 20 éven

keresztül voltam abban a pozícióban, hogy aktívan részt vehettem ebben a munkában, nem csupán települési polgármesterként, hanem megyei önkormányzati képviselőként is, és láthattam, hogy milyen folyamatok zajlanak le ebben a szektorban.

Nagyon jól indult a dolog, azt lehet mondani, és ahogy az idő haladt előre, úgy folyamatosan torzultak. Elsősorban a feladatellátáshoz szükséges finanszírozás torzult jelentős mértékben, értelemszerűen az önkormányzatok kárára. Volt egy átmeneti javulás, ez nem vitatható, '98-2002 között, aztán 2002-2010 között viszont elképesztő mértékű romlás volt tapasztalható. Ez talán onnan indulhatott, hogy az akkori miniszterelnök, Medgyessy Péter - nagyon helyesen egyébként - a közalkalmazottak bérét rendezte, csak egyetlenegy hibát követett el, hogy ezt nem a központi költségvetés terhére tette, hanem az önkormányzatokkal fizettette meg, és innentől kezdve egy olyan folyamat indult el az önkormányzati világban, amely 2010 végére az összeomlás szélére vezette az önkormányzatokat, ezt nyugodtan mondhatom.

Nem volt elkerülhető az önkormányzatok konszolidációja, és nagyon helyesen, a kormány ezt teljeskörűen elvégezte az első ciklusa alatt, 2010-14 között, és új alapokra helyezte az önkormányzati világot. Át kellett tekinteni a feladatokat, meg kellett nézni azt, hogy ezek a feladatok hogyan voltak finanszírozhatók, milyen különbségek adódtak az egyes régiók vagy települések között a feladatellátásban és ennek a finanszírozásában is értelemszerűen. Ebből adódott az, hogy az önkormányzati törvény gyökeresen megváltozott, és új alapokra került az önkormányzati világ. Nagyon helyesen, az eladósodási folyamatot meg kellett állítani. Tehát az egyik oka az eladósodásnak az volt, hogy a feladatellátáshoz nem társult, nem párosult megfelelő normatív állami támogatás.

A másik ok az az volt, hogy az európai uniós csatlakozást követően megnyíltak a források, és az önkormányzatok érthető módon, nem azt mondom, hogy helyesen, de érthető módon igyekeztek minél több fejlesztést megvalósítani, azonban ezekhez a fejlesztésekhez jelentős mértékű saját forrásra volt szükség, és ezeket a saját forrásokat értelemszerűen, mivel nem volt semmiféle tartalékuk már akkor, saját forrásként hitelt kellett felvenni, és ez az eladósodási folyamatot felgyorsította. Igazából az nem okozott különösebb problémát, ha ezek a fejlesztések a fenntartás költségeiben látható megtakarításhoz vezettek, vagy pedig a bevételek bővülését eredményezték, inkább az a típusú fejlesztés volt problémás, amelyik ilyen jellegű többletbevételt nem eredményezett, hanem inkább a kiadási oldalt feszítette tovább. Olyan intézmények jöttek létre, alakultak meg, olyan tevékenységeket végeztek az önkormányzatok, amelyeket korábban nem vállaltak fel.

Volt természetesen egy harmadik kosár is: ebben az észszerűtlen, hozzá nem értő gazdálkodás is közrejátszhatott számos önkormányzat esetében. A kormányzat javaslata értelmében ezeket a tényezőket igyekeztünk kivenni, ezeket a kockázati elemeket igyekeztünk kivenni, és éppen ezért új alapokra helyeződött az önkormányzatok finanszírozása. Ez nagyon fontos,

mert az elmúlt időszakban az uniós támogatási rendszer és a hazai támogatási rendszer, amely egyre bővülő forrásokkal működött, egyre kevesebb önkormányzatiönrész-vállalást igényelt, nagyon helyesen, és éppen ezért jelentős mértékű eladósodás nem keletkezett. Ahol hitelállomány-bővülés történt, kormányzati kontrollal történt, és meg kellett vizsgálni a kormányzatnak mindazokat a fejlesztéseket, amelyeket az önkormányzatok meg kívántak valósítani.

A javaslat, amelyik most előttünk fekszik, igyekszik igazságot tenni, hiszen vannak olyan típusú vagy vannak olyan helyzetű önkormányzatok, amelyek az elmúlt időszakban jelentős előrelépéseket tudtak tenni akár kockázatvállalással, adósságfelhalmozással, akár pedig szerencsés adottságaik révén, és ők előreléptek a többi önkormányzathoz képest, és ez azt is eredményezte, hogy a saját bevételeik, elsősorban a helyi adóbevételeik jelentős mértékben megnövekedtek, vagy pedig a turisztikai adóbevételeik növekedtek meg, és éppen ezért lényegében a saját lábukra tudtak állni. Én azt gondolom, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően meg kellene erősíteni a települések közötti térségi együttműködéseket.

(12.40)

Hiszen nyilvánvaló, hogy vannak olyan feladatok, amelyeket egy nagyobb település, egy város tud ellátni, és vannak olyan feladatok, amelyeket a kistélepülések is vígan meg tudnak oldani. Azonban ez a pénzügyi helyzet közötti elképesztő nagy különbség végül is odavezetett, hogy a munkavállalók kénytelenek reggel buszra szállni, vonatra szállni, gépkocsiba ülni és bejárni a városba, azokra a településekre, ahol egyáltalán munkalehetőségek vannak. Ez rendkívül komoly feszültséget okoz az agglomerációban nálunk, Pest megyében.

Itt elhangzott néhány képviselőtársamtól az, hogy Budapestnek a helyi közlekedés finanszírozásában milyen komoly mértékben kell részt venni, és ez mekkora terhet jelent, és ez tulajdonképpen abból adódik, hogy az agglomerációból nagyon sokan járnak be, ami egyébként való igaz. Azonban nem örömmel teszik ezt, hanem ez teherterhelés számukra, hiszen rengeteg időbe kerül, és rengeteg költséget jelent számukra. Ugyanakkor pedig az ő munkájuk gyümölcse Budapesten csapódik le, itt gazdagodik a főváros, itt gazdagodnak a nagyobb megyei jogú városok és jelentősebb gazdasági szereplők. Éppen ezért valamilyen formában arra kell törekedni, hogy a városok körül, környékén is kialakuljanak azok a gazdasági egységek, amelyek a munkavállalókat helyben tudják tartani.

Nagyon fontos eszköz véleményem szerint ez az előttünk lévő javaslat, mert azért lássuk be, hogy akár a főváros, akár Debrecen, akár Győr önmaga egyedül a világ gazdasági szereplői között nem tud jelentős erőt képviselni, szükség van egy állami szerepvállalásra, szükség van arra, hogy a kormányzat megfelelő intézményrendszerrel a Magyarországra beáramló tőke mennyiségét fokozza, javítsa az együttműködést, és nem vitatható a kormány jelentős szerepe e tekintetben. Éppen ezért fontos az, hogy ezeket a kérdéseket időnként át tudjuk tekinteni.

A vita során elhangzott több felszólaló részéről, hogy a bérek nagyon rossz színvonalon, alacsony színvonalon vannak Magyarországon. Azt tudom mondani, hogy az elmúlt tíz esztendő során igen jelentős előrelépés volt tapasztalható ezen a területen. Nyilvánvaló, hogy mindig újabb és újabb célokat tűz ki az ember, de szeretném elmondani, hogy volt egy hármas megállapodás a munkavállalók, a munkaadók és a kormány között, amely a bérek növekedésének ütemét határozta meg több évre előre. Ez az ütem inkább fölül lett teljesítve, mint alul, úgyhogy e tekintetben azt tudom mondani, hogy inkább fölzárkózunk az Európai Unió átlagához, mint hogy lemaradnánk.

Számos teendőnk van, de azt gondolom, hogy minden apró lépés és ezen törvényjavaslat által nyújtott lépés is az előrejutásunkat szolgálja. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszöntöm elnök urat. Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, le kell mondanunk arról, hogy a vitában részt vesz államtitkár úr, és nagyon furcsa egyébként, és nem is megszokott dolog, hogy Nacsa képviselő úr sem szól közbe. Kicsit meglepett egyébként, hogy Hadházy képviselő úr hozzászólt. Mondhatjuk, hogy egy általános, önkormányzatokat érintő politikai fejtegetésbe ment bele, amiben sok tekintetben egyébként egyetérttek, de nem sok köze van ehhez a törvényjavaslathoz. Azt is hozzáteszem, hogy ezeket a problémákat, amelyekről ön beszélt, semmilyen módon nem fogja orvosolni ez a törvényjavaslat, sőt ezzel ellentétes hatásokat fog generálni, és sokkal többet fog ártani az önkormányzatiságnak és az önkormányzatoknak, mint használni.

Azt a vitát egyébként, hogy miről szól ez a javaslat, és hogy igaz-e, ami a törvényjavaslat indoklásában szerepel, és igaz-e, amit államtitkár úr és Nacsa képviselő úr mondott, ezt Süli miniszter úr ma lezárta. Ugye, hallhattuk ma már több felszólalásban, ő világosan elmondta, hogy miről szól. Itt konkrétan politikai döntéseket hoznak, az alapján határozzák meg, hogy melyik beruházás lesz egy ilyen jellegű besorolt beruházás, melyiket veszik el a települési önkormányzattól, és melyiket nem.

Hadházy Sándor úr is arról beszélt, hogy igazságot kell tenni, hogy vannak ilyen aránytalanságok, vannak kiemelten jó helyzetben lévő települések. Hát, melyik példa lehet ennél jobb, mint Paks helyzete? Nézzük meg, azért Tolna megye, az egész térség milyen szegénységben sínylődik, és ahhoz képest Paks nemhogy a város, nemhogy a megye, de az egész régió gazdaságában egy óriási tétel. Tehát konkrétan az egész dél-dunántúli régió gazdasági teljesítményét pozitív irányban fölfelé torzítja Paks azzal együtt is, hogy alapvetően pedig egy leszakadó régió. Tudjuk, hogy az európai uniós csatlakozás óta az Unió húsz legszegényebb térsége között van Dél-Dunántúl.

Tehát ha egy példát lehetne mondani, vagy az első példát lehetne felsorolni, hogy melyik az az eset, melyik az a beruházás, amelyik alapvetően ilyen szempontból igazságtalan, és az aránytalanság szempontjából megoldásért kiált, akkor az Paks. Itt elmondta kerek perccel - ne haragudjon, képviselőtársam, önöket cáfolta saját minisztere -, hogy itt nem erről van szó, nincsenek akadályok, semmi okuk, hogy ezt a hatalmas beruházást elvegyék egy húszeszes városától. Úgyhogy ez megbukott.

Kérdés egyébként ezzel kapcsolatban, államtitkár úrnak tesztem fel ezt a kérdést, hogy ha már Süli miniszter úr - ugye, még el sem lett fogadva ez a törvény - elmondta, hogy nem fogják elvenni a Paks II.-beruházást Paks városától, tehát már pontosan tudja a miniszter úr, akkor nyilván önök tudják, hogy melyik esetben kívánnak ilyen lépést, vagy milyen esetekben terveznek ilyen lépéseket, kaphatunk-e esetleg egy listát, hogy a most már látható beruházások esetében melyikre szeretnék rátenni a kezüket, vagy átadni a megyei önkormányzathoz, és melyik esetben nem. Nyilván akkor már ezek a politikai döntések is megszülettek, azzal együtt, hogy egyébként megköszönjük Süli miniszter úrnak, hogy legalább tisztázta ezt a helyzetet, és akkor így nem az ellenzéki képviselőknek kell még többször azt elmondani, hogy egy teljes hazugság ez a törvényjavaslat, hanem ezt egyszer s mindenkorra rendbe rakta miniszter úr.

Az önkormányzati működés tekintetében azért reagálnom kell Hadházy képviselő úr gondolataira, hogy milyen módon sikerült rendbe rakni és megoldani az önkormányzatok finanszírozását. A kistéleplésekről, azt gondolom, ne beszéljünk. Én ugyan pécsi vagyok, de a szívemen viselem a kistéleplések sorsát, nagyon sokat foglalkoztam egyébként civilként is kistéleplések fejlesztésével, és láthattuk, hogy az elmúlt tíz évben gyakorlatilag kiüresedett a kistéleplési önkormányzatok mozgásterét, elvették a mozgásterét, alig-alig van valamiben módjuk, lehetőségük a saját jövőjüket jobbra tenni. Ezért is lenne fontos, hogy a „Magyar falu” program mögött valódi források legyenek, és érdemben tudjon segíteni a kistéleplések nehéz helyzetén.

De a hasonlóan szinte reménytelen helyzetbe kerültek most már a nagyvárosok is. Én pécsi vagyok, Dunántúl legnagyobb városa is olyan helyzetbe került, hogy most már a legfontosabb kötelező feladatait sem tudja önállóan ellátni, egyébként függetlenül attól, hogy ellenzéki vagy kormánypárti vezetőségű. 2009 és 2019 között kormánypárti, fideszes vezetése volt Pécs városának, és többször is csődközelben volt a város, és csak úgy tudott megmenekülni, hogy kapott egy állami átmeneti mentőövet. Nem tudtak mit kezdeni, tíz év alatt nem tudták ezeket a problémákat megoldani.

Itt egyébként... - nem tudom, itt van-e Szakács képviselő úr, egy picit vitatkozom vele is, alapvetően egyetértettem a felszólalásával, de azért legyünk kritikusak itt a 2010, illetve Pécs esetében a 2009 előtti időszakokkal. Azt gondolom, hogy arról a szocialista-liberális városvezetéséről, amely Pécsset vezetett - 2009-ben elbukták a választást, egy nagyon

szomorú eset kapcsán volt egy időközi választás -, semmi jót nem lehet mondani. Tehát konkrétan az nettó rombolás volt, amit az MSZP-SZDSZ-koalíció Pécsen végzett. Ennek volt „köszönhető”, hogy a megyei jogú városok között a legnagyobb adóssághalmozta föl Pécs városa, 44 milliárdot kellett elvenni a pécsi adósságból, ami egyrészt egyébként nyilván olyan problémák miatt volt, hogy nem volt megfelelő a város finanszírozása, tehát a fontos feladatokhoz és a valóban nélkülözhetetlen beruházásokhoz nem kapta meg a forrást, a másik oldalról viszont egyértelmű, hogy az akkori balliberális városvezetés hibája volt.

Csak akkor ez az adósságátvállalás nem terjedt ki az önkormányzati cégeknél meglévő adósságra. Úgyhogy Pécs egyébként 2009-ben tovább vitt 14 milliárdos adósságot, ami még a szocialista időszakból maradt meg, és ezzel együtt „sikerült” a pécsi városvezetésnek, fideszes városvezetésnek ezt föltornászni 22 milliárd forintra. Tehát nem igaz az egyébként, amit Nacsa képviselő úr mondott, hogy az elmúlt fél évben a megtakarításokat elszórták. Nem, Pécs várost konkrétan egy kiszolgáltatott helyzetben, 22 milliárdos adósságállománnyal vette át az új városvezetés, és egészen reménytelen helyzetet produkált az, hogy például egy ilyen mentőöv kapcsán már a fizetési határidő lejárt, vissza kellene fizetnie a városnak egy sokmilliárdos tételt, és nyilván a kormány erről már nem is hajlandó tárgyalni.

(12.50)

Hasonlóképpen a kulturális intézmények finanszírozása kapcsán néhány éve még a fideszes városvezetésnek a minisztérium tett egy felajánlást, hogy ezeket a fontos intézményeket részben finanszírozza. Lám, lám, a pécsi városvezetés szerkezetének megváltozása után már nem hajlandó tárgyalni sem, érdemben tárgyalni ezekről a korábbi vállalásairól.

Tehát elmondhatjuk azt, hogy a Dunántúl legnagyobb városa sem tudja a saját kötelező feladatait finanszírozni, ami, mondom, a korábbi alkalmatlan városvezetések, fideszes és MSZP-s városvezetés hibái, de ott van mögötte a rendszer alkalmatlansága, amittől, Hadházy Sándor képviselő úr, nem lett jobb, sőt sokkal rosszabb lett a következő időszakban.

Ugyanakkor azt azért elmondanám - és itt ellenzéki képviselőtársaim felé is megfogalmaznám -, hogy nyilván az önkritikát mindenkinek gyakorolni kell, és én például Pécs esetében nagyon bízom benne, hogy Szakács képviselő úr is közbenjár a tekintetben, hogy az ilyen nehéz helyzetben lévő városok - és Pécs is kifejezetten - azonnal szabaduljanak meg mindenféle politikai pozíciótól, politikai állástól, különböző, politikai alapon megbízott tanácsnoki fizetésektől. Hiszen teljesen világos, hogy ha már ilyen nehéz helyzetben van a város, akkor nyilván nem az elmúlt fél évben dolgozó városvezetést terheli ezért alapvetően a felelősség, de példát kell mutatni, és ezeket a kifizetéseket meg kell állítani, és le kell számolni ezekkel a politikai pozíciókkal.

Azt mondanám zárásként a vita vége felé, tisztelt államtitkár úr és kormánypárti képviselőtársaim, hogy teljesen világos lehetett, hogy ezt a javaslatot semmiféle szakmai szervezet nem támogatja. Igen, a Megyei Önkormányzatok Szövetsége támogatja, ez egy teljesen fideszes szövetség, de az érdemi, így a települési önkormányzatokat összefogó szövetségek nem támogatják.

Azt gondolom - és Bencsik képviselő úrra is szeretnék visszautalni, mert többször utaltam erre a vitában -, hogy nem az a lényeg, hogy ellenzéki vagy kormánypárti városokat támad a kormány, ez a magatartás az ott élő embereket - függetlenül azok politikai nézeteitől - fogja megkárosítani, hasonlóképpen, mint az a tegnapi gyalázatos döntés, hogy 1000 milliárd forintot megszavaztak a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére, ami valóban, megint csak pártállástól függetlenül, minden magyar embernek a megkárosítása. Önök 125 ezer munkahelyet áldoztak föl a kínai nagyhatalmi érdekek oltárán. Ezért ismét aláhúzom, hogy önök ne beszéljenek tovább nemzeti kormányzatról.

Erről a törvényjavaslatról nincs sok beszélnivaló, azt gondolom, ezt önöknek vissza kéne vonni, azt javaslom. Ne a politikai szempontokat nézzék, hallgassák meg a szakmai szervezetek, önkormányzati érdekképviselők véleményét: ezt a javaslatot vonják vissza!

De nagyon bízom benne egyébként, hogy ha ezt nem teszik meg, akkor az Alkotmánybíróság el kell hogy kaszálja ezt a törvényjavaslatot, és bízom benne, hogy az önkormányzati szövetségek most ki fognak állni nagyon határozottan az önkormányzati jogok és a működési lehetőségek megvédése érdekében, és ez kellő politikai ellenállás lesz ahhoz, hogy önök ebből visszakozzanak. És akkor majd kíváncsi leszek egyébként, hogy ha mondjuk, az Alkotmánybíróság vagy a kialakuló politikai nyomás elsöpri ezt a gyalázatos javaslatot, akkor majd nyitottak lesznek-e vitát folytatni arról, hogy a valóban itt-ott meglévő aránytalanságokat, a sok helyen meglévő aránytalanságokat egy valóban ezek megoldására törekvő, konszenzusos javaslattal lehessen kezelni.

Azt megígérhetem önöknek, hogy ha egy ilyen szándék kerül az Országgyűlés elé, abban mi olyan módon fogunk részt venni, konstruktív módon fogunk részt venni, hogy az valóban azt a megoldást célozza, hogy az itt-ott meglévő komoly beruházások az amúgy jelentős területi különbségeket és fejlettségbeli különbségeket orvosolni tudják minden magyar ember érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr, frakcióvezető úr. Most megadom a szót két percben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént szóló kormánypárti képviselőtársam jó szándékát nincs okom megkérdőjelezni, viszont pontosan arra a különböző álválóságok világára szeretnék visszautalni, amelyről beszéltem, miszerint

önök is a saját álválóságukban élnek, és sokszor mindenki a maga véleménybuborékából igyekszik érvelni. Ez már rég nem a másik meggyőzéséről szól.

Hiszen említette, helyesen egyébként, hogy az önkormányzatok eladósodási folyamatát meg kellett állítani. Maximálisan egyetérték ezzel. 2010-re valóban olyan helyzet alakult ki, hogy bőven találtunk kormánypárti eladósodott önkormányzatokat is, de biztos, hogy ellenzékieket is. Emlékeim szerint 1300 milliárdos konszolidáció következett be.

A bökkenő az, hogy ha most valaki az MNB ez irányú tanulmányát böngészi, tehát nem ellenzéki állításokat, nem kormánypárti kutatóintézeteket, hanem az MNB-ét, akkor egészen pontosan azt találja, hogy 1268 milliárdnyi hitelt vettek fel az önkormányzatok. Tehát önök 1300 milliárdot konszolidáltak, és azóta 1268 milliárdot ugyanezek az önkormányzatok hitel gyanánt felvettek.

Értem én a szándékot, és képviselőtársam, higgye el, jó szándékkal egyetérték vele, 2010-ben ez volt a helyzet, de azóta eltelt egy évtized, amely még ha jóindulatúak vagyunk is, és az infláció hatásait beleszámoljuk a rendszerbe, akkor is kijelenthetjük, hogy nagyságrendileg ugyanakkora adósságtömeget hozott. Ennek az eloszlása szerintem legalább annyira egészségtelen, mint a 2010 előtti korszakban. Az is nagyon egészségtelen volt, de nem mondhatjuk azt, hogy rendszerszinten meghaladtuk volna ezeket a bajokat. Éppen ezért tartok ettől a javaslattól, mert ez további önkormányzatokat sodor nehéz helyzetbe.

Attól tartok, hogy egyes ellenzéki vezetésű önkormányzatok, amelyek elveszítik a forrásokat, nemcsak nem kötelező, de adott esetben kötelező feladatokat sem tudnak majd teljesíteni. Ha tudnak, akkor még hitelt vesznek fel valahonnan. Még rosszabb esetben erre sem lesznek jogosultak, és kötelező feladatok is veszélybe kerülhetnek. Ezt kellene elkerülni nekünk közösen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom két percben a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tegyük tisztába egy tényt! Ezek a pénzek nem kerülnek elvételre, hanem ott maradnak helyben, és célzottabban, igazságosabban és arányosabban kerülnek szétosztásra az érintett településeken, akik annál a beruházásnál érintettek.

Önök mindig elvételről beszélnek, semmiféle elvételről nincs itt szó, és nem kerül teljesen más célokra, és nem fog a dunaújvárosi beruházás székesfehérvári térségére kerülni. Az ott élő, a régióban élő emberek életét fogja továbbra is szolgálni.

Keresztes frakcióvezető úr minden felszólalásában egyre sötétebb képet fest Magyarországról, ahogy haladunk előre az órák számában. Most már azt mondta, nemcsak a kistépelülések, már a nagyvárosok is tragikus helyzetben vannak. Hogy lehet az, frakcióvezető úr, hogy 2019 során 13 400 milliárd forint értékű fejlesztés érkezett, valósult meg Magyar-

országban? Tavaly már a beruházási rátában másodikok voltunk az egész Európai Unióban. Az elmúlt tíz évben 77 százalékkal bővültek a fejlesztések. Ezek mind-mind a településekre, a városokhoz, akár a falvakba érkeztek ezek a beruházások, és nyilvánvalóan ott is maradnak.

Nem tisztom a miniszterelnök-helyettes urat megvédeni, de önök személyében támadják rendszeresen őt is, meg mindannyiunkat is; ha önök ismernék a kormány statútumrendeletét és a felépítést, tudnák, hogy ezek a kormány előterjesztései; a Miniszterelnöki Kormányiroda koordinál, és törvényalkotási program alapján nyújtja be, és a miniszterelnök-helyettes mint a miniszterelnök általános helyettese a benyújtó levelet aláírja, csak önök mindig személyében támadják Semjén Zsoltot. Még egyszer mondom, nem szorul rá az én védelmemre, csak tegyük tisztába, hogy ismerni kellene a szabályokat, és akkor pontosan tudnák, hogy miről beszélnek.

Azt gondolom, amit Z. Kárpát Dániel mondott a települések adósságáról, szerintem egy teljesen más strukturális adósságról van most szó vagy beszélünk most. Mert nem a folyamatos működési lyukakat tömtek be és árusították ki egyébként kötvénykibocsátással vagy az ingatlankiadásokkal, mint az a szocialista időszakban történt, hanem az említett beruházások önrészei, pályázatok önrészei valósulnak meg így, amiből fejlődik a település. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most a normál felszólalásokhoz térünk vissza. Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, nagyon rövid leszek, mert látom, államtitkár úr menne már, amin alapvetően nem is csodálkozom nagyon, hiszen Süli miniszter úr tájékoztatója óta tudjuk, hogy ez a dolog rég eldőlt.

A miniszteri sajtótájékoztatón már nemcsak a ló-láb lógott ki, hanem egy teljes ménes is. Alapvetően nemcsak eldőlt ez a dolog, hanem már a sorvezetőt is kiosztották nagy valószínűség szerint minden kormánypárti érdekeltnek ebben a dologban. A kormánypártiak hátradőlhetnek, az ellenzéki önkormányzatok feje fölött pedig az illiberális kormány vezetőjének ostora ott csattog.

Nyilvánvaló módon sok mindenről ebben az ügyben már nincs is mit beszéljünk, talán arról, hogy milyen következményei lehetnek mindennek. Jó pár képviselő érintőlegesen már beszélt erről, de mégis csak nézzük meg tisztán, hogy miről is van szó!

Valóban, 1997-ben Magyarország aláírta az európai önkormányzati chartát, és a chartában feketén-fehéren ott szerepel, és még egyszer megjegyezném, hogy mi ezt aláírtuk, hogy önkormányzati határokat csak népszavazással lehet módosítani. Na most, itt most nem ez történik. És létezik egy 2011-es önkormányzati törvény is, amiben szintén az szerepel, hogy a települési önkormányzatok között csak helyi népszavazás által lehetséges területátadás. Valójában önök - mondhatnám azt is - elegánsan átléptek ezen a

két dolgon, de közel sem elegáns dolog, ami itt most történik.

(13.00)

Viszont nagy valószínűség szerint ez maga után fogja vonni az európai uniós eljárások tömkelegét. Tehát amikor arról beszélünk, hogy az Alkotmánybíróság mit fog ehhez szólni - hozzá kell tegyem, hogy nagy valószínűség szerint tudjuk az Alkotmánybíróság választát -, azért itt nem fog megállni ez a történet. Tehát vélhetően Magyarország önök miatt ismét a szegyenpadra kerülhet, csupán azért, mert önöknek egyszerűen nem létezik holnap. Úgy tesznek, mintha itt vége lenne a világnak, és mindent meg akarnak szerezni, most és azonnal, de ez nem fog menni. Én attól tartok, hogy lassan ennek a sztorinak vége lesz. Ha focistahasonlattal élnék - mert ezt mindenki nagyon jól ismeri ott a patkó másik oldalán -, akkor azt kell mondjam, hogy minden meccset lefújnak előbb-utóbb, akkor is, ha hosszabbítás volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Hajdu László képviselő úrnak adom meg a szót.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslatot, amely előttünk van, annak a sorozatnak vélem a részeként - ugye, már volt itt a lex IX. kerület, tehát Ferencváros, volt itt a lex Várnegyed-kerület, az I. kerület, és Zugló a Városliget okán, most Göd, gödi lex törvényt tárgyalunk, ahol a polgármester nem úgy viselkedett, nem az volt esetleg a színe, akkor hozunk egy törvényt rá. De ha már hozunk egy törvényt, akkor hozzunk egy olyat, hogy érintse mind a 3173 önkormányzatot itt Magyarországon, csak úgy, csípőből, minden előkészítés nélkül. Úgy gondolom, ennek vagyunk a tanúi.

Látom, elmegey Hadházy képviselő úr, akivel mi nagyon régen ismerjük egymást (*Hadházy Sándor visszaül a képviselői helyére.*), és kollégák is voltunk, és egy bizottságban is ültünk, mégpedig az Önkormányzati bizottságban. Annak idején az önkormányzatiságnak az a rangja volt, legalábbis körülbelül húsz éven keresztül, hogy önálló Önkormányzati bizottság illette meg ezt a 3173 önkormányzatot ebben az országban, ahol az ő dolgaikat önálló bizottság tárgyalhatta. Most keresni kell, hogy az önkormányzati ügyeket melyik bizottságban tárgyalják. Lényegében az önkormányzatok, a települések sorsa abban az értelemben, hogy önkormányzatiság, elveszett ebben a Házban. Most ezért van itt háromórás vagy négyórás ülés - nem tudom, mennyi lesz a vége -, mert végre lehet a településekről beszélni egy törvény kapcsán, még akkor is, ha ezzel a törvénnyel nem lehet egyetérteni, és önkormányzatisággal és mindennel ütközik.

Hadházy képviselő úrnak csak azért említettem a nevét, mert említetted, hogy jobb lett a helyzetük az önkormányzatoknak már '98-2002 között is, de különösen 2010 óta. Azt szeretném megemlíteni, és ez a legfontosabb, hogy mit kaptak az önkormányzatok

2010 óta, amióta ilyen nagyon megváltozott és megjavult a helyzetük. Korábban a személyi jövedelemadó helyben maradó része az önkormányzatokat illette. Azért tévedés, amit említettél, hogy bejárnak dolgozni, és Pestnek hozzák a pénzt, mert a személyi jövedelemadó a bejáró dolgozók után ott, a lakhelyén keletkezett, és annak az önkormányzatnak volt a bevétele. Ezt vették el a településektől, a sok bejáró ingázó személyi jövedelemadóját elvették. Ez sok-sok milliárd forint, most nem akarok blöffölni, az én esetemben, én is polgármester voltam, tudom, hogy mennyi pénz az, amit elvettek tőlünk, a helyben maradó személyi jövedelemadó.

A másik, amit elvettek a településektől, ez a gépjárműadó. Ez először száz százalékban bennünket illett meg, és a gépjárműadónak az a törvény, ami ezt lehetővé tette, ki is mondta, hogy miért éppen a településeket illeti meg, majd 2010-től elvették előbb a 60 százalékát, most elvették a 40 százalékát, tehát az a bejáró, aki ingázva a dugóban ott áll az M3-ason meg az autópályákon, az a gépjárműadó azt a települést illette meg szintén. Attól vették el, a településtől, a gépjárműadót is. És ha azt veszem, hogy mondjuk, Budapest és az agglomeráció vonatkozásában működött egy agglomerációs törvény, azt 2010 után, már ebben a ciklusban, amiben vagyunk, megszüntette a parlament, és megszüntette az ugyanilyen regionális fejlesztési törvényt, a Balaton-törvényt is. De a kistérségi társulások is lényegében megszűntek. Ezek mind településeket segítő törvények voltak, ezek megszűntek. Nem akarom mondani, többen itt megemlítették az iparüzési adónak ezt a fenyegető helyzetét, és magát az iparüzési adót érinti ez a törvényjavaslat itt.

Budapestiként azt gondolom, megengedem magamnak, hogy gondolkodjam azon, hogy Budapesten is lesz ilyen - szerintem ez a különleges gazdasági övezet Budapesten nem lesz. Nem lesz azért, mert ha kijelölnék különleges gazdasági övezetnek bármelyik külső kerületet, akár belső kerületet is, akkor azt a főpolgármester urat nevesítve Karácsony Gergelyhez kellene csoportosítani, hiszen a törvény szerint megyének számít, és egyébként is így volt a korábbi önkormányzati törvényben is. Nem fognak odaadni egy pénzt, hogy visszaossa valamelyik kerületnek, ráadásul többségük van. Tehát visszakapom akár, ha nálam lenne egy ilyen övezet, én fogom visszakapni, mert van egy többségem. Tehát Budapesten nem lesz ilyen. Ezért akár még könnyen is vehetem. Ha pedig azt veszem, hogy mégiscsak lesz, akkor az a következő miatt. Az, aki az iparüzési adót kiveti - ugye, ebben az esetben az adóhatóság, a NAV lesz, úgy tűnik, vagy nem tudom, ki lesz az adóhatóság, de mondjuk, a NAV szedi be.

Ez egy egészen különleges feladata lesz a NAV-nak. Eddig azért az önkormányzatoknál apparátus volt felállítva, hozzáértő szakapparátus, aki az adót beszédi, a törvényben az van írva, hogy a NAV naponta utalja ezt az adót, hanem évente egyszer, azt is szeptemberben. Azt is most kaptuk ettől a kormányzattól előterjesztésként, hogy az iparüzési adót, amit kétszer kaptunk korábban, most csak egyszer, és pont most

van az a hosszú szakasz, amikor ki fognak vérezni a kasszában az önkormányzatok, mert csak szeptemberben fognak pénzt kapni. Tehát nem jön pénz az önkormányzatokhoz, most abban a szakaszban vagyunk. Ez egy hihetetlenül nehéz likviditási problémát fog okozni. Számos likvid hitelt kell fölvegyenek az önkormányzatok, hogy végig bírják csinálni szeptemberig ezt a gazdasági évet. Szeptembertől talán beáll az, hogy úgy terveznek, hogy évente egyszer jön ez az iparüzési adó, ahol számottevő, és vannak olyan, nagyobb adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatok, körülbelül 176, ahol át tudnak állni. De ahol csak pici az iparüzési adó, annál egy évet kivárni azért, hogy az iparüzési adót megkapja... Nyilván ez az egy évre való csúsztatás évi két utalás okán, a vállalkozásoknak akart kedvezni, különösen a nagyadózóknak, nekik segített.

Ha azt veszem, hogy a gödi lex, tehát a gödi példa alapján ez bevezetésre kerül, akkor mi a helyzet azzal, hogy azt mondja ennek a cégnek, hogy az építményadót elengedem, a telekadót elengedem, az iparüzési adót csökkentem, ugyanis az iparüzési adó beszedésénél is lehetősége van az önkormányzatnak arra, hogy részletfizetési kedvezményt ad, ilyen kedvezményt, különböző kedvezményeket fog tudni adni. Követhetetlen lesz, hogy egyáltalán abban a különleges övezetben, ami a saját közigazgatásunkon belül működik majd, azon a közigazgatáson belül egyáltalán fizetnek-e építményadót, telekadót, mert mind egyiknek megvan a funkciója, hogy miért kell fizetni, és mire használjuk. Ez követhetlenné fog válni ennek a törvénynek a kapcsán.

(13.10)

Szeretnék az adóssághoz én is hozzászólni, mert mindennap megkapjuk ezt az 1300 milliárdot, bár Z. Kárpát Dániel lelőtte ezt a poénomat. De ahhoz az 1368 milliárdhoz képest - azt hiszem, annyit konszolidáltak - most, 2010-től már újra ugyanez az állapot áll fenn, ugyanennyi hitel körülbelül, mint amennyit konszolidáltak.

Tehát, Hadházy képviselő úr, ha azt mondod, hogy ettől kezdve jobb helyzet lett, hát az van, hogy sajnálatos módon újra hiteleket kell fölvenni. Budapest esetében a főváros hitelekkel tudja működtetni, működésre kell fölvenni hiteleket, nem is fejlesztésre, működésre, mert nem tudjuk másképp a tömegközlekedést működtetni. Gondolom, hogy talán a kerületekben is van ilyen. Az én választókerületemben a fejlesztési hitelhez a kormány járul hozzá egyébként, ha meg tudod jól indokolni.

A korábbi probléma mi volt? Az volt, hogy nem kellett hozzá kormányzati engedély, egyszerűen a bank és az önkormányzat megbeszélte egymás között, vagy jött egy ügynök. Az, ami itt elhangzott, egy konkrét és szomorú tény, hogy azt a bizonyos 1360 milliárdot összesen 194 önkormányzat hozta össze, nem a 3173, csak ennyi önkormányzat, ezek ügyködtek különböző dolgokban. Volt olyan, amelynél a lakosságra vetítve 1-1 millió forint adósság volt minden egyes lakosra, a csecsemőt is beleértve, tehát idáig elmentek, és nekik

devizahitelük volt. Pont az a település, most nem akarom itt a kollegákat nevesíteni, devizahitelük volt, és 152,3 volt akkor a svájci devizahitel, és pillanat alatt fölrobbant, és fölment 70, 80, majd 200 százalékra, 250 százalékra. De ezt a devizahitelt úgy vette föl, hogy jött egy ügynök, és azt mondta, hogy vedd föl, ez fog történni. De nekünk nem kell - nem baj, tedd be a bankba, 1 milliárdot fölveszel, 100 millió a kamata, mert ennek olyan előnyös kamata volt, nagyon jól fogsz vele jární. Tehát behúzták a csőbe. Elismerem, hogy szakértelem is kellett hozzá, meg egy kicsit talán még a korrupcióközeli gondolkodás is, hogy mindezt meg lehetett tenni. De azt gondolom, tudni kell, hogy mindössze 194 önkormányzat, ebből az 1368 milliárdból 89 százalékban ezek részesedtek. Tehát amikor mi ezt mondjuk az önkormányzatokra, hogy konszolidáltuk őket, mert rosszul gazdálkodtak, akkor erre a szűk körre kell gondolni, nem az egész magyar önkormányzatiságra, hogy működésképtelen volt.

Az igaz, hogy a konszolidáció annyira végig gondolatlanul ment, hogy volt olyan, akinek 200 ezer forint valamilyen módon volt, azt is konszolidálták, a 200 ezer forintot, a titkárnő fizetése körülbelül, ekkora volt az adósság, és azt is konszolidálták. Ez egyébként benne van az Állami Számvevőszék jelentésében, tehát onnan veszem ezeket az adatokat, nem így hasból.

Összességében azt gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot, amit ilyen hirtelen elének idehozott a kormány, indulatból, úgy gondolom, és a gödi példa gerjeszti ezt az indulatot, nagyon jó lenne, ha nem tenénk gyakorlattá. Ez egyébként egy keresztfinanszírozás, úgy gondolom. A fizetőképesebb településektől elveszik, mondjuk, ilyen különleges gazdasági övezet formájában, és feltételezem, hogy mondjuk, tiszteséggel be is szedik ezt az adót, és így finanszírozzák a kisebb településeket, ez működik már egyébként, ezt kipróbálták, szolidaritási adó a neve. Azért kell fizetni a nagyobb adóerő-képességű önkormányzatoknak, hogy a KLIK tudja működtetni a tőlünk államosított, a tőlünk elvett építményeket. Úgy tudja működtetni, mondjuk, az én választókerületem 600 millió forint/év összeget fizet, az pont annyi, mint amennyiért működtettük az iskolákat, mielőtt elvették tőlünk. Tehát ilyen alapon keresztfinanszírozás zajlik ezzel a bizonyos szolidaritási adóval.

Ha ez is egy ilyen szolidaritásiadó-szerűség, akkor szerintem sokkal egyszerűbben lehetne. Túl bonyolult az, hogy adótörvények, adórendeletek kellenek a megyében, adóbehajtást kell végrehajtani, hihetetlen bürokráciával fog jární, ha végül is ténylegesen kiszélesedik és bevezetésre kerül. Nem tartom észszerűnek, a gondolatát is elvetném, és én úgy gondolom, hogy van itt Számvevőszék is, és van a Magyar Államkincstár is, ők se örülhetnek ennek az ad hoc feladatnak, amit végre kell hajtani. Nem tudja támogatni a Demokratikus Koalíció ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Kocsis-Cake Olivio tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Kálló Gergely képviselő úrnak.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa Lőrinc képviselőtársamra szeretnék két percben röviden reagálni. Megmondom őszintén, rég vártam ezt a pillanatot. *(Derűtség az ellenzék sorából. - Nacsa Lőrinc: Én többet itt vagyok!)*

Őn azt mondta, hogy ez nem elvétel, míg a vita elején pedig azt mondta, hogy elvétel, mert fél év alatt olyan rosszul gazdálkodtak az ellenzéki vezetésű városok. Döntsük el! Reggel még elvétel, délutánra már nem elvétel. Remélem, estére vissza is vonják a törvényt magát, mert úgy változtatnak mindenben. Én ennek örülök. Tehát azért ezt tegyük tisztába! *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

A másik dolog. Azért én azt kérem, hogy értem én, hogy itt mindig megy a csörte, mindig megy az, hogy ki Soros-ügynök, ki ez, ki az. Egy nagyon durva víruson még nem vagyunk túl, és most egy kicsit több tiszteletet kérnek az ellenzéki polgármestereknek, úgy, hogy elvették a gépjárműadó, az idegenforgalmi adótól is mentesülnek. És ön azzal vádolja őket, hogy rosszul gazdálkodnak? Küzdenek, harcolnak, próbálnak túlélni. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Kicsit több tisztelettel!

A másik dolog pedig, tegyük tisztába a megyei jogú városok státuszát is ebben a vitában. Önök azt mondják, hogy megyei jogú városokra ez nem fog vonatkozni. De ön mit mondott? Dunaújvárosiak pénzéből nem fogják térkövezni Székesfehérvárt. Nem ezt kellett volna mondani, hanem azt, hogy kedves Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, a megyei jogú városok nincsenek benne. Tehát megint önellentmondásba keveredtek.

Még utoljára hadd mondjak valamit. Az iparűzési adó egy önkormányzatnak nem a két szép szeméért jár. Azért jár, mert biztosítja a területet, az infrastruktúrát, a közüzemeket. Ne vegyék el az önkormányzatoktól ezeket, mert akkor tervezhetetlen lesz a költségvetésük! Köszönöm a szót. Maradok a körzetem szolgálja. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Itt jó nézni a DK és a Jobbik koalícióját ennél a törvénynél. *(Kálló Gergely: Most komolyan?)* És így aztán mind a kettőhöz szívesen szólok. *(Z. Kárpát Dániel: A józan ésszel szembe-mész!)*

Az egyik: Hajdu volt polgármester úrhoz, akinek ennél egy kicsit jobban kellene ismernie a világot, amit az önkormányzati világ jelent. Azt a szerencsemosdatást, amit itt elkövetett, hogy a 2010 előtti önkormányzati finanszírozást próbálja a mai helyzethez hasonlítani, relativizálni az akkorit, és rosszabbnak bemutatni a mostani helyzetet, egészen egyszerűen nem igaz.

Képviselő úr, beszéljessen az önkormányzati vezetőkkel, és ne csak az ellenzékiekkel, akik most féltik a pénzüket, és mindenhol ördögöt látnak, beszéljessen el, hogy mikor voltak tartalékaik, mikor tudtak

fejlesztési, akkor, 2010 előtt, az önök időszakában, vagy most. Egészen érdekes válaszokat fog kapni.

Ráadásul már az előző felszólalásomban elmondtam, hogy egy elnézéskérelmés már nem lenne baj. Látom, hogy a DK a legszorgalmasabb ennél a törvény-nél. Pont önöktől kellene! Bocsánat a többiekétől az ismétlésért. Kálló képviselő úr, 10 milliárdos, kórház nélküli költségvetésből 50 százalékot kaptunk a Somogy Megyei Önkormányzathoz az államtól. Van itt ma ilyesmi? 50 százalékot. El tudja maga azt képzelni, hogy hogyan kellett működni a Gyurcsány-kormány idején, amikor 10 milliárd volt a kiadása a szociális ágazattól az oktatásig a megyei önkormányzatnak? 5 milliárdot volt képes adni a Gyurcsány-kormány? És beszél arról, hogy mi szándékosan eladósítottunk bármit akkor? Nekünk akkor volt fenntartói felelősségünk, nem úgy, mint ma a fővárosnál, ahogy látszik.

Sajnálom, hogy Szél Bernadett nincs itt, egy kicsit elszólta magát, mert bennem az ő felszólalásával állt össze a kép, hogy mi zajlik az önök fejében. Azt mondta, hogy ez a törvény választási csalás, vagyis ő úgy gondolja, hogy azok a források, amelyek most nem érkeznek meg bizonyos ellenzéki önkormányzatokhoz, abból, gondolom, kampányt akart csinálni, mert másképp nem tudom értelmezni ezt a mondatot.

Úgyhogy a bocsánatkérés és a felkészültség nagyon fontos dolog volna. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Jelzem Balczó Zoltán képviselő úrnak, hogy ha hozzá kíván szólni, akkor azt normál időkeretben tudja megtenni, mert kétperces hozzászólásra már nincs lehetősége, hiszen volt már egy jobbikos képviselő. De meg is nyomta a gombot. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban nem kétperces lesz, hanem félperces. Azt szeretném megkérdezni Hajdu képviselő úrtól, hogy az ott látható kijelző háttére piros-fehérvörös-zöld-e. Kérem, adjon választ. Szerintem piros-fehérvörös-zöld. És ha ön is azt mondja, akkor Gelencsér képviselő úr szerint a mi két pártunk koalícióban van. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen nem kívánok visszaélni a normál időkerettel, nemhogy 15 percre, de talán kettőre sem lesz szükségem. Egész egyszerűen elképesztő az a kormánypárti arrogancia, amely az ellenzéki vezetési városok számára járó forrásokról való döntési jog elvonása mentén azzal érvel, hogy azt ellenzéki vezetők kampányolásra akarják fordítani. Hát, józanodjanak már ki, képviselőtársaim! Kis alázat! Amiről önök beszélnek, az magyar

emberek, önkormányzatoknál dolgozó emberek fizetésére, bérkeretére fordítható összeg. Ebből kátyúznak a helyi önkormányzatok helyben, jobb esetben, szerencsésebb esetben fejlesztéseket hajtanak végre. De ezt kampánycélokkal magyarázni egy beteges, paranoid gondolkodásmódnak a lenyomata. Önök úgy vannak vele, hogy ami nem az önöké, mert az ellenzék ott adott esetben választást nyert és irányít, az megszerzendő vadászterület, azt el kell vonni, mert abból ők biztos, hogy valami gonosz dolgot akarnak csinálni, adott esetben önök ellen kampányolni, pedig a bölcsök köve látszólag önöknél van.

A hamis kiválasztottságtudat egy borzalmas tulajdonság, én egész életemben ez ellen küzdöttem, s tulajdonképpen mindegy, hogy milyen kormányzati színezetről beszélhetünk, én mindig szembetalálkoztam ezzel; tegnap elmondtam, hogy a legkevésbé talán az 1998-2002 közötti korszakban. Persze, az sem volt a normalitás netovábbja, de bizonyos elemeiben talán már közelített hozzá. Viszont egészen rémisztő azt látnom harminc év távlatában kívülről, hogy akármilyen színezet van kormányon, ez a beteges viselkedésminta és annak a lenyomata vissza- és visszaköszön.

Ezért kérem önöket, hogy amikor önkormányzatok forrásairól vitázunk, akkor ebben ne kampánypénzt lássanak, mert ez magyar munkavállalók, dolgozó emberek fizetésére, útfelújításokra fordítható összeg, aztán munkahelyteremtő beruházásokra is lehetne fordítani. Nem azt várom, hogy az ellenzéki képviselők irányába mutassanak több tiszteletet, mert a gyermekmesékben már régóta nem hiszek, de azt igenis elvárom, hogy a mögöttünk álló szavazók megkapják ezt a tiszteletet, és az önkormányzatoknál dolgozók is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem még egyszer, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Orbán Balázs: Igen.)* Természetesen igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Túl vagyunk egy négy és félórás vitán, illetve beszélgetésen, ahol azután, hogy tisztességesen elmondtuk, mi a törvényjavaslat célja, mik a törvényjavaslat rendelkezései, végighallgattunk itt páran - körbenéztek, páran vagyunk a teremben, akik az elejétől kezdve itt voltak - és végighallgattam én is sok mindent, rengeteg személyeskedést, rengeteg politikai sárdobálást és rengeteg értelmetlen, szükségtelen lódítást. Direkt nem akarom az erősebb és egyértelműbb kifejezést használni, mert nem provokálni szeretnék, csak rögzíteni szeretném.

Azt hiszem, hogy ez nem volt teljesen hiábavaló. Azért nem volt teljesen hiábavaló, mert volt egy olyan pillanat, amely rendkívül megerősített engem is. Ez a pillanat az volt, amikor Gyurcsány Ferenc

volt miniszterelnök - aki bejött, saját magát meghallgatta, majd kiment - negyedórán beszélt nekünk erről a dolgról, mindenről, tulajdonképpen nagyon nehéz összefoglalni, hogy miről beszélt, de ugyanaz az érzésem volt, mint amikor ő volt Magyarország miniszterelnöke és én egyetemista voltam. Akkor azt láttam a televízióban, hogy mindennap hallok érveket, mindennap újabb reformintézkedéseket vezetnek be, mindennap arról szónokolnak a legváltozatosabb retorikai képeket és kifejezéseket használva, hogy majd milyen jó lesz az országunknak és már most is milyen jó, ehhez képest amikor az alkotmányban biztosított gyülekezési jogommal szerettem volna élni a barátaimmal együtt, akkor miniket megverték. És azt láttam, hogy ebben az országban semmi nem úgy történik, ahogy az a televízióban elhangzik, hanem pont annak az ellenkezője történik, és az összeomlás felé haladunk.

Nos, ez a Gyurcsány Ferenc bejött ma, elmondta ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban a felszólalását, majd kiment, és közben ütemes vastapsot kapott, gratulációkat kapott, támogatásokat, vállveregetéseket és ellenzéki képviselők közül. Tehát teljesen egyértelműen úgy látszik, hogy az, amit Gyurcsány Ferenc ez ügyben képvisel, amit az önkormányzatokkal kapcsolatban mondott, meg nyilván az ő kormányának az önkormányzatokkal kapcsolatos tevékenysége minősül az önök számára alternatívának. Bocsánat, hogy egy általános politikai megjegyzéssel kezdek, de ne haragudjanak, négy órán keresztül hallgattam az általános politikai megjegyzéseket, úgyhogy egy picit én is szeretnék ezekre reagálni. (Z. Kárpát Dániel: *Miért nem a vitában reagáltál rá?*) Tehát úgy tűnik, hogy a teljes politikai oldal elfogadásával, támogatásával, beleegyezésével történt meg az a szerencsémódosítás vagy valóságátírás, amit itt a DK-s képviselőktől folyamatosan hallgattunk.

S amikor valaki ebből a kórusból egyszer csak megpróbálna kilépni jobbra vagy balra, például a jobbikosok oldaláról is, akkor az történik, ami ma reggel történt, hogy a pártnak nyilvánosan bocsánatot kell kérnie, mert az adott törvényjavaslat vezérszónoka a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat ügyében elfelejtette, hogy az a kotta, az a narratíva, hogy itt fideszes diktatúra épül, hogy mi korlátozzuk a szabadságot, és egy törvényjavaslatra egyszer véletlenül azt mondta, hogy ja, ez amúgy szakmailag teljesen rendben van. (Z. Kárpát Dániel: *És ezt miért nem merted a vitában elmondani? Tudtam volna rá reagálni.*) Ezek után ki kellett állni és nyilvánosan bocsánatot kellett önöktől kérni, hogy kiszóltak a narratívából és megbontották az egységet. Azt láttuk a reggeli beszélgetésekkor is, hogy itt mindenki Gyurcsány Ferenc - aki megverette a magyarokat, aki összeomlasztotta az országot és aki az önkormányzatok sírásója volt - narratívájának ágyazott meg, az ő narratíváját erősítette (Z. Kárpát Dániel: *Nem vagy normális!*), fogta meg, vitte tovább és tette magáévá. (Z. Kárpát Dániel: *Ne tegyél szemrehányást, mert nem mertél felállni, gyáva voltál.*)

Z. Kárpát képviselő úr, már bocsánat, lehet minden második felszólalást azzal kezdeni, hogy ön a

konstruktív szakpolitikai viták képviselője, ezt el lehet mondani, csak amikor az azt követő felszólalásban kormánypárti képviselőket, kormánytagokat, illetőleg számos más intézményvezetőt, személyiséget személyében támad és politikailag, akkor az hiteltelenné válik. (Z. Kárpát Dániel: *Személyedben még soha nem támadtalak!*) Az nem fog működni, hogy egyik pillanatban azt mondjuk, hogy konstruktívak vagyunk, a másik pillanatban meg a blödebbnél blödebb politikai toposzokat mondjuk el, amit a DK-s kottából kellene felolvasni, és ha azt nem tudnák felolvasni, akkor ki kellene állniuk és nyilvánosan bocsánatot kérniük. Ez a két dolog nem fog együtt működni. (Z. Kárpát Dániel: *Nyugtass meg, hogy ezt te magad sem hiszed el, csak azt hiszed, hogy jól hangzik.*)

Szerettem volna általánosan az önkormányzati rendszer működésével kapcsolatban egypár megjegyzést tenni. A 2002 és 2010 közötti időszaknak két tragédiája is van. Az egyik tragédiája az, hogy a kormánygyáva volt, a kormány erőtlen volt, ezért azt csinálta, hogy a feladatokat áttolta az önkormányzati szektorba, odaadta a feladatokat, a finanszírozásokat pedig elvette az önkormányzati szektortól. Ezt nem lehet másként mondani. Én nagyon örülök annak, hogy akkor most önök szerint az ÁSZ rendben van, mert az ÁSZ-megállapításokra bizonyos esetekben lehet hivatkozni, bizonyos esetekben meg nem lehet, mert ők is a fideszes diktatúrát építik. Ha jól értem, ennek a törvényjavaslatnak a vitája kapcsán az ÁSZ a jó fiú szerepét tölti be az önök narratívájában.

(13.30)

Az lehet, hogy az ÁSZ a rendszer működésével kapcsolatban bizonyos megállapításokat tesz, de a történet leegyszerűsítve mégiscsak arról szól, hogy a feladatot odaadták, a finanszírozást elvették, és ezért működésre kellett fordítaniuk az önkormányzatoknak a hiteleket, fideszes önkormányzatoknak is és ellenzéki önkormányzatoknak is. Teljesen egyértelműen látszik, hogy mindenki ebben az adósságcspadában vergődött.

Ami az ország igazi tragédiája volt, mert önmagában ezt még lehetett volna kezelni, úgy lehetett volna kezelni, hogy rendben van, de akkor az állam, a központi költségvetés egyébként meg jó állapotban van, és az ország gazdasági teljesítőképessége egyébként meg rendben van, mert akkor az csak egy strukturális probléma, hogy az egyik kalapból a másik kalapba hogyan tudjuk a forrásokat áttenni, de nem erről volt szó, hanem hogy közben a központi kormányzás és a központi költségvetés is összeomlott. Tehát nemcsak az volt a helyzet, hogy odatolták a felelősséget, és elvették a pénzt, hanem hogy az állam, amely eltette a pénzt, utána még az is összeomlott. És így kerültünk a 13 százalékos munkanélküliség környékére, így vesztettük el a foglalkoztatottainkat, így történt meg a forráskivonás kulcsfontosságú szektorokból, például az egészségügyből, és így szabadult el az adósságráta, és emelkedett 80 százalék környékére.

Aztán amikor 2010-ben az önkormányzati rendszernek neki kellett állni, annak nemcsak az volt a

lényege, hogy a két kalap közötti feladat- és forráselosztást újra kellett gondolni, hanem az is, hogy az egész mögött álló nagy, állami kalapot, a nagy egész is rendbe kellett tenni, tehát gazdasági növekedést kellett hozni, adósságsökkentést kellett végrehajtani, adócsökkentéseket kellett végrehajtani, munkahelyeket kellett teremteni, reálbér-emelkedést kellett hozni. Az elmúlt tíz évben ez a kormány - valószínűleg nem végzett el mindent tökéletesen, de - ezt a feladatot teljesítette, és egyébként az önkormányzati rendszert rendbe tette, átvállalta az adósságokat. Most is vannak adósságok, de azok nem a működés finanszírozására szolgálnak, hanem fejlesztési finanszírozásra szolgálnak.

Közben volt időm ebben a négy és fél órában előkeresni a statisztikát, a kollégáim idetették nekem. Ha megnézzük a 2010 és 2020 között az önkormányzatoknak jutó forrásokat, akkor azt látjuk, hogy amellet, hogy a feladatok egy részét, amelyeknek a finanszírozása a legtöbb problémát jelentette az önkormányzatoknak, átvette az állam, emellett az állami támogatások összege még mindig 80 százaléka a 2010-es finanszírozásnak, és emellett, ha megnézzük az önkormányzatok egyéb bevételeit - amelyekre szintén azt lehet mondani, hogy azok az állam működésével és a gazdaság jó teljesítményével függenek össze, és nem azért magasabb az az összeg, mert az önkormányzatok több adót vetettek volna ki -, azt látjuk, hogy 540 milliárdnál tartottunk 2010-ben, és az idei évre vonatkozóan 1040 milliárdról beszélünk, tehát megkétszereződött az önkormányzatok számára rendelkezésre álló bevétel, úgy, hogy az állami támogatás 80 százalékon maradt, a finanszírozhatatlan feladatok döntő többségét pedig magára vállalta az állam.

Tehát, már bocsánat, hogy ezt kérem, de azért... Szóval, én azt kívánom, hogy mindenkit úgy büntessenek otthon vagy bárhol máshol, mint ahogy a polgári kormány büntette az önkormányzatokat, mert ez nem büntetés volt, hanem segítség volt, ez egy normális, egészséges, kezelhető finanszírozási szerkezetet hozott létre az önkormányzat oldalán és az állam oldalán is, és az egész mögött pedig még mindig ott van a magyar emberek gazdasági teljesítőképessége, az a gazdasági növekedés és az a potenciál, amelyből aztán tudjuk finanszírozni a munkahelyteremtéseket és a koronavírus-járvány, jelen pillanatban sajnálatos módon a koronavírus-járvány elleni védekezéssel összefüggő költségeket. És hogy ez a kedvező helyzet és ez az egyensúlyi állapot megmaradjon, ahhoz szeretnénk kérni a támogatásukat ebben a törvényjavaslatban, mert ez ehhez kapcsolódik.

Hogyha most konkrétan a törvényjavaslatra térnénk vissza (*Kocsis-Cake Olivio: Na!*) - bocsánat, lehet, hogy hosszú voltam, de én négy órán keresztül hallgattam a törvényjavaslatához közvetett módon kapcsolódó megjegyzéseket, így egy nagyon kicsi türelmet szeretnék kérni a képviselő úrtól -, teljesen egyértelmű, ahogy Gulyás miniszter úr is mondta, hogy a mi szándékunk az, hogy a fővárosra és a megyei jogú városokra ez a törvényjavaslat nem terjed ki. Nekünk a kodifikációs szakemberek azt mondják - és szerintem nekik igazuk van -, hogy ez a törvényjavaslatból

egyértelműen kiderül, mert a megyei jogú városok teljesen más feladatokat látnak el, azért, mert azok az egész megyére kiterjedő feladatokat látnak el, egyébként sajátos státusszal rendelkeznek, tehát teljesen egyértelmű a törvényjavaslatból, hogy rájuk nem terjed ki. De nyitottak vagyunk a módosítási szándékokra, akkor ezt még egyértelműbbé fogjuk tenni. Azt illetően viszont, hogy az egyik területről a másikra, tehát amit itt Z. Kárpát képviselő úr mondott, hogy a dunaújvárosi bevételek Székesfehérvárra kerülnek, teljesen egyértelmű módon kiderül az, hogy semmilyen módon nincs ilyen szándék, semmilyen módon nincs ilyen elképzelés a javaslatban, tehát az egész egyszerűen nem igaz.

Az egyeztetésekkel kapcsolatban: jelentem, hogy voltak egyeztetések, amelyekben minden szakmai szervezet úgy foglalt állást, ahogy azt önök előre is sejtik. Én magam is egyeztettem a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének elnökével, a Megyei Önkormányzatok Szövetségének elnökével is - ez két komoly, reprezentatív szövetség, a két legnagyobb ilyen önkormányzati szövetségnek tekinthető -, és lehet, hogy ez önöket meglepi, engem nem lepett meg: az egyik szövetség vezetője inkább támogató volt, a másik szövetség vezetője meg inkább nem volt támogató; de az, hogy egyeztetési kötelezettség van, az azt jelenti, hogy mi mindenkit meghallgatunk, mindenkinek a véleményét beépítjük. Nyilvánvaló, hogy ez a javaslat a megyei önkormányzatokat, tehát az egyik önkormányzati lábat erősíti, a másik önkormányzati lábat pedig nem erősíti, tehát az egyik önkormányzati láb nyilvánvalóan támogatni fogja, a másik önkormányzati láb meg nem fogja támogatni.

De ha már önök jól láthatóan azt tervezik, hogy a következő időszakban ezeknek az önkormányzati szövetségeknek a véleményére alapozzák az állításukat, akkor azt kérem önöktől, hogy beszéljessenek velük részletesen, mert a törvényjavaslat tele van olyan pontokkal, amelyeket ők még így is támogatnak, és nemcsak a megyeiek, hanem a rendes települések, tehát nem a Megyei Önkormányzatok Szövetségének, hanem a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének a vezetői is. Ilyen például az a javaslat, amely arra vonatkozott, hogy ne 100 milliárd forint legyen a határ, mert azért - itt van egy másik statisztika, most ezzel nem fogom húzni az időt - az a helyzet, hogy hála istennek, elég sok 100 milliárd forintot meghaladó beruházás van Magyarországon, de sajnálatos módon nincs annyi, és akkor azt mondták ők is, és az a javaslat fogalmazódott meg, hogy ha ezt az összeghatárt megtartjuk, akkor ez valójában nem lesz alkalmas arra a célra, annak a célnak az elérésére, amire ez ki van találva, merthogy túl magas a beruházási összeg, és ők maguk is támogatták a beruházási összegnek a csökkentését.

Én tehát azt javaslom, hogy beszéljessenek ezekkel a települési vezetőkkel, ne csak használják a véleményüket, és ismerkedjenek meg azzal a problémával, amit mindannyian egyértelműen visszaigazoltak, mert a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének az elnöke és a többi önkormányzati szövetség vezetője, elnöke is elmondja azt - teljesen mindegy,

hogyan milyen politikai preferenciája van -, hogy az egy nagy adóssága és problémája a rendszerváltozást követő harminc évnek, hogy ezt a helyzetet nem tudtuk igazságosan megoldani, hogy vannak olyan beruházások, amelyek a helyet, a helyszínt tekintve egyetlen településhez köthetők, a volumenüket, a hatásukat meg a környezetterhelésüket, meg az infrastruktúra-használati lehetőségeiket tekintve viszont több települést érintenek, és az nem fair. Egész egyszerűen ebben a helyzetben nem elfogadható az, hogy ilyen helyzetben a szomszédos település az adott település jóindulata, a polgármester együttműködési készségére vagy az ő saját érdekérvényesítési képességeire, azaz ad hoc tényezőkre van bízva.

Ez a rendszer alkalmas arra, hogy ha a törvényjavaslatban meghatározott feltételek mindegyike - ezek konjunktív feltételek - teljesül, tehát az 5 milliárd forint teljes költségigény, a megye területének jelentős részére kiható gazdasági hatás, hogy a munkahelyteremtést vagy a munkahely elvesztés elkerülését szolgálja a beruházás, és egyébként a kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánítja, akkor lehet egy ilyen kiemelt gazdasági övezetet létrehozni, és lehet a forráselosztást arányosabbá tenni. Ez nem azt jelenti, hogy a forrás eltűnik arról a településről, hanem hogy a forrás nemcsak azon a településen hasznosul közvetlenül, hanem a szomszédos településen és a szomszédos településeken is.

(13.40)

Tehát ugyanaz a forrás ugyanott fog hasznosulni; a gödiek esetében sem az lesz a helyzet, hogy akkor innentől kezdve megkapja Göd a beruházást, és egyébként nem kap fejlesztési forrást. Miért, önök mit gondolnak, hova fog...? Tehát én értem, hogy nincs bizalom a kormányoldal és az ellenzéki oldal között, erről egy politikaelméleti diskurzust tudunk folytatni, én szívesen beszélgetek erről, de azért - hogy mondjam? - legalább itt, a Parlament falai között a normalitás és a racionalitás keretei között kellene erről a kérdéssről felelősen vitatkoznunk. Tehát azok a források ott fognak maradni azokon a településeken.

Az meg csak a politikaelméleti leágazások közé tartozik, Kocsis-Cake képviselő úr azon kevesek egyike, akik végighallgatták velem együtt a teljes vitát, de ő azt mondta a felszólalásában, ha jól értem, nem is igazán értettem, de a megyei önkormányzatok legitimitását kikezdvé, hogy ők listás képviselők, és akkor az ő mandátumuk kevesebbet ér, mint az egyéni körzetben vagy közvetlenül megválasztott képviselőknek. Először is, szerintem, Kocsis képviselő úr, ön is listás képviselő, és nem gondolom, hogy az ön mandátuma kevesebbet érne, mint itt - *(A kormányparti padSOROK felé fordulva:)* azért fordulok erre az oldalra, mert itt több egyéni választókerületből jövő képviselő van -, tehát az ön mandátuma az alkotmány értelmében pontosan ugyanannyit ér, mint az egyéni választókerületi képviselők esetén. Ráadásul ezen törvényjavaslattal összefüggésben azért logikus a megyei önkormányzatot pozícióba hozni, mert az azon a telepü-

lésen élők konkrétan szavaznak a megyei önkormányzat összetételéről is meg a saját települések vezetőinek összetételéről is - de mind a kettőre szavaznak. Tehát nem lehet azt mondani, hogy valaki olyan kerül döntési pozícióba, akit az adott település polgárai ne támogatnának.

Azt meg tényleg már csak a zárójel zárójeleként tenném oda, hogy lehet, hogy önök úgy festik le a nyilvánosság előtt a megyei önkormányzatokat, ahogyan lefestenek minden alkotmányos intézményt, mintha ez valami fideszes végrehajtó szervezet lenne, de az egyszerűen a polgárok szavazata alapján, annak arányában létrejövő megyei testület, amelyben ott vannak, bocsánat, nem a cinizmus beszél belőlem, nem tudom, hogy párbeszédos megyei önkormányzati képviselő van-e, de DK-s, MSZP-s, LMP-s, jobbkios, momentumos, meg ki tudja, még mi minden, az van. Azok az emberek azért kapják a fizetésüket, azért kapják a választóktól a felhatalmazást, hogy a megye javát szolgálják - a kormánypártiak is és az ellenzékiek is. Ott is van bizottsági struktúra, ha jól tudom, annak is vannak ellenzéki elnökei, ott is vannak a megyei közgyűlésnek olyan tisztségviselői, akik nem kormánypártiak, tehát ez egy olyan testület, mint ez a parlament: vegyes. Kétségtelenül igaz, hogy a megyei választópolgárok döntő többsége most éppen a kormánypártiakat tette többségbe, de ettől még ugyanúgy minden politikai oldal ott ül, és mindenkinek az a feladata, hogy a megye javán munkálkodjon, és ez teremthet konfliktushelyzeteket.

Tehát amikor két település között - mindkét település jogosan szeretne az adóbevételekből részesedni, mert szerintem jogos, minden fejlesztési igény jogos, ami az állampolgárok oldaláról jön, de - egy adott mennyiségű forrás áll rendelkezésre, és ezt a konfliktust valakinek fel kell oldania a két egyenlő települési önkormányzat között, akkor ki más lenne erre alkalmas, mint a szintén önkormányzati autonómiával rendelkező megyei önkormányzat? Éppen ezért én egyszerűen nem tudom átfogni - valószínűleg a hiba az én készülékemben van, de én nem tudom átfogni - azt, hogy mi lehet ezzel összefüggésben az elfogadhatatlan.

És ahogy hallgattam az ellenzéki felszólalásokat, Szakács képviselő úr például - nem tudom, emlékeznek-e rá - egy ötperces monológot beszélt arról, hogy anno, tehát még a korábbi rendszerben Pécs környéki egyéni választókerületekben megválasztott országgyűlési képviselők és Pécs város polgármestere együttműködtek. Tehát ha jól értem, Szakács képviselő úrnak az volt a baja, hogy Pécs akkori polgármestere és a pécsi országgyűlési képviselők bizony leültek, és megbeszélték, hogy Pécsnek mi lenne jó, és azért ők együtt dolgoztak meg lobbiztak meg foglalkoztak ezzel, és hogy ez milyen rettenetes történet, hangzott el Szakács képviselőtől egy körülbelül tízperces, egész dramaturgiai ívet felhúzó felszólalásában. Nem ez lenne a feladat? Nem ez lenne a dolgnak a lényege, hogy nem pártpolitikai alapon, nem tudom, milyen szabadságharcot kellene folytatni, hanem az országgyűlési képviselőknek, a településvezetőknek

és az államnak együtt kellene működni az adott település és adott térség fejlesztéséért?

Szóba került többször a gödi eset. Bocsnát, nem tudom, ha önök ezt tényleg így gondolják, akkor a Jóisten óvjon meg minket attól, hogy végrehajtói pozícióba kerüljenek valaha önök is, de én azt gondolom, hogy nem így gondolják, csak ezt mondják, de szerintem akkor is komoly problémák vannak. Tehát önök tényleg azt gondolják, hogy idejön a Samsung, a világ egyik legnagyobb vállalata, amelynek három darab gyára van - kettő darab Ázsiában és egy darab Gödön -, és ez úgy zajlott le, hogy ültek Szöulban a Samsung vállalat vezetői, kinyitották a térképet, ráböktek Gödre, és azt mondták, hogy miért ne építenénk meg az egyetlen Ázsián kívüli high-tech akkumulátorgyárunkat itt? Vagy ahogy Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök úr mondta, hogy három-négy tehetséges ember Gödön összeült, és ők megbeszélték a Samsung vezetőivel, hogy akkor az egyetlen európai gyárat csinálják meg itt? Ha önök tényleg azt gondolják, hogy ez így történik, akkor az a baj; ha nem azt gondolják, és mégis ezt mondják, akkor pedig az a baj. Ez a történet úgy tud működni, hogy a magyar állam, a magyar kormány teljes intézményrendszerével, évek munkájával dolgozik azon, az önkormányzatok együttműködésével, a helyi vállalkozók együttműködésével és mindenkivel, aki normálisan gondolkodik ebben a kérdésben, mert teljesen egyértelmű és normális, hogy az a magyar nemzetstratégiai cél, hogy ez a vállalat idejöjjön, ezt a high-tech iparágat idehozza, és ez jó az országnak is, illetőleg jó a helyieknek is. És ez az évek munkájával létrejövő konstrukció az, amit fenn kellene tartani. Valóban, a veszélyhelyzet alatt azért kellett ez ügyben konkrétan lépni, mert a baloldali városvezetés konkrétan egymással volt elfoglalva, és a beruházás ellehetetlenítéséhez járult volna hozzá, ha az a tevékenység tovább folyik, amit ők akkor végeztek, és amivel ők emberek, szervezetek, a magyar állam és az ott élők meg ott dolgozók évekig tartó munkáját akarták volna ellehetetleníteni. De az egy veszélyhelyzeti ügy, az egy teljesen más történet, az egy egyedi helyzet; ez pedig egy általános lehetőség, ami azt a problémát kívánja kezelni, hogy hogyan lehet arányosabban a forráselosztást az ilyen típusú beruházások esetében megvalósítani.

Ha még egy utolsó gondolatot megengednek nekem, ez egy konkrét felvetés volt az önök részéről, hogy az ehhez tartozó vagyon sorsa hogyan alakul. Ha én jól ismerem az alkotmánybíróági gyakorlatot és az alkotmánybíróági logikát - márpedig azt remélem, hogy nem ismerem rosszul, mert én foglalkoztam ezzel a területtel -, az Alkotmánybíróság egyértelműen azt mondja, és ez szerintem logikus és helyes is, hogy a feladatokkal összefüggő vagyon a feladat végrehajtását szolgálja, az osztja a sorsát. Tehát ha a feladat átstrukturálására kerül sor, az egyik kalapból áteszünk egy feladatot a másik kalapba, akkor az azzal összefüggő vagyonelemek is áttehetők ebbe a másik kalapba. Ezért nem volt alkotmányellenes például, amikor az állam a megyei önkormányzatoktól átvette az intézményfenntartói feladatokat, mert azt mondta az Alkotmánybíróság, teljesen normálisan, hogy ha a feladatot is viszed,

akkor elviheted az azzal összefüggő vagyont is. Ha vita van, akkor azt a jogvitát rendezni kell.

(13.50)

Ha nem viszed a feladatot, akkor nem veheted el a vagyont. Ha viszed a feladatot, akkor átteheded a vagyont, mert az annak a feladatnak az ellátását szolgálja. Tehát én ebből ezért aztán olyan nagy problémát nem látok, sőt ezt kifejezetten szükségesnek tartom ahhoz, hogy egy olyan konstrukció alakuljon ki. De végül is abban igazuk van önöknek, hogy egy olyan konstrukciót próbálunk ki, amely az elmúlt harminc évben nem létezett, tehát fontos szempontunk nekünk is, hogy egy olyan konstrukciót alkossunk, amely egyensúlyt teremt, amely működőképes, amely alkalmas lesz annak a célnak az elérésére, amit kitűztünk. Ezért aztán minden jobbitó szándékú javaslatra és módosítási szándékra nyitottak vagyunk.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát
Földi László váltja fel.)

Szeretném megköszönni még egyszer a támogató hozzászólásokat, illetőleg a kritikus, de konstruktív hozzászólásokat az ellenzéki oldalról, a többivel meg ne foglalkozzunk, mert az a dolgunk, azért vagyunk itt, hogy azokat is meghallgassuk. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Bernben 1980. május 9-én kelt Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv szerinti szövegének 2009. évi és 2018. évi módosításai kihirdetéséről és a Bernben, 1980. május 9-én kelt, Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2006. évi LXXVII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10515. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mosóczi László úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy előjáróban néhány szót szóljak a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Államközi Szervezetről, melynek francia rövidítése OTIF. Az 1985-ben Bernben életre hívott nemzetközi szervezet célja a nemzetközi vasúti fuvarozás előmozdítása, fejlesztése és a határokon át történő közlekedés megkönnyítése. Az OTIF szabályozása alá tartozó infrastruktúra kiterjedése mintegy

270 ezer kilométer. A szervezetnek 50 tagállama van. Ezek egyike teljes jogú tagként Magyarország. A nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményt hazánkban az 1986. évi 2. törvényerejű rendelet hirdette ki.

Tisztelt Ház! A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Államközi Szervezet Bernben 2018 szeptemberében megtartott 13. közgyűlése a hatékonyabb működés érdekében több ponton módosította a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményt és függelékeit. Döntés született az új „H” függelék elfogadásáról is, amely a nemzetközi forgalomban részt vevő vonatok biztonságos üzemeltetését szabályozza. Az önkéntes előtti törvényjavaslat e módosításoknak és a korábbi évek változtatásai hazai szabályozásba eddig át nem ültetett elemeinek kihirdetését kezdeményezi. Az egyezmény a közgyűlés által elfogadott módosítások hatálybalépésére 36 hónapos időtartamot állapít meg. Ezenkívül a szöveg egy rugalmassági rendelkezéssel is kiegészül, amely a közgyűlés többségének egyetértése esetén lehetővé teszi a határidő meghosszabbítását. Ez a rendelkezés azt célozza, hogy a függelék módosításai a korábbi években kialakult gyakorlathoz képest rövidebb időn belül léphessenek hatályba. Az egyezmény és a függelékek módosításai nem okoznak hátrányt Magyarország számára.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Államközi Szervezet teljes jogú tagjaként a vasúti személyszállítás és áru fuvarozás adminisztratív felügyelete és operatív irányítása során kötelező érvénnyel alkalmazza a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény előírásait. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott törvénymódosítási javaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

(A jegyzői székben dr. Lukács László Györgyöt Tordai Bence váltja fel.)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezér-szónoki felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ebben a hónapban 35 éves a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Szervezet. A szervezet annak idején azért jött létre, hogy a nemzetközi vasúti áruszállítás könnyebbé, gördülékenyebbé és korszerűbbé válhasson. Ennek a szervezetnek az alapját adta és adja azóta is a jelen törvényjavaslat tárgyát is képező egyezmény. Ezt az egyezményt 1980-ban hozták létre, akkor született meg, tehát kerekén negyven évvel ezelőtt. Az OTIF, tehát a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Szervezet ezt azóta több ízben is kibővítette, módosította annak érdekében, hogy az megfeleljen a modern kor kihívásainak, és a tagállamok jogrendjéhez is igazította azt.

A szervezet zökkenőmentes működése hazánk számára is fontos. A kormánynak ugyanis kifejezett

célja - és az elmúlt évtizedekben ez látszódott is -, hogy a vasúti áruszállítási szolgáltatások színvonalát javítsa, és ez a számok tekintetében is megmutatkozik, hiszen több mint 1300 milliárd forintnyi vasúti fejlesztés és modernizációs projekt valósult meg. Többek között ennek is köszönhető, hogy a vasúti fuvarozás mára a közúti áruszállítás egy környezetbarát és praktikus alternatíváját is jelenti. Ez az aspektus számomra is fontos, hiszen 8 évig voltam a Fenntartható Fejlődés bizottságának a tagja, és nemzetközi szervezetek parlamenti közgyűlésén *(sic!)* részt véve és egyéb fórumokon is jelen léve látom, hogy milyen kiemelt fontossággal bír bolygónk állapotának megóvása és javítása, hiszen a XXI. század egyik legnagyobb kihívása a mobilitási igények - akár a személyek mozgásáról, akár pedig áruk szállításáról van szó - és a környezetvédelem összhangba hozása.

A mobilitási igények növekedése minden más gazdasági ágazat növekedését felülmúlja. Sőt, ha figyelembe vesszük azt, hogy egyes ágazatok esetében még csökkenés is kimutatható, akkor ily módon a közlekedés a gazdasági élet fenntartható fejlődésében meghatározott szerepet tölt be. Ez a számok nyelvén azt jelenti, hogy az EU országaiban 2000-2020 között az áruszállítás 50 százalékos növekedésére számíthatunk. Ha figyelembe vesszük, hogy a közlekedés 98 százalékban függ a kőolajtól, ami az Unióban a széndioxid-kibocsátás 26 százalékáért felel, és elmondjuk azt, hogy a vasúti közlekedés az éghajlatváltozást okozó gázok kibocsátásának mindössze 0,1 százalékáért felelős, míg a légi közlekedés 2,3 százalékáért, a közút pedig 15 százalékáért, akkor láthatjuk, hogy a vasúti közlekedés előtérbe helyezése igenis nagymértékben szolgálhatja a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését.

Mindezen gondolatokat másik oldalról alátámasztja, hogy a közlekedés káros környezeti hatásai miatt a társadalom által viselt úgynevezett externális költségek az Európai Unió országaiban átlagosan a GDP 10 százalékát teszik ki. Ebből a néhány adatból, tényből is jól látható, hogy a vasútnak kiemelten fontos szerepe van és lehet a közlekedési ágazat szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésében, és már az említett okok miatt is látszik, hogy nem mindegy az, hogy milyen irányban fejlesztjük a közlekedési ágazatot, hogyan oldjuk meg, milyen módon valósítjuk meg a hazánkból akár távoli országokba szállítandó vagy onnan érkező áruk mozgatását.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De a környezetvédelmi, fenntarthatósági szempontokon túl más fontos szempontok is vannak. Ezek aktualitását napjainkban nagyon is érezzük, hiszen az elmúlt hetekben érkezett meg az első, közvetlenül a hazánkba indított konténervonat Kínából, mely szerelvény egészségügyi védőeszközöket hozott. Ez a szerelvény több mint tízezer kilométert tett meg. Ezzel - a már meglévő légi híd mellett - sikerült biztosítani a védőeszközök behozatalának szárazföldi útvo-nalát is. Jól látható tehát, hogy a nemzetközi vasúti

fuvarozásnak a jelenlegi válság kezelésében is fontos szerepe van. Nem kétséges tehát, hogy annak érdekében, hogy egy ilyen, kontinenseket átszelő szerelvény biztonságban ideérjen, megérkezessen hazánkba, szükség van egy átfogó, korszerű nemzetközi fuvarozási egyezményre.

Eppen ezért a Fidesz-frakció nevében mondhatom, hogy mi támogatni fogjuk az előterjesztést, és bátorítom erre képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(14.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik eredendő konstruktivitásánál fogva ezt a törvényjavaslatot meg fogja szavazni, én pedig eredendő humanizmusomból fakadóan meg fogom önöket kímélni attól, hogy az általános indoklás valamiféle parafrázisát itt előadjam. Az mindenestre tény, hogy a nemzetközi vasúti áru fuvarozás elősegítése, annak a fejlesztése, előmozdítása egy nagyon fontos közlekedéspolitikai célkitűzés kell hogy legyen, hiszen - ahogy Bartos képviselő asszony is előbb elmondta - azok a negatív externáliák, amelyek adott esetben akár a GDP 10 százalékát is kitehetik, ilyen formában csökkenthetők lennének. Ha mondjuk, a különféle szállítási módokat vetjük egybe, akkor azt lehet mondani, hogy a közúti áru fuvarozás, illetve azon belül is a nehéz tehergépjárművek által okozott negatív externália Magyarországon mintegy 3 milliárd eurónyi összeget tesz ki éves viszonylatban.

Ezért is fontos cél, hogy az áruszállítást kötött pályára tudjuk terelni. Ilyen lenne akkor a vasúti áru fuvarozás is. Erre egyébként megvannak a megfelelő európai uniós előírások, 2030-as, 2050-es célkitűzések. Ezt mind-mind pártolni tudjuk, hiszen a mi számunkra is nagyon fontos a magyar jövő, egyáltalán a fenntarthatósági és környezetvédelmi indokok. Nagyon fontos lenne, hogy az a károsanyag-emisszió, ami más szállítmányozási módokat sokkal-sokkal jobban jellemez, ilyen formában csökkenthető legyen, hiszen azok a toxikus, rákkeltő anyagok, amelyek itt is komoly problémákat okoznak adott esetben Magyarországon, ezáltal sokkal kisebb arányban terhelnék a lakosságot, a magyar emberek egészségét is.

Viszont ha ilyen dolgokról beszélünk, akkor azt is hozzá kell tenni, hogy ha vasúti nemzetközi áru fuvarozás, akkor ahhoz kell maga a vasút is, a vaspálya. És hol máskor kérdezze meg, mondjuk, egy ellenzéki országgyűlési képviselő azt, hogy mi igaz azokból a hírekből, a sajtó által megszellőztetett kiszivárgott levelekből, hogy Tarlós István volt főpolgármester, most miniszterelnöki megbízott, arról beszélt, hogy a járvány leple alatt tulajdonképpen itt lenne az ideje bizonyos vasúti szárnyvonalak felszámolásának. Ez egy

nagyon érdekes és nagyon érzékeny téma, különösen az önök szempontjából, hiszen amikor ilyen gyalázat megtörtént az előző időszakban, ugye, a 2010-es kormányváltás előtti időszokról beszélek, akkor bizony a Fidesz teljes joggal felháborodott ezek miatt a vonalbezárások miatt. Most arról szól a fáma, hogy a zordabb, a sokkal-sokkal borúsabb forгатókönyv szerint mintegy 46 mellékvonalra mondanák ki a halálos ítéletet. Az a helyzet, hogy lehetne itt akkor sorolni, és akkor én konkrétan megkérdezem államtitkár urat, hogy mit tud ezekről, vagy a jegyzőkönyv számára és egyáltalán, az ott élő emberek számára mondjon valami biztatót reményeink szerint.

Mi lesz, mondjuk, akkor a Győr-Veszprém vonalal, ami turisztikai szempontból sem egy utolsó? Mi lesz a Vác-Balassagyarmat szakasz sorsa, mi lesz az Aszód-Balassagyarmat-Ipolytarnóc szakasszal, a Nyékládháza-Tiszaújváros, a Mezőtúr-Orosháza-Mezőhegyes vonallal? Ezt mind-mind meg kell kérdezni. Mert ha vasúti áru fuvarozás... - és még egyszer mondom, én azzal teljes mértékben egyet tudok érteni, amit az előterjesztői beszédében államtitkár úr mondott, vagy éppen Bartos Mónika képviselő asszony a Fidesz részéről, tehát ezek a nemes célkitűzések valóban olyan fontos közlekedéspolitikai szempontokat tartalmaznak, amelyekkel mi itt ellenzékéből is teljes azonosságot tudunk vállalni. Csak akkor az elmélet és a gyakorlat adott esetben megint csak komolyan ütközhet egymással. Ha itt ez az ütközés fennáll, akkor ezek a szép szavak bizony, amelyek elhangzottak, nem többek üres malasztnál. Nagyon jó lenne, ha most ebben a néhány percben kiderülne, hogy ezekből a sajtó által megszellőztetett hírekből mégiscsak mi igaz, és mi vár azokra a vidéki közösségekre, azokra a vidéki térségekre, amelyeket ilyenformán sanyargatnának egy-egy vonalbezárással.

Mi hisszük azt, hogy a vasút tulajdonképpen a létrejötté, a hóskora óta itt, Magyarországon is egy nagyon fontos társadalom- és gazdaságformáló eszköz volt. Teljesen természetes, hogy a vasutat vagy éppen a mellékvonal-bezárásokat érintő kérdések is foglalkoztatják az adott területen élő embereket. Én egy olyan területről érkezem, Dél-Somogyból - barcsi vagyok -, ahol annak a városkának a XX. század eleji pezsgését nagyban annak is betudhatjuk, hogy mint valami pók ült a vasútvonalak közepén, mint valami hálót alkottak ezek a szárnyvonalak. Aztán jöttek a zordabb hetvenes évek, amikor sok ilyen mellékvonalra racionalizáció címszó alatt kimondták a halálos ítéletet, és akkor meg kell nézni azt, hogy most hogyan néz ki Dél-Somogy. Nyilvánvalóan egyéb okok is közrejátszottak abban a halmozottan hátrányos helyzetűvé válásban, amit ott megfigyelhettünk, de a vasútpusztítás ennek az egyik ilyen összetevője lehetett. Olyan hírek is vannak, hogy ha egy enyhébb verzió érvényesül, és akkor nem ez a 46 vonal kerül bezárásra, hanem mondjuk, „csak” 20, akkor melyeket szemeltek ki önök arra, hogy ott megszüntessék a forgalmat, vagy örök időkre bezártsák.

Arról is szól a fáma, hogy bizony a Kecskemét-Szolnok-Cegléd-Békéscsaba-Szeged által behatárolt területen belül egyáltalán nem marad majd vasúti

szárnyvonal. Viszont ha azok a dolgok, amelyeket itt el tetszettek mondani, tényleg fontosak a kormánypártok számára, akkor szerintem ezeket a terveket kapásból le kellene söpörni az asztalról, vagy legalábbis nem olyanformán foglalkozni velük, ahogy Magyarországon az történni szokott. Tehát, ugye, a békákat nem kérdezik meg arról, hogy lecsapolják-e a mocsarat, aztán majd az ott élő emberek szépen szembesülnek azzal, hogy mit döntenek a fejük fölött, és majd megmondják nekik, hogy kell-e nekik vasút, vagy pedig nem kell.

Mi abban hiszünk, hogy igen, ez a vasút nagyon fontos dolog lenne. Ha a képviselő asszony előbbi szavait felidézzük, azt mondta, hogy az elmúlt időszakban mintegy 1300 milliárd forintot fordítottak vasútfejlesztésre. Teljesen rendben való dolog, hogy ha nem túlárzott projekteken keresztül valósul meg ez a fejlesztés. De akkor kénytelen vagyok most idetenni és egy ellentétpárt alkotva felhívni a figyelmet arra, hogy a magyar vasúthálózat mintegy 8 ezer kilométer hosszúságú. Erre költöttek el 1300 milliárd forintot. Most egy alig 150 kilométeres szakaszra kívánnak majd - vitatkozhatunk itt a számokon, mondjuk, maradjunk az ezermilliárdos összegnél - 1000 milliárdot költeni, ez a Budapest-Belgrád-vasút hazai szakasza. Nincs itt valamiféle aránytalanság? Mert mi úgy érezzük, hogy igen.

Ha forrásszűke van, márpedig azt látni, hogy sok esetben bizony nem bővelkedhetünk forrásokban, akkor nem lenne értelmesebb ezeket a pénzeket racionálisabb módon elkölteni úgy, hogy az hasznosuljon is? Most itt egy alig 150 kilométeres szakaszra - ugye, tegnap szavazott erről a tisztelt Ház - 1000 milliárd forintot nem sajnálnak. Ezek a mellékvonalak pedig ott vannak, ott állnak, lebegnek a semmiben, a bizonytalanságban, mert bármikor kimondhatják a halálos ítéletet rájuk. Holott tudni azt, önök is elmondták még ellenzékben nagyon sokszor, hogy a vonalfel-számolások, illetve a járatmegszüntetések során az a valós megtakarítás igazandiból egyáltalán nincsen arányban azzal a társadalmi kártétellel, amit azoknak a területeknek okoz, amelyeket ezzel a bezárással sújtanak. Mi azt mondjuk, hogy a magyar vidék ennél jóval-jóval többet érdemelne, és valamikor most már választ kellene arra adniuk, hogy még a néhány évvel ezelőtti nemzeti közlekedési stratégiában valahogy úgy fogalmaztak, hogy a 8 ezer kilométernyi hazai vasúthosszból körülbelül 6 ezer kilométer az, ami rentábilisan fenntartható, tehát ez a törzsvonalakról szól, illetve a haszonnal üzemeltethető mellékvonalakról.

(14.10)

Akkor tegyük fel itt is és még egyszer a kérdést államtitkár úrnak is, hogy mi lesz a fennmaradó 1700-2000 kilométernyi vasúti szárnyvonallal. És akkor egészen konkrétan, államtitkár úr, még egyszer, mi lesz a sajtóhírekben megjelent 46 vagy éppen 20 vasútvonallal, amelyekről mi itt a Jobbik frakciójában azt mondjuk, hogy a vidék számára, a vidék megmaradásának szempontjából, a magyar megmaradás szem-

pontjából, a népességmegtartó erő szempontjából bizony-bizony óriási szükség lenne. Várunk egy coming outot, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsá Lőrinc képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának vezérszónoka, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A berni székhelyű, 35 évvel ezelőtt létrehozott nemzetközi vasúti fuvarozási államközi szervezet alapító egyezményét a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményt már több alkalommal módosították, az elmúlt években, évtizedekben is több alkalommal járt itt az Országgyűlés előtt is. Így az 1999-ben elfogadott, úgynevezett vilniusi jegyzőkönyv lehetővé tette, hogy az Európai Unió is csatlakozhasson ehhez a szervezethez.

A módosítások során - figyelemmel a műszaki újdonságokra, technikai változásokra is - javításokra, szövegtörlesztésekre, új megfogalmazásokra került sor. A legutóbbi 2018. évi közgyűlésen további módosításokat eszközöltek, és egy új H jelű függelék elfogadásáról is döntés született. Az új függelék a nemzetközi forgalomban részt vevő vonatok biztonságos üzemeltetését szabályozza, és célja az egyezmény harmonizálása az európai uniós vívmányokkal, továbbá a kölcsönös átjárhatóság támogatása az Európai Unió határain kívül is.

Én azt gondolom, a koronavírus-járvány is megmutatta azt, hogy mennyire fontos, hogy az árufuvarozás előtt a határok nyitva maradjanak, hogy akadálytalan legyen az áruforgalom mind közúton, mind vasúton. Azt gondolom, hogy ebben az Európai Közösség jól vizsgázott, és fontosak voltak azok a megállapodások, amelyeket minden ország betartott, és bár a határait lezárta, de mégiscsak betartotta az árufuvarozás előtti nyitva tartást. És talán kisebb fennakadásoktól eltekintve nem is volt ebben megakadás, és több száz kilométeres sorok sem alakultak ki a határokon kamionokból álló konvojokban, és mégis sikerült betartani mind a biztonsági intézkedést, mind pedig az ellátás garantálva volt az Európai Unió tagországainak lakosai számára elémiszerből, árukból. Azt gondolom, ez nagyon fontos, amikor egy ilyen törvényjavaslatról vagy egyezményről beszélünk, hogy az aktualitásait is megemlítsük, és hogy milyen jól vizsgázott a közúti és a vasúti árufuvarozás az elmúlt hónapokban.

Ahogy jobbikos képviselőtársam is elismerte, történt sok fejlesztés az elmúlt években, 1300 milliárd forint értékben, ahogy ezt képviselőtársam is említette már. Azt gondolom, hogy például csak államtitkár úr rengeteg olyan fejlesztést zárt le, nyitott meg vagy jelentett be a következő időszakra, ami bizakodásra adhat okot. Nagyon sok fejlesztés történt Budapesten taggiban vett elővárosi közlekedésében, sok kilométernyi villamosítás történik vagy történt meg az elmúlt időszakban, és vannak folyamatban korszerű-

sítési munkálatok is. Ha megnézzük azokat a profi fotókat az új FLIRT, KISS, Desiro vagy egyéb vonatokról, amelyek munkába állnak Magyarországon, azt látjuk, hogy nagyon korszerű és modern vonatparkkal is gazdagodik, gazdagodhat a magyar közlekedés. Természetesen mindig is fontos volt számunkra a vasúti közlekedés, a magyar közösségi közlekedés kiemelt pillérének tartjuk, ezért is fordítunk rá ilyen jelentős összegeket.

Természetesen nem mondtuk soha, ezt Ander képviselő úrnak mondom, hogy ez befejezett munka. Minden évben újabb és újabb vonalakat, szárnyvonalakat kell felújítani. Az elővárosi közlekedések fejlesztése mind Budapesten, mind a nagy megyei jogú városoknál nagyon-nagyon fontos és kiemelt prioritást élvez, tehát ez egy folyamatos munka, amely nincs befejezve. Óriási adósságot törlesztünk, hiszen a szocialisták által hátrahagyott örökséget be kell pótolni, fel kell dolgozni, és utána lehet továbblépni.

Ahhoz, hogy a mostani módosítások életbe léphessenek, a tagállamok kétharmadának a ratifikációja szükséges. Az ötven tagállamból eddig háromban történt meg a ratifikáció. Nem vagyunk elkésve, példát mutathatunk a többi tagállamnak is. Az egyezmény módosításainak elfogadása, kihirdetése Magyarországon törvénnyel történik, a törvény kihirdetésével kerülnek beépítésre a hazai jogrendbe a nemzetközi szervezet határozatai.

Magyarország a kezdettől fogva támogatja a nemzetközi vasúti fuvarozási államközi szervezetet, és alkalmazza a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény előírásait a vasúti személyszállítás és árufuvarozás során is. Ezért fontosnak tartjuk a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény módosításainak mielőbbi kihirdetését. A KDNP-frakció részéről támogatjuk a jelen törvényjavaslat elfogadását, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha jól látom, utolsóelőtti vagyok, Keresztes képviselő úr is fog szólni. Az a megtiszteltetés ért a frakción részéről, hogy végigülhettem ezt a rendkívül színvonalas négy és fél, ötórás vitát, és nagyon erős kényszer volt bennem, hogy beszálljak magam is önkormányzati emberként, de visszafogtam magam. És itt most kiteljesedhetek ennél a tökéletes törvényjavaslatnál, amit a kormány ebben a rendkívül kritikus időszakban benyújtott a parlament elé. De magam is azzal a mérhetetlen bölcsességgel szeretnék ehhez hozzáállni, hogy annyi jó gondolat hangzott itt el az előző időszakban az előttem szólók részéről, hogy magam nem kívánom ezeket hosszasan szaporítani.

Két dolgról nem beszéltek itt képviselőtársaim. Szeretném hozzátenni, hogy rendkívül fontosnak tartom azt, hogy a 2016-ban elfogadott 798-as uniós irányelv szerint ez tökéletesen megfelel mindennek, és

amennyire látjuk, értelmezzük, ezek több technikai és több fordítási típusú hibát próbálnak meg korrigálni.

Tehát a magunk részéről azzal szeretnénk a mai békés és áldott hangulathoz hozzájárulni az elmúlt ötórás, rendkívül éles vitához képest, hogy azt szeretném bejelenteni, és ezzel nyilván nagy meglepetést fogok okozni, hogy a szocialista frakció is támogatni fogja a végszavazásnál ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője és vezérszónoka, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én sem kívánok túl hosszán hozzászólni ehhez. Mondhatjuk, hogy valóban, az elmúlt öt órához képest itt egy olyan javaslat van előtünk, amiben jobbra egyetérthetünk, sőt egyetérthetünk azokban a felszólalásokban is vagy azokban a gondolatokban is, amiket elmondott képviselőtársam, Bartos Mónika, illetve az államtitkár úr is.

Ugyanakkor azért ilyen gyorsan én sem szeretnék elmenni a törvényjavaslat vitája mellett. Kihasznlom a lehetőséget, hogy itt van államtitkár úr, aki egy fontos területnek, a közlekedéspolitikának az államtitkára. Ritkán van lehetőség arra, hogy kérdéseket így közvetlenül feltegyünk.

A vasúti szállítás teljesen egyértelmű... - tegnap hosszú vitát folytattunk az éghajlatváltozás kérdéseiről. Tudjuk azt, hogy az energiapolitika mellett vagy az energiatermelés mellett a közlekedés, a szállítás egy olyan ágazat, amely szintén óriási mértékben hozzájárul a károsanyag-kibocsátáshoz, és ilyen szempontból nyilván óriási szerepe van a vasúti teherszállításnak, és hozzáteszem, a vasúti személyszállításnak is.

Arról is beszélünk tegnap, hogy abba az irányba kéne elmennünk Európán belül is, hogy a rövid távú repülőutak helyett a gyorsvasúti hálózat bővítésével lehessen a személyi közlekedést is ilyen módon egy olyan irányba áttéríteni, hogy az a károsanyag-kibocsátás csökkenésével legyen járható, és természetesen mondhatjuk, hogy ez fokozottan igaz az áruszállításra is, de ahogy Ander képviselőtársam erre már felhívta a figyelmet, ehhez megfelelő infrastruktúra is kell.

Én azokat a kérdéseket nem szeretném megismételni a hazai vasúthálózat állapotára vonatkozóan, amiket képviselő úr feltett, inkább picit kiegészíteném. Hallhattuk a források kapcsán, hogy mennyit költöttek az elmúlt időszakban, illetve mennyit terveznek költeni a következő években a vasúthálózat fejlesztésére, ugyanakkor azt meg kell erősíteni, hogy ezzel együtt is borzalmas állapotban van a hazai vasúthálózat, és óriási mértékben hiányzik az a közel ezermilliárd forint, amiről tegnap döntöttek titkosítással együtt, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére fordítják.

Szeretném megkérni államtitkár urat, hogy néhány gondolat erejéig beszéljen arról, mégis hogyan

kívánják pótolni ezeket a forrásokat, mert az eddig bejelentett fejlesztések nem elegendőek ahhoz, hogy ezt a rendkívül fontos infrastruktúrát érdemben fejleszteni lehessen. Mi lesz konkrétan ezeknek a szárnyvonalaknak a sorsa, és milyen tervei vannak a kormánynak arra, hogy ezeknek az állapotát érdemben javítsa?

Ha visszagondolunk, nemcsak akár a rendszerváltás óta eltelt időszakra, hanem az azt megelőző időszakra is, amikor valóban nagy szárnyvonalbezárásokról döntöttek, mindig az volt a politika, hogy elvonják a forrásokat, nem fejlesztik ezeket a szárnyvonalakat, azok egyre jobban tönkremennek, és akkor már ez az indoka a beszántásnak, felszámolásnak. Tehát ha arról beszélnek, vagy azt kívánja - nagyon remélem - megerősíteni, államtitkár úr, hogy ezeket a szárnyvonalakat fontosnak tartják, akkor arról is beszélni kell, hogy milyen módon lehet ezeknek az állapotát javítani, hogy hogyan lehet ezeknek a hatékonyságát, hasznosságát növelni, ez rendkívül fontos lenne.

És akkor még egy dologra szeretnék reagálni. Bartos Mónika képviselő asszony beszélt arról, hogy megérkezett egy szállítmány Kínából védőfelszerelésekkel, és azt mindig elmondtuk, én magam is hangsúlyoztam, nagyon fontos, hogy be tudunk szerezni ebben az időszakban védőfelszereléseket. És most egyáltalán nem mennék bele minőségi kérdésekbe, s a többi, de azért arra mindenképpen utalni szeretnék, hogy ez a világjárvány és a világjárvány okozta gazdasági válság, ami nemcsak minket, Európát sújt, hanem globálisan is megjelenik, mindenképpen rá kell hogy világítson arra, hogy egész más gazdaságpolitikai szemléletnek kell érvényesülni a következő időszakban.

(14.20)

Tehát az biztosan nem lesz fenntartható, hogy alapvető szolgáltatásokat is a kontinenseken át történő szállítással távoli kontinensekről szállítsunk ide, olyan tömegtermékeket is, amiket helyi szinten vagy regionális együttműködésben is elő lehetne állítani. Ha komolyan vesszük a fenntarthatóság gondolatát, komolyan vesszük azt, hogy a XXI. század egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb kihívása minden hatásával együtt az éghajlatváltozás, illetve annak a hatásai csökkentése érdekében a küzdelem, akkor ebbe az irányba kell megváltoztatni a gazdaságpolitikai gondolkodást. És ilyen szempontból, ha egy helyi és regionális, akár mondjuk, egy európai együttműködés vagy gazdasági együttműködés erősítéséről beszélünk, akkor az ennek megfelelő infrastruktúra fejlesztésére kell óriási figyelmet fordítani, és nyilván nekünk feladatunk, hogy elsősorban a hazai infrastruktúra fejlesztésére, tehát a hazai rendkívül rossz állapotú vasúthálózat fejlesztésére fordítsunk figyelmet.

Ezért is tartjuk mi örületes hibának azt, amit tegnap az Országgyűlés kormánypartii képviselői megtettek a kormány javaslatára, ez a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése. Konkrétan semmilyen módon nem igazolt, nem alátámasztott, hogy ez valamilyen módon megtérül, és ennek az amúgy meggyőződésünk szerint nem fenntartható gazdaságpolitikának, ennek a kiszolgáltatott helyzetnek a fenntartásához

járul hozzá egy infrastruktúra-fejlesztés, ezért rendkívül sajnálatosnak tartjuk. De nagyon bízunk benne, hogy államtitkár úr most megnyugtat minket, Ander képviselő urat és engem is, hogy a kormány nem kívánja a balliberális elődök gyakorlatát, szándékait folytatni, és nem készül szárnyvonalbezárásra, sőt ezzel ellentétesen azok fejlesztésére, bővítésére, javítására törekszik. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kíván-e valaki szólani, tisztelt képviselők? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Mivel további képviselői felszólalások nem voltak, ezért az általános vitát lezárom. Mosóczi államtitkár urat kérdezem, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a konstruktív felszólalásokat, hozzászólásokat, véleményeket. A vasúti közlekedés valóban a szállítás, személyszállítás, áru fuvarozás, illetve az egész logisztikai rendszerben egy nagyon fontos, és gyakorlatilag ma már mondhatjuk azt, hogy kihagyhatatlan láncszem, hiszen a világ klímapolitikája, klímahelyzete is megköveteli azt, hogy a vasút részaránya egyre nagyobb szerepet kapjon a szállításban, hiszen ha a szén-dioxid mennyiségét valóban 2030-ra, 2050-re olyan szintekre akarjuk redukálni, ami az elérhető világot lehetővé teszi, akkor a vasutat minden esetben támogatni kell.

Magyarország Kormánya többször deklarálta, hogy a közösségi közlekedésben a vasúti közlekedés a gerinc, tehát nem tervez semmiféle mellékvonalbezárást, sőt valóban, ahogy képviselő urak kérdezték, hogy hogyan fejleszti a mellékvonalakat, mint ahogy Bartos képviselő asszony hozzászólásában is hallottuk, az elmúlt programozási időszakban is 1300 milliárd forint értékű beruházás valósult meg, a következő ciklusban is közel 1000 milliárd forint értékű kötőpályás beruházást tervezünk, ez természetesen még nem végleges. Ezeknél a felújításoknál, beruházásoknál, mivel ezek zömében a fővonalak rendbetételére, illetve a sebességemelésre, tengelyterhelés-növelésre, villamosításra szorítkoznak, az innen kikerülő anyagokat beépítjük a mellékvonalakba másodlagos hasznosításra, ezáltal azok színvonala jelentős mértékben javul, mivel ezek az anyagok még máshol kiválóan hasznosíthatók.

Szóba került például itt a Vác-Balassagyarmat vasútvonal. Nemrégiben tárgyaltam szlovák kollégámmal Pozsonyban, és abban állapodtunk meg, hogy a Drégelypalánk és Ipolyság közti vonalszakaszon, amely réges-rég megszüntetésre került, annak érdekében, hogy a két ország közti mobilitás még inkább elősegíthető legyen, megvizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy például ezt hogyan lehet újraépíteni, visszaállítani.

A személyszállításban nagyon sokat tettünk az elmúlt években a szolgáltatási színvonal növelése érdekében.

Ha megnézzük, már rengeteg helyen közlekednek az országban mind dízel-, mind villamos motorvonatok, megjelentek a tesztüzemben már az emeletes motorvonatok is, illetve beindult Magyarországon a vasútiszemélykocsi-gyártás Szolnokon. 70 százalékos magyar értékben állítunk elő személykocsikat, melyek egyre növekvő számban jelennek meg a hálózaton. Tehát azt lehet mondani, hogy a kormány a vasúti közlekedés mint gerincközlekedési mód színvonalának növeléséért mindent megtesz.

Arról is szeretném tájékoztatni a tisztelt képviselőket, hogy Magyarországnak valóban a vasúthálózata 8 ezer kilométer hosszú, ebből valamivel több mint 3 ezer kilométer tartozik a transzeurópai közlekedési hálózat hazai szakaszaihoz, ez az úgynevezett TEN-T hálózat. Annak érdekében, mivel ezek - a nevében is benne van - több országot összekötő vasútvonalak, ezeknek a műszaki paramétereire, az elvárt színvonalra az Európai Unió kötelező ajánlásokat tett, illetve kötelezettségek vannak, melyeket 2030-ig teljesíteni kell. Mondhatjuk, hogy 2020 van, de egyrészt ezek nagyon komoly műszaki beruházást igénylő projektek, hiszen tengelyterhelést kell biztosítani, 225 kilonewton ezeken a vasútvonalakon, két vágány villamosított, 160 kilométer/óra sebességű közlekedésre alkalmas legyen, azonkívül azt, hogy 740 méter hosszú vonatok közlekedtetésére alkalmas legyen. Tehát azt a törzshálózatot, amely a transzeurópai hálózat része, azt nekünk erre a paraméterre kell hozni. Ennek teljesítése érdekében nemcsak az európai uniós, hanem más forrásokat is igénybe kell venni.

Megemlíteném még a közösségi közlekedésben, hogy mind az autóbusz-, mind a vasúti közlekedés komoly szerepet játszik, de mind a kettőt az állam rendeli meg és az állam finanszírozza, természetesen kiegészítve az utasok által fizetett menetdíjjal arra a költségszintre, amit a szolgáltatók igényelnek.

Annak érdekében, hogy színvonalas közösségi közlekedés legyen, egyrészt kellenek utak, kellenek vasutak, kellenek járművek. Ezen feltételrendszer megteremtésén a kormány dolgozik, látható eredményeink vannak, néhányat meg is említettem, de annak érdekében, hogy az itt befektetett költségek optimálisan kerüljenek felhasználásra, olyan közösségi közlekedést szeretnénk kialakítani, amelynek gerinchálózatát a vasút képezi - tehát fővonalak és mellékvonalak - és az autóbusz pedig ennek a kiegészítése. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyed-egy közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10523. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként most ismét megadom a szót Mosóczy László államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus okozta veszélyhelyzetben a kezdetektől azon dolgozik a kormány, hogy a gazdaság mozgásban tartásával minél kevesebb kár, hátrány érje Magyarországot, a magyar embereket és a magyar gazdaságot. A közlekedési ágazatot, ami mindig is a fejlődés egyik motorja volt, a járvány miatti korlátozások a vasfüggöny miatti lezártságnál is erősebben kötötték gúzsba.

Ezért volt különösen jelentős, hogy épp a közlekedési ágazaton keresztül lépett szinte először a kormány, az első órákban beavatkozva, hogy az áruforgalom alapjai működhessenek, Magyarország, a magyar családok ellátása biztosított legyen. A tranzit számára biztosított átjárhatóság létfontosságú volt a gazdasági keringésből való kikapcsolódás elkerülésére.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat 13 törvény módosítását tartalmazza. A módosítások többek között a közúthálózat hatékony fejlesztését és biztonságos működtetését is szolgálják, továbbá a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati kérdések rendezésére vonatkozó és pontosító rendelkezéseket tartalmaznak.

A javaslat elősegíti, hogy a közutak, a közútivagyon-elemek annak kezelésébe és tulajdonába kerüljenek, akinek a jogszabályban meghatározott közfeladata ezt indokolja. Így az országos közutak állami tulajdonban, a helyi közutak önkormányzati tulajdonban legyenek, ugyanis rendezetlen tulajdonjogi helyzetek állhatnak fenn. Ugyanígy az egyértelműség miatt szükséges törvényi szinten rendezni, hogy a lakott területen lévő járda és autóbusz-megállóhely kezelése az önkormányzatok feladata.

(14.30)

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosítás a kiemelt közlekedési beruházások esetén szélesebb körben teszi lehetővé az állami fejlesztési célokat nem zavaró építési tevékenységhez történő hatósági hozzájárulást.

A gazdaság kifehérítésének céljából a Nemzeti Adó- és Vámhivatal jelenleg is több ellenőrző szervtől jogosult adatot átvenni az általa üzemeltetett elektronikus közútiáruforgalom-ellenőrző rendszerhez kapcsolódó ellenőrzési feladatai ellátásához. A módosítás értelmében a NAV jogosulttá válik a közterület-felügyelettől is adatot kérni. Ez lehetőséget ad arra, hogy az áruk tényleges útjának nyomon követése a lehető legteljesebb mértékben biztosított legyen.

Az új gépjárművek nagyszámú forgalomba helyezése azzal jár, hogy a rendelkezésre álló rendszám-kombinációk a korábban tervezettnél gyorsabban kifuthatnak. Ennek várható idejét pontosítja a törvényjavaslat, amely elősegíti, felgyorsítja az új rendszámokkal kapcsolatos intézkedések előkészítését.

Tisztelt Ház! A közúti közlekedésről szóló törvény és az útdíjtörvény javasolt módosítása az inflációs hatásrendszer beépítésének jogi kereteit biztosítja. Erre épülve válik lehetővé a későbbiekben a

részletszabályok kidolgozása és az automatikus inflációkövetés megvalósítása a hazai megtett úttal arányos e-útdíj-, illetve a használati időtartammal arányos e-matrica-rendszerben. A módosítások kiszámíthatóbb teherviselést jelentenek az úthasználók számára.

A környezetvédelem és a fenntartható fejlődés számára kulcsfontosságú közlekedési szektor a vasúti ágazat. A vasúti ágazattal kapcsolatos jogharmonizáció, az összeurópai átjárhatóság biztosítása is eredményesen zárulhat a törvénymódosítás elfogadásával. Az úgynevezett negyedik vasúti csomag műszaki pillérének törvényi szintű átültetése elsősorban ahhoz szükséges, hogy a folyamatban lévő, a részletszabályokat tartalmazó kormányrendeleti és miniszteri rendeleti szintű átültetési jogszabálycsomag együttesen egy koherens jogszabályi rendszert alkosson. A negyedik vasúti csomag rendelkezései alapján a vasúti társaságok egységes biztonsági tanúsítványát, a különböző nemzeti vasúti hálózatokon közlekedő vasúti járművek forgalomba hozatali járműengedélyeit, típusengedélyeit alapesetben az Európai Unió Vasúti Ügynöksége fogja kiadni. A nemzeti vasúti közlekedési hatóság, amely a magyar vasúti biztonsági hatóság, pedig együttműködési megállapodás keretében mintegy bedolgozik, szakmai támogatást nyújt az ügynökségnek.

A vasúti infrastruktúra-fejlesztések terén az építési, használatba vételi engedélyek kiadása továbbra is a vasúti közlekedési hatóság feladata lesz, azonban az úgynevezett európai vasúti forgalomirányítási rendszert magukban foglaló beruházások megkezdése előtt szükséges lesz az ügynökség jóváhagyásának megszerzése is arra vonatkozóan, hogy a megvalósítani tervezett rendszer biztosítja valamennyi vasúti jármű számára az átjárhatóságot.

A módosítások a fentiekén kívül a műszaki szabályozás, a hatósági feladatkörök és eljárások, a vasúti képzés, a hatósági adatkezelés területén tartalmazznak olyan rendelkezéseket, amelyek biztosítják, hogy az átültetés teljeskörűen megvalósuljon, és határidőre új, működőképes rendszer álljon fel. A vonatkozó jogszabályok előírják, hogy a tagállamok kötelesek az illetékes hatóságok által készített összevont éves jelentésekhez központi hozzáférést biztosítani például egy közös internetes portálon keresztül. A törvénymódosítás biztosítja az ezekhez való hozzáférést is.

Tisztelt Országgyűlés! A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása nemcsak a közlekedési, hanem a turisztikai ágazat számára is fontos előrelépést jelent. A módosítás célja ugyanis a büntetett előéletű járművezetők kiszűrése a személygépkocsival végzett közúti személyszállítási szolgáltatások, így a személytaxi- és a személygépkocsi személyszállítási szolgáltatás piacáról. A módosítás elfogadásával csökkenhet az utasok kárára elkövetett jogszabálysértések mennyisége, javulhat a taxiszakma társadalmi megítélése, a szolgáltatás színvonala.

A szabályozási javaslat kizárólag a szakma végzése szempontjából releváns bűncselekményeket sorolja fel, így nem jelent indokolatlan és aránytalan

korlátozást a foglalkozás szabad megválasztásához kötődő alapjogok tekintetében.

A módosítás teljes körű szakmai támogatottsággal bír, törvénybe iktatását mind az állami és önkormányzati ellenőrző szervek, mind pedig a taxiszakmai érdekképviseletek szükségesnek tartják.

A magyar utasok hathatós védelme mellett az intézkedés ahhoz is hozzájárulhat, hogy a nemzetközi forgalomban Magyarországra érkező turisták ne taxishiénáktól szerezzék első benyomásaikat hazánkról a repülőterek és a főpályaudvarok környékén.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő módosítás legjelentősebb kérdése a piacnyitás feltételei jogi alapját is rendezzi. A koncesszióról szóló törvény előírja, hogy a koncesszióköteles tevékenység folytatása esetén kötelező a koncessziós társaság létrehozása, kivéve, ha az ágazati jogszabály másként rendelkezik.

Tekintettel arra, hogy a menetrend szerinti helyközi személyszállítást a nemzetivagyon-törvény az állam kizárólagos gazdasági tevékenységei közé sorolja, a módosítás biztosítja a szabályozási inkohérencia feloldását. A megoldás garantálja, hogy a pályázat az európai uniós előírásoknak való megfeleléssel a magyar piaci szereplőket se lehetetlenítse el.

A törvénymódosítási javaslat a hazai tömegközlekedés szempontjából kiemelkedő fontosságú kérdés, az autóbuzos piacnyitás rendszerét is pontosítja.

Tisztelt Országgyűlés! A közlekedési ágazat mozgásban tartása minden ország alapvető érdeke, a társadalmi és gazdasági vérkeringés fenntartásának alapeleme. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Hadrázy Sándor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

HADRÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az expozéban hallhatták, az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/10523. számú, a kormány által benyújtott törvényjavaslat érinti többek között a vasúti, hajózási, légi közlekedési közszolgáltatási és közúti közlekedési jogszabályokat is. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy a szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetésre kerüljenek a hatályos szabályozásban, hozzájárulva ezzel többek között a közúthálózat hatékony fejlesztéséhez és biztonságos működtetéséhez, hiszen a teljes közúti forgalom mintegy háromnegyed része az országos közúthálózaton bonyolódik.

Tisztelt Ház! A teljesség igénye nélkül szeretném néhány elemét kiemelni az előterjesztésnek. A közúti közlekedést tekintve a javaslat elősegíti, hogy a közutak, illetve annak vagyonelemei annak a kezelésébe és tulajdonába kerüljenek, akinek a jogszabályban

meghatározott közfeladata indokolja ezt. Így az országos közutak állami, a helyi közutak pedig önkormányzati tulajdonba kerülhetnek, tiszta és egyértelmű tulajdonjogi helyzetet teremtve ezzel egy gyors és hatékony eljárásrend keretében.

A törvényjavaslat tartalmazza emellett az inflációkövető útdíj megállapításához szükséges rendelkezéseket is. Fontos ismerv ezen javaslat mellett, hogy az országos közúthálózat fejlesztésének egyik legfontosabb alappillére az útdíjszedésből származó bevétel. A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy a díjak minden naptári év elején automatikus módon emelkedhessenek, mindenki számára áttekinthető, előre látható és érthető módon.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása a közigazgatási bírság összegének 1 millióról 5 millió forintra történő emelését teszi lehetővé annak érdekében, hogy kellő visszatartó erőt jelentsen a jogsértőkkel szemben. Itt fontos hangsúlyozni, hogy az előterjesztés csupán a bírság felső határának emelésére tesz javaslatot, amelyet a hatóságnak a törvényben rögzített szempontokat mérlegelve kell kiszabnia.

És ha már a jogsértések visszatartásáról volt szó, engedjék meg, hogy kiemeljem még a javaslatcsomagból a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítására vonatkozó rendelkezéseket. Célja, hogy a személygépkocsival végzett személyszállítási szolgáltatások piacán kiszűrje a büntetett előéletű járművezetőket, csökkentve ezzel az utasok sérelmére elkövetett jogsértések számát.

(14.40)

Mindez hozzájárulhat a taxisszakma társadalmi megítélésének javításához és a szolgáltatás színvonalának emeléséhez is.

Tisztelt Ház! Örömmel nyugtázhatjuk, hogy a vírusválság nem írta felül a magyarországi közúthálózat fejlesztésével kapcsolatos terveket. A koronavírus-járvány és a veszélyhelyzeti intézkedések a védekezés során nem okoztak jelentős késedelmet a hazai közlekedésfejlesztésben, fokozott elővigyázatosság mellett folyamatosan zajlottak az építkezések. A veszélyhelyzet lépésről lépésre történő enyhítésével egyre több helyen indulhatnak új építkezések, és e beruházások érdemben járulnak hozzá a magyar építőipari vállalatok talpon maradásához, munkahelyek megtartásához és újjak teremtéséhez.

A kormány által benyújtott törvényjavaslat elfogadása mind a gazdaság újraindítása, mind az Európai Unió felé teljesítendő kötelezettségeink teljesítése szempontjából elengedhetetlen. Arról nem is beszélve, hogy a módosítások elfogadásának hiányában a nagyberuházások kivitelezésének folyamata is megakadhat. Az elhangzottak ismeretében kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka jön. Parrancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Általánosságban megállapíthatjuk, hogy olyan engedélyezési, szabályozási, kezelői jogi besorolási és az állami tulajdont és kezelőjét érintő nyilvántartási szabályrendszert tartalmaz az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely ellen szakmai szempontból legtöbb esetben tényleg kifogást nem lehet támasztani, viszont azért ez egy közlekedési salátatörvény, és a maga jó negyven oldalával azért tartogathat, tartogat még olyan meglepetéseket, amire kénytelenek vagyunk azt mondani, hogy mi ezzel nem tudunk egyetérteni.

Nos, azért a szebb, emészthetőbb részeket nézzük csak! A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása részletesen szabályozza, ahogy elhangzott, azokat a büntetett előéletet eredményező Btk.-s cselekményeket, melyek hatálya alatt személyszállítási szolgáltatási engedély nem adható ki. Teljesen természetes, hogy ez egy jó döntés, ezt támogatjuk, de szűkíti annak a lehetőségét, hogy bűnöző előéletű magánszemélyek vállalkozzanak ebben a szektorban, amelynek azért a renoméját voltak olyan emberek, akik megtépázták.

Nézzük az aggályosabb részeket! Itt van a kezemen többek között a Magyar Közúti Fuvarozók Egyesületének és a Magánvállalkozók Nemzeti Fuvarozó Ipartestületének a levele. Gondolom, államtitkár úr is megkapta, önök is megkapták ezt. Itt arról van szó, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény módosulni fog, márpedig ez azt jelenti, hogy automatikus évenkénti díjemelés fog megvalósulni, annak a rendszerét vezetnék be a használati díj, tehát a matrica és a használatarányos útdíj, tehát az e-útdíj esetében. Az a gazdasági környezet, amelybe a világ, azon belül az ország, azon belül pedig ennek az érintett ágazatnak a képviselői kerültek, nem biztos, hogy ezt ebben a formában aggályok nélkül elfogadhatóvá teszik.

A személyszállítás tekintetében látni kell, hogy tulajdonképpen az év eleje óta a nullán topog az ágazat. Nagyon sok ezer vállalkozás, még több munkavállalónak a sorsa, munkahelye kérdésessé vált, akik már korábban is egyébként jelentős piacvesztést kellett hogy elszenvedjenek itt, a saját hazai piacukon. Az ő versenyképességük megőrzése, egyáltalán ezeknek a mind áru-, mind pedig személyszállítással, ilyen fuvarozással foglalkozó cégek megmentése egy retentő fontos dolog lenne. És nemcsak kérnek, ők azt is leírják ebben a levélben egyébként, hogy továbbra is a szigorú ellenőrzést tartják fontosnak, tehát nem arról szól a dolog, hogy engedjenek itt mindent szabadjára, csak kapjanak, kapjanak, kapjanak. Erről szó nincs, viszont a magyar érdekeket, a magyar fuvarozók érdekét igenis meg kellene védeni legalább itt, a hazai piacon, és olyan feltételek közepette, amikor a versenytársak - a lengyel vagy a román fuvarozókra ha gondolunk - sokkal komolyabb támogatást kaptak otthonról, így ezáltal versenyelőnybe kerültek a magyarországi piacon is, és szorítják ki ezeket a hazai vállalkozásokat.

Tehát az ő fölvetésükre, nevezetesen, hogy ez az automatikus és inflációkövető áremelés megvalósuljon, valamit azért válaszolni kellene, őket kompenzálni kellene, támogatni kellene, és nyilvánvaló, hogy ha ez a támogatási rendszer létezne Magyarországon, akkor nem küldenének az országgyűlési képviselőknek ilyen leveleket, mert azok okafogyottak lennének már mostanra. Szóval, várom államtitkár úr ezzel kapcsolatos észrevételeit.

Nos, a javaslat közúti közlekedést érintő részében meghatározásra kerül, hogy az országos állami tulajdonú közutak településen belüli szakaszai esetében a járdák és a kiépített autóbusz-megállóhelyek kezelői joga és feladatai az önkormányzatokhoz kerülnek. Erről az előbb hallottunk. Ezzel kapcsolatban igazándiból szakmai ellenvetés nem lenne, de nem látni, hogy forrást juttatnának az önkormányzatoknak ezen kezelői feladatok ellátásához, és ez itt a kardinális kérdés. Ugyanis tény, hogy az ilyen közutak mentén vagy egyáltalán nincs járda, vagy annak kiépítettsége, használhatósága komoly kívánnivalókat hagy maga után.

Ugyanez a helyzet az autóbusz-megállóhelyek egy részével is. Egy részével, mondom, mert az ország egyes részein korábban uniós pályázati forrásokat felhasználva a szolgáltató Volánbusz Zrt. és jogelődei sok korszerű megállóhelyet építettek ki öblökkel, váróteremmel. Ahová ezek a programok viszont nem jutottak el, ott sok helyen lényegében az útpadka a buszmegálló. A kezelési adatok átruházása tehát megértem, hogy logikus az önök szempontjából, szakmailag ez megalapozott, de nyilvánvalóan többletterher a forráshiányos önkormányzatoknak, ami egyben azt is jelenti, hogy a jövőben nem sok új járda és buszmegálló fog épülni.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások gyorsításáról szóló 2006. évi LIII. törvény módosításával kapcsolatban szintén vannak aggályaink. Mi, engedtesék meg, Gyurcsány Ferenc óta gyűlöljük ezt a törvényt, mely messzeemenően aláásta a demokratikus jogrendet, sérti a szubszidiaritás elvét és a környezetvédelmi érdekeket is adott esetben. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Orbán alatt már eljutott a jogszabály oda, kedves Nacsa képviselőtársam, hogy az önkormányzatokat, a helyi érdekeket is teljesen maga alá gyűri.

A mostani, a 35. §-ban írt módosítás is ilyen. Több olyan eset volt a közelmúltban, képviselőtársaim, ahol az érintett település településrendezési érdekeivel ellentétbe került a tervezett beruházás, és a jegyző megpróbálta azzal megakadályozni, hogy a településrendezési tervek annak ellenére sem lettek hozzáigazítva az építető elvárásaihoz, hogy ezt számkra a törvény négy hónapon belül teljesítendő kötelezettségként előírja. Most még ennek is vége lesz. Úgyhogy, ha a település nem hódol be, akkor a település ellenállása ellenére ki fogja adni a kormányhivatal az építési engedélyt. Tehát eljutottunk oda, hogy a településeknek már nem lesz joguk, beleszólásuk abba, hogy az állam, illetve az állam haverjai mit hova építenek majd az ő területükön.

Szerintünk ez egy súlyos konfliktus, a rendszer-váltáskor kialakított hatalommegosztás nyílt felrúgása. Önöknek, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ebben a vonatkozásban tényleg nincsen okuk arra, hogy visszafelé mutogassanak, hiszen az a véleményünk, hogy Orbánék, önök most ugyanolyan alapon dolgoznak, mint annak idején Gyurcsány Ferenc, csak az a helyzet, hogy ezt sokkal precízebben és sokkal erőszakosabban teszik.

A települési önkormányzatok hatáskörei, forrásai lényegében megszűnőben vannak - a mai nap során az alatt a négy-öt órás vita alatt erről a képviselőtársaim is nagyon sokat beszéltek -, s azok a feladatok maradnak náluk, vagy kerülnek hozzájuk, amiről az előbb itt beszéltem, amelyek ellátása az állam számára nyűg, a forrás hiányában ellátatlan feladatokért pedig lehet majd itt teli torokkal szidalmazni adott esetben az ellenzéki vezetésű településeket.

No, ami hab lehet még itt a tortán, az a törvényjavaslat rövidke kis 39. §-ában szerényen megbújva található.

(14.50)

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 12. §-a egy bekezdéssel egészülne ki. Azt írják, hogy a g) pontban meghatározott kizárólagos gazdasági tevékenység gyakorlásának joga koncessziós pályázat kiírása vagy koncessziós szerződés nélkül ágazati törvényben meghatározott módon másnak átengedhető.

Mi is az a g) pont, Nacsa képviselőtársam, keressük meg! Ez bizony örömforrás lehet, adott esetben a haveroknak. A 2011. évi CXCVI. törvény vonatkozó 6. része az állam és a helyi önkormányzat kizárólagos gazdasági tevékenységeiről szól. A 12. § felsorolja az állam kizárólagos gazdasági tevékenységeit. Van itt nagyon sokféle, hasadó, sugárzó anyagok előállítás és forgalmazása. A d) pontban a csatornák, az állami tulajdonban álló vízi közművek, valamint regionális közműrendszerek létrehozása és működtetése. De minket most a g) pont érdekel. Ez bizony az, amit államtitkár úr is említett, a menetrend szerinti helyközi közúti személyszállítás.

Mondják azt, hogy nem jogos, mondjuk, az aggály. Mondják azt, hogy nem tartunk joggal attól, hogy ez az adott esetben egy szép kis húsos fazékként funkcionálható feladatkör. Ez odakerülhet, ahova nem kellene, hogy kerüljön. Nyilván megokolva majd azzal, hogy az állam rossz tulajdonos, blablábla, blablábla, tehát az igazi neoliberális politikát megvalósítva.

Nos, a lényeg az, hogy a módosítás értelmében ezen gazdasági tevékenység, tehát a menetrend szerinti helyközi közúti személyszállítás gyakorlásának joga koncessziós pályázat kiírása vagy koncessziós szerződés nélkül ágazati törvényben meghatározott módon másnak átengedhető. Ne gyanakodjunk semmire? Tehát ne legyenek rossz előérzéseink? Nyilván önök mondhatják azt, hogy sztereotípiákban tudunk gondolkodni, és milyen csúnya képviselő urak és hölgyek ülnek itt, előítéletekkel terhelten az ellenzéki

padsorokban. De azért képviselőtársaim itt az ellenzéki padsorokban bizony-bizony bizonyítottak.

Amikor tehát ezeket az aggályainkat kénytelenek vagyunk önökkel megosztani, akkor azt kell mondanom, önök azt bőven megcsinálták, és tettek róla, hogy minden egyes ilyen esetben gyanakodjunk, és minden egyes ilyen esetben azt mondjuk, hogy a körműkre kell majd nézni. Szóval, nyugodtan mondhatjuk azt - fordítsuk akkor le -, hogy tulajdonképpen ezt a szolgáltatást privatizálnák, ugyanazt tennék egyébként, ami miatt oly hangosan visítottak Gyurcsány Ferencnek idején. Kérem, vessék ezt az egészet össze, mondjuk, akkor a Budapest Airport 99 éves koncessziójával! Mi egyébként most is azt valljuk, amit akkor; azt, kérem tisztelettel, hogy „az állam csakis rossz tulajdonos lehet” féle lözung egy neoliberális és hamis állítás, amit mi nem tudunk elfogadni.

Nézzük akkor a Volánbusz Zrt.-t, amiről konkrétan szó van! Ez egy 23 milliárdos éves árbevételű cég, ráadásul a költségvetés éves szinten még 90 milliárddal meg is támogatja. 19 200 embert foglalkoztat ez a vállalat, ilyen formában pedig a harmadik legnagyobb állami cégről beszélhetünk, 6500 busszal, évente egyébként 12 millió helyközi, 4 millió helyi járással, az ország 3546 települését lefedi. Ez egy bámulatos teljesítmény.

Mi azt mondjuk, hogy ezt meg kellene őrizni. Ha itt csak a pusztán menetteljesítményeket nézzük, és azt, hogy mekkora volumenű dologról van szó, és két és fél sorban tulajdonképpen el volt intézve az egész törvényjavaslatban, ez helyközi viszonylatban 411 millió, helyi forgalomban pedig 37 millió kilométert jelent. Helyközi viszonylatban évente 406 millió, helyi forgalomban pedig 261 millió felszálló utast regisztráltak. Szóval, erre az ágazatra összességében a magyar állam ad a költségvetésben 90 milliárd forintot, plusz ott van a 23 milliárdos éves árbevétel. Föltesszük a kérdést: kell valakinek? Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt elmondanám a törvényjavaslattal kapcsolatos véleményünket, reagálnék két dologra jobbikos képviselőtársam mondandójára.

Nézze meg a telefonját, mert háromszor mondta ki, hogy Gyurcsány; lehet, hogy már leváltották az alelnöki pozíciójából, nehogy valami hátrány érje önt. Én sajnálnám önt, ha Jakab Péter azonnal szólna a problémáért. A logót is le kellett cserélni a kérésre. Nehogy véletlenül, csak nem akarom, hogy baja essen a képviselő úrnak, mert itt gyurcsányozott háromszor is.

A másik pedig...

ELNÖK: Nem akarok beleszólni a képviselő úr mondanivalójába, de az előző mondatok a közlekedéshez vajmi kevés közt mutattak, úgyhogy méltóztasson nem Ander képviselő úrral, hanem a közlekedéssel foglalkozni. Köszönöm szépen.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Igenis, elnök úr. A másik pedig, hogy az állami vagyonnak az állam jó gazdája vagy rossz gazdája-e. Természetesen, ha megnézi a 2010 utáni törekvéseket, akkor azt láthatja, hogy másfélszeresére nőtt az állami vagyon, 18 000 milliárd forintot meghaladó értékű mára. Azért kellett megtenni ezt, mert az öntől balra ülők kiárusították ezt, rablóprivatizációt végeztek, tehát az állam ha észszerűen és hasznosan tud gazdálkodni, akkor természetesen tud jó gazda lenni. Ezt mi sosem tagadtuk. Nem véletlenül gyarapítottuk az állami vagyont másfélszeresére az elmúlt években.

A mostani törvényjavaslat 13 törvény módosítását tartalmazza a közlekedési ágazatban a 2020. év első félévében szükséges törvényi szintű jogszabálymódosítások átvezetése érdekében. Az előttem szólók - különösen is államtitkár úr - már részletesen kifejtették a részletszabályokat a törvényjavaslattal kapcsolatban, én a leglényegesebb módosításokat szeretném kiemelni.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításának célja a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati kérdések rendezése is. A Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő Zrt. mint az országos és szűkebb körben a helyi közutak építetője vagyonkezelésébe a mostani szabályozás alapján csak a kisajátított vagy a kisajátítást helyettesítő adásvétellel megszerzett ingatlanok kerülnek; más jogcímen megszerzett vagy eleve a magyar állam tulajdonában álló ingatlanok vonatkozásában a vagyonkezelői jog bejegyzésének akadályát képezheti, hogy kisajátításra vagy kisajátítást helyettesítő adásvételi szerződés megkötésére nem kerül sor.

Indokolt szabályozni a vagyonkezelői jog létrejöttének lehetőségét azokban az esetekben is, amikor az ingatlan építető általi megszerzésére egyéb jogcímen vagy ingyenes vagyonátadással kerül sor.

A gyorsforgalmi utak pihenőhelyeinek hasznosítása kapcsán problémát okoz, hogy a nyertes ajánlattevő nem járhat el építetőként a hasznosított területen épülő közlekedési létesítmények, például utak, parkolók, megállásra szolgáló egyéb burkolati felületek tekintetében. Annak érdekében, hogy a kivitelező járhasson el a hasznosított területen lévő közlekedési létesítmények építetőjeként is, és minden engedélyt a saját nevére meg tudjon szerezni és így megépíteni azokat, egy új bekezdéssel szükséges kiegészíteni a 29. §-t, amely egyértelműen és megnyugtatóan rendezze ezt a kérdéskört.

A járda üzemeltetése, karbantartása kapcsán fontos, hogy rögzítésre kerüljön jogszabályi szinten, hogy az az önkormányzatok feladata, a tulajdoni viszonyoktól függetlenül. A gyakorlatban egyébként már most is, tisztelt képviselőtársam, a helyi önkormányzatok többségében magukénak érzik ezt a feladatot, a járda tisztítását maguk végzik vagy végeztetik. Sok esetben helyi jogszabályt is alkotnak ezek tisztítására, ami néha problémát okoz, mert egy feljebb szintű jogszabállyal összeütközésbe kerülhet, ezért szükséges a kialakult gyakorlat jogszabályi rendezése. A járdával teljesen hasonló kérdéskört jelentenek a lakott területen lévő buszmegállók is.

A vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosítása alapján a hajózási vizsgáztatási feladatokat 2020. január 1. napjától a vizsgaközpont látja el. Szükségessé vált a törvény hajózási bírságolásra vonatkozó rendelkezéseinek pontosítása annak kiszabhatósága érdekében, továbbá a bírság összegének megemlése annak érdekében, hogy ez a jogsértőkkel szemben a törvényben foglalt mérlegelési szempontok mellett kellő visszatartó erőt képezzen.

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítását az úgynevezett negyedik vasúti csomag műszaki pillére, irányelvei, jogharmonizációs átültetése indokolja. Célja az annak való megfelelés biztosítása. Vasúti járműnek természetes személy tulajdonosa is lehet, ezért a javaslat alapján szükséges a járműnyilvántartást vezető közlekedési hatóság részére lehetővé tenni, hogy a természetes személyek személyazonosító adatait kezelhesse, és azokat a nyilvántartásban rögzíthesse.

Ez az átültetés az Európai Unió negyedik vasúti csomagjának műszaki pillére, olyan műszaki jellegű szabályok összessége, amelyek azt célozzák, hogy az európai vasúti hálózaton közlekedő vonatok a lehető legkevesebb akadályba ütközzenek műszaki szempontból, és az úgynevezett kölcsönös átjárhatóság feltételrendszereinek is megfeleljenek.

(15.00)

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása egyszerűsíti és aktualizálja a nyomvonalkijelölő rendelettel megállapított területsávtól megillető védettséget, továbbá szélesebb körben teszi lehetővé az állami fejlesztési célokat nem zavaró építési tevékenységhez történő hatósági hozzájárulást.

A kiegészítés célja a törvény rendelkezéseinek egyértelműsítése. Nyomvonalkijelölő rendelet esetén az építési engedély hatályosságának és az építési tevékenység megkezdésének nem akadálya a településrendezési eszköz és a kiadott engedély összhangjának hiánya. Az egyértelműsítéssel a jogalkalmazás során kialakuló viták, amelyek a múltban előfordultak, megelőzhetővé válnak. További cél a meglévő, indokolatlanul bonyolult szabályozás egyszerűsítése annak érdekében, hogy a nyomvonal védelme ne képezze indokolatlan akadályát az állami fejlesztési célokat nem zavaró tulajdonosi, építési, bontási, tereprendezési és egyéb értéknövekedést eredményező építési tevékenységeknek, művelésiág- és minőségiszta-ly-megváltoztatásoknak. Minden bürokratikus akadályt lebontó és egyszerűsítő szabályt természetesen támogatunk.

Pontosításra kerül, hogy a kártalanítási igényről való lemondás végleges, és erre kisajátítási eljárásról szóló törvény módosításával a köztulajdonosi jogok megőrzésén kívül bármilyen egyéb jognyilatkozattal sor kerülhet. A módosítással elkerülhető, hogy az építetető a közlekedési hatósági engedélyezési eljárásban tett lemondó nyilatkozat ellenére a későbbiekben az általa

végzett beruházás nyomán bekövetkező értéknövekedés ellenértékére igényt tarthasson.

Az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény módosítása az automatikus inflációkövetés rendszerét vezeti be. Indoka, hogy a hazai elektronikus útdíjszedési rendszerekből származó bevételek az egyik legfontosabb alappillérei az állami tulajdonú országos közúthálózat fejlesztésének és biztonságos működtetésének. Az automatikus inflációkövetés megvalósítása a díjszámítás módszertanát, az egyes díjtételeket és a díjköteles szakaszok körét meghatározó teljes jogszabályi kör módosítását igényli.

Az e-útdíj esetében az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény tartalmazza a törvényi szintű szabályozást, amelynek módosítására tesz ezen előterjesztés javaslatot. A vonatkozó jogszabályok együttes módosításával megvalósuló, a rendszerbe épített és évenként automatikusan frissülő megoldás legfőbb hozadéka az, hogy az úthasználók számára kiszámíthatóvá válik a rendszer és a díjemlések esedékessége, nem eseti, nem magas mértékű és nem váratlan emelésekről lesz itt szó. Ez utóbbi szempont különösen az e-útdíj esetében fontos, ahol a fuvarozói társadalom számára elegendő időt ad a felkészülésre, kiszámíthatóvá teszi az útdíjak változását is.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításának célja többek között a büntetett előéletű járművezetők kiszűrése a személygépkocsival végzett közúti személyszállítási szolgáltatások, személytaxi, személygépkocsi személyszállítási szolgáltatás piacról. Az intézkedéstől várt eredmény az, hogy a személygépkocsival végzett személyszállítási szolgáltatások során csökkenjen az utasok kárára elkövetett jogszabálysértések mennyisége, amely javítja a taxis szakma társadalmi megítélését, és természetesen javítja a szolgáltatás színvonalát. Szerintem ez közös érdekünk. A módosítás nem érinti a jelenleg már személyszállítói vezetői igazolvánnyal rendelkező járművezetőket. A járművezetői igazolvány érvényességi ideje legfeljebb öt év, így a járművezetőknek a következő igazolvány kiadásakor kell megfelelniük az új előírásoknak, tehát egy felmenő rendszer kerül bevezetésre.

A közlekedési hatóság jogosult bekérdezni a bűnügyi nyilvántartási rendszerbe, s megismerni azokat az adatokat, amelyek a járművezetői igazolvány kiadásához szükségessé válnak. A módosítás célja, hogy az állampolgárok részére ne jelenjen meg új adminisztrációs teher sem. A taxis szakmai érdekképviselők, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, az Országos Taxis Szövetség és a Fuvarozói Vállalkozások Országos Szövetsége is kérték információink szerint az Innovációs és Technológiai Minisztériumtól, hogy a személygépkocsival végzett személyszállító vezetői igazolvány kiadásának előfeltételeként határozza meg a büntetlen előélet igazolását, így a módosítást a szakma is nemcsak hogy a támogatásáról biztosította, hanem kérte is külön, nyilvánvalóan a szakma érdekében.

Összefoglalóan megállapíthatjuk, hogy az előtünk lévő törvényjavaslat célja a vasúti, hajózási, légi

közlekedési, közszolgáltatási és közúti közlekedési szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése hatályos szabályozásba. A Kereszténydemokrata Néppárt a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Nagy kó esett le most a szívemről, hogy támogatják a törvényjavaslatot. Az a dilemma és az a mérlegelés van itt mindig bennem, hogy itt vagyunk hatvanvalahány napja abban, hogy vészhelyzeti kormányzás van, hihetetlen energiákat fektettek abba, hogy bebizonyítsák, hogy miért van szükség erre a korlátlan felhatalmazásra korlátlan ideig, és akkor egyszer csak azt látjuk, hogy ebben a menetben beérkezik egy ilyen típusú törvény, és nem világos, hogy ez honnan és miért. Ha majd esetlegesen államtitkár úr vagy bárki itt általában fog válaszolni, akkor, ha belefér az életükbe, én tényleg kíváncsi vagyok arra, hogy egyébként ez... Hallgattam Hadházy képviselő úr nagyon kínos próbálkozását arra, hogy bebizonyítsa azt, hogy ez hogyan, miképpen illeszkedik ebbe az egész járványügyi helyzetbe. Fájó szívvel mondom, ennek semmi, de semmi köze nincs ehhez. Egyébként csak úgy zárójelben kérdezem meg: nem babonásak, hogy pont 13 törvényhez nyúlnak hozzá? Még egyet igazán hozzácsaphattak volna, ez nem okozhat olyan nagyon nagy problémát önöknek, hogy még kerestek volna valamit!

Na, én most úgy tekintek erre a 13-as halmazra, mint egy svédasztalra. Ha megtehetem, mazsolázgatók ezek közül. Hadd mondjam el, hogy nagyon feltűnő egy dolog. Amik ilyen nagyon triviális változtatások, amik úgy egyébként teljesen egyértelműek - az időzítés továbbra sem, de mondjuk, az, hogy taxis ne legyen büntetett előéletű, az, hogy egyébként a vízi jártassági kiadásához milyen szabályok vannak, ezek nagyon triviális dolgoknak tűnnek -, azért elképesztő indoklás van, tehát egy nagyon hosszú, alapos, hogy a jogszabályok, az EU-harmonizáció, a szakmai szervezetek, egészen ilyen alapos és nagyon bő indoklás van. Ami azonban az igazán izgalmas ebben a 13-as dologban - erről még fogunk beszélni, de a jobbikos képviselőtársam erre hosszasan kitért -, ott pedig nagyon elegáns, hogy úgy tűnik, a szabályozás szükségessége indokolja a változtatást, tehát ilyen nagyon-nagyon veretes, de egyébként semmitmondó általános mondatok vannak. Csak azt akarom önöknek mondani, hogy azért ezek mindig magukért beszélnek, ezek azért mindig azt mutatják, hogy e mögött azért talán lehet valami.

Az előttem szóló ellenzéki képviselőtársam azt mondta, hogy önöknek már minden okuk megvan arra, hogy magyarázkodjanak. Egyébként én osztom ezt a véleményt, de én mondom egy másikfajta megközelítést is, hogy milyen helyzetbe fognak lassan kerülni. A klasszikus eset, amikor a feleség korábban hazamegy, in flagranti éri a férjét, aki azt mondja:

„Drágám, te engem megcsalsz?” És azt mondja, hogy nem. „De hát látom. - De kinek hiszel, nekem vagy a szemednek?” Abba a helyzetbe fognak kerülni lassacskán, hogy tényleg mindenki tud már mindent, minden látszódik, már szinte le se oltják a villanyt, de még mindig próbálják elmagyarázni azt, hogy tulajdonképpen itt nincs semmi, közben pedig egész nap olyan törvényeket tárgyalunk, vagy hetek-hónapok óta, amikor nagyon világosan látszik, hogy valami van, valamit mi sejtünk, aztán egy idő után pedig ez ténylegesen be is következik, vagy annak valamilyen része bekövetkezik.

Rendben van - először próbálok könnyebben kezelni. Az egy nagyon pikáns és érdekes dolog, hogy miközben csökkentik az önkormányzatok támogatását, miközben egyébként jól láthatóan hatásköröket próbálnak meg korlátozni, folyamatosan elvonni, és nem csak a különleges jogállás, különleges szabályok esetére, aközben így elegánsan egy ilyen salátatörvényben odapattintanak nekik olyan feladatokat, amik egyébként, azt mondom, hogy a módosabb önkormányzatok számára nem okoznak semmi gondot, hogy mondjuk, például a buszmegálló környékét rendben tartásuk, de azért el tudok képzelni olyan települési önkormányzatot, aki eddig úgy gondolta, hogy talán az üzemeltető, talán az, aki ott a közútkezelő, ezt jobban meg tudná csinálni, és jobban beleférne a milliárdos közbeszerzésekbe, az most hirtelen azért eléggé nehéz helyzetbe fog kerülni.

Ugye, azt tudja a teremben ülő nagyszámú közönség, hogy én adott időben a főváros legnagyobb kerületének voltam a polgármestere, azért ott egészen elképesztő helyzeteket tud az teremteni, hogy van egy főút, ahol megy a BKV, van tömegközlekedés, a főút adott esetben a fővárosé, és egyébként pedig abba megy egy kerületi kis út, és ott van, mondjuk, egy buszmegálló.

(15.10)

Hogy ott milyen kusza tud lenni az, hogy ki takarítja és ki tartja karban, erről egy fővárosi polgármester vagy fővárosi önkormányzati ember hosszasan tud beszélni. Még egyszer mondom, ez egy picit nekem furcsa, de hát lelkük rajta.

A két igazán izgalmas történet, de akkor én is ezt szeretném itt a frakcióm nevében elmondani, a 2006. évi LIII. törvénnyel kapcsolatos módosítás, amiben azt mondják, hogy tulajdonképpen, hogy ha egy ilyen kiemelt beruházás van, akkor nem kell arra figyelni, hogy a településkép védelmében vagy a településen lévő szabályozásoknak az mennyire felel meg.

Tehát ergo az, ami egyébként szerintem az egész önkormányzati dolognak az egyik nagyon fontos eleme, hogy valamennyire a települések a saját maguk prioritásait meg tudják határozni, meg tudják azt mondani, hogy mi a fontos, azt egy ilyen kvázi kiemelt beruházással vagy valamilyen olyan állami befolyással gyakorlatilag fölül lehet írni. Ezt nagyon-nagyon kényesnek és kínosnak tartom, és higgyék el, hogy ezek nem szülnek jó dolgokat végeredményében.

Ezt nem akarom én sem hosszasan ragozni. Utána a nemzeti vagyonról szóló törvény módosítása van, ami gyakorlatilag lehetővé teszi azt, hogy koncessziós szerződés nélkül, különböző kiírások nélkül lehessen itt bizonyos lépéseket tenni. Higgyék el, hogy nem nagyon elegáns ez. Tehát nem elegáns az, hogy egy látszólag szakmai törvénynél beküldenek egy kifejezetten jó szakember államtitkárt, aki jól láthatóan, vagy gondolom, nyilván nem fog itt politikai meccsekbe belemenni, megpróbáljuk azt elhítenni itt mindenkiel, hogy valójában a járvánnyal kapcsolatban olyan szabályokat próbálunk meg változtatni, amik itt hihetetlen huszárossá fogják tenni a következő időszakban a közlekedési fejlesztéseket, és ebbe a törvénybe itt szépen, elegánsan pedig beletoljuk azt, hogy a nemzeti vagyont hogyan, miképpen lehet tovább darabolni, még akkor is, ha képviselőtársaim ezeket mindig szokták tagadni.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, fájó szívvel mondom, hogy bár nagyon meghatóak voltak az expozék, amiket hallottunk, de a magunk részéről a mostani tudásunk szerint, ha erre megnyugtató választ nem fogunk kapni, ezt a törvényt nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, a DK vezérszónoka, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Ezt a bizonytalan helyzetből következő gondolatot szeretném mindenképpen azzal folytatni, hogy önöknek valóban van dolguk azzal, hogy egy ilyen salátatörvény tárgyalása közben elhárítsák azokat az aggályokat, amelyek itt felmerültek, mert abban a helyzetben vagyunk - hogy akkor én mondjak egy más példát Molnár Gyula képviselőtársamhoz képest -, amikor Fülöp Jimmy Piszkos Fredről gondolta azt, hogy nem tudjuk, hogy hol van, nem tudjuk, hogy mit csinál, de hogy kavarja, az egészen biztos.

Tehát ebből kifolyólag ez a kormány, a Fidesz elvesztette azt a jogát és azt a lehetőségét, hogy tulajdonképpen ilyen nagyon egyszerű körülmények között és sok tekintetben módosítandó elemek szempontjából tudjunk bizalommal tekinteni arra, amit önök előterjesztenek.

Ennek a bizalomvesztésnek az egyik oka természetesen az, ami itt a mai nap folyamán többször fölmerült már, én következetesen mindig kérem önöktől, hiszen önök fogadták el ezt a törvényt, hogy különösen egy ilyen sok törvény által előállított új szituációnak legyen valamilyen felmérése, legyen valamilyen hatástanulmánya. Önök fogadták el ezt a törvényt, előírták mint jogszabályt, hogy ezekhez a törvényekhez erre szükség van, és önök ezt rendre figyelmen kívül hagyják, és nem segítik azt a munkát a tekintetben, ami a tisztánlátáshoz hozzájárul.

Ehelyett inkább a mondanivaló hiányának eltarására laza gyurcsányozásba kezdenek, ami, mondjuk úgy, hogy már azért is hiábavaló, mert ha szembe kell nézniük azzal, hogy egyébként nem csinálnak mást, mint hogy korábbi kezdeményezésbe, a 13. havi

nyugdíjba szeretnek, pedig önöknek a tizennegyedikkel kellene foglalkozni, azt sem képesek, de a 13. havit sem képesek megcsinálni, de ugyanúgy eléri azt, és egyébként nem teszik meg, most az autópályák egyébként legnagyobb építőjével, mondjuk úgy, hogy ha már Gyurcsány Ferencről kell beszélni, akkor igen, az a kormány volt, amely infrastruktúra-teremtéssel alapvetően foglalkozott, ami lehetőséget teremt vállalkozásoknak, amelyek egyébként éppen hogy ezek mellé az autópályák mellé tudnak épülni. Hogy a hídépítésről még ne is beszéljek, pedig önöknek e tekintetben - még sok tekintetben - adósságuk van.

Nos tehát, ha ilyen triviális dolgokat kell figyelembe venni, akkor e törvény kapcsán inkább amiatt van aggályom, mert - ha illet kell mondanom - az ég kék, a fű zöld, a Fidesz hazudik. És ha ez így van, akkor kétségtelen, hogy e tekintetben az előterjesztésük valóban kétségeket hagy maga után.

Már csak azért is, mert az egyik ilyen fontos döntés, és erre a mai nap folyamán az önkormányzatokról elég sokat beszélünk, és látjuk azt, hogy onnét forrásokat vonnak el, ellenben új feladatokat telepítenek oda. Bár többeknek újdonság volt, hogy ezen az oldalon sokkal több önkormányzati képviselő vagy önkormányzati tapasztalattal rendelkező képviselő van, és feltűnik az, hogy az önök ebbéli magatartása folyamatos, biztos, hogy ezt a kérdést érdemes körbejárni, és látni kellene azt, akár egy hatástanulmány útján, hogy mekkora terhet rónak most az önkormányzatokra azon túlmenően, hogy akár a jogi lehetőségeit vagy a jogi rendezettségét ezen keresztül meg tudják teremteni.

Még hosszabban sorolhatnám ezt a történetet, de azt hiszem, hogy a mai nap folyamán elégedjenek meg azzal, hogy az önök előkészítetlen törvénybenyújtásai után nem látom annak lehetőségét vagy nem látom annak garanciáját, hogy bizonyossággal lehetne ebben még triviális dolgokat is támogatni. Épp ezért fenntartjuk a jogunkat a kételkedésre. A végén majd meglátjuk, hogy egyébként akár államtitkár úr válaszában vagy az önök érvei nyomán kialakulhat-e bármilyen egyetértés.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Molnár Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy rendkívül fontos törvényjavaslat van előttünk, és szerteágazó, ami az egyik legfontosabb közszolgáltatással, egy hatalmas rendszerrel, a közlekedési ágazattal kapcsolatos. Arra én is felhívom a figyelmet, hogy itt most egy nagyon komoly salátatörvény van, amiről nyilván nem mondhatunk egy egységes véleményt. Az nyilvánvaló, hogy van ebben nagyon sok olyan intézkedés, olyan módosítás, ami szükséges, ami támogatható, ugyanakkor vannak olyan elemek, ami alapján nagyon határozottan el tudom mondani, hogy az LMP-frakció nem fogja támogatni.

Nem akarok belemenni a részletekbe, semmiképpen nem fogom ezt a törvényt még részleteiben sem ismertetni, ugyanakkor szeretném ismét kihasználni a lehetőséget, hogy itt van államtitkár úr, és most az iméntihez képest sokkal több kérdést fogok feltenni önnek, és remélem, hogy lehetőség lesz arra, hogy nemcsak a zárszóban, hanem esetleg itt a vita folyamán is hozzászóljon. Olyan nagyon-nagyon komolyan közlekedéspolitikával vagy közlekedésfejlesztéssel kapcsolatos vitákba nem mennék bele, de azért tudnék vitatkozni itt az autópálya-építésekkel kapcsolatban, különösen mondjuk, az M6-os autópálya helyzetével kapcsolatban, de én azt gondolom, hogy még szükség lesz arra, hogy ezeket a vitákat megvívjuk.

Itt a törvényjavaslat kapcsán képviselőtársaim egy pontra fölhívták már a figyelmet, az önkormányzatok, a jegyzők lehetőségeire. Ez önmagában elegendő lenne, hogy ezt a törvényt mi ne tudjuk megszavazni. De én azt mondom, hogy itt a mélyben, és erre már utalt Ander Balázs képviselőtársam, sokkal nagyobb problémák bújnak meg. Ez önmagában egy nagyon komoly rendszerprobléma, amire elég nehéz szavakat találni, hogy milyen komoly kihívást és veszélyeket hordoz magában gyakorlatilag egy stratégiai ágazat, a személyi közlekedés kapcsán.

Tudjuk azt, hogy sajnálatos módon egy európai uniós kötelezettség a piacnyitás, tehát a helyközi közösségi közlekedésnek a piacnyitása. Ha jól tudom, akkor kétszer kért haladékat már Magyarország e kötelezettség teljesítése kapcsán. Nem tudom pontosan, mikor jár le a határidő, nyilvánvalóan valamikor lejár. Tehát ez mindenképpen egy olyan kötelezettség, amivel egyébként az LMP nem ért egyet.

(15.20)

Azt is el tudjuk mondani, hogy rengeteg idejük volt az egymást követő kormányoknak - úgy tudom, hogy annak idején a Bajnai-kormány kért először haladékat a piacnyitás kapcsán, de bőven volt idejük az eddig regnáló kormányoknak - fölkészülni erre a piacnyításra. Azért mondom, hogy nem értünk egyet vele, mert ez egy stratégiai ágazat. Nagyon-nagyon komoly kockázatokat hordoz magában, ha piacosításra kerül a helyközi közösségi közlekedés, mert ha azt hirtelen olyan hatások érik, hogy eltűnnek azok a piaci szereplők, akik ezt végrehajtják, annak beláthatatlan társadalmi és gazdasági következményei vannak.

Teljesen világos, hogy ez egy olyan feladat, amire a felkészülés óriási feladatokat és forrásokat igényel. Nagyon komoly garanciális feltételeket kell teremteni annak érdekében, hogy ne okozzon súlyos problémákat a piacnyitás folyamata. Azt ki tudjuk mondani, hogy az elmúlt tíz évben ezt a felkészülést nem végezte el a magyar kormány. Hozzáteszem, az elődei sem végezték el, de a Fidesz-KDNP-kormány sem tette meg ezeket a lépéseket. Elmaradtak azok a hosszú-hosszú idő óta ígért közlekedési reformok, amikkel adós volt a korábbi kormányzat is, s amivel kapcsolatban még egy szakmai javaslatot is letettünk a 2014-18 közötti időszakban, amellyel magas beosztású kormánypárti

politikusok is egyetértettek szakmailag. Sajnos valamilyen okból nem jutott el odáig a kormány, hogy ezeket megvalósítsa.

Nem történt meg a közlekedési ágazat fejlesztése olyan szempontból sem, hogy ennek a fontos szereplőjét, a Volán céget - amelyet időnként átszerveznek, így szervezik, úgy szervezik, most éppen integrált Volán - fölkészítették volna erre. Nagyon hosszan beszélhetnénk arról, hogy hányszor elhangzott, hogy a nemzeti buszgyártást újraindítják. Ez is csak nyomokban valósult meg. De az a járműbeszerzés, amit az elmúlt időszakban látunk, még édeskevés ahhoz, hogy megfelelő minőségű legyen a Volán-társaság járműparkja. Ezzel kapcsolatban is kérdezném államtitkár urat, hogy milyen kilátások vannak, most körülbelül mennyi a járműállomány átlagéletkora, és a következő időszakban hogyan, milyen módon, milyen forrásokból, mekkora források bevonásával kívánják ezt korszerűsíteni annak érdekében, ami mindannyiunk érdeke, hogy a magyar állami tulajdonban lévő közlekedési vállalat fölkészült legyen egy ilyen feladatra.

Nem látjuk azokat a garanciákat, amik a legfontosabb szempontra, a közlekedési kiszolgálásra, magyarul, az utazóközönség kiszolgálására vonatkozó garanciákat tartalmazzák; azt, hogy pontosan milyen módon, hogyan fog kinézni a közlekedési rendszer, ki lesz a megrendelő, lesz-e egy olyan erőteljes megrendelő szervezet, mondjuk, egy közlekedési szövetség, amely bevonva az önkormányzatokat, az érintetteket biztosítani tudja azt, hogy a megfelelő járatgyakorlat, kiszolgálás s a többi meglegyen. Teljesen egyértelmű, hogy óriási problémák, óriási kihívások érik a vidéki térségeket, de ha a jelenlegi rendkívül rossz állapotnál még rosszabb vagy gyengébb lesz a közösségi közlekedés kiszolgálása, magyarul, a buszhálózat, illetve a buszközlekedés, annak beláthatatlan következményei lesznek a vidéki térségekre vonatkozóan. Nem látjuk a garanciákat, hogy ezeket a kormány kialakította volna-e.

Szintén nem látunk olyan intézkedéseket, garanciákat, amik a munkavállalókat érintenék. Azt tudjuk, hogy óriási az elvándorlás, főleg a közlekedési ágazatban a járművezetőket érintően, az utánpótlás pedig elégtelen. Milyen módon tudjuk leküzdeni ezeket a problémákat a munkaerő elvándorlása és a munkaerő utánpótlása, képzése kapcsán?

Összességében el tudom mondani, hogy ez a felkészülés elmaradt, azok a legfontosabb intézkedések pedig, amiket felsoroltam, még csak nem is körvonalazódnak. Mi azt gondoljuk, ha egy olyan közlekedési rendszert akarunk kialakítani, amely a jelenlegi anyagi források bevonásával és felhasználásával egy sokkal jobb rendszert, sokkal jobb kiszolgálást tudna a magyar embereknek biztosítani, ahhoz olyan alapvető intézkedések kellene, mint a közlekedési szövetségek létrehozása országosan, akár regionális szervezéssel. A lényeg az, hogy az önkormányzatok ebben megkapják a megfelelő szerepet.

Egy egységes közösségi közlekedési rendszert kéne kialakítani, tehát egy integrált rendszert, ahol a párhuzamosságokat előnyre lehet transzformálni a gerinchálózat, a ráhordó funkciók tekintetében. Integrált

országos ütemes menetrendet kellene kialakítani, tarifaközösséget kéne kialakítani, és át kellene alakítani a közösségi közlekedés finanszírozásának a rendszerét. Ezt nyomokban sem látjuk. Így, ilyen felkészületlenül tíz év tétlenség után nekifutni vagy megközelíteni a piacnyitást, ami egy kötelezettség, óriási felelőtlenség a kormány részéről. Nyilván nem államtitkár úr személyének szól ez a kritika, ez az elmúlt tíz év elmaradása, és ön az elmúlt tíz évben nem volt közlekedési államtitkár. Az egyik elődjével korábban már folytattam erről itt vitát, aki most országgyűlési képviselőként funkcionál. Tehát nagyon szeretném tudni, hogy milyen garanciákat tudnak ebbe a rendszerbe beletenni a magyar emberek érdekében, és milyen módon fogják tudni a buszparkot fejleszteni.

Egy másik óriási problémakört is meg kell említenem, amiről a mai első közel ötórás vita során már beszéltem, de nem válaszolt rá Orbán Balázs államtitkár úr. Az Országgyűlés elfogadni készül a különleges gazdasági övezetekkel kapcsolatos törvényjavaslatban egy olyan módosítást, hogy kötelezi a kormány, illetve az Országgyűlés az önkormányzatokat, hogy a helyi iparüzési adóból először a helyi közösségi közlekedést finanszírozzák. Ez egyrészt beavatkozás az önkormányzati autonómiába, bár tudjuk, hogy egy nagyon fontos közszolgáltatásról van szó. De el kell mondani, ez egyben egy olyan döntés, hogy az állam kivonul a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából, támogatásából, árkiegészítéséből. Szerintem sokan még fel sem fogják, hogy ez milyen hatással fog járni. Nagyon kevés olyan város vagy önkormányzat van, amely képes ezt önmagában kigazdálkodni, és ez óhatatlanul azt a hatást fogja generálni, hogy csökkenni fog a közlekedési kiszolgálás, és rendkívül nehéz helyzetbe fognak kerülni a városok.

Az ön minisztere, Palkovics miniszter úr a kormánytól kapott egy feladatot még a múlt év végén, egész pontosan azt, hogy dolgozza ki a helyi közösségi közlekedés állami finanszírozásának a modelljét. Egy kormányhatározatban kapta Palkovics miniszter úr ezt a feladatot, és emlékeim szerint március végén járt le a feladat teljesítésének a határideje. Én kérdeztem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy mi történt, mit végzett a miniszter úr, de erre semmiféle választ nem kaptam. Önök viszont egy minisztériumban vannak, ön talán tudja, hogy mit sikerült Palkovics miniszter úrnak ebben a kérdésben megalkotnia, és miért történnek ilyen egymásnak ellentmondó döntések. Tehát egyfelől mintha látná az állam, látná a kormány a saját feladatát, hogy kidolgozza a helyi közösségi közlekedés finanszírozásának a rendszerét, a másik oldalról pedig egy huszárvágással ki akarnak ebből vonulni, és gyakorlatilag magukra hagyják a városvezetőket, településvezetőket. Ennek megint csak nem az önkormányzatok, hanem a városokban élők lesznek a kárvallottjai.

Még egy utolsó kérdésem lenne. Nagyon sokan beszéltek már előttem a közlekedési infrastruktúráról, a közlekedésfejlesztésről. A kormánypárti felszólalásokban hallhattunk számokat, hogy mennyi minden történt. Én ebbe most nem kívánok túl hosszan

belemenni, de egy konkrét kérdést azért szeretnék feltenni. Ha már a vidékfejlesztés fontosságáról beszélünk, akkor a közlekedési rendszernek fontos elemei az alsóbbrendű utak, az alsóbbrendű utak hálózata. Tudjuk azt, hogy a hivatalos statisztikákban - tehát ez nem rémhírterjesztés - 17 ezer kilométernyi országos fenntartású alsóbbrendű út van, ami a rossz és a nem megfelelő kategóriába van sorolva. Ennek a 17 ezer kilométernyi útnak egy jelentős részét már nem is nagyon lehet felújítani, hanem újjá kéne építeni. Érttem én, hogy nehéz szocialista örökséget vettek át, mert így is van, de el tudjuk mondani, hogy 2010 óta folyamatosan romlik az utak állapota, tehát növekszik a rossz és a nem megfelelő utak aránya. A „Magyar falvak” program berkein belül az idei évben mindössze 450 kilométernyi út felújítására van forrás. Hát, mi lesz ezzel a 17 ezer kilométerrel, ami a jövő évben már nem 17 ezer kilométer lesz, hanem a Fidesz-kormány alatt évről évre sajnos növekszik ezeknek a rendkívül rossz állapotú utaknak az aránya.

Összességében azt mondom, hogy rengeteg probléma van a hazai közlekedést érintően, és nem igazán körvonalazódnak a megoldások. Nem látjuk, hogy milyen forrásból és hogyan kívánja ezt a problémát megoldani a kormány. Az viszont egy nagyon fontos kérdés lenne, hogy egyáltalán körvonalazódik-e bármiféle közlekedési reform a kormány előtt, olyan reform, amelynek az lenne az értelme, hogy a jelenleg rendelkezésre álló forrásokból sokkal hatékonyabb közlekedési kiszolgálást lehessen biztosítani a magyar utazóközönség számára. Köszönöm előre is, ha államtitkár úr megtisztel a válaszaival.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek, egészen pontosan egy, legalábbis jelenleg. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én sem lepődtem meg, hogy Molnár Gyula képviselő úr nem támogatja a törvényjavaslatot. Képviselő úr, ön teljesen igazat szólt, ennek a törvényjavaslatnak nincs köze a járványhoz, nincs köze a járvány elleni védekezéshez. Ön ezzel a törvényjavaslattal, a címevel legalábbis 2019. december 12-én találkozhatott először, amikor a kormány benyújtotta a tavaszi ülészakára a törvényalkotási programját, abban is szerepelt. A járvánnyal kapcsolatos döntéseket természetesen meghozza a kormány, a parlament meg ülésezik a rendje szerint, s már akkor is szerepelt a törvényalkotási programban, hogy ez a salátatörvény várható, és államtitkár úr már akkor dolgoztak a törvény előkészítésén, úgyhogy ezt már akkor is tudhatta.

(15.30)

Varju képviselő úr szavaira szeretnék reagálni, hiszen ő bemutatta, hogy Gyurcsány Ferenc volt az

autópálya- és hídépítő miniszterelnök. Az alagutat kifejejtette a felsorolásból, hogy azt is épített a volt miniszterelnök, és azt is kifejejtette a felsorolásból, hogy áldásos tevékenysége nyomán a PPP-szerződések során az M5-ös és az M6-os autópályák kapcsán 2863 milliárd forint kár érte a magyar adófizetőket a káros konstrukció miatt. Még a tavalyi évben is 110 milliárd forintot fizettünk ki erre a konstrukcióra csak rendelkezésre állási díjként, tisztelt képviselőtársaim, az elmúlt hét évben az ezermilliárdot is meghaladta az az összeg, amit teljesen fölöslegesen dobtunk ki az ablakon azért, mert ilyen káros szerződéseket kötöttek, és mindezt azzal indokolták, hogy akkor nem kell hitelt felvenni, de mégis ezekben az években nőtt a legnagyobb mértékben a magyar államadósság, tehát valahol mégis eltűnt ez a pénz.

Gyurcsány Ferencet tehát mint az autópályák védszentjét beállítani ebben a parlamentben egy kicsit álságosnak tűnik számomra, főleg úgy, hogy ez a 2863 milliárd forint szerintem nagyon hiányzik a magyar költségvetésből, és hiányzott az elmúlt években is; azt számtalan értelmes célra lehetett volna fordítani ahelyett, hogy beleöntjük a Gyurcsány által megbízott cégek kasszájába rendelkezésre állási díjként. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Csak egy nagyon rövid reakció. Én egyetértek az autópálya-építéssel, a korábbi autópálya-építéssel kapcsolatos kritikákkal, főleg az M6-os autópálya és az alagutak, a teljesen felesleges alagutak építése kapcsán, ugyanakkor én azt gondolom, hogy mivel Nacsa képviselő úr tegnap megszavazta a Budapest-Belgrád vasútvonal ezermilliárdos fejlesztését, ezért önnek van a legkevesebb oka és joga ezt az intézkedést kritizálni.

Ez az ezermilliárd forint nagyon sok helyről fog hiányozni, főleg egy gazdasági válság kibontakozásakor, elsősorban a munkahelyteremtés területén fog hiányozni. Önök tegnapelőtt bejelentettek egy intézkedéscsomagot, egy munkahelyteremtési programot, amely 80 milliárd forinttal 70 ezer új munkahely megteremtését tűzi ki célul. Elmondhatjuk, hogy ez egy fontos intézkedés – mondjuk, két-három hónapot késett, de akkor is egy fontos intézkedés -, ugyanakkor azért nem tudnak önök több pénzt fordítani a magyar munkahelyek megteremtésére, mert erre, tehát a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére már idén 140 milliárdot fognak fordítani. És ez gyalázat! Konkrétan 125 ezer magyar munkahely megteremtését áldozták fel önök a kínai nagyhatalmi érdekek oltárán. Vitatkozhatunk itt egyébként, hogy az ideai költségvetésben mennyi van - ugye, itt nem egészen bizonyosak a számok, hogy 140 milliárd vagy 80 milliárd -, de én azt mondom, hogy ha 5 milliárd forintot akarnának költeni ennek a vasútvonalnak a fejlesztésére, az is sok lenne, mert semmilyen módon nem alátámasztott és nem igazolt annak a megtérülése.

Úgyhogy a kritikák az önöket megelőző balliberális időszak néhány, illetve sok intézkedésével kapcsolatban teljesen jogosak, de önöknek ezt már nincs joguk megfogalmazni. Köszönöm. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki szólni, tisztelt képviselők? *(Senki nem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Mosóczi László jelzésére:)* Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ, innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm Hadházy Sándor és Nacsa Lőrinc képviselő uraknak a támogató hozzászólásokat. Valóban nagyon sok ember nagyon sok munkája van ebben a 13 - nem véletlenül pont 13 - törvénymódosítási javaslatban. A legfontosabbakra reagálnék annak érdekében, hogy esetleg más megvilágításban is ismert legyen a probléma.

Köszönöm szépen, hogy mindenki egyetért a személyszállítási törvényben a taxigépkocsi-vezetők büntetlen előéletének megfogalmazásával, hiszen itt mindenkinek a biztonságáról van szó.

Nagyon fontosnak tartom a magyar közúti fuvarozók, tehát a fuvarozói érdekképviselők, az MKFE és a NiT által megfogalmazottakra való reagálást. A magyar kormány a magyar közúti áru fuvarozók védelme és piacvédelme érdekében már korábban nagyon komoly lépéseket tett, egy miniszterelnöki biztos kinevezésével zajlott le az a projekt, amelynek révén a tehergépjárművezető-képzés feltételeit egyszerűsítettük, az életkort a belföldi forgalom kapcsán csökkentettük, a képzések költségét részben vagy teljes egészében átvállaltuk annak érdekében, hogy a munkaerőhiányt mérsékeljük, és más kedvezményekben is részesültek a magyar fuvarozók.

Minden energiánkkal harcolunk más országokkal, más országok közlekedési tárcáival együtt, hogy a Brüsszel által megfogalmazott úgynevezett mobility package, tehát mobilitási csomag számunkra rendkívül káros és hátrányos rendelkezéseit enyhíteni próbáljuk. Ezt a tevékenységünket egyébként a fuvaros-érdekképviselők is elismerik.

Az, hogy mekkora az útdíj egy országban, nem teljesen egy országnak, illetve a kormányának a döntése, hanem az Európai Unió által megfogalmazott eurovignette-irányelv alapján történhet meg a díjszintek definiálása, és itt a definícióban, illetve a számítási módszerben benne van az is, hogy mennyit költ az adott ország útdíjra, utak karbantartására. Hogyha az automatikus inflációkövetés megvalósul, az egy abszolút kiszámítható módszer lesz a használók számára, hozzáteszem: a lengyel, a litván és a román fuvarozóknak is emelkedni fog a hazánkban fizetendő útdíj, ez tehát semmiféle piaci hátrányt nem jelent a magyaroknak, ellenben azt a díjbevételt,

amely ennek révén realizálódik, a hazai közúthálózat fejlesztésére és üzemeltetésére tudjuk fordítani. Azt hiszem, senki sem kétli, hogy az elmúlt években az útprogram, illetve egyéb programok révén a hazai közúthálózat jelentős mértékben fejlődött.

Szintén felmerült, hogy a hazai közúthálózatnak és a mellékutaknak milyen a minősége. 32 ezer kilométeres Magyarország közúthálózata, ebből 31 ezret kezel a Magyar Közút, a maradék ezer kilométer a koncessziós társaságok üzemeltetésében van. 2010 óta 5500 kilométer rendbetétele történt meg hazai költségvetési források felhasználásával, ez a komplex útfelújítási program, a „Magyar falu” program - ezek mind jelenleg is folyamatban vannak -, az Európai Unió által finanszírozott TOP-programok finanszírozásában történik, tehát úgy gondolom, hogy évről évre dinamikusan javul az úthálózat, és csökken azoknak az elemeknek a száma, ahol a közlekedés nehéz. Hozzáteszem: a 32 ezer kilométert a jelenlegi finanszírozást és műszaki kapacitásokat figyelembe véve nem lehet két év alatt rendbe tenni, ez egy hosszabb időt igényel.

Az autópályák tervezésével kapcsolatban: hogyha valahol egy zöldmezős beruházást tervezünk, akkor először készül egy részletes megvalósíthatósági tanulmány nyomvonaltervekkel, környezetvédelmi tanulmányokkal, társadalmi vitákkal, tehát az érintett lakosság, az ipar és egyéb civil szervezetek véleményének a figyelembevételével, és amikor a végleges nyomvonal kijelölésre került, utána lehet az engedélyezési eljárásokat, majd pedig az építést végrehajtani. Ezeket az utakat a lakosság, az ipari szereplők általában várják, nem szeretnék, ha 10-15 éves előkészítési munkák lennének, mint ahogy azok régebben történtek; legyen meg a törvényi alapja annak, hogy egy tisztességesen előkészített, a társadalmi véleményeket figyelembe vett beruházás minél hamarabb megtörténhessen, tehát a toronyórákat szeretnék kiküszöbölni az engedélyeztetési eljárás során.

Az autóbuszospiac-nyitás valóban európai uniós kötelezettség, európai uniós irányelv határozza meg azt, hogy 2020. január 1-jétől a belföldi helyközi személyszállítás már csak pályáztatási formában ítéhető oda - Magyarország kért két év haladékot, meg is kaptuk. Kollégáimmal dolgozunk ennek az előkészítésén, és azért fordultunk a parlamenthez a törvénymódosítási javaslatunkkal, mivel ezen munka során négy törvény van érintve: a közbeszerzési törvény, a koncessziós törvény, a vagyontörvény és a személyszállítási törvény.

A személyszállítási törvény, amely az EU-s direktíva magyarországi leképezése, definiálja, hogy háromféle módon ítéhető oda ez a szolgáltatás, ezek közül a szolgáltatási koncesszió tűnik az optimálisnak, és mi ezt választottuk. Egy másik forma lenne, ahol szintén egy pályáztatás lebonyolítása után egy fix díjat kapna a nyertes, ez viszont semmilyen formában nem ösztönözná őt adott esetben a szolgáltatási színvonal javítására, hiszen a szerződött összeget - függetlenül a színvonalától, a menetrendtől - ő mindig megkapná. Ezért a szolgáltatási koncesszió az, amelyben a nyertes is részt vesz a kockázatviselésben, és mi ezt a formát szeretnénk végrehajtani.

A vagyontörvényt azért kell módosítani, mert a koncessziós törvény rendelkezései figyelembevételével nem akarjuk, hogy a nyertes egy koncessziós társaságot alapítson, tehát aki megnyeri ezt a szolgáltatást, annak a vagyontörvény módosított formája esetében ezt a szolgáltatást már oda lehet ítélni.

Azt nehezen hinném, hogy ebből a pályázatból a Volán kiszorulna, hiszen - ahogy a képviselő úr is említette - nagyon komoly autóbusz-állománnyal rendelkezik, amely az utóbbi időben jelentős modernizáción esett át, egyre korszerűbb és egyre különbözőbb befogadóképességű járműveket látunk az utakon annak érdekében, hogy az utasforgalomhoz lehessen illeszteni a megfelelő járművet.

(15.40)

Pályázatunkban a szolgáltatási színvonalat megköveteljük, SLA-szinteket fogunk definiálni, a járművek életkorára, átlagéletkorára vonatkozó követelmények lesznek, és megfogalmazzuk a menetrenddel kapcsolatos követelményeket. A menetrendről eddig is az ország minden területén lehetőség volt véleményt nyilvánítani, kéréseket, én úgy tudom, hogy jelenleg a menetrendi szerkezettel kapcsolatban probléma nincs. Erős megrendelői szervezet lesz, aki pontosan az utazóközönség érdekében, illetve az állam érdekében is meg fogja fogalmazni, hogy mit akar, hiszen ahogy képviselő úr is említette, ma még jelentős számban látunk párhuzamos közlekedést. Mint az előbb említettem, a kormány deklarálta, hogy a közösségi közlekedés része a gerinchálózat, a vasút, és a vasúti szolgáltatás kiegészítéseként kell az az autóbuszos szolgáltatás, amelyik ráhordja az utasokat a vasúti hálózatra, illetve ahol nincs vasút, ott természetesen autóbusszal a megfelelő kiszolgálás biztosítva lesz. Úgy gondolom, hogy olyan közösségi közlekedési rendszert alakítunk, ami teljes mértékben megfelel mind a törvényi követelményeknek, mind pedig az utazóközönség igényeinek.

Az, hogy versenyeztetni kell, azt nem Magyarország találta ki, valószínű, hogy meglettünk volna versenyeztetés nélkül is az elkövetkezendő években a közlekedés lebonyolítása során, ez egy európai uniós kötelezettségünk. Tehát itt a törvények módosítása kizárólag azt a célt szolgálja, hogy technikailag ez a pályázat sikeresen lebonyolítható legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Amint az ülésnap megkezdésekor bejelentésre került, tájékoztatom ismét önöket, hogy a tegnapi napon az egyes egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltásáról szóló T/10526. számú törvényjavaslatot előterjesztője visszavonta. Emlékeztetem önöket, hogy ez az előterjesztés a hétfői napon elfogadott napirendünk részét képezte. Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon a visszavonásnak megfelelően a törvényjavaslat általános vitájára nem kerül sor.

A módosult napirend közzétételre került, amely a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Most pedig soron következik, tisztelt Országgyűlés, „**A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosítása**” című előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10524. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Innovációs és Technológiai Minisztérium egyik kiemelt feladata a fogyasztók, a magyar családok és a jogkövető vállalkozások védelme. A tárca a hatályos jogszabályi keretek között folyamatos jelenléttel, rendszeres ellenőrzésekkel cselekszik a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok felszámolásáért, a veszélyes termékek kiszűréséért. A fogyasztóvédelmi törvény önkéntes módosítása a fogyasztóvédelmi hatósági ellenőrzési lehetőségeit erősíti meg és szélesíti ki a fogyasztók és a tisztességes vállalkozások érdekében.

A Fogyasztóvédelmi Hatóság a módosítás elfogadását követően a fogyasztói értékesítésre szánt termék esetében már nemcsak a fogyasztóval közvetlenül szerződéses kapcsolatban levő kiskereskedővel, eladóval szemben folytatja le az ellenőrzést, hanem többek között a nagykereskedővel, a raktár üzemeltetőjével és a beszállítóval szemben is eljárhat, jogsértés esetén megteszi, megteheti a szükséges lépéseket.

Tisztelt Ház! Az elmúlt időszak tapasztalatai azt mutatják, hogy bizonyos területeken szükséges a Fogyasztóvédelmi Hatóság hatáskörének kiterjesztése. A Fogyasztóvédelmi Hatóságnak jelenleg a közvetlenül a fogyasztó részére értékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó vállalkozás és a fogyasztó közötti jogviszonnyal kapcsolatban van hatásköre eljárni, azonban szélesebb körben a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott gazdálkodó szervezettel kapcsolatban is indokolt hatáskört adni az eljárás lefolytatására. Ide nem értendők azok a szervezetek, amelyeket a pénzügyi fogyasztóvédelemért felelős Magyar Nemzeti Bank felügyel.

A törvénymódosítás rögzíti az ellátási lánc fogalmát is, amely szintén a fogyasztóvédelmi fellépések hatékonyságát növeli, mivel így az ellátási láncban szereplő bármely olyan gazdálkodó szervezettel szemben eljárhat a Fogyasztóvédelmi Hatóság, amelyik a jogsértést elkövette vagy elkövethette, feltéve, ha annak a végső szereplője a fogyasztó. A módosítás nem változtat azon, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság a kizárólag a fogyasztóvédelmi törvény hatálya alá tartozó, élelmiszernek nem minősülő termékekre vonatkozó ellátási lánc esetében gyakorolja a hatásköreit. A módosítást követően gyorsabban és eredményesebben lehet lefolytatni az eljárást, és megszüntetni a tisztességtelen, jogsértő piaci magatartásokat.

Tisztelt Ház! Jelenleg a Fogyasztóvédelmi Hatóság kizárólag olyan üzletben, webáruházban, applikációban végezhet ellenőrzéseket, ahol a fogyasztó vásárol vagy szolgáltatást vesz igénybe. Az Országgyűlés részére benyújtott törvénymódosítással a nagykereskedőkkel, raktárakkal, logisztikai szolgáltatókkal, gyártókkal szemben is eljárhat ezután a Fogyasztóvédelmi Hatóság, ha azok az ellátási lánc szereplői, azaz közvetlen vagy közvetett hatással bírnak a fogyasztóknak értékesítésre szánt termék előállítására, tárolására, forgalomba hozatalára, felhasználására. Ezeket a szereplőket jelenleg csak nyilatkoztatni tudja a hatóság. Fontosnak és célravezetőnek tartjuk, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság az ellátási lánc szereplőinek ellenőrzése és eljárása során az üzlethelyiségek mellett más, szélesebb körben meghatározott helyiségekbe, például raktárakba is beléphessen, iratokat ismerhessen meg, munkafolyamatokat ellenőrizhessen, díjmentesen vehessen mintát.

Kiemelten súlyos közérdekből, így ha a fogyasztók egészsége, anyagi érdekeinek védelme indokolja, a törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy az ügyészség előzetes engedélyével a Fogyasztóvédelmi Hatóság a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával a jogosult távollétében is beléphessen a lezárt ingatlanok területére, például üzlethelyiségbe, üzemi helyiségbe. Természetesen ez az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett, szigorú garanciális előírásoknak megfelelően történhet csak meg. Ilyen előírás többek között az érintettek kímélete, az ellenőrzés időbeli korlátozása.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosítással hatékonyabb védelemre számíthatnak a fogyasztók és a tisztességes vállalkozások is. Lerövidíthetők a tisztességtelen piaci gyakorlatok megszüntetésére indított eljárások, hiszen célzottan ott tud intézkedni a fogyasztóvédelem, ahol a jogsértés felmerül.

Ezen indokok alapján és a bevezető felszólalás alapján, a tények alapján kérem, hogy majd a törvényjavaslatot a későbbiekben a vita során és majd a legvégén szavazatukkal is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, tisztelt Országgyűlés. Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosításáról szóló T/10524. irományszámú törvényjavaslattal elérni kívánt cél a Fogyasztóvédelmi Hatóság ellenőrzési kereteinek megerősítése a fogyasztók és a tisztességes, jogkövető vállalkozások érdekében.

A javaslat értelmében a Fogyasztóvédelmi Hatóság számára a szélesebb körben meghatározott, különféle gazdálkodó szervezetekkel szemben is, mint például a gazdasági társaságok, szövetkezetek, külföldi székhelyű vállalatok magyarországi fióktelepei,

egyéni cégek, illetve egyéni vállalkozók mindenféleképpen indokolt hatáskört adni az eljárás lefolytatására abban az esetben, ha az értékesítés végső címzettje maga a fogyasztó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az is közismert, hogy az Európai Unióhoz történt csatlakozásunk óta alapvető fordulat állt be a korábban létező fogyasztóvédelem rendszerében. Az áruk és a szolgáltatások szabad áramlása miatt meghatározó feladattá vált az áruk és a szolgáltatások biztonságosságának folyamatos ellenőrzése, valamint a fogyasztók vagyoni érdekei védelmének biztosítása. Ugyanakkor a fejlődés folyamatosan újabb és újabb kihívásokat teremt, és új feladatok elé állítja az állami fogyasztóvédelmi intézményrendszert, a gazdálkodó szervezeteket, az érdekvédelmi, érdekképviseleti, társadalmi szervezeteket és természetesen magukat a fogyasztókat is.

(15.50)

A hatékony fogyasztóvédelmi politika célja pedig nem is lehet más, mint hogy biztosítsa az egységes piac megfelelő és hatékony működését. A cél egyfelől, hogy garantálja a fogyasztók kereskedőkkel szembeni jogait, másrészt viszont hogy fokozott védelmet is nyújtson a kiszolgáltatott fogyasztók számára.

A törvényjavaslat értelmében a Fogyasztóvédelmi Hatóság megerősítését szolgáló intézkedésekhez kapcsolódóan a Fogyasztóvédelmi Hatóság a fogyasztói értékesítésre szánt termék esetében nemcsak a fogyasztóval közvetlenül szerződéses kapcsolatban lévő kiskereskedővel, eladóval szemben folytathatja le az ellenőrzési tevékenységet, hanem - ahogy az imént ezt az államtitkár úrtól is hallhattuk - például a nagykereskedőnél, a raktár üzemeltetőjénél is végezhet ellenőrzést. Amennyiben ezen ellenőrzések kapcsán jogsértést tapasztal, akkor velük szemben el is járhat. Fontos kiemelni azt is, hogy a fogyasztóvédelem csak és kizárólag olyan ellátási láncban ellenőrzi a gazdálkodó szervezeteket, amelynek végső szereplője maga a fogyasztó. A Fogyasztóvédelmi Hatóság ez alapján tehát olyan gazdasági szereplővel szemben is eljárhat, aki a jogsértést elkövette, nemcsak azzal szemben, akivel a fogyasztó szerződéses jogviszonyba került.

A módosítás hatáskört biztosít a gazdálkodó szervezetek ellenőrzése mellett arra is, hogy velük szemben hatósági eljárás lefolytatására is sor kerülhessen, azaz a nagykereskedőkkel, raktárakkal, logisztikai szolgáltatókkal, gyártókkal szemben is eljárhat a Fogyasztóvédelmi Hatóság, feltéve, hogy az ellátási lánc szereplői akár közvetlen vagy éppen közvetett hatással bírnak a fogyasztóknak értékesítésre szánt termék előállítására, tárolására, forgalomba hozatalára vagy felhasználására. Jelenleg a Fogyasztóvédelmi Hatóság kizárólag olyan üzletben, webáruházban vagy éppen - ami a leginkább divatos most már a XXI. századi világunkban - mobilapplikációk esetében végezhet ellenőrzést, ahol a fogyasztó vásárol vagy valamilyen szolgáltatást vesz igénybe.

Fontos kiemelni azt is, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság ellenőrzési tevékenysége, illetve eljárása során a helyiségekbe beléphet, iratokat ismerhet meg,

technológiai munkafolyamatokat ellenőrizhet, illetve ha szükséges, akkor akár mintát is vehet.

A javaslat további fontos eleme, hogy kiemelten súlyos közérdekből, például a fogyasztók széles körének testi épségét, egészségét sértő vagy veszélyeztető, továbbá a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátránnyal fenyegető veszélyeztetésének fennállása esetén lehetővé kívánja tenni a Fogyasztóvédelmi Hatóság számára, hogy az ügyész előzetes engedélyével a helyszíni szemlét a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával az ott tartózkodó személy akarata ellenére is megtarthassa.

Tisztelt Országgyűlés! Ha már fogyasztóvédelemről beszélünk, a törvényjavaslat kapcsán mindenképpen fontos és érdemes megemlíteni, hogy a koronavírus-járvány idején is szükség van az erélyes fellépésre a fogyasztóvédelem érdekében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szemben. Ezt azért lényeges kiemelni, mivel sajnos az elmúlt időszakban az tapasztalható, hogy megszorodtak a koronavírussal kapcsolatos, a legtöbb esetben egyébként internetes áruforgalmat megtestesítő ügyeskedések, illetve csalások. Ennek tudatában rendkívül üdvözlendő dolog, hogy a hatóságok szakemberei már több hónapja aktívan ellenőrzik mind a hagyományos, mind az online kereskedelmet a koronavírus-veszélyre való tekintettel. Az ellenőrzések célja, hogy megtalálják azokat a nyereszkezőket, akik a vásárlók félelmét, esetleges tájékozatlanságát vagy jóhiszeműségét kihasználva akarnak extraprofitra szert tenni. Ezzel kapcsolatban elmondható, hogy országos szinten eddig már több száz üzletet, illetőleg több száz webáruházat monitoroztak a Fogyasztóvédelmi Hatóság szakemberei.

A kirívó eseteknél jogszabály szerint a hatóság megindítja egyébként az eljárást tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt, amelyért akár 500 ezer forintos bírság is kiszabható. Itt szeretném elmondani, hogy egyébként ilyen esetre sajnos Somogy megyében is, a választóközteremben, a siófoki székhelyű Somogy 4. választóközterben is volt példa az elmúlt időszakban, ezekkel kapcsolatban magam is több megkeresést kaptam a térségben élőkől, és örömmel tudok arról is beszámolni, hogy ismereteim szerint az illetékes hatóságok gyorsan és szakszerűen reagáltak a fogyasztói panaszokra, illetőleg a különféle ez irányú bejelentésekre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő fogyasztóvédelmi törvény módosítása számos lényeges pontot tartalmaz, mindemellett a Fogyasztóvédelmi Hatóság ellenőrzési lehetőségeit kívánja megerősíteni, pontosan a fogyasztók és a tisztességes, jogkövető vállalkozások érdekében.

Összegzőképpen fontos hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat elfogadásával hatékonyabb védelemre számíthatnak a fogyasztók és a tisztességes vállalkozások is, valamint gyorsabban megszüntetésre kerülhetnek a tisztességtelen piaci gyakorlatok, hiszen célzottan ott tud intézkedni a fogyasztóvédelem, ahol maga a jogsértés felmerült.

Az elhangzottak ismeretében tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a

megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik frakciójának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy kimerítő, négy és félórás vitát generáló első napirendi pont után nem is várható az, hogy markáns politikai viták dúljának a Házban, főleg nem egy olyan javaslat kapcsán, amelynek a megszületéséért azért jó pár évig rágtuk a kormány bizonyos fülét. Éppen ezért vagyok kicsit szomorú, hogy azért maradt ebben a javaslatban olyan, amivel nem tudok száz százalékgig azonosulni.

Önmagában az, hogy az ellátási lánc szereplőinél is ellenőrzéseket lehessen tartani, abszolút üdvöztető; nem mondom, hogy újítás, hiszen a nagyvilág azért már elindult ebbe az irányba, de azt abszolút üdvöztetni kell, hogy Magyarországon is sor kerülhet hasonló módosításra. A raktárak, a nagykereskedők esetében végzett vizsgálatok alapvető fontosságúak, és eddig is óriási gondokat okozhatott az, hogy amikor a külföldről behozott gyümölcsre „magyar termék” matrica vagy embléma került, akkor nagyon sok esetben a hatóság emberei nem tudtak érdemben fellépni ezen nagyon káros folyamatok ellen, és aztán mindannyian ettük azt a bizonyos kefét. Amikor a kisleányom elé magyar gyümölcsöt szeretnék rakni, egyáltalán nem örülök én sem annak, ha ez a kísérletem kudarcba fullad azért, mert a megfelelő fogyasztóvédelmi módszerek és lehetőségek nem álltak rendelkezésre eddig.

Annak is örülök, hogy most már technológiai folyamatok is ellenőrizhetővé válnak. Mindezekről mi 2010 és 2014 között a megboldogult Fogyasztóvédelmi bizottság ülésein azért váltottunk már gondolatokat, és nagyon sajnálom, hogy ennyi év kellett a megvalósításhoz, de jobb később, mint soha alapon azért ezt üdvözljük. Ugyanakkor van ebben a javaslatban olyasmi, amivel én magam - főleg a Fidesz-KDNP kormányzásának ismeretében - igen nehezen tudok azonosulni.

Az, hogy előzetes ügyészi engedéllyel hivatalosan lezárt területre bemehessenek ellenőrizni, vitaképes, ezzel nincs akkora probléma talán, bár mellette és ellene is szólnak érvek. Viszont ha az érintett helyszín egy magánlakás, akkor ott azért nagyon súlyos és sötét gondolataink támadhatnak. Tehát ha én nem fogom tudni támogatni ezt a javaslatot, annak az egyetlen oka az lesz, hogy nem szeretném kiengedni azt a bizonyos szellemet a palackból, mert nem a fogyasztóvédelem szakembereire gyanakszom e tekintetben, mert bennük a bizodalom nem 100, hanem 101 százalékos; nem is az egyszerű országgyűlési képviselőkre, akik védik ezt a javaslatot. Értem én, hogy vannak kis cégek, mikroállalkozások, ahol adott esetben ügyfélszolgálatként vagy raktárként a magánlakást tüntetik fel, ugyanakkor úgy gondolom, hogy a jogalkotónak van lehetősége más irányokba elindulni. Nem biztos az, hogy

egy mikroállalkozástól egyébként ki lehet kényszeríteni, hogy béreljen egy saját irodaházat vagy irodaházrészletet. Nem azt akarom mondani, hogy erre van az irány, viszont azt el kell ismerniük, hogy tíz év kormányzás után, amikor Facebook-kommentekért embereket vihetnek el, és ez mindössze túlkapásként jelenik meg a hírekben, akkor minden hasonló szándékot legalábbis gyanúval kezelünk. Ez nem egy teljes lesöpítés, elutasítás a részemről, de a gyanú miatt, kérem, hogy ne sértődjön meg rám senki.

A raktárkészlet ellenőrzésének lehetősége tekintetében megint csak üdvöztetni kell a javaslatot. Számítalan Black Friday-típusú óriási akció esetében figyeltünk fel arra, hogy mindössze egy-két tucat áruféléség beraktározásával olyan képtelen kedvezményeket hirdettek bizonyos forgalmazók, amelyekről talán már az elején látszott, hogy nem lesz tartható, és elfogy, kipörög az a készlet, amely szóban forog, azt követően pedig egész egyszerűen a szerződéses vállalásukat nem teljesítették ezek a cégek, társaságok; és számítalan fogyasztóvédelmi területre el lehetne kalandozni. Valamit üdvözlök a fogyasztóvédelmi mozgások között, ilyen például a telefonszolgáltatók esetében az ötperces szabály fokozott ellenőrzése, amely nem szigorúan ez a napirendi pont, de azért mindenképp egy jó irány. Más területeken még azért sokkal markánsabb fellépést várnék el, ami a termékbemutatók korlátozása után adott esetben ennek a műfajnak a teljes betiltását illeti, hozzáam ez a gondolat is közel áll, tudnék támogatni egy ilyen javaslatot. De szigorúan az előttünk fekvő papirosnál maradva meg kell hogy jegyezzem, egy kicsit elkésettnek, de jó irányúnak tartom azt, ami előttünk fekszik. Ez az egyetlen aggályom van, ami talán még eloszlatható a vitának ebben a fázisában. Az ügyészi engedéllyel hivatalosan lezárt területre bemenni ellenőrizni: szerintem ez indokolható.

(16.00)

Lakásba bemenni ellenőrizni: véleményes. Mellette és ellene is szólnak azért olyan érvek, amelyeket szerintem ki kell tárgyalni, egyrészt az általános vitában, aztán megnézzük, hogy milyen módosító javaslatok fogják tarkítani az előttünk fekvő papirost, illetve papirosokat. Ennek függvényében kialakítható egy korrekt szakmai álláspont.

Egyben szeretném kifejezni abbéli örömeimet, hogy ez a vita talán tényleg szakmai maradhat, és ezen egy-két negatív vagy sötét folt eloszlatásával talán a végére még egy kompromisszum is körvonalazódik majd. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Juhász Hajnalka képviselő asszony, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az átalakuló hagyományos és online kereskedelem miatt szükség van a fogyasztóvédelmi ellenőrzések eddigieknél részlete-

sebb szabályozására, valamint az ellenőrzés alá vonható szervezetek körének bővítésére. Erről szól az előttünk fekvő törvényjavaslat.

Államtitkár úr és képviselőtársam is többen érintették az ellátási lánc fogalmának a meghatározását és fontosságát a törvényjavaslatban, úgyhogy ezt nem kívánom újból ismertetni, viszont kiemelném azt, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak nemcsak a fogyasztóvédelemről szóló törvény 2. § b) pontja szerinti vállalkozással, hanem szélesebb körben a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott gazdálkodó szervezetekkel szemben is indokolt hatáskört adni az eljárás lefolytatására.

A módosítás hatáskört biztosít a gazdálkodó szervezetek ellenőrzése mellett arra is, hogy velük szemben hatósági eljárás lefolytatására is sor kerülhessen. Ezt is érintettük már, azaz a nagykereskedőkkel, raktárakkal, logisztikai szolgáltatókkal, gyártókkal szemben is eljárhat a Fogyasztóvédelmi Hatóság, feltéve, hogy az ellátási lánc szereplői közvetlen vagy közvetett hatással bírnak a fogyasztóknak értékesítésre szánt termékek előállítására, tárolására, forgalomba hozatalára és felhasználására.

Hangsúlyozni kívánom, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság a fogyasztóvédelemről szóló törvény alá tartozó ellátási lánc tekintetében gyakorolja hatáskörét. Ez azt jelenti, hogy kizárólag a nem élelmiszer, non-food termékek tekintetében ellenőríz és indít eljárásokat továbbra is.

Arra is érdemes kitérnünk, és felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság díjmentes mintavételre való jogosultságának kimondása a fogyasztóvédelemről szóló törvényben ugyan csak rendkívül fontos rendelkezés, mely a gazdálkodó szervezetek ellenőrzésének hatékonyságát növeli, ugyanis az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény csupán a mintavétel lehetőségét biztosítja.

Azt is fontos kiemelni, hogy a hatóság ne csak az áru tárolására szolgáló helyiségbe léphessen be, hanem eszközöket, címkézési, csomagolási folyamatokat is ellenőrizni tudjon. Ezt is érintettük, hogy a gyakorlatban előfordult már, hogy arról érkezett jelzés, hogy például a külföldről importált gyümölcs csomagolására magyar megjelölésű címkét ragasztottak.

Fontosnak tartom kiemelni a törvény kiegészítését a kiemelten súlyos közérdek vonatkozásában, például a fogyasztók széles körét jelentős vagyoni hátránnyal fenyegető veszélyeztetésének fennállása esetén lehetővé teszi a Fogyasztóvédelmi Hatóság számára, hogy az ügyész előzetes engedélyével helyszíni szemlét tartasson a lezárt terület, épület felnyitásával, az ott tartózkodó személy akarata ellenére is. A hatóság az ellenőrzést akkor is lefolytathatja, amennyiben előzetes ügyészi engedély birtokában van, valamint hatósági tanú jelenlétében, ha a lezárt épület, helyiség egyidejűleg lakás céljára is szolgál. A tapasztalatok szerint ugyanis a gazdálkodó szervezetek sok esetben magánlakásban végeznek ügyfélszolgálati tevékenységet, vagy webáruház raktárként funkcionálnak.

Fontos kiemelni, hogy magánlakás esetében történő ellenőrzésekre tehát csak alapos indokkal, szigorú garanciális előírások betartásával kerülhet sor.

Itt kiemelném, hogy az ellenőrzés végrehajtása során arra figyelemmel kell lenni, hogy az érintetten kívüli személyt csak a legszükségesebb mértékben érintsen, és az ellenőrzést lehetőleg a napnak a 8. és 18. órája között kell végrehajtani, valamint biztosítani kell, hogy az ellenőrzés során ne kerüljenek nyilvánosságra az érintett magánéletének az ellenőrzéssel össze nem függő körülményei, valamint a személyes adatai.

Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus terjedésével összefüggésben kialakult kereskedelmi helyzetben különösen aktuális kérdés a fogyasztók védelme, ezzel együtt megkárosításuk megakadályozása. Úgy gondolom, hogy a fogyasztóvédelemről szóló törvényben a hatósági ellenőrzések körének a bővítése - megfelelő garanciális szabályok beiktatása mellett - jelen körülmények között a fogyasztók még hatékonyabb védelmét teszi lehetővé, ezért a KDNP támogatja a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Molnár Gyula képviselő úr, MSZP, vezérszónok, parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hadd kezdjem egy picit távolabbról, és majd meg fogják érteni, hogy miért mondom ezt. Mi egy olyan országban élünk vagy nőtünk fel, ugyan nagyon sok fiatal ifjú hölgy és úr van a teremben, de én már az a korosztály vagyok, aki azért emlékszik arra, hogy a fogyasztónak nagyon kevés joga volt; gyakorlatilag kiszolgáltatott helyzetben voltak a különböző szituációkban. Egy hiánygazdaság volt. Tulajdonképpen az embereknek jónak kellett lenni az eladóval, igyekezni kellett a bizalmába ferközni, hogy hozzájussanak kurrens termékekhez, mondjuk, például a pult alól.

És higgyék el, hogy bár 20-30 év telt el azóta, ezt valamennyire nyilván az én generációm hordozza saját magában, de bizonyos szempontból átadódik. Tehát elképesztően sok feladata lenne a magyar közéletnek, a magyar értelmiségnek, a magyar politikának abban, hogy azt a fajta tudatosságot, azt a fajta kiszolgáltatottságból való kikeveredést, amit ez a szakma, ez a világ tudna teremteni, minél gyorsabban érjük el.

És ebből a szempontból nagyon-nagyon szeretném, ha sokkal többet, sokkal alaposabban, sokkal nyitottabban tudnánk erről a kérdéstről beszélni, és magam is azt a vonalat szeretném picit továbbvinni, hogy talán abban a pillanatban, amikor 2016-ban megszűnt ez a hatóság, abban a pillanatban, amikor a politikai közbeszédből kikerült ez, merthogy nincs ilyen bizottság, akkor, amikor egy fejlesztési minisztériumhoz kerül, vagy később az új nevű minisztériumhoz kerül egy ilyen típusú téma, akkor higgyék el, hogy óhatatlanul az az érzés vetődik fel az emberekben, hogy ez talán valamiért méltatlanul háttérbe szorult, és az a fajta kiszolgáltatottsági érzés az egyszerű emberekben, akik belekerülnek egy ilyen szituációba, nemhogy nem enyhül, hanem sokkal inkább erősödik.

Tehát ha van felelősségünk, van dolgunk ezen a területen, akkor pontosan az, hogy minél többet beszéljünk erről, minél inkább igyekezzünk olyan helyzetet teremteni, hogy igenis ebben az ügyben az szolgáltató, a kereskedő valamit ad, és mindent meg kell tenni azért, hogy a fogyasztók, a polgárok a lehető legjobb kiszolgálást kapják, és készek és képesek legyenek arra, hogy a saját jogaikat meg tudják védeni.

Tehát ebből a szempontból a frakcióm nevében én magam is azt szeretném elmondani, hogy helyes és üdvözlendő dolog az, hogy ezzel a törvénnyel foglalkozunk. Most tegyük külön ezeket a járványügyi kizárásokat, amiket tesznek. Nyilvánvalóan itt van ennek a helye, nyilvánvalóan nem egy nagyon nagy terjedelmű változtatásról van szó, tehát mindenképpen azt szeretnénk mondani, hogy teljes egészében egyetértünk azzal, hogy ez napirendre került. Egészében egyetértünk azzal, hogy menjünk eggyel beljebb, sőt menjünk többel beljebb abba a szegmensbe, amikor nemcsak egyszerűen azt a részt vizsgálhatja valaki, ahol maga a kereskedelem zajlik, hanem ennél mindegyképpen mehebbel beljebb.

Én megmondom férfiasan, nem vagyok olyan megengedő, mint az előttem szóló ellenzéki képviselőtársam mondta, hogy az a része ennek a dolognak, hogy ügyészségi felhatalmazással - nyilván kifejezetten nagy figyelem mellett - akár be lehet menni mindenfajta helyre, én megmondom férfiasan, nem pontosan értem, és nem nagyon látom annak a helyét, hogy miért kell egy újabb hatóságot felhatalmazni arra, hogy embereket vegzáljon. Azt gondolom, hogy a fogyasztóvédelem ebből a szempontból egy sokkal humánabb hatóságnak minősül. Most hagyjuk itt ponéknéppen, hogy egyébként a gyámügyhez került az elsőfokú hatóság, tehát vicces, hogy ezek a fogyasztóvédelmi dolgok ott vannak, és ehhez képest most szépen lassan gyakorlatilag sokkolót és bilincset is kaphatnak, tehát ez lesz a következő lépés.

Ott van a NAV, ott van a Nébih, ott van a rendőrség, ott vannak arra hatóságok, amelyek, ha úgy érzi a fogyasztóvédelmi ellenőr vagy bárki, hogy kell olyan típusú fellépés, akkor vegyék ezeket igénybe, mert azoknak az eljárási rendje szabályozott.

(16.10)

Ott nem kell önöknek - mondom a KDNP-s képviselőtársnak -, nem kell elmondani, hogy de tényleg, esküszünk, és hisszük azt, hogy minden szabályt be fognak tartani, hogy humánus eljárás, hogy a harmadik személyt nem érinti. Ugye, a törvényben az is benne van, oda is be lehet menni, ahol egyébként a cég tulajdonosa nem az ingatlan tulajdonosa. Tehát ebből a szempontból szinte korlátlan lehetőség nyílik meg. Még egyszer mondom, ebben a 4-5 oldalas, pár paragrafusos törvényben nem lehet szabályozni azt, hogy a fogyasztóvédelmi ellenőr, aki inentől kezdve ügyészi felhatalmazással bemehet valahová, az milyen szabályokat köteles betartani. Miközben a NAV-nál, a rendőrségnél mindezek a szabályok az elmúlt évtizedekben kialakult módon szabályozva vannak.

Az, hogy milyen fellépés kell, mikor mit tehet meg, ez ebben az esetben nincs szabályozva.

Tehát még egyszer mondom, én a magánlakást már nagyon nem, de én az alapelvet is vitatom, vagy legalábbis mi vitatjuk, nem én, vitatjuk, hogy ez szerintünk nem ide való. Igen, kell a hatékonyabb fellépés, igen, kell mindaz, hogy szélesítsük a fogyasztóvédelem lehetőségeit, de nem abba az irányba, hogy egy újabb olyan hatóságot hozzunk létre, aki - még egyszer mondom - ilyen típusú fellépésre lenne jogosult. Ha a fogyasztóvédő úgy érzi, akkor vegye igénybe azokat, akik erre szakosodtak, és erre fel vannak hatalmazva.

Érdekes, valahogy erről a törvényről mindenkinek az átcímkezett gyümölcs jut eszébe, én is elmondom, nekem is ez lett felírva, hogy valóban, itt teljesen példátlan dolgok is megtörténhetnek. Ha valaki ügyeskedni akar, akkor a mai magyar rendszert ki lehet játszani. Örülök annak, ha legalább valamilyen kiskaput be lehet csukni.

Úgyhogy a magunk részéről is azt mondjuk, nem vagyunk olyan megengedőek, mi ezt nem fogjuk támogatni a szavazásnál. Nyilván izgatottan figyeljük a vitában elhangzott érveket, meg azokat a módosító indítványokat, amik talán lesznek, talán nem, de a magunk részéről, mivel az alapszándékot támogatni tudjuk, de a konkrétumokat nehezebben, ezért valószínűsíthetően tartózkodni fogunk. Köszönöm szépen.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszöntöm újból képviselőtársaimat. Most megadom a szót Oláh Lajos képviselő úrnak.

DR. OLÁH LAJOS, a DK képviselőcsoportja részéről: *(Kezdetben nem szól a hangosítás.)* Olyan izgalomba jött a mikrofon a témától... Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Megkésve bár, de legalább van egy anyag előttünk. A szokásos fideszes technika van: hirtelen önök szeretnének fogyasztóvédőként beállítani egy pártot, a Fideszt. Láttuk ezt már, ez történt akkor, amikor önök hirtelen környezetvédők szerettek volna lenni, de minden ilyen dologról általában lehullik a lepel, és van valami hátsó szándék, ami kiderül, hisz a mai nap bizonyította, hogy az önök környezetvédelme csak addig érdekes, addig érvényes, amíg ki lehet állni, és el lehet mondani. Mihelyt törvényjavaslatot kell betervezni, önök visszavonták azt a törvényjavaslatot, amit több százezer ember támogatott, amit mindenki várt. Ha önöknek fontos lenne egyébként a Föld védelme, a jövőnk, akkor nem vonták volna vissza az egyszerű használatos műanyaggal kapcsolatos törvényjavaslatot minden indoklás nélkül.

Önök most hirtelen fogyasztóvédők szeretnének lenni. Kérem szépen, nem kellett volna akkor az elmúlt években folyamatosan leminősíteni azt a területet, megszüntetni az önálló hatóságot, az Országgyűlésben azt a bizottságot megszüntetni. Miért tették ezt? Miért nem csinálják ezt vissza, kérem szépen? És

utána fogják magukat, és beteszik az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz. Melyik szóhoz teszik ezt? Hova illik ez, az innovációhoz vagy a technológiához? Ez az a minisztérium, ahová valóban be kell ezt a dolgot tenni? Talán még egy olyan minisztérium van, ahová ennyire nem illik bele, ez a Külügyminisztérium, szinte bárhol máshol normális helye lenne, ha önöknek számítana az valójában, hogy ez a szervezet rendben, normálisan működjön.

Egy ilyen Fogyasztóvédelmi Hatóság-törvény akkor teszi jól, ha egyszerre védi a fogyasztót és a tisztességes vállalkozásokat. Elhangzott itt, hogy a járvány különösen megmutatta azt, hogy van tennivaló. Egyetértünk, jó lett volna, és talán még most sem késő, ha végre felébredne a tisztelt hatóság és minisztérium, és megnézné a maszkok árát, és azt mondaná, hogy igen, van olyan szituáció, amikor a fogyasztók érdekében a maszkokat tekintve el kell indulni, és nem lehet azt hagyni, hogy a bekerülési árak a sokszorosát kérik el a kiszolgáltatóktól, akik az életüket akarják megmenteni azzal, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy maszkot vásárolnak. Önök viszont hagyják, hogy a csillagokba emelkedjen a maszk ára.

Önök a Lehel téri piacra is csak akkor mentek ki, amikor már az ellenzéki képviselők lázadoztak, hogy kérem szépen, 2700 forintért adnak egy kiló csirke-mellet. Semmit nem csináltak. Nem a parlamentben kell fogyasztóvédelem lenni, tisztelt képviselők, hanem ki kell menni, és rendet kell csinálni végre ebben az országban.

Önök képtelenek, hogy egy átfogó szabályozást letegyenek az asztalra, amely valójában átgondolja az összes problémát, és hosszú távú megoldást biztosítana.

Önök szétverték a szervezetet, beintegrálták egy olyan helyre, amihez semmi köze nincs. Úgy kellett volna ezt megoldani, hogy valamilyen módon a minisztériumok feletti szervezet legyen, hisz mindegyik minisztériummal szoros együttműködésben kellene működnie.

De továbbmegyek: csak akkor működhet jól bármilyen fogyasztóvédelem, ha szoros civil együttműködéssel és kontrollal működik. Önök viszont az elmúlt időszakban nemhogy segítették volna ezt a munkát, hanem, kérem szépen, lemeszározták azokat a civil szervezeteket, akik nélkül nincs, nincs, még egyszer mondom, nincs normális fogyasztóvédelem. Önök, amit csinálnak, az a kirakatbábu kategóriája; civil szervezetek megerősítése nélkül nem lehet eredményes fogyasztóvédelmet csinálni.

Beszélnék azokról az európai problémákról, hogy átcsomagolás, a különböző applikációk, weboldalak kérdése. Legyenek kedvesek, akkor kezdjenek végre normálisan, érdemi együttműködést az Európai Unióval, és legyen egy normális európai fogyasztóvédelmi együttműködés, amit valójában támogassanak. De hát önök mindig csak szidják az Európai Uniót. Akkor viszont nem fogják tudni megvédeni a magyar embereket, ha más dolguk sincs, csak minden sorozni és szidni az Európai Uniót. Érdemben normális fogyasztóvédelem a nyitott Európában csak akkor lehet, ha önök kialakítanak egy rendes együttműködést.

Az, amit önök elkezdtek, hogy bizonyos szempontból néhány szabályt próbálnak kicsit szélesíteni, ezek között van több olyan terület, ahol az irány jó. Az a kérdés persze, hogy önök a szabályozás erősítésével büntetni szeretnének, több pénzbevitelhez jutni, vagy bizonyos fideszes oligarchák piaci versenytársait szeretnék ellehetetleníteni. Nem mindegy, hogy mi az önök célja. Ha a fogyasztók védelme és a tisztességes cégek védelme, az egy dicsérendő dolog.

Korábban képviselőtársaim már hosszasan beszéltek a magánlakás védelméről, csorbát szenved, ellenőrizhetetlenné válik, jogosítványt ad a Fidesznek, és az elmúlt tíz évben önök bebizonyították, hogy ha bármilyen jogosítványt kapnak, ahol beléphetnek a magánemberek érdekszférájába, csorbíthatják az ő törvényes jogait, önök mindent megcsinálnak. Ahogy jobbikos képviselőtársam elmondta, önök egy Facebook-poszt alapján elvisznek embereket, majd szétárják a kezüket. Az igazságügyi miniszter asszony szétárja a kezét, mosolyogva! Kérem szépen, nem szeretnék, ha önök ugyanezt csinálnák a fogyasztóvédelem tekintetében, hogy magánlakásokba hatolnak be, majd valamelyik miniszter szétárja a kezét, most jelen esetben az innovációs miniszter, és azt mondja, hogy bocsánat, hát, kicsit túlbuzgóság volt! Mi nem szeretnénk olyan mandátumot adni önöknek, amikor ilyen pici túlbuzgóságokra lehet apellálni.

Mi azt szeretnénk, ha önök juttatnának több forrást ennek a szervezetnek. Ne a taóra adjanak válság, járvány idején további pénzeket, hanem ezt a hatóságot erősítsék meg, erősítsék meg úgy, hogy a hatóság is erősebb legyen és a civil szervezetek erősebbek legyenek, és egy szorosabb együttműködés legyen az európai uniós fogyasztóvédelemmel. Kérem, fogadják meg ezeket a dolgokat. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel az előre bejelentett felszólalók listájának a végére értünk. Most megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra reagálnék itt, ami elhangzott a vitában, és örülök, hogy alapvetően egy szakmai irányba terelődő vitáról van szó, ahogy ezt Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is nagyon helyesen megemlítette.

Annak is örülök, hogy az ellenzék az alapszándékot, úgy veszem észre a hozzászólásokból, hogy azért alapvetően mégiscsak jó iránynak tartja és támogatja, még a legszigorúbb vezérszónoki hozzászólásban is, a DK vezérszónoka által elmondott mondatokban is volt egy olyan kifejezés, hogy több ponton is jó irányt látnak ebben a kezdeményezésben, még az összes többi kritika ellenére is. Úgyhogy ezt ezúton is köszönöm, hiszen azt gondolom, hogy valóban a vállalkozásokat és a fogyasztókat is igyekszik védeni ez a jogszabály.

(16.20)

Ennek a magánlakáskérdésnek viszont én is igyekeztem utánajárni, és jó néhány kérdésem merült fel

nyilvánvalóan ezzel kapcsolatban nekem is. Juhász Hajnalka képviselőtársam már sok mindent elmondott ennek a szabályozásával kapcsolatban is, és én is arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezekre az ellenőrzésekre csak alapos indokkal és szigorú garanciális előírások betartásával kerülhet sor, de azért azt se feledjük el, hogy az elmúlt években jó néhány olyan eset volt, amikor adott esetben egy magánlakásban vagy éppen egy garázsban állítottak elő veszélyes termékeket, mondjuk, az adott vállalkozás vezetője akár saját kezűleg is. Több híradós anyagot és médiabeszámolót lehetne felidézni az elmúlt időkből ezekről az esetekről. És ilyenkor is, ezekben az esetekben is nekünk, azt gondolom, mindannyiunknak, a döntéshozóknak felelősségteljesen kell eljárunk annak érdekében, hogy a fogyasztókat meg tudjuk védeni, hiszen itt akár egészségkárosodásról is szó lehet az ő esetükben.

Az is gyakori tapasztalat, hogy magánlakásokban tulajdonképpen akár ügyfélszolgálati tevékenységet vagy webáruházraktárat üzemeltetnek ezek a vállalkozások. Tehát azt gondolom, hogy ilyen esetekben az ellenőrzésnek, nem akarom ismételnéi képviselőtársam hozzászólását, adott időszakban, lehetőség szerint csak az érintettek bevonásával és természetesen a személyi adataik védelmével, magánéletüket nem károsítva, nem veszélyeztetve, mindenféleképpen előre mutató hozadéka van.

Megkérdeztem azt is, hogy az eddigi tapasztalatok szerint ez éves szinten körülbelül mennyi ellenőrzést jelent magánlakások esetében. Nem dramatizálnám ezt annyira, de természetesen az aggodalmak miatt én is utánajártam: ez éves szinten országosan egy-két ellenőrzést jelent összesen, tehát nem egy nagy mennyiségről van itt szó. Ha ez nem így történne, akkor az ellenzék éppen ezzel támadhatná a kormányt, hogy nem tesz meg mindent az emberi életek megóvása érdekében vagy a veszélyes termékek hatékony ellenőrzésének tekintetében.

Engedjék meg, hogy kettő személyes tapasztalatot is megosszak önökkel. Néhány hete a saját választókerületemből - nem akartam ezt a vezérszónokiban részletesen kifejteni -, Somogy megye 4. választókerületéből, Siófok és térségéből kerestek meg engem, hogy felhívta őket telefonon egy nagyon kellemes és barátságos hang, magát egyébként állami egészségügyi intézménynek mutatta be, és gyógyhatású készítményeket, vitaminokat ajánlott pontosan a koronavírus-járványra hivatkozva, hogy most nagyon fontos az immunrendszer erősítése, és a többi.

Jóhiszemű, talán tájékozatlan ügyfeleket találván történtek is ilyen megrendelések, és amikor az egyik panaszos hozzám ezt a panaszát eljuttatta, akkor az derült ki, hogy nem is azt a terméket kapta, amit neki ígértek. Egy hasonló nevű terméket kapott, de nem azt a terméket kapta, és egyébként magyar nyelvű leírás és tájékoztató hiányában kapta meg ezt a csomagot, tehát azt sem tudta pontosan, hogy mi az, amit egyáltalán most önéki szednie kéne, és pontosan mire is lesz ez számára jó. Tehát én azt gondolom, ilyen esetekben mindenképpen fontos, hogy a fogyasztóvédelem hatékonyan tudjon a jövőben is reagálni, és még egyszer mondom: nem is állami szervezetről volt

szó, hanem mint utóbb visszakeresték, visszanyomozták telefonszám, feladó alapján, ez egy magánvállalkozás volt, aki ezt a csomagot küldte.

A másik tapasztalatom pedig személyes. 1997 és 2010 között a vállalkozói szférában dolgoztam, és ez az az időszak, amikor pontosan a baloldal volt kormányon Magyarországon; azért ne felejtsük el, hogy akkor milyen fogyasztóvédelmi helyzet és állapotok voltak Magyarországon. Egy kiskereskedelmi vállalkozásban tevékenykedtem, és nagyon sok esetben bizony a kiskereskedelmi vállalkozásnak, nevezetesen az eladónak, aki közvetlen kapcsolatba került a fogyasztóval, a végfelhasználóval, a vevővel, a kisvállalkozásnak kellett helytállni abban az esetben is, ha mondjuk, a nagykereskedő, a disztribútor vagy éppen az importőr hibázott, vagy valami hiányosságot követett el akár a termékre előírt feltételek biztosítása, akár a behozatala, akár a vevők biztonsága szempontjából egyaránt.

Ezért nagyon fontos, hogy ezt a fogyasztóvédelmi törvény-módosítást ezzel a passzussal most kiegészítsük, mert azt gondolom, egyrészt a kkv-sektort is védjük, másrészt pedig a fogyasztókat is tudjuk hatékonyan védeni ezzel a lépéssel. Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra Oláh Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Valóban, van olyan helyzet, amikor egy magánlakásba is be kellene menni annak érdekében, hogy védjük a fogyasztók érdekeit, de ahogy Molnár képviselőtársam elmondta, van erre már lehetőség. Hát, használják a megfelelő szerveket erre a dologra, nem kell egy újabb jogosítványt oda tenni, ahova ez nem való! Megvan erre most a normális törvényes lehetőség, tegyék meg, hogy azt használják, és ebből a törvényből vegyék ki ezt a szinte körülírhatatlan felhatalmazást! És azt gondolom egyébként, valószínű, hogy még azt is el lehet mondani, hogy nem így egy-két alkalommal országosan, mert ez azt mutatja, hogy talán meg kéne egy kicsit erősíteni ezt a szervezetet, csak jogilag legyen rendben. A normális szervezetet hagyjuk dolgozni, a fogyasztóvédelem ezt kérje, azok a szervezetek pedig csinálják meg ezt a dolgot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a kellemes és kényelmes helyzetben vagyok, hogy tulajdonképpen Witzmann képviselőtársam megválaszolt minden

olyan kérdést, amire én is reagálni szerettem volna, de hadd egészítsem ki az ő felszólalását.

Ha lefejtjük dr. Oláh Lajos hozzászólásáról a populista politikai üzeneteket, abban az esetben nagyjából kiderül az, hogy egyébként a DK is támogatja ezt a törvényjavaslatot, elismeri ennek a fontosságát, szükségességét, csak éppen nem úgy csinálná, ahogy ezt ebben a törvényjavaslatban mi elfogadásra javasoljuk.

Természetesen elfogadva azt, hogy önnek joga van itt ezeket a véleményeket elmondani, éppen azért mondtam a lehántolás példáját, mert pontosan önök voltak azok, akik sokszor a joggal, a jog eszközzével éltek vissza az emberekkel szemben. Önök voltak azok, akik annak idején például rendőrrattakot vezényeltek békés tüntetők ellen. *(Dr. Oláh Lajos: Gyula, két napja!)* Ne feltételezzék azt rólunk, hogy egyébként amit önök tennének vagy tehetnének, abban az esetben azt más is meg fogja tenni. Nem teszi meg senki, a jog bennünket kötelez, és soha nem tudnak arra példát mondani, hogy bármikor is a mi oldalunkról bárki is visszaélt volna a joggal. Ezt önök tették meg 2006 őszén, sajnos nagyon szegényteljes módon.

Éppen azért érzem magam egy kicsit kellemetlenül, amikor ezeket a mondatokat mondom, mert Z. Kárpát Dániel felszólalása kapcsán reménykedtem abban, hogy szakmai vita fog kikerekedni ebből a vitából. Hála isten, többségében egyébként így is történt ez a dolog, de éppen azért, hogy egy másik felvetésre reagáljak, vagy a hatékonyságról és az ellenőrzések milyenségéről is tudjak néhány mondatot mondani, szeretném elmondani azt, hogy például a tavalyi évben körülbelül 7 ezer ellenőrzést végeztek a hatóságok; nem keveset, 7 ezret végeztek. Durván 1450 termékfajtát vizsgáltak meg, és 1800 helyszíni ellenőrzést végeztek úgy, hogy emellett még 2400 webáruházi ellenőrzést is végeztek, tehát óriási munkát végzett a hatóság, olyan munkát, ami, azt hiszem, azt eredményezte, hogy annak ellenére, hogy ha rossz példa még van is - mindenki kutakodhat az emlékeiben, és talán talál is rossz példát -, azért többségében, a fogyasztók nagyrészt a magyar piacon, legyen az egy webáruház, legyen az egy bolt, legyen az egy másfajta piaci lehetőség, árubeszerzési lehetőség, biztonságban érezhetik magukat.

Szeretném kiemelni például azokat az akciókat és azokat a figyelmeztető nyilatkozatokat, felhívásokat, amelyeket egy-egy nagyobb ünnep előtt a bevásárlás rohamában tesz a hatóság, tesz a mi minisztériumunk annak érdekében, hogy mindenki megfelelő óvatossággal vásároljon, és figyelje azokat a felhívásokat, amelyeket a hatóságaink tesznek annak érdekében, hogy milyen árukra és milyen árucsoportokra kell figyelni.

És ha már itt a hatékonyságot és az együttműködést hozom fel, reagálva az MSZP-s és DK-s képviselők, Molnár és Oláh képviselő úr felszólalására: a civil szervezetekkel nagyon hatékony együttműködésünk van. Az elmúlt évben, ha jól emlékszem, és talán ebben az évben is így igaz, körülbelül 80 millió forinttal támogatjuk azokat a civil szervezeteket, akik a fogyasztóvédelem területén a hatóságokkal együttműködve végzik a munkájukat a fogyasztók érdekében.

(16.30)

Tehát egyrészt a hatékonyság a hatóságok részéről, az ott dolgozó emberek részéről is megfelelően biztosított, másrészt megvan az a civil együttműködés a hatóságok és a civilek között, amit önök hiányolnak - tájékozódni kell egy felszólalás előtt erről -, harmadrészt az eredményesség is megvan, hisz mint mondtam, a hatóság nagyon komoly munka eredményeképpen ezres nagyságrendben végzi az ellenőrzéseket, és hála istennek, talán ezeknek az ellenőrzéseknek köszönhetően nem túl nagy arányban talál kifogást, ugyanis 10-15 százalék közötti - attól függően, hogy helyszíni ellenőrzést néznek, vagy éppen egy webes ellenőrzést néznek - kifogást találnak. Én azt hiszem, azt lehet mondani, hogy ez egy jó eredmény akkor, amikor sajnos vannak olyan példák és vannak olyan, hogy finoman fejezzem ki magam, kísérletező emberek, akik a törvényt, a hatóságokat meg az emberi jóhiszeműséget kijátszva próbálnak meggazdagodni.

Úgyhogy miután Witzmann képviselő úr is megválaszolta a kérdéseit, én is próbáltam ráerősíteni az ő felszólalására, szeretném megköszönni a támogató nyilatkozatokat, a támogató hozzászólásokat, és az esetleg most még kétségeket megfogalmazó kérdésekre adott válaszok kapcsán ezeket a kétségeket félretéve kérem önöket, hogy majd a szavazás alkalmával pozitívan álljanak hozzá a kérdéshez, a módosításhoz, és szavazzák meg, támogassák ezt a törvénymódosítást. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvénynek az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló irányelv átültetésének kötelezettségével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10525. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság 2016 szeptemberében tette közzé az európai elektronikus hírközlési kódexre vonatkozó javaslatát annak érdekében, hogy ösztönözze a nagy kapacitású, széles sávú hírközlési hálózatok kiépítését és így növelje az egész Európai Gazdasági Térség versenyképességét.

A javaslatról az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament többéves tárgyalássorozatot folytatott, amelynek eredményeképp az Európai Parlament a 2018. év végén fogadta el a korábbi hírközlési keretszabályozást felülvizsgáló és újraszabályozó irányelvet, a

hírközlési kódexet. A kódexet a tagállamoknak ezt követően kell átültetniük a nemzeti jogrendszerükbe. Az önök előtt fekvő törvényjavaslatnak tehát az elsődleges célja, hogy Magyarország ennek a jogharmonizációs kötelezettségének eleget tegyen.

A kódex a szolgáltatók közötti verseny erősítése, a beruházások ösztönzése, valamint a fogyasztói jogok erősítése érdekében átfogó módosításokat tesz a magyar elektronikus hírközlési törvényben.

Tisztelt Országgyűlés! A hírközlési keretszabályok legutóbbi felülvizsgálata bő tíz évvel ezelőtt történt meg, az azóta eltelt időben a technológiai fejlődés, a piaci működési modellek átalakulása és a fogyasztói igények változása szükségessé tették az új szabályozás megalkotását. Nagyon fontos azonban, hogy a törvényjavaslat ne kizárólag a globális változásokra adjon megfelelő választ, hanem a hazai hírközlési szektor elmúlt időszakban történő fejlődésére és igényeire is megfelelően reagáljon. Ez a munka elképzelhetetlen lett volna az iparági szereplők közreműködése nélkül, akiknek a bevonása a törvénymódosítás előkészítésébe már a kezdeti időszakban magától értetődő módon megtörtént.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar hírközlési infrastruktúra a világ élvonalába tartozik. Ez a teljesítmény az elmúlt évtized fejlesztési döntéseinek az eredménye, a távközlésre ugyanis a hosszú távú gondolkodás a jellemző. Az infrastruktúránk jövőállóságát mutatja, hogy a hazai hírközlési infrastruktúra képes volt kiszolgálni például az elmúlt hetek, hónapok eddig soha nem tapasztalt terhelésnövekedését anélkül, hogy elérte volna a teljesítőképessége határát. Jelentős részben ennek köszönhetjük, hogy nem kényszerültünk arra, hogy a világvárvány hatására az ország működése leálljon, a megfelelő működés még a korlátozások alatt is biztosította és biztosítja a személyek közötti kapcsolattartást, lehetővé teszi a munkát, a tanulást és a családdal való kapcsolattartást. Ez 20 vagy 30 évvel ezelőtt valószínűleg egészen máshogy történt volna.

Tisztelt Országgyűlés! Olyan törvényjavaslatot tárgyalhatunk ma, amely a hírközlési szektorban és a ráépülő iparágakban alapvetően meghatározza a következő évtizedet. A törvényjavaslat épít a már kialakult és működő intézményekre, de fontos és régóta várt, alapvető változásokat is hoz.

Az új szabályozás egyik legfőbb újdonsága, hogy a széles sávú internetszolgáltatást alapvető szolgáltatásként, hírközlési kifejezéssel élve egyetemes szolgáltatásként határozza meg. Ez azt jelenti, hogy immár jogszabály fogja rögzíteni, hogy az ország minden lakosa számára hozzáférhetővé kell válnia az elérhető árú, megfelelő sebességű, széles sávú internetnek. Ennek az alapvető széles sávú internetszolgáltatásnak ki kell tudnia szolgálni olyan mindennapi funkciókat, mint például az elektronikus levelezés, ügyintézés, képzési és oktatási célú, alapvető online eszközök támogatása, valamint az elektronikus bankolás.

Tisztelt Ház! További fontos változás, hogy az egyetemes szolgáltatások megfizethetőségét a hatóságnak a kiskereskedelmi árakhoz és a fogyasztói jövedelmekhez viszonyítva kell vizsgálnia. Amennyiben

megállapítható, hogy az egyetemes szolgáltatás nem megfizethető, a hatóság előírhatja, hogy a szolgáltatók kedvezményes díjszabási lehetőségeket vagy kedvezményes díjsomagokat alakítsanak ki. A végfelhasználói jogok tekintetében a kódex úgynevezett maximum harmonizációt ír elő, ami azt jelenti, hogy a meghatározott fogyasztói jogokat minden európai uniós tagállamban teljesen egyformán szükséges biztosítani annak érdekében, hogy a fogyasztók az Unió egész területén egyformán magas védelmet élvezhessenek.

A törvényjavaslat a tájékoztatási és szerződéskötési követelmények között növeli a szerződések átláthatóságát, egyszerűsíti az általános szerződési feltételeket, és bővíti a végfelhasználók felmondási jogát. A módosítások érintik továbbá a szolgáltatóváltás, számhordozás szabályait, valamint az is előírás lesz, hogy a végfelhasználók részére objektív összehasonlítási és forgalommérési eszközöket kell biztosítani. Ezek egy olyan tudatos fogyasztói magatartást támogatnak, amely a szolgáltatók közötti verseny fenntartásában reményeink szerint pozitív hatással fog bírni.

A szabályozás további fontos újdonsága, hogy a hírközlési szabályok alól eddigi kibújó, beszélgetésre és üzenetküldésre használt, globális internetes platformokat is bevonja a szabályozás körébe, így az olyan számfüggetlen kommunikációs szolgáltatásokra is vonatkozni fognak a végfelhasználókat védő fogyasztóvédelmi rendelkezések, mint a Viber- vagy a Messenger-, vagy akár az e-mail-szolgáltatás.

A széles sávú hálózatok építésének további ösztönzésére a törvényjavaslat többek között újabb hálózat-hozzáférési és -összekapcsolási szabályokat, valamint olyan társberuházási modellt vezet be, amely több szolgáltató együttműködésében a beruházás és a kockázat megosztásán alapul.

Összefoglalva tehát: a tárgyalta törvényjavaslat azon túl, hogy jogharmonizációs kötelezettséget teljesít, alapvetően meghatározza és jobbá teszi a hírközlési piac működését, így pozitív hatással lesz a magyar emberek és a magyar családok életére.

Tisztelt Országgyűlés! A jogszabályi felülvizsgálat nyomán át kell értékelnünk olyan dolgokat, amelyek meghaladt az idő.

(16.40)

Gondoljunk például a papíralapú telefonkönyvre, a nyilvános telefonfülkékre vagy a táviratra. A kihívás viszont nemcsak abban van, hogy lépést kell tudnunk tartani a változással, hanem bizonyos mértékig azt előre meg is kell tudnunk jósolni. Ki gondolta volna évekkel ezelőtt, hogy az iskoláknak ilyen gyorsan kell lépést tenniük az átálláshoz a digitális munkarendre, vagy a társadalom jelentős részének otthonról kell dolgoznia? Éppen ezért a hírközlési szolgáltatásokat olyan módon kell kialakítani, ahogy arra a polgárok társadalmi és gazdasági életben való teljes körű részvételének biztosításához a XXI. században szükség van, és ezt tudják szolgálni a kialakított szolgáltatások. A fogyasztókat segíteni kell abban, hogy ne kiszolgáltatottjai, hanem hasznélvezői legyenek a

digitális szolgáltatásoknak. Mindehhez elengedhetetlen a stabil, időtálló, mindenki számára elérhető, rendkívül nagy sebességű adatátviteli hálózat, amelynek a fejlesztését ösztönözni és segíteni kell.

Céljaink szerint a törvényjavaslat ezeket a törekvéseket szolgálja. A hosszúnak mondható előkészítési időre a kormányzat, a hírközlési hatóság és az iparági szereplők közötti szoros és mindegyik fél által pozitívnak értékelt együttműködésre tekintettel volt szükség, és elmondhatom, hogy egy jól átgondolt, időtálló törvényjavaslat került a tisztelt Országgyűlés elé. Az elmúlt hónapok eseményei pedig megerősítettek bennünket abban, hogy a hírközlést érintő fejlesztések terén az eddigi évek munkája eredményes volt, büszkék lehetünk munkánk eddigi eredményeire, de nem dőlhetünk hátra, mert a digitális jövőnkéről most, a jelenben szükséges megfelelő döntéseket hozni.

Eppen ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat tulajdonképpen egy uniós irányelv elfogadásáról, valamint az európai uniós jogharmonizációs kötelezettség teljesítéséről szól. Az európai elektronikus hírközlési kódex létrehozásáról szóló 2018/1972. európai parlamenti és tanácsi irányelv 2018. december 17-én jelent meg az Unió hivatalos lapjában. Jelen törvényjavaslat célja a fent említett kódex hazai átültetéséhez szükséges törvényi szintű szabályozás megalkotása. A tagállamoknak a kódex átültetéséről 2020. december 21-éig kell gondoskodniuk, tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy még a magyar törvényhozás, a magyar parlament jó időben foglalkozik ezzel a kérdéssel.

A törvényjavaslat kidolgozásában mind a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, mind az Innovációs és Technológiai Minisztérium aktívan részt vett, és a törvényjavaslat előkészítésébe szakmai érdekképviselők is bevonásra kerültek. Ennélfogva számos észrevételük, szakmai javaslatuk is beépítésre került az előttünk fekvő törvényt módosításba.

Az új szabályozás jelentőségét leginkább az mutatja, hogy rendkívül sokakat érint, hiszen ma már szinte minden ember rendelkezik valamilyenféle internet-hozzáféréssel, -előfizetéssel, és természetesen a vállalkozások jelentős része is előfizetője és rendszeres használója az internet szolgáltatásainak. A szolgáltatók piaca is számottevő, hiszen a néhány nagy szolgáltató mellett számos apró szolgáltató is jelen van a hazai hírközlési, illetőleg informatikai piacon.

A kódex a jelenlegi 2009-es hírközlési szabályozási keret felülvizsgálatával aktualizálja az uniós hír-

közlési szabályokat, ugyanakkor lehetőséget ad az elavult eljárások, rendelkezések hatályon kívül helyezésére is. A hírközlési törvény módosítása mellett néhány előírás rendeleti szinten kerül majd szabályozásra. Az új kódex céljai között szerepel többek között a nagy sebességű, széles sávú hálózatokba való beruházások ösztönzése, a fogyasztók hatékony védelme, a szabályok következetes alkalmazásának biztosítása, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, megeremtelése valamennyi piaci szereplő számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most benyújtott javaslatcsomag, ahogy azt önök is olvashatták, rengeteg apró szabályozást tartalmaz, amelyek mindegyikére külön nem térnék ki, hanem csak a legfőbb pontokat szeretném ezek közül kiemelni, illetőleg ezekről néhány rövid gondolatot ejteni.

A javaslat lényeges eleme, hogy az új kódex javítani kívánja a fogyasztók helyzetét, ugyanis a szolgáltatók közötti váltást könnyebbé próbálja tenni, a szerződési feltételekben pedig az a célja, hogy ezek átláthatóbbak és összehasonlíthatóbbak legyenek a jövőben, ezáltal nagyobb védelmet is nyújt majd. Többek között olyan előírásokra kell gondolni, hogy a szolgáltatások minőségére vonatkozó információkat rendszeresen közzé kell tenni. Aztán a tájékoztatást egyszerű és könnyen elérhető módon kell megadni, könnyen letölthető formátumban, kifejezetten felhívva a fogyasztó figyelmét az elérhetőségre, valamint a tájékoztatási követelményeket a végfelhasználóként eljáró kvk-k vagy nonprofit szervezetek részére is biztosítani kell a jövőben.

Itt szeretném kiemelni, hogy a fogyatékosággal élő személyek esélyegyenlőségének biztosítása érdekében a módosítás előírja, hogy a fogyatékosággal élő végfelhasználók ugyanolyan feltételekkel, különös tekintettel a szolgáltatások minőségére és díjazására, vehessék igénybe ezeket a szolgáltatásokat, mint a többi végfelhasználó.

Lényeges pontja a szabályozásnak az is, hogy az előfizető számára biztosítani kell a jogot, hogy a szerződés egyoldalú módosítása esetén az értesítéstől számított egy hónapon belül további jogkövetkezmények nélkül jogosult legyen a szerződést felmondani. E rendelkezés alól az úgynevezett számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatások kivételt képeznek.

Fontos megemlíteni, hogy a szolgáltatáscsomagok egyre elterjedtebbé válnak, ezért a szabályozásuk is szükséges. Sok esetben tapasztalható, hogy amennyiben egy csomag egyes elemeire eltérő szabályok vonatkoznak, akkor sérül az előfizetők azon joga, hogy más szolgáltatásra váltsanak. Ennek érdekében mindenképpen szükséges annak bevezetése, hogy a szolgáltatáscsomag minden elemére ugyanazok a szabályozások vonatkozhassanak a jövőben.

További előrelépés, hogy a végfelhasználók számára rendelkezésre kell bocsátani a jövőben olyan eszközöket, amelyeket államtitkár úr is említett, amelyekkel a valós időben nyomon követhetővé válik a fogyasztás, illetve a nagyobb fokú átláthatóság egyaránt, és a hírközlési kiadásait is ezáltal kontrollálni tudják az előfizetők.

A kódex alapján lehetővé kell tenni, hogy a hatóság nyomon követhesse a szolgáltatások minőségét, és azokkal kapcsolatban akár adatgyűjtést is végezessen. Az elektronikus hírközlésről szóló törvény ugyanis felhatalmazást ad a hatóságnak, hogy adatszolgáltatási kötelezettséget írthasson elő a szolgáltatások minőségére vonatkozóan.

Az előttünk fekvő jogszabály a szolgáltatóváltások eddigi nehézségeit is szabályozni kívánja. Erre pedig azért van szükség, mert a szolgáltatóváltás lehetővé teszi az alapvető egy hatékony verseny és versenykörnyezet kialakítása esetén. Ezt a tényt felismerve a törvény az európai elektronikus hírközlési kódex rendelkezéseinek megfelelően rögzíti, hogy a szolgáltatóknak ilyen esetekben is biztosítaniuk kell a szolgáltatások folyamatosságát, hogy a végfelhasználók a szolgáltatás kimaradásának kockázata nélkül, és amennyiben ez technikailag egyébként lehetséges, az általuk kért napon változtathassanak szolgáltatót.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyetemes hírközlési szolgáltatás korszerűsítésével kapcsolatban törvény mondja ki, hogy az országban élő minden embernek elérhető áron kell széles sávú internethez hozzáférnie. A megfizethető és megfelelő széles sávú internet-hozzáférésnek valamennyi felhasználó számára elérhetőnek kell lennie tartózkodási helyüktől és a jövedelmi viszonyaitól függetlenül. Ha a széles sávú internetszolgáltatás nem biztosítható egy tagállam bizonyos részén, a szabályozó hatóság egyetemes szolgáltatási kötelezettséget rendelhet el, ennek érdekében egyetemes szolgáltatók jelölhetőek ki ezeken a területeken. A megfizethető és megfelelő széles sávú internet-hozzáférés felkerül azon alapvető szolgáltatások listájára, amelyeket minden fogyasztónak, földrajzi helyzetétől és előbb említett jövedelmi viszonyaitól függetlenül, igénybe kell tudnia venni. Itt külön kiemelném azt is, hogy a fogyatékossgal élő személyek számára is egyenlő hozzáférést kell biztosítani az internethez.

A kódex alapján olyan egyetemes szolgáltatás-elemek fenntartására is lehetőség van a tagállamokban, amelyek nincsenek külön nevesítve a kódexben, de korábban már bevezetésre kerültek. Ilyenek például Magyarországon a nyilvános telefonállomások működtetése, az országos belföldi tudakozószolgáltatás nyújtása vagy éppen az előfizetői névjegyzék elérhetővé tétele egyaránt.

Végezetül fontos megemlíteni a rendkívül nagy sebességű hálózatoknak, azaz az úgynevezett gigabit/másodperc sebességre is képes hálózatoknak az Európa-szerte történő bevezetését, illetve ennek a folyamatnak a hatékony elősegítését is, például a verseny erősítésével, a befektetési kedv növelésével és az új hozzáférési szabályok alkalmazásával egyaránt.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat ösztönözni fogja a nagy sebességű, széles sávú hálózatokba való beruházásokat, az eddigieknél hatékonyabb védelmet fog biztosítani a jövőben a fogyasztók számára, és egyenlőbb versenyfeltételeket teremthet a piaci szereplők számára is.

(16.50)

Meglátásom szerint a fenti módosítások jelentősen képesek hozzájárulni Magyarország versenyképességének további növeléséhez, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Balczó Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Az elektronikus hírközlési szolgáltatások szabályozása uniós szinten e kódex elfogadása előtt négy irányelv és egy rendelet keretében valósult meg.

Az Európai Bizottságnak kötelessége rendszeresen felülvizsgálni, különösen abból a célból, hogy a technológiai változásokhoz és a piaci fejleményekhez hozzá tudja igazítani az adott szabályozást. A célok közé tartozik a fogyasztók hatékony védelme, egyenlő versenyfeltételek és a szabályozások következetes alkalmazásának biztosítása valamennyi piaci szereplő számára, valamint hatékonyabb szabályozási intézményi keret szavatolása. A fogyasztói jogokat erősíti, a kisebb szolgáltatók pozícióját is erősíti a nagyobbakkal szemben. Amint látható, ezek támogatandó és pozitív célok.

Egyébként ez az irányelv, amit most ültetünk át, ez a kódex a célravezető szabályozás nevű uniós folyamatnak, az úgynevezett REFIT-nek, ennek a programnak a része. Ez a felülvizsgálat így lehetőséget nyújt a négy irányelv átdolgozására, és a jelenlegi szerkezetet egyszerűsítéssel egységesebbé és hozzáférhetőbbé tudja tenni.

Az illetékes hatóságok ezen irányelv alapján meghatározott feladata a kultúra, a foglalkoztatás, a környezet, a társadalmi kohézió és a területrendezés terén hozzájárulás a szélesebb körű politikák megvalósításához. Ez egy 112 oldalas törvényjavaslat az indoklással együtt, és rendkívül szerteágazó területeket érint. Tehát nálam felkészültebb szakpolitikusként is nehéz lenne erről egy egységes összefoglaló véleményt mondani, ezért néhány rendelkezést szeretnék kiemelni.

Alapvetően fontos feladat azt biztosítani, hogy a lakosság ne legyen kitéve a közegészséget veszélyeztető mértékű elektromágneses sugárzásnak. A vezeték nélküli elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása kifejezetten hasznos lehet, ebben az esetben a passzív infrastruktúra megosztott használata a versenyjog szabályaival összhangban, ugyanis így maximalizálható a rendkívül nagy kapacitású összekapcsoltság az Unió egész területén.

Árszabályozásra lehet szükség abban az esetben, ha egy bizonyos piacon végzett piacelemzés a hatékony verseny hiányát tárja föl. Ez is nagyon pozitív rendelkezés. Az egyetemes szolgáltatás biztonsági hálólként működik, amely azt biztosítja, hogy legalább

egy minimális szolgáltatáscsomag valamennyi végfelhasználó részére rendelkezésre álljon, méghozzá megfizethető áron a fogyasztók részére. Ez azért fontos, hogy ne alakuljon ki az úgynevezett hozzáférés hiánya, ami szociális kirekesztettséget eredményez, és a polgárok ebben az esetben egyszerűen nem tudnak megfelelő mértékben részt venni a társadalmi és a gazdasági életben.

Az alapszintű széles sávú internet-hozzáférés az EU egész területét nézve nagyrészt biztosított. Azt azonban figyelembe kell vennünk, hogy a mértékek sok helyen elmarad az elérhetőségtől; ennek oka adott esetben tájékozatlanság, a költségek miatt marad el vagy készségek hiányában. A megfizethető és megfelelő széles sávú internet-hozzáférés alapvető fontosságú a mai társadalmakban.

A megfizethető ár a tagállamok által a konkrét nemzeti feltételek fényében nemzeti szinten meghatározott, nyilván nem uniós egységes szinten meghatározott ár. Ha a tagállamok azt állapítják meg, hogy a megfelelő széles sávú internet-hozzáférési és hangszolgáltatások kiskereskedelmi ára nem fizethető meg az alacsony jövedelmű vagy különleges szociális helyzetű fogyasztók számára, ebben az esetben megfelelő intézkedéseket kell hozni. Ennek érdekében a tagállamok kommunikációs célra adott esetben a szociális ellátások részét képező közvetlen támogatást is nyújthatnak a fogyasztóknak: vagy utalványokat, vagy közvetlen kifizetéseket biztosíthatnak.

A szolgáltatóváltás lehetősége is alapvető a hatékony verseny kialakításához. A számhordozhatóság alapvetően fontos tényező egy versengő elektronikus hírközlési piacon a fogyasztók rendelkezésére álló választék és a tényleges verseny előmozdítása céljából.

És most hadd említsek egy érzékeny területet is. A szolgáltatóknak nyilván kell tartania bizonyos metaadatokat, jellemzően előfizetői adatokat, melyek eredményesen a számlázás pontossága és ellenőrizhetősége miatt fontosak. Ezt nyilván törvény rögzítené, most ez a törvény rögzítené, és ebben az is benne van, hogy a hatóságok - beleértve a nemzetbiztonságiakat is - ehhez hozzáférhessenek. Nyilván ennek a bűnüldözés szempontjából megvan a maga logikája, ugyanakkor azért az a kérdés fölmerül, hogy ez bizony visszaélésekre is lehetőséget ad, tehát nyugodt szívvel ez akkor lehet elfogadható, ha a jogállamisági normákkal az adott országban semmiféle kifogás nem merül fel.

A kódex természetesen jelentős részben a már meglévő szabályozásokat rögzíti, foglalja ebbe a közös keretszabályozásba, és ebből hadd idézzek egy részt, tehát ami ma is érvényes: az audiovizuális politika és tartalomszabályozás általános érdekű céljai, a véleménynyilvánítás szabadsága, a médiapluralizmus, a pártatlanság biztosítása. Az illetékes hatóságoknak hozzá kell járulniuk ennek érvényesítéséhez.

És most felteszek egy, a magam számára szónoki kérdést. Vajon a mai Magyarországon ezek a feltételek - a véleménynyilvánítás szabadsága, nem ismétel konkrét példát; a médiapluralizmus, különös tekintettel a legnagyobb hatású elektronikus tömegtájékoztatási eszközökre - rendelkezésre állnak?

Az Európai Unió kétféle módon kell hogy ellenőrizze ezt a jogszabályt. Egyrészt, hogy a nemzeti jogba való átültetés tartalmilag - hiszen itt van egy adott szabadság, nem rendeletről van szó - megfelelő-e az irányelvben eredetileg foglaltaknak. Ez megítélés szerint teljesül, de minden jogszabály, minden irányelv annyit ér, amennyi megvalósul belőle. Az előbb említett, már létező szabályozás Magyarországon megfelelő módon nem valósul meg, és ha ezzel kapcsolatban az Európai Unió illetékes intézményei vagy erre a területre szakosodott nemzetközi intézmények tényekre alapozva bírálatokat fogalmaznak meg, önöknek erre az esetre mindig rendelkezésre áll a multifunkcionális, azonnal kézenfekvő válasz: Soros. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyulának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Akkor a KDNP egyetért a Fidesszel. Várom, arra számítottam, hogy csak egy következő körben kerülök sorra.

Engedjék meg, hogy egy picit így távolabból kezdjem azt, amit szeretnék elmondani, és szeretném államtitkár urat megnyugtatni, hogy abszolút támogató hozzászólást szeretnék tenni, tehát nyugodtan dőljön hátra.

(17.00)

Az motoszkált a fejemben, kicsit hallgatva Balczó képviselő urat is, hogy 26-27 esztendővel ezelőtt, amikor az első GSM-szerződéseket megkötötték '93-94 környékén, 450 megahertzes - ha emlékszik még erre valaki, bár nagyon fiatal itt mindenki -, két nagy skandináv cég gyártott telefonokat, 8 kilósak voltak, nagyon komoly darab volt, ki-be kellett venni, és akkor biztosan gondolom, hogy volt valaki, aki azt mondta, annyi idősen, mint én most vagyok, vagy lehet, hogy fiatalabban, hogy én már ezt nem tanulom meg, engem ez már nem érdekel, nekem az a dolog, amit én itt használok, vezetékes telefon meg egyéb dolgok, azok nekem tökéletesen megfelelőek, és elegendőek az életben. Ezt a fajta új technikát, nem is olyan megbízható, nem is olyan stabil, túlságosan bonyolult, nem akarom használni.

És itt vagyunk, még egyszer mondom, huszonvalahány esztendő telt el, és gyakorlatilag a felnövekvő generációk számára készségi szinten szerepel a mindennapokban ennek a használata. Mindig azt szoktam mondani, hogyha ilyen téma szóba jön egy társaságban, hogy nézze meg bárki azt, hogy van-e még a telefonjában elmentve valaki úgy, hogy vezetékes telefonon hívja, vagy pedig automatikusan azonnal sokkal inkább a mobil hívjuk. Van-e olyan helyzet annak, akinek van egyébként otthon vezetékes telefonja, hogy felkel a kanapéről, felkel a fotelból, elballag a vezetékes telefonhoz, és azon hív valaki mást?

Nem olyan régen néztem egy filmet egy ifjú társaságban, és azt mondta a film egy adott pillanatában a főszereplő, hogy gyorsan mondd, mert elfogy a tantuszom. Azon gondolkodtam, hogy biztos, hogy van most egy korosztályi generáció, akinek fogalma sincs arról, hogy egyébként mit jelentett az utcai telefonok rendszere, mit jelentett a tantuszért való rohangászás. Azt akarom ezzel csak mondani, hogy miközben tényleg tiszteletreméltó az a dolog, amit itt mindenki elmondott, hogy hogyan, miképpen próbálják ezt szabályozni, valami egészen elképesztően gyors a világ, és az a kérdés, hogy képesek vagyunk-e eközben az embert, aki ennek az egésznek mégiscsak a felhasználója, és valamilyen módon a kedvezményezettje kell legyen, minden egyes pillanatban megvédeni.

Szeretnék egy politikatörténeti dolgot is megosztani ebben a késői órában a Házzal. '98-2002 között, amikor a jelenlegi kormány első kormányzati ciklusa volt, akkor még olyan csodák voltak - szeretném mindenkinek mondani -, hogy egy ellenzéki és egy kormánypárti képviselő közös indítványokat tehetett, közös dolgokkal előállhatott. És akkor volt egy fiatal kormánypárti képviselő, akivel beszélgetve azt a kezdeményezést tettük 2000 környékén, hogy hozzuk létre az Informatikai és távközlési bizottságot a parlamentben. Ma az ifjú képviselő egyébként miniszter, egy nagyon fontos miniszter - nem akarok neki ártani, de nagyon fontos miniszter. És képzeljék el, hogy ez akkor át tudott menni a Házon. Tehát mindenki megértette '99-2000 környékén, hogy ez a téma rendkívül fontos.

Az előző napirend kapcsán a fogyasztóvédelemnél is én szoltam hozzá. Tényleg hiszek abban, hogy ha a közbeszéd részévé válik valami, akkor annak van egyfelől nevelő célzata is, meg ugye, van egyfajta kényszerhatása, hogy bizonyos szabályozási dolgok kikényszerítődnek. Az, hogy mi '99-2000-ben, egyébként akkori viszonyok között többpárti módon az informatikát és a távközlést beemeltük a politikai közbeszédbe, és nagyon-nagyon úttörő módon az első hírközlési törvényt még abban a ciklusban el is fogadtuk, és amit most államtitkár úr mondott, hogy egyetemes szolgáltató mint fogalom, akkor alakultak ki ezek a történetek, a számhordozhatóság kérdése; az, hogy hogyan és miképpen lehet, hogyan és miképpen köteleztük arra a versenytársakat, hogy kénytelenek legyenek együttműködni. Igenis, akkor ez egy nagyon-nagyon komoly politikai akarat és szándék volt, hogy azt a fajta versenyt, ami egyértelműen infrastruktúra-verseny volt abban az időszakban, hogyan és miképpen lehet kanalizálni, hogyan és miképpen lehet azt elérni, hogy lehetőség szerint a fogyasztó számára egyre hozzáférhetőbb, egyre jobb minőségű és egyre olcsóbb legyen, és sokkal inkább menjen át ez a verseny egy olyan irányba, ami már akkor a világ műveltebb felén volt, hogy egy tartalmi típusú, hogy egy szolgáltatási típusú versennyé váljon. Tehát váljon olyanná, hogy hogyan és miképpen tud valaki azaz szerezni saját maga számára előfizetőket, hogy lényegesen jobb színvonalú szolgáltatást ad akár az ügyfélszolgálati részen, akár készülék oldalról, akár minőségben, akár minden egyéb dologban.

Azt gondolom, hogy itt vagyunk 2020 világában, és tényleg azt mondom, hogy nagyon-nagyon gyorsan, nagyon világosan, és azt gondolom, hatékonyan mindazt, amit az Európai Unióval erről ma lehet tudni és használni, ez a törvényjavaslat átvesz. A magunk részéről azt gondoljuk, hogy ezt lehet támogatni, és meg is kell szavazni. Azt szeretném ehhez hozzátenni, hogy arra kell folyamatosan felkészülnünk, hogy azt hisszük, hogy most valamit elrendeztünk, és sokáig rendben vagyunk, azt gondolom, hogy nagyon-nagyon nem így van, mert ez az egész világ iszonyatos tempóval megy. Van az a klasszikus mém, ami kering az interneten, hogy ki az, aki tudja, hogy mikor van a születésnapod, ki az, aki tudja, hogy mit szeretsz, ki az, aki tudja, hogy mit olvastál, ki az, aki tudja, hogy mit szeretnél tenni, kik a rokonaid - az nem a feleséged, nem a barátnőd, hanem az Mark Zuckerberg.

Tehát tényleg így van, hogy hogyan lehet eközben saját magunkat megőrizni, hogyan lehet mindabban, ami egyébként az életünket meghatározza. És örülök ennek, ez a gondolat nem volt a fejemben, de tényleg ezt most így fogom használni, államtitkár úr, ha megengedi, hogy tényleg így ilyen extra terhelt időszakban, mint az elmúlt hatvanvalahány nap volt, gyakorlatilag a magyar infrastruktúra ezt bírta, pedig nyilvánvalóan valami elképesztően használt volt akár a délelőtti digitális oktatás, akár az otthonlét miatt, akár az egyéb dolgok miatt. Tehát valóban azt gondolom, hogy ezek helyes és jó dolgok, és fel kell készülnünk újabb és újabb ilyen típusú dolgokra.

Tehát az, ami most itt van, még egyszer mondom, fogyasztóvédelmi szempontból, az infrastruktúra, a fejlesztések szempontjából, azt gondolom, hogy helyes irány, és arra kell figyelniünk, hogy ebben az ügyben ne veszítsünk tempót, és ne veszítsünk soha lépést. Tehát ha ez a világ fejlődik, akkor mi is tudjunk vele menni, abból a szempontból, hogy nem a technológia mozgat minket, hanem nekünk kell bizonyos szempontból használni és érteni ezt.

Egy zárójeles dolog, nem akarom ezt a vitát semmiképpen sem kinyitni, de valamikor egyszer valakinek meg kéne szólalni Magyarországon is 5G-ügyben. Azt látjuk, hogy itt egészen fura irányok kezdenek lenni. Most az ember nagyon ráérős idejében olyanokat is megnéz, amiket egyébként normálisan nem szokott vagy továbbpörget. Látom az angliai eseményeket, olvassuk ezt a belga nyilatkozatot. Tehát valamit ebben az ügyben mondanunk kell. Én természetesen nyilvánvalóan mint normális mérnökember, hiszek a technológiában, hiszek abban, hogy ezek az embert szolgálják, és kíváncsi vagyok arra például, nem tudom, hogy erre van-e gondolkodás, de ebben az uniós ajánlásban, ami a hatályba léptetéssel együtt van, azért van egy olyan elképzelés, hogy minden EU-s tagállamban legyen legalább egy olyan nagyváros, ahol 2020 végéig valamilyen módon az 5G technológia kísérleti jelleggel legalább, de használható legyen, hogy nálunk ebből a szempontból merrefelé megyünk.

Szóval, nem akarom ezt a vitát kinyitni, államtitkár úr, tényleg csak azért tettem meg, mert elég szűk baráti körben vagyunk itt most e napirend kapcsán, de azért ez jól láthatóan el fogja kezdeni foglalkoztatni

a közvéleményt. Egyre több ilyen típusú konteó kezd terjedni az interneten. Tehát nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ebből a szempontból egy megnyugtató és egyértelmű, világos mondatot halljunk.

Elnézést kérek, ha kicsit ez személyesebbre sikerült, meg túl sok visszaemlékezés volt benne. Tényleg őszintén mondom azt, hogy rendkívül fontos dolognak tartom, és fontosnak tartom azt is, hogy ebben az ügyben meglegyen a politikai konszenzus Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük a felszólalását, képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársam a késői órát említette. Szerintem azok a képviselőtársaink, akik tegnap fél egyig voltak itt a parlamentben, másképp látják ezt az időpontot. De ennek ellenére én vele szemben nem szeretnék hosszan beszélni erről a törvényről, tekintettel arra, hogy lényegében egyetlen képpel leírható az, hogy milyen ez a törvény. Ez egy klasszikus kétarcú törvény, mondhatom azt is, hogy Dr. Jekyll és Mr. Hyde típusú törvény, jó pár ilyen volt már előttünk.

(17.10)

Stevenson klasszikus regényéből a jovialis, okos doktor szerepében lép föl az Európai Unió, amelynek itt átülteti a kormány, és egyébként helyesen teszi, látszik, és - hogy mondjam csak - elismeréssel tudok szólni arról a szakmai munkáról, amit a kormány ezzel kapcsolatban elvégzett vagy az ezzel foglalkozó szakemberei. Azt kell mondanom, hogy tulajdonképpen az irányelv átültetése részletesen megtörténik, és megfelel mind az uniós elveknek, mind pedig tulajdonképpen megfelel annak a helyzetnek, amire Magyarországon szükség van, a korábbi magyar jogrendnek.

Fanyaloghathatnánk azon, hogy ezeknek a lépéseknek egy jó részét korábban is megtehetette volna már a kormány, nem kellett volna az EU-ra várni, de azt kell mondanom, hogy nyilván azt is várta a kormány, és ez is érthető, hogy pontosan mi lesz a kódexben, mert hogyha korábban lép, akkor esetleg vissza kell hozni egy törvényt. Ezt is meg tudom érteni.

Tehát azt kell mondanom, hogy ezt a részét a törvénynek alapvetően kevés kritika érheti. Azokat a célokat szolgálja, amiket mi is támogatunk, hogy az a típusú technikai fejlődés folytatódjon Magyarországon, amely alapvetően lehetővé teszi azt, hogy széles körben elérhetőek legyenek azok a hálózati feltételek és általánosságban infokommunikációs szolgáltatások, amelyek ma már hozzátartoznak az életünkhöz, néha morgunk rajta, néha élcelődünk rajta, de valójában ezek az életünk részét képezik.

Államtitkár úr expozéjában egyetlen elemre csak azért reagálok, a bántás szándéka nélkül, mert azt gondolom, hogy fontos, hogy értsük, hogy ez csak az egyik része a digitális Magyarország fejlesztésének. Azt mondja államtitkár úr, hogy bebizonyította a járvány

és a járvány miatt kötelességből, kötelezően vagy kényszerből elrendelt iskolai távoktatási rendszer, hogy milyen fontos az infokommunikációs technika és milyen fontos a távoktatás lehetősége az oktatásban.

Drága államtitkár úr, azért ezt már 15 éve is tudtuk. Ha önök, vagy nem önök, mert ön akkor még nagyon fiatal volt, hanem az ön elődei nem dobták volna a kukába azt az infokommunikációs oktatási stratégiát, amit otthagytunk készen a minisztériumban 2010-ben, akkor most úgy mehettünk volna neki a válságnak és a távoktatásnak, hogy minden tanárnak és minden diáknak van speciális oktatási célokat szolgáló laptopja, ezen jó minőségű magyar oktatási környezet fut, és egyébként van 8-10 éves gyakorlat abban, hogy hogyan kell használni ezt az oktatási környezetet.

Nagyon klassz és nagyon jó az, hogy megoldották ezt az iskolák, de azt is tudjuk, hogy azért ez egy csomó nehézséggel járt, egészen onnantól, hogy nem álltak rendelkezésre sem a családokban, sem az iskolákban a megfelelő eszközök, egészen odáig, hogy a megfelelő tapasztalat és szakudás is meglehetősen hiányosan állt csak rendelkezésre.

Azt kell mondanom tehát, és arra akarom biztatni tulajdonképpen ebből a szempontból a kormányt, hogy ne csak ezzel a részével foglalkozzanak, ne csak a technikai résszel foglalkozzanak, hanem foglalkozzanak sokkal többet a digitális írástudás, a digitális kultúra és a digitális szolgáltatások kérdésével is.

Ha megnézzük azt, hogy a digitális fejlettséget mérő index, a DESI-index mit mutat, az lényegében azt mutatja, hogy Magyarország nagyjából az uniós átlag szintjén, egy-két helyen még előtte is van a kapcsolt szolgáltatásokban, szóval, mindenben, hogy egyszerűen fogalmazzak, mindenben, ami drót, ami infrastruktúra, abban viszonylag jól áll, és ebből a szempontból ez a törvényjavaslat segít megtartani ezt a fajta pozíciót, és le van maradva abban, ami szolgáltatás, és ami humán terület, kivéve például az informatikusok számát, tehát ott sem egyértelmű ez a dolog, de ott azért sokfajta lemaradás van.

Tehát azt kell mondanom, hogy továbbra is hiányoljuk azt az átfogó stratégiát, ami minden területet felfoel, és ami mögött egy széles szakmai konszenzus van és széles intézkedések. De hát persze nyilván elmondhatja erre a kormány képviselője, nyilván el is mondja majd, hogy most ez a törvénytervezet van előttünk, majd lesznek más törvénytervezetek, és egyéb munkasikerekre is készül a kormány. Valóban, reméljük, hogy így lesz. Egyébként ebből a szempontból őszintén szólva azt látom, hogy a mostani Innovációs Minisztériumban sok minden nincs jó helyen, de speciel ez a terület talán jobb helyen van, mint azokon a korábbi minisztériumi helyeken, ahol volt, mintha most nagyobb figyelmet és nagyobb odafigyelést kapna ez a terület.

Nézzük akkor a kevésbé kellemes oldalt, a szörnyűséges Mr. Hyde-ot, akit ebben az esetben a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság játszik el. A törvénytervezetet azért nem fogjuk tudni támogatni, mert miközben a javaslatnak van egy csomó pozitív eleme, eközben tovább növeli azt a hatalmat, amit ez a fajta hivatal betölt.

Azt értjük persze, hogy van egy jó nagy székház, kell hozzá hatáskör is. Mai hír vagy mostanában kiderült hír, hogy 20 milliárdból építik föl a szipiszupi, csodálatos központot ennek az intézménynek, csak-hogy látjuk azt is, hogy mire használják önök ezt az intézményt.

Nem szeretnék most belemenni egy médiapolitikai vitába, de hát ez az az intézmény, ami egyébként a hivatali bürokratikus hátterét biztosítja számos intézkedésnek, amely érdemben és jelentősen korlátozza a média szabadságát. Ez az a hivatal, amely eddig sem félt visszaélni nagyon jelentős hatalmával politikai célok érdekében. Hadd utaljak nagy szeretettel arra, hogy milyen módon sikerült rávenni egyes hírek szerint a magyar nagy telekommunikációs cég mögött álló német anyavállalatot arra, hogy eladja az Origót megfelelő kezekbe, amiből aztán finoman szólva sem a sajtószabadság dicsőségére szolgáló kormányzati szócsó lett.

Magyarán szólva, akár a frekvenciákról van szó, akár pedig egyébként általánosságban a hírközléssel és a digitális technikákkal kapcsolatos, egyébként nagyon-nagyon értékes jogoknak és lehetőségeknek az osztásáról és az ezzel járó nagyon komoly hatalomról, ezzel ma a hatóság átláthatatlanul, ugyanakkor politikai célok érdekében él.

Ezért mi a javaslattal, ami ennek a hatóságnak a jogköreit, az önkényes fellépés lehetőségét szélesíti, nem tudunk egyetérteni, és egy ilyen javaslatot nem tudunk támogatni, még egyszer mondom, a javaslat egyébként létező számos pozitív eleme ellenére sem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Kérdem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy köszönöm az alapvetően pozitív és támogató gondolatokat, és hogy a törvényjavaslat túlnyomó többségét támogatni tudják. Abban bízom, hogy ez majd a szavazatokban is látható lesz.

Engedjék meg, hogy néhány olyan kérdésre reagáljak csak, ami elhangzott és felmerült a vita során. Megpróbálom ebből a politikai élceket a szakmai vitára való tekintettel lehántani, bár nagy a kísértés, hogy amikor a Jobbik soraiból Soros Györgyöt védik, akkor erre gunyoros megjegyzéseket tegyek, de ezt igyekszem nem megtenni.

Alapvetően Balczó képviselő úrnak annyit jeleznék, hogy a bűnüldöző hatóságok a többi országokban szokott módon erősen szabályozott keretek között férhetnek csak hozzá hírközlési adatokhoz, hívásinformációkhoz. Tehát alapvetően semmifajta különleges helyzetről itt nincs szó. Ráadásul ebben az aspektusban ez a jogszabály-változtatás érdemi módosítást

egyébként a jelenlegi szabályozáshoz képest nem eredményez. Tehát remélem, hogy azt a félelmét képviselő úrnak el tudom oszlatni, hogy itt valamifajta túlzott felhatalmazásról van szó.

Engedjék meg, hogy Molnár képviselő úrnak megköszönjem a politikatörténeti áttekintést, nem várt izgalmat hozott a vitában a kormányt képviselő személy számára. *(Derűltség.)* Azt gondolom, hogy ezért mindannyian hálásak lehetünk, én személyesen egészen biztosan, mert izgalmas színeket világított meg képviselő úr, és köszönjük a támogatását.

Az 5G kapcsán engedje meg, hogy két rövid mondatot mondjak! Egyrészt semmifajta komoly kutatás, tudományos vizsgálat nem tárt föl semmifajta egészségügyi kockázattal járó hatást. Remélem, hogy ezt megerősítésként tudja értelmezni. Másrészt pedig engedje meg, hogy arról tájékoztassam, hogy a kormány felkérte a Magyar Tudományos Akadémiát, hogy az 5G egészségügyi hatásaival kapcsolatban tudományos vizsgálatot végezzen, és egy összefoglaló tudományos jelentésben tegye le az álláspontját. Így egy újabb tudományos álláspont fogja a reményeim szerint alátámasztani az általam néhány perccel ezelőtt elmondottakat, hogy eddig semmilyen vizsgálat és semmilyen tudományos eredmény nem igazolja, hogy bármilyen egészségügyi kockázat itt fölmerülne.

(17.20)

Arató képviselő úr számára pedig annyit szeretnék csak elmondani, hogy a „Digitális jólét” program az elmúlt években a szolgáltatások, a közszolgáltatások és a különböző szakterületek jelentős részére kiterjedő módon, átfogóan, horizontális módon próbálja a digitalizációt megközelíteni. Ezen belül egy külön is fontos feladat a digitális oktatási stratégia, amelynek az elfogadása évekkal ezelőtt megtörtént, a végrehajtása pedig erőltetett ütemben zajlott az elmúlt években. Értem, hogy arra célzott, hogy 2010 előtt milyen digitális fejlesztések voltak már az oktatásban. Mindannyian jól emlékszünk, hogy milyen botrányok is kísérték ezeket. Most különösen is oda kell tehát arra figyelni, hogy a kicsit elhasznált kifejezéseket, elhasznált fogalmakat, elhasznált szakmai célokat oly módon tudjuk átalakítani és oly módon tudjuk beépíteni a stratégiába, hogy az utána tényleg a magyar pedagógustársadalom, a magyar diákok, a magyar közoktatás, köznevelés érdekeit tudja szolgálni.

Ennek ellenére köszönöm azt a mondatát, hogy a törvényjavaslat szakmaiságát és a minisztérium munkatársainak a munkáját elismeri. Ezt azért köszönjük. S engedje meg, hogy arra azért föl hívjam a figyelmet, és remélem, hogy ezzel talán rá tudom venni a törvényjavaslat támogatására: az NMHH nem a kormány alá tartozó szerv, hanem az Országgyűlés alá, tehát a kormánytól független szervezetről van szó. Abban bízhatunk, hogy a képviselő úr számára is ez egyrészt kellő garancia, másrészt az is kellő garancia, hogy az NMHH számára biztosított jogszabályi lehetőségek tulajdonképpen az Európai Unió által elvárt feladat- és hatásköröket testesítik meg. Azt hiszem,

furcsa lenne, ha az egyesült Európát, vagy nem tudom, milyen konstrukciót vizionáló Demokratikus Koalíció ellenezné, hogy az Európai Unió által elvárt módon történjen meg egy irányelv harmonizációja. Abban bízom, hogy ez kellő megnyugtatás a képviselő úr számára is, és tudják majd támogatni a törvényjavaslatot. Erre kérem a teljes Országgyűlést, és köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most napirend utáni felszólalások következnek, miután a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Egyetlen napirend utáni felszólalásra jelentkezett van a mai napon, Z. Kárpát Dániel képviselő úr személyében „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr. *(Z. Kárpát Dániel nem tartózkodik az ülés-teremben.)* Nem láttam a pulpitusról, hogy nincs itt Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Ezzel véget ért a napirend utáni felszólalás, ami el se kezdődött.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülé-
napot bezárom.**

(Az ülésnap 17 óra 24 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)